

HAVAS HENRIK

Prűdek legyünk, vagy...?

18

éven
felülieknek

PORNÓ II.

bizarr!...

ALEXANDRA

Havas Henrik

Prűdek legyűnk, vagy...?

Pornó II.

bizarr!...

ELŐSZÓ

Feltételezem, hogy aki ezt a könyvet a kezében tartja, már olvasta a néhány hete megjelent első kötetet. Ezt azért fontos előrebocsátani, mert néhány helyen utalás történik azokra a szereplőkre, előzményekre és történetekre, akik s amelyek már ismertek az első részből. Természetesen lehetnek olyan olvasók, akik nem ismerik az ezt megelőző kötetet, tőlük elnézést kérek.

Ez a könyv durvább az előzőnél. Ez igaz, de az állítást kénytelen vagyok némileg finomítani. A helyzet az, hogy a pornóban dolgozó producerek és rendezők – törvényes keretek között – szinte mindent elvállalnak. A magyar piac kicsi, természetes hát, hogy a nyugat-európai és az amerikai megrendelők diktálnak. A hazai pornóipar szereplői kénytelenek megfelelni azoknak a

trendeknek, igényeknek, amelyek tőlük függetlenül jönnek létre. Természetesen vannak kísérletek arra, hogy a producerek, a rendezők és maguk a szereplők is „alakítsák” az igényeket, sajnos nem túl nagy sikerrel. Egy dolog az, hogy kinek mi az álma, és egy másik, hogy a megrendelő mit hajlandó kifizetni.

Mindezt azért kellett elmondanom, mert szeretném eloszlatni azt a félreértést, hogy az első kötetben szerepeltek a „jók”, ebben a másodikban pedig a „rosszak”. Megismétlem: tapasztalataim szerint – ez már az első kötetből is kiderült majdnem mindenki csinál mindent, és ezt nem is titkolják, még akkor sem, ha természetes módon mindenki a „művészi filmjeit” propagálja.

Ebben a könyvben szerepel például Tomor András producer, a TOM Média tulajdonosa, aki csak és kizárólag azért került a második kötetbe, mert társaihoz képest szerteágazó tevékenységet folytat: filmet forgat szinte minden műfajban, magazint ad ki, forgalmaz, sőt pornósztársképző tanfolyamot is szervez. Egyáltalán nem állt szándékomban az ő személyét vagy cégét a bizarr film kategóriájával azonosítani.

Megismétlem, hogy ez a könyv durvább az előzőnél. Pontosan olyan durva, mint azok a filmek, amelyeknek készítőiről és szereplőiről szól. Két lehetőség állt előttem és a kiadó előtt: vagy vállalom annak a veszélyét, hogy számos olvasót megbotránkoztatok, de ennek ellenére megírom a könyvet, vagy nem vállalom, és nem írom meg. Megírtam. Már éppen ideje volt, hogy megtudjam, miként működik ez az iparág, és mi a legújabb divat a pornó világában. Ideje volt megírni ezt a könyvet, mert régóta foglalkoztatott, hogy mi vonzza azokat a vásárlókat, akik a tékákban nem polcról, hanem katalógusból választják a filmeket.

Természetesen nem elégedtem meg azzal, hogy a pornóipar szereplői szóba álltak velem és munkatársaimmal. Igyekeztem saját tapasztalataimról is beszámolni, visszaadni a forgatások hangulatát. Az, hogy ismerik az ember nevét és arcát, sokszor előny, de sok esetben hátrány is. Ahova én nem mehettem el, mert feltűnést keltettem volna, oda két tanítványomat, Miaveczen Nórát és Kadlicsek Krisztiánt küldtem. Krisztián már több könyvem elkészítésében is közreműködött. Most először fordult elő, hogy egy-egy megbízást

visszautasított, mondván, „ezt már nem bírja a gyomrom”.

Így került a képbe egy fiatal újságíró, talán nem véletlen, hogy csak a keresztnévét vállalja, ő Feri.

Ha elolvasták a tartalomjegyzéket, látták, hogy kegyetlen világba próbálom önöket elvezetni. Mindazonáltal ezek a történetek egyszerre gyomorforgatóak és... szívszorítóak is.

A könyv minden szereplőjének lehetősége volt arra, hogy megismerkedjen a végleges szöveggel. Szinte mindenki élt ezzel a lehetőséggel. Figyelemre méltó, hogy mit javítottak ki a szövegben. Számomra, ha nem is meglepő, de mindenképpen döbbenetes, hogy szinte valamennyi itt szereplő pornósztárt gyermekkorában súlyos trauma ért, verték és megalázták őket a szüleik. Erről őszintén és megrendülten beszéltek a mikrofon előtt, aztán amikor szembesültek saját, de már legépett szövegükkel, visszakoztak; néha kihúzták az erről szóló mondatokat, néha „finomítottak”.

Fontos! Nem nyomoztam. Elfogadtam azt, amit a szereplők mondtak. Még akkor is, ha tudtam, hogy hazudnak, elhallgatnak, szépítenek. Ha kértek, kihagytam a szövegből azt, aminek a

megjelenésétől esetleg tartottak, féltek. Ennek ellenére elkerülhetetlenül beszéltek a kollégákról és a munkatársakról is. Nem kerestem az alkalmat senki leleplezésére, sőt a számomra egyértelműen hamis vádaskodásokat, rosszindulatú megjegyzéseket figyelmen kívül hagytam, ennek ellenére az olvasó érdekes ellentmondásokra és összefüggésekre bukkanhat a könyvben.

Már az első kötet megírásakor komoly gondot okozott a fogalmak, „szakkifejezések” használata. Ebben a másodikban közreadunk egy szótárat. Talán nem is volna baj, ha azzal kezdenék az olvasást...

A legizgalmasabb persze az, hogy kik tartják fenn ezt az ocsmány iparágat. Mert hogy ocsmány, abban egyetértenek azok is, akik rendeznek, kameráznak, világosítanak, szereplőket toboroznak, szerepelnek.

Az egyik legmegdöbbentőbb élményem az volt, amikor az egyik bulvárlap munkatársa készíteti velem interjút, és arra a költői kérdésemre, hogy „Jézus Mária, ki kíváncsi ennyi undorító dologra?” higgadtan azt válaszolta: „Például én.” Minden

tekintetben átlagos fiatalember ült velem szemben, és mosolyogva kijelentette, hogy igen, ő bizony keresi és megnézi ezeket a filmeket. Mármint a pisiset, a kakisat, az állatosat, a szado-mazót meg a többit. Rajta kívül vajon még hányan nézik, és vajon közülük ki ilyen őszinte?

Ha valaki felteszi a kérdést, hogy miért tartottam fontosnak megírni ezt a könyvet, az a válaszom: érdemes szembenézni azzal a világgal, amelyben élünk.

Az utolsó fejezetben tudományos igényű készített felmérést találnak az áprilisi Szegedi Erotika Fesztivál látogatóinak szexuális szokásairól, a pornóhoz való viszonyáról. Kissé száraz, de roppant tanulságos olvasmány. Ajánlom figyelmükbe.

Havas Henrik

2004. június 1.

COBRA AKCIÓBAN

2004. március 12.

– Álljatok meg! Hé! Álljatok meg! Hívom a rendőrséget! A rohadt, mocskos anyátokat, várjatok! Alacsony, köpcös férfi üvölt, miközben felénk rohan az út másik oldaláról, jobb kezében baseballütőt lóbálva. Ottó egy fának támasztotta Emíliát, térdei közt átfűzte a kezét, bal lábát felhúzta. Ebben a pozitúrában közöszlnek, úgy, ahogy megbeszélték, gumival. Ottó eszmél előbb, kirántja magát a lányból, pillanatok alatt felhúzza a nadrágját, és már szalad is.

Keresni sem kellett, pedig mindenképpen meg akartuk volna találni, hiszen ő az, aki óriási botrányt kavart, amikor a nyílt utcán forgatott pornófilmet, háttérben a Teve utcai rendőrpalotával. Tulajdonképpen egy orális jelenetről volt szó, amelynek nézői között ott voltak a szomszédos József Attila Színház művészei, valamint az ugyancsak szomszédos iskola diákjai. A bulvárlapok olvasói közül a nagy többség először szembesült azzal, hogy új divathullám hódít a pornóiparban. A szereplők kiszabadultak a stúdiókból, az eldugott pajtákból és erdőkből. Megjelentek a közterületen.

Cobra tehát telefonált, hallotta, hogy könyv készül a magyar pornóvilágról, amiből ő sem szeretne

kimaradni. Örömmel vállalta, hogy vendégül lát minket egy forgatáson: szerezzünk közvetlen tapasztalatokat arról, mi az ő munkájának a lényege.

A lényeg: külső helyszín, nincs előzetes egyeztetés, a felvett anyag akkor igazán értékes, ha a szereplőkön kívül nagy számban jelen van az utca embere is.

A Keleti pályaudvarnál találkozunk, délelőtt tízkor. Cobra nem egyedül jön, magával hozza régi barátját is. Csanád, ha ideje engedi, eljár a forgatásokra. Nemcsak a szemét legelteti, segít is, ha kell: cipeli a kamerát, kazettát cserél, igyekszik magát hasznossá tenni. A mai forgatásra három szereplőt várunk, két lányt: Bellát és Emíliát, meg egy fiút: Ottót. Ő az első helyszínen vár minket. Cobrára felszerelünk egy riportermagnót. Az apró mikrofont a pulóver nyakára csíptetjük, ez segít abban, hogy híven adjuk vissza a rendezői utasításokat, és persze a forgatás légkörét. Percre pontosan megérkeznek a lányok. A magas, vékony, festett hajú Bella és a nála alacsonyabb Emília, aki erős palóc tájszólással beszél.

Két kocsival indulunk az Örs vezér tér irányába. Cobra egy kissé viharvert, de azért még

működőképes Mercedest kormányoz, meglepő magabiztossággal. Szódásüveg vastagságú szemüveget hord, ami nem csak a látást, de a biztonságérzetet is javítja. Cobra ugyanis saját bevallása szerint rengeteg atrocitásnak van kitéve, és rizikós helyzetekben jól jön a szemüveg. Egyrészt szemüveges embert nehezebben ütnek meg, másrészt Cobra ezzel a kerettel – ismét csak rá hivatkozom -, némileg gyenge elméjűnek néz ki. Az SZTK-szemüveg 15 és feles, állítólag sem a kamerakezelésben, sem a vezetésben nem zavarja tulajdonosát. A Mercedes elején és hátulján jókora T betű, pedig Cobra gyakorlott sofőr. A T betű funkciója ugyanaz, mint a szemüvegé: „Tessék velem elnézőnek lenni!” A Mercedes besorol a Kerepesi úton a középső sávba, Cobra a lényegre tér:

– Na, lányok, hogy álltok a pisivel?

A hátsó ülésen a lányok hevesen bólogatnak. Bella azt mondja, hogy ő rendben van, Emília rátesz egy lapáttal, neki ugyanis már nagyon kell pisilni. Cobra szerint be kell osztani azt, ami van.

– Arról van szó, hogy először lesz egy pisilés, aztán egy orál, aztán megint egy pisilés. A második

pisiléshez tartalékolni kell!

Emi elmeséli, hogy a napokban Debrecenben forgatott egy alkoholos jelenetet. Sajnos iszonyatosan berúgott. Nem érezte jól magát: a rendezőnek utálatos a stílusa és „olyan beképzelt"! A pénz sem volt túl sok. 15 ezret kapott azért, hogy lehányta a partnerét, a szopásért pedig 5 ezret. Szerinte a 20 rongy nagyon kevés, főleg azért, mert este fél 11-kor végeztek. Cobra felfigyel Emília kritikus megjegyzésére a debreceni rendezőt illetően, meg is kérdezi:

– Emília, neked mindenki beképzelt? Szerinted én is az vagyok?

Emília nevet.

– Igen, te is az vagy – közli, majd kuncogva Cobra vállára teszi a kezét. Kiengesztelés megtörtént.

Cobra borzasztóan sokoldalú: egy személyben operatőr, rendező és fotós. Sokáig közvetítőként keresztül külföldre dolgozott, de egy idő után rájött, hogy meg kell tőlük szabadulnia. Sikerült is nexust teremtenie két német céggel, most már közvetlenül velük áll kapcsolatban.

Akadozik a forgalom, van idő elmélkedésre. Cobra az életfilozófiájáról vall.

– Nekem a család az első. Imádom a feleségemet meg a kisfiamat. Még soha nem csaltam meg az asszonyt, pedig már tíz éve dolgozom a pornóban. Ha akartam volna, sokkal többet el tudtam volna érni. Úgy vagyok vele, hogy a kis pénzem így is megvan, akkor meg hova hajtsak! Egy hónapból húsz napot a családommal töltök, így vagyunk boldogok. Járhatnék külföldre üzletelni, de akkor nem tudnék odafigyelni rájuk. A mai világban mindenki rohan, gürizik, aztán amikor elér valameddig, a férj és a feleség rájön, hogy már nem is szeretik egymást. Azon kevesek egyike vagyok ebben a szakmában, aki normális családi életet él.

Ideje feleleveníteni, mi is történt akkor Angyalföldön, háttérben a rendőrpalotával.

– Nem tudtam, hogy van ott egy iskola. Amikor kiderült, szégyelltem is magam... Hogy mi volt a jelenet? Előbb orál, aztán a fiú a lány szájába pisilt. Ez az ügy azért igazságtalan, mert bennem tényleg van szemérem. Még mindig jobb, hogy ezt csinálnom, mintha bankot rabolnék, autót törnék föl, vagy a pénzéért leütnék valakit. Semmi rosszat nem

teszek. Nem bűnözöm. Ha adnának havonta egy erős átlagfizetést, egész nap otthon ülnék, és a családommal foglalkoznék. Mivel senki nem ad ennyi pénzt, az a legegyszerűbb, hogy egy-két nap alatt megkeresem a megélhetéshez szükséges összeget pornóval. Én a családomért dolgozom. A feleségem is tudja ezt, és tiszteletben tartja. Miért ne? Muszáj ezt csinálnom, mert a gyenge szemem miatt nem tudok elhelyezkedni.

A monológ után Cobra megint felteszi a kérdést, ami a következő órákban még nagyon sokszor elhangzik:

– Lányok, hogyan álltok a pisivel?

Emília hevesen bólogat, azt mondja, hogy mindketten nagyon jól állnak. Időközben elérjük az Őrs vezér teret, a Nagy Lajos király útjáról bekanyarodunk a lakótelepre. A Mercedes egy szervizúton áll meg. Szemben egy bolt, néhány méternyire buszmegálló, nincs túl nagy forgalom. Cobra instruálja a lányokat.

– Kábé öt percet veszek föl. Bella, te átmész az út túlsó oldalára, és megállsz a bolt előtt. Csak nadrág és kabát lesz rajtad, melltartó nem. Kinyitod a kabátot, két-három perci mutogatod a cicidet, de

ügy, hogy lássák az emberek. Aztán átjössz az úton, közben még mindig nyitogatsz a kabátot, ilyesmi. Ott, a buszmegálló mellett, a járdán lesz a pisi. Az a fontos, hogy a felvételen látszódjon, hogy mennyien vannak körülötted. Tudsz pisilni?

Bella bólint, hogy igen, és nagyot húz az ásványvízből.

– Nem kell kapkodni, nem kell rohanni! Szép lassan követelek a kamerával, az a fontos, hogy lehetőleg nagyon csábosan nézz bele. Csak akkor indulj el, amikor intek.

Bella átmegy a túlsó oldalra. Most veszem észre, hogy nem csak élelmiszerdiszkont van ott, hanem egy söröző is. Cobra a kamerát igazgatja, amikor középkorú házaspár áll meg mellette. Rögtön kiderül, hogy a férjjel még a Rádióból ismerjük egymást. Kérdezik, hogy mi járatban vagyok. Mondom, hogy itt most percekben belül pornófilmet forgatnak. A feleség egy „Jézus, Máriát” követően elköszön, nagyon sietnek, még hátra sem néznek.

Cobra int Bellának, hogy tessek nyitni a kabátot, és csábosan nézni a kamerába. Bella mögött egy kismama tűnik fel gyerekkocsival. Cobrától pár lépésre egy taxi áll meg. A sofőr kiszáll, nyitja a

csomagtartót, már éppen hajolna, amikor meglátja Bellát. A mozdulat megtörik, a sofőr keze a csomagtartóban, tekintete a lányon. Bella háta mögött három vásárló tűnik fel. Nem vesznek észre semmit, továbbmennek. A kismama a gyerekkocsival éppen Bella mögött van pár méterrel. Cobra ettől kiakad, integet is Bellának, hogy álljon le.

– Most már nem szabad gyereknek látszania a filmen... Megvárjuk, amíg eltolják a gyereket, és elmegy a taxi... Na mindegy, jó kedvvel kell csinálni, mert különben szar lesz az egész.

Egy-két perc, és tiszta a terep, a kismama helyét egy idősebb hölgy foglalta el. Bella széttárja a kabátját, Cobra az utca másik oldalán a járdán térdel, és veszettül kamerázik. Bella simogatja magát, átsétál az úton, megáll Cobra előtt. A mellét simogatja és mosolyog. Bella így, közeli elég sovány, átlagos mellekkel. Cobra pozíciót vált, jöhet a pisilés. Ott, ahol az imént a taxi állt, most egy Volkswagen fékez le, idősebb hölgy vezeti. A forgatásra már a panelház lakói közül is néhányan felfigyeltek. Az egyik ablakban nyugdíjas házaspár

áll, a másikon harminc körüli fiatal nő. Gyerekfejet nem látok.

Bella leguggol, felhúzza a kabátját, letolja a nadrágját, és pisilni kezd. Az idős volkswagenes hölgy eddig a táskájában matatott, most felpillant, nyilván nem lát mást, mint egy guggolva pisilő nő szoláriumozott fenekét. Troli érkezik, vezetője először leendő utasai felé fordítja a fejét, majd ő is szembesül Bella fenekével. Meglepetésében nem is fékez, megállás nélkül továbbhajt. A hölgy a Volkswagenben lassan-lassan magához tér, indít, nem nagyon találja a megfelelő sebességet, előbb rükvercbe kapcsol, aztán reccsen a váltó, végre nagy nehezen elindul. Bella pedig csak pisil és pisil...

11 óra 20 perc. A lány jókora tócsa fölött guggol, mosolyog, már állna föl, de Cobra int, hogy még várjon, kell egy fotó is. Most veszem észre, hogy a nadrág alatt még egy tanga sincs. Bella most saját magával foglalkozik, egy hosszú simítás, aztán megnyalja az ujját, megint simít, megint megnyalja az ujját. Aggódva néz az operátorra, aki most előtte térdel.

– Széthúzzam a kabátot?

– Húzzad! – biztatja Cobra. – Még följebb...
Legyen kint a cici is! Csak ennyi volt? Ne állj föl,
guggolj vissza a pisid fölé, lássam az arcodon a
megkönnyebbülést! A franc! Még csak két és fél
percet vettem fel. Állj föl terpeszbe, dugd be az ujjad,
mintha bepisiznéd. Jól van, és most nyald le. Csináld
még egyszer! Most fordulj meg, mutasd a feneked,
hajolj előre... Dugd be az ujjad! Maradj így, csinálunk
egy fotót.

– Aztán kész? – kérdi Bella.

– Még nem, menj vissza a pisis pozícióba.
Guggolj le úgy, ahogy az előbb pisiltél. Most mögéd
megyek, nézz rám hátrafelé... Jó, állj föl, fordulj
felém, nagyon jó, simizd magad. Lassan húzd föl a
cipzárt, és sétálj egyet a buszmegállóban. Mutasd
mégis a cicidet. Oké, elég, gyerünk, indulj!

Négy-öt ember áll a trolimegállóban. Egy fiatal fiú
úgy csinál, mintha nem venne észre semmit,
látványosan elfordítja a fejét a diszkont irányába. Egy
hetven körüli hölgy szemüveget cserélt az imént.
Nagy lendülettel érkezik egy Citroen. A sofőr
majdnem nekivezeti a kocsit az oszlopnak. Bella a
megállóhoz legközelebb eső fának támaszkodik,
előrehajol, fenekét mutatja a megálló népének, meg

Cobra fényképezőgépének. Szabad kezével hátranyúl, széthúzza a szeméremajkakát. Troli áll be a megállóba, néhány másodperc, az ajtók nem nyílnak, de egyre több kíváncsi arc tűnik föl az ablakok mögött. Az egyik második emeleti lakás ablakából öreg néni figyeli az eseményeket, néha hátrafordul, mintha közvetítene valakinek. Ideges lehet, mert hol kinyitja, hol becsukja az ablakot. A függöny meg-meglibben, jelezve, hogy van mögötte valaki. Végre nyílik a troli ajtaja. Néhányan a leszállók közül meredten nézik Bellát, aki most a gőzölgő pisitócsa fölött áll. Nem mindennapi látvány, 165-170 centiméter magas, szoláriumozott bőrű, melírozott, barna hajú, borotvált lány áll egy tócsában, leengedett nadrággal, amely már majdnem mindenütt sáros, nedves. Cobra hirtelen futni kezd a kocsi felé, Bella is felrántja a nadrágot, ő is fut. Cobra a kocsiiban elárulja, hogy csak egy pillanatnyi ötlet hatására rendezte meg a menekülést, „fokozni kell az izgalmakat, a bekapcsolt kamera imbolgása sokkolja a nézőt”. Nagy elégedettségre nincs ok, alig négy perc felvétel jött össze.

A panelrengeteg után szinte már idilli a kertes

házak világa. Megtaláljuk a megfelelő helyszínt: magányos telefonfülke, kivert üveggel. Cobra most Emíliát instruálja.

– Bemész, mintha telefonálnál. Tárcsázol, de nem szólsz a kagylóba, mert érzed, hogy pisilned kell. Kiállsz a fülke elé, és pisilsz. Pisilés után telefonálsz, de akkor már mutogatod a cicidet. Össze kell jönnie az öt percnak.

Amíg Emília készül, Bellával beszélgetek. A kérdés az, hogy mit, mennyiért vállal.

– A pisilés percenként ezer forint, ma öt percet vállaltam.

Nem tudjuk folytatni, mert vitába keveredik Cobrával.

– A szopás gumival lesz – jelenti ki.

– Nem tudom, mit szólnak, ha kiderül, hogy gumival csináljuk... – morfondíroz a férfi.

– Na jó, akkor ne, de a dugás már tényleg gumival legyen! Hogy mit szólnak hozzá...

– Azt szólják csak, hogy nem veszik meg tőlem, oszt' kifizettem neked a pénzt!

A válasz Emíliába szorul, mert megérkezik egy Wartburggal a fiúszereplő, Ottó. A rendező rögtön a

lényegre tér.

- Kell pisilned?
- Kell... Akkor én kezdem a színt?

– Előbb csinálók a lányról egy szólót. Aztán a 15 perces dugásból elkezdenénk itt az első öt percet. Idejön a csaj, te meg a szájába pisilsz. Utána továbbmegyünk, a következő helyszínen szopás, utána meg dugás. Bellát kell szopatni, és őt is kell szájba pisilni. Emília nem engedi, őt gumiban kell dugni. Van nálad?

- Nincs. Vennél nekem? Meg egy kis sört is?

Cobra rábólint, indul a közeli bolt felé, de még figyelmezteti Bellát:

–Bella, jobb volna, ha levennéd a nadrágodat, hogy ne legyél annyira vizes.

- Miben legyek?
- Fogalmam sincs, mit hoztál magaddal?

– Van egy kis szoknyám. Felveszem azt, meg a csizmát. De meg fogok fagyni ebben a kis kabátban.

– Emi, add neki oda a tiédet! – szól oda a másik lánynak Cobra.

- Azt pisiljék le?
- Nem fogják, vigyáz rá Bella! Igaz?

– Aha.

Cobra elindul a boltba, a két lány a kocsiban öltözködik és sutyorog. Emília Ottót nézegeti, aki a kocsijuk körül kering, és időnként rájuk kacsint. Emília kifejezetten dühös.

– Ez a göndör hajú fog engem megdugni? Nézd meg, hogy néz ki, milyen a nadrágja meg a cipője! Hozzám ne nyúljon, amikor dug, kapaszkodjon inkább a kerítésbe, csak ne belém.

Túl vagyunk a telefonfülkén. Most Ottó és Bella jelenete következik. Íme az utasítás:

– Mutatod a fenekedet, Bella! Indulsz a buszmegállóhoz, éppen sétálsz, amikor rád jön a pisilés. Ottó kilép a boltból, meglátja, hogy pisilsz, neki is kell, és akkor pisiltek ide meg oda. Amikor végeztek, lesz még egy-két fotó, és aztán tűzünk is el.

Minden a terv szerint zajlik. Forog a gép, Ottó és Bella pisilnek oda-vissza. Emília a kocsiból drukkol, de hiába, a kölcsönadott kabát már teljesen elázott. Az úton közepes a forgalom, a kocsik jönnek-mennek, csodálkozó arcokkal a szélvédő mögött. Csak egyetlen autó áll meg, egy fekete Honda. A középkorú sofőr úgy látszik, ráér, végignézi ugyanis

az „ingyen cirkuszt”.

Mindenki a kocsiban, Bella sziszeg:

– Csuum vizes a szoknyám!

Papír zsebkendővel próbálja az ülést felszárítani, kevés sikerrel. Cobra bosszankodik, hogy miért nem törülközött meg, mielőtt beszállt a kocsiba. Bella most lihegni kezd, és ásványvízzel öblöget. Cobra megértő:

– Ottónak ez volt a mai első pisije, az mindig erősebb. Egyébként sokat kell inni, és akkor már nem sok ízt lehet érzékelni.

Újpest felé indulunk, ott lesz a következő forgatás. Az egyik buszmegálló mellett munkások rakodnak cementeszsákokat. Cobra úgy dönt, hogy ezt nem lehet kihagyni. Ottó és Emília, ha visszafogottan is, de nekiáll a szopásnak meg a dugásnak. A munkások felhagynak a rakodással, jön egy busz is, de csak lassít, aztán továbbhajt.

Krisztián fogságba esik

Nem messze a Pólus Centertől, kertes házak keverednek panelekkel. Ez a nap utolsó helyszíne. Másutt van dolgom, a továbbiakban rábírom a riporter szerepet Krisztiánra.

– Álljatok meg! Hé! Álljatok meg! Hívom a

rendőrséget! A rohadt, mocskos anyátokat, várjatok!

Alacsony, köpcös férfi üvölt, miközben rohan felénk az út másik oldaláról, jobb kezében baseballütőt lóbálva. Ottó egy fának támasztotta Emíliát, térdei közt átfűzte a kezét, bal lábát felhúzta. Ebben a pozícióban közösülnek, úgy, ahogy megbeszélték, gumival. Ottó eszmél előbb, kirántja magát a lányból, pillanatok alatt felhúzza a nadrágját, és már szalad is. Emília kicsit toporog, aztán úgy dönt, inkább a helyszínen hagyja a rózsaszín tangát, aztán ő is futásnak ered. Emília gyorsabb Ottónál, utoléri, pár métert kézen fogva futnak. Hamar rájönnek, hogy ez rossz taktika, szét is válnak. Egy ember már nem kaphat el egyszerre hármat. Merthogy szalad Cobra is! Gátfutót megszégyenítő ügyességgel ugorja át a járdát szegélyező sövényt, jobb kezében táncol a kamera, ballal sapkáját szorítja a fejére. Ő a legfürgébb, elsőnek ér a kocsijához. Bedobja a gépet a jobb oldali ülésre, indít, bevárja a lányt, aki a hosszú, fekete csizmától és a magára tekert télikabától nehezebben fut. Emília beugrik a hátsó ülésre, a Mercedes csikorgó gumikkal elhúz. Az üldöző már

megelégedne Ottóval is, aki bajban van, a slusszkulccsal babrál; a köpcös befordul az utcasarkon, már csak néhány lépésre van, amikor az ezeréves Wartburg nagyot böffenve végre elindul. Az üldöző megáll, csalódottan ordít a kocsik után, hatalmas nyálbuborékokat köpköd.

– Hát mit képzeltetek ti! Mi? Mocskoskodtok fényes nappal az utcán, a kétéves fiam meg végignézi az ablakból?! De felvettem az egészet videóra! Feljelentelek benneteket, mocskosok!

Lóbálja a baseballütőt, majd hangosan próbálja memorizálni a rendszámokat.

Az üldözöttek a közeli a vasúti töltésnél fújják ki magukat, egymás szavába vágva mesélik a részleteket.

– Jaj, hát ez izgi volt... – mondja Emília Bellának. – Az elején még kicsit cikisnek gondoltam ezt az egész utcai forgatást, de mostanra már belejöttem! Na, megigazítom a sminkemet egy kicsit.

Rózsaszín táskájából kis kerek tükröt vesz elő meg egy kontúrceruzát. Cobra a fejét csóválja:

– Hát azért ilyen még nem volt, hogy engem bunkóval kergessenek! Rendőrök már igen, de hogy

baseballütővel! Pedig párszor csináltam már ilyet...

Új tervet kovácsol.

– Elhúzzunk ebből a kerületből, beljebb megyünk, van ott egy üzletház, mellette pár nagyobb épület, arra forgalom is van. Felveszünk a dugásból még öt percet, aztán kimegyünk a külsőbb részekre megcsinálni a spriccet.

Újpesten vagyunk. Itt lényegesen „rázósabb” a helyzet: nagy kocsis- és gyalogosforgalom, kisbabás szülők, buszra várakozók, a közeli áruház vásárlói. Cobra már óvatosabb, nem Parkol a kocsik közé, a Mercedes a kijárat mellett áll meg, menekülésre készen.

– Sietnünk kell – szól, amikor visszatér a rövid terepszemle után. – Lassan vége a tanításnak a sulikban, ne lássák a srácok, hogy mi van. Meg egyébként is: gyerek nem lehet a felvételen.

Rövid tanácskozás a szereplőkkel, megvan a megfelelő helyszín. Az egyik panelház előtt két nagy szemeteskonténert fordítanak össze L alakban, így a szereplők a járda és a szemközti buszmegálló felől valamennyire takarásban vannak.

Peregnek az események. Ottó a farkát veri, Emília lekapja magáról a télikabátot, a térdig érő

hosszú csizmát kivéve meztelen. Mire ráborul az egyik kukára Ottó már mögötte van. Mielőtt a lányba hatolna, elragadtatottan felkiált.

– Úristen, ezek a picsák! De megdugom mindjárt!

Szemvillanásnyi idő telik el, már együtt mozognak, a lány

bal lába felemelve, a fiú hátulról döngöli, a felemelt lábba kapaszkodik. Úgy látszik, Emília részéről már nyoma sincs a kezdeti idegenkedésnek.

Egy középkorú hölgy közeledik, amikor meglátja a jelenetet, elfordul, zavartan elmosolyodik. A távolból két fiú figyel, a legtöbben úgy tesznek, mint ha nem történne semmi, páran azonban tényleg nem veszik észre a jelenetet.

Az operatőr hol előttük guggol, hol körbejárja a közösülő párt, vagy a környezetet veszi.

Talán három perc telhet el, amikor leveszi a kamerát a szeme elől.

– Gyerünk! – int a párnak, és az átjáró lépcsője felé indul. Ebben a pillanatban a passzázs másik végén rendőrautó fékez. Hárman ugranak ki, egy nő sárga mellényben, és két férfi egyenruhában.

Cobra észreveszi őket, majd rohanni kezd az ellenkező irányba.

– Mi va...? – még be sem fejezi a kérdést Ottó, rájön, és már sprintel ő is, Emíliával együtt.

A korábban bevált taktikának megfelelően szétválnak, hárman háromfelé futnak, be a panelházak közé. Csanáddal a konténerektől olyan 25-30 méterre állunk. A rendőrök elrohannak mellettünk, ügyet sem vetnek ránk. Szemből újabb rendőrijárőr érkezik. Felmérik a helyzetet, csikorognak a gumik, egyértelmű a szándék, be akarják keríteni a menekülőket. Zavarban vagyok, Csanád is tanácstalan. Számomra egyértelmű, hogy semmi közünk ahhoz, ami történt. Én jegyzetelek, magnófelvételt készítek, és tulajdonképpen Csanád – bár néha Cobra kezére dolgozik – csupán egy érdeklődő. Az persze gondot jelenthet, hogy nála van egy fényképezőgép...

Visszaérkeznek az első rendőrök, maguk előtt terelik Emíliát és Ottót. A Wartburgnál igazoltatják őket. Újabb járőrkocsi érkezik, immáron a harmadik, feláll a járdára, pár lépésnyire Cobra Mercedesétől, amellyel az eredeti tervek szerint menekülni kellett

volna. A hátsó ülésen Bella ücsörög. A rendőrök heves „rádiózásba” kezdenek. Alig telik el néhány perc, megérkezik Cobra is, öt rendőr társaságában. Őt is igazoltatják, ki kell ürítenie a zsebeit a rendőrautó motorházára. A rendőrök közben már a Mercedest kutatják át, ami azért kellemetlen, mert a táskám ott maradt az első ülésen. Feljegyzésekkel, határidőnaplóval, kulcsokkal... Csanáddal az árkádok alatt próbáljuk megközelíteni az igazoltatás helyszínét, igyekszünk kerülni a feltűnést. Hiába, mert egy civil ruhás – nyilván nyomozó – kiszúr bennünket; három rendőr el is indul felénk lassan, komótosan.

– Jó napot kívánok! Igazolják magukat! – lépnek hozzánk.

Fiatalabb kollégája és egy copfos rendőrlány áll mellette,

ilyesfajta arckifejezéssel: „Ne lafacázzunk, tépjük szét őket!”

A fiatalabb rendőr észreveszi, hogy Csanád kabátja feltűnően kidudorodik.

– Maga meg mit őrizget a kabátja alatt? Hadd lássam csak! Aha! Mi ez? Egy fényképezőgép?

– Igen. Az.

– Maguk fényképezgettek, mi? Na indulás!

Elveszik a gépet, meg a személyi igazolványokat, és már terelnek minket is a rendőrautóhoz. Pár lépés, de legalább addig is van idő töprengeni. „Fényképezgettek?” Miért a többes szám? Nálam mindössze egy összetekert újság van. Most még a jegyzetfüzetem sincs nálam, bent hagytam a kocsiban.. Csanád győzködi a rendőröket, hogy ő nem is fényképezett, de láthatóan ez senkit sem érdekel. Én csendben vagyok, egyelőre nem időszerű előhozakodni azzal, hogy „kérem szépen, én újságíró vagyok”. Csanád nem adja fel, külön-külön minden rendőrnek elmagyarázza, hogy ő nem is fotózott. Azt mondja, hogy mi csak álldogáltunk, jó messze, azt sem tudtuk, mi történik.

A válasz rövid.

– A kapitányságon majd tisztázhatják magukat.

Visszaadják a táskámat, elveszik viszont a Cobrára szerelt

magnót és a mikrofont. Mázli, hogy éppen az akció előtt cseréltem kazettát, így a legizgalmasabb beszélgetéseket sikerült rögzíteni.

13 óra 30 perc. Csanád társaságában

beültetnek az egyik rendőrautóba. Van még útitársunk a hátsó ülésen, egy fiatal zászlós. Éppen az elkobzott fényképezőgépet nézegeti.

– Jó kis gép. Sokat érhet... Van rajta felvétel?

– Van – bólint Csanád.

– És ha kinyílna az ajtó, s kiesne? – somolyog a rendőr.

– Kinek lenne az jó, ha kiesne? – kérdezi Csanád kissé megütközve.

– Magának biztos, hogy nem lenne jó – állapítja meg a rendőr.

Aztán csend, várjuk a sofőrt, alkalmunk van mélyen elgondolkodni az előbb hallottakon, vajh' mit is akart ez sugallni.

Aztán elindulunk. Bekapcsolják a kék villogót, aminek egész úton olyan a hangja, mintha egy kenetlen darálót tekernének.

Alig teszünk meg néhány métert, amikor az autót vezető rendőr felcsattan:

– Megáll az eszem! Pornót forgatni fényes nappal! Ráadásul egy ilyen forgalmas helyen! Hogy jut eszükbe egyáltalán ilyesmi?

Csóválja a fejét, nem vár választ.

A IV. Kerületi Rendőrkapitányság udvarán állunk meg. Ebben a pillanatban megszólal Csanád mobilja, a zászlós ennek egyáltalán nem örül.

– Na, azt kapcsolja ki gyorsan! Az eljárás alatt nem lehet telefont használni! Egyébként is elveszik, a SIM-kártyát meg úgyis ki kell belőle venni.

Elég kemény ez a hang, egyre idegesebb vagyok. Egy rendőrnő nyitná az ajtót az én oldalamon, de nem megy. Bentről próbálom felhúzni a biztonsági reteszt, de nem engedi. Az első ajtó felől benyúlva ellöki a kezem.

– Nem maga! Majd én! Itt azt csinálja, amit mondanak!

Beterelnek minket egy pincszerű folyosóra, a falat undorító zöld színre festették. Nyilván azért, hogy könnyű legyen lemosni. Már ismerős a Lipótról...

A rácsos ajtó hangos csattanással bezárul.

– Tessék akkor szépen a fal felé fordulni! – kurjantja el magát egy rendőr, és azzal a lendülettel már meg is fordítja Cobrát.

– Ezt lehet nézegetni – mutat a falon valamire –, amíg nem szólítják! A beszédet meg befejeztük!

Rendben?!

Sajnos az L alakú folyosó végén én vagyok az utolsó, így csak Csanádot és Cobrát látom, pedig érdekes lehet a kanyar utáni helyzet is, amit a hozzám eljutó hangokból próbálok rekonstruálni. A rendőrök Emíliával foglalkoznak.

– Vegye le a kabátját! – szól az utasítás, amit nagy röhögés követ. Persze, mert nincs a kabát alatt semmi – a csizmán kívül.

– Elnézést! – próbálkozik mellettem Csanád előbb halkán, majd hangosabban. – Elnézést!

– Mit akar?

– Azt a másik lányt a kocsiból miért engedték el?

– Melyik másikat?

– Hát amelyik a kocsiban hátul ült.

Tényleg! Nem láttam Bellát az igazoltatás óta.

– Kit? Ennek a barátnőjét? – bökö a rendőr a fejével Emília felé. – Igazolta magát, aztán elengedték.

– Akkor minket Krisztiánnal miért nem? Mi sem csináltunk semmit!

– Maradjon csendben, majd tisztázhatják magukat később! És forduljon a fal felé!

Lopva Csanádra nézek, látom, fel van dülva, egy megértő félmosolyt küldök felé, aztán gyorsan tovább tanulmányozom a fűtőcsöveket a plafonon.

Kis idő múlva fiatal rendőr jelenik meg. Kissé tétovázik, majd rám bök:

– Legyen mondjuk... , maga. Hozza a cuccát is!
– mutat a táskámra.

A folyosóról cellák nyílnak, az ügyeletesszoba előtt régi, kopott íróasztal.

Ketten fogadnak: egy köpcös, szürke egyenruhás férfi, meg egy fiatalabb, vékony.

A köpcös megszólal:

– A táskát adja ide, álljon az asztal elé, és pakoljon ki mindent a zsebeiből!

– Rendben – mondom -, de eddig nem nagyon volt alkalmam beszélni, most azért elmondanám, hogy újságíró vagyok. Itt az igazolványom, Havas Henrik riportkönyvéhez gyűjtök anyagot.

Az őr rám néz, gondolkodik kicsit:

– Én meg a fogda vezetője vagyok, és nem én hozom a döntéseket. Ha maga újságíró, később tisztázhatja magát a kihallgatáson. Meg... legalább lesz miről írnia.

– Mégis, meddig kell itt lennem?

– Ó, attól ne féljen! Legfeljebb nyolc órát. Amire még négyet – indokolt esetben – rátehetnek.

Kinyitja a táskámat, majd felhördül:

– Azt az istenit! Hát mik vannak ebben? Mi ez a rengeteg szar?

Füzetek, filofax, elemek, kazetták, térkép és még ezer apróság. Kezdem el neki magyarázni, hogy ezzel a táskával legalább három hétig kihúdom, ha ledobnak Vietnamban? Inkább hagyom...

– Na, akkor – mondja a köpcös diktálom.

A fiatalabb új lapot nyit az előtte fekvő rózsaszín nyomtatványon, majd írni kezd.

– Kazetták... öt darab. Fekete bőrmappa, egy darab... Három kulcscsomó, aszongya, egy, kettő, három... tíz darab kulccsal.

Elérkezünk a vadonatúj mikrofonomhoz, tegnap vettem. Modern design, egy acélszürke, rácsos henger, az alján két kis acéltalppal.

A fogda főnöke kis ideig forgatja:

– Na, azt mondja meg nekem, hogy ez micsoda!

– Mikrofon.

– Aha... – És diktálja tovább. – Egy mikrofon, három elem...

Aztán elérkezünk a második mikrofonhoz, aminek végén fekete szivacs van, vezeték satöbbi.

– Ne segítsen! Kitalálom! Ez is mikrofon. Ugye?

Bólintok, miközben zsebeimet ürítem ki az asztalra. A pénztárcánál tartok, amikor megszólal a fiatalabb rendőr.

–Abból is mindent!

És már érkezik is a következő utasítás.

– Vegye ki a szíjat a nadrágból, a cipőfűzőket a cipőből!

Jókora halom kerekedik az asztalon, nem tudom követni,

hol van, az adókérdőívem mellett hever a jogosítványom,

foszlott papír zsebkendők keverednek széthulló feljegyzésekkel, aprópénz potyog a földre.

– Ezek azért meglesznek a végén is, ugye? – kérdezem a köpcöst aggódva.

Nem válaszol. A tárcában lévő papírpénzt számolja.

– Egy darab tízezres, három darab ezerforintos... – veszi sorra a bankókat, a fiatal rendőr szorgalmasan körmöl.

Az idősebb pár másodperc múlva elérkezettnek látja az időt, hogy válaszoljon a kérdésemre. Felém fordul, közelebb hajol, majd nagyon lassan, kimérten a szemembe néz.

– Nem tudom, miért kell azt sugallni, hogy esetleg nem lesz meg valami!

Nem válaszolok. Amikor elkészül a leltár, vissza kell rámolnom mindent a táskába, a táskát bele kell raknom egy zsákba, majd meglepő módon le kell vetköznöm... Az alsónadrágnál megállok. Aztán azt is le kell tolnom bokáig. Az idősebb rendőr a ruházatomat aprólékosan áttapogatja, nyilván szűrővágó eszközt keres. Miután nem talál, megengedi, hogy felöltözzem. A fiatal rendőr elém tolja a nyomtatványt.

– Itt írja alá, hogy mindent leltárba vettünk.

– Aztán vidd a kettesbe, Pisti! – szól a főnök, majd eltűnik a zsákkal.

Elkísérnek a kettesbe. Piszkosfehér vasajtó, rajta kisablak, fémlemezzel takarva. Alul-felül reteszek, középen lyukak a lakatnak.

– Maga szerint mikor lesz ebből kihallgatás? – kérdezem a kísérőmet.

– Hááát... nem tudom, mert tele van a fogda,

és fent csak két írógép van. Majd szólítják.

Becsapódik a vasajtó, záródik a retesz, kattan a lakat, és már egyedül is vagyok. Sok látnivaló nincs, barnára festett deszkából összeácsolt priccs, tenyérszerű ablak, sűrű lyukú ráccsal, és fekete pókhálókkal.

Leülök a priccs szélére, leveszem a cipőm, hátamat a falnak támasztom, törökülésben felhúdom a lábamat. A cellába szűrődő zajokból arra következtetek, hogy most éppen Cobrát leltározzák. Nem tudom, hány óra lehet, talán kettő felé jár. Nem könnyű elaludni, mindig történik valami. Egyszer erős tájszólással nők veszekednek a fogdásokkal, máskor valaki hangos szóval keresi a pénzét. A Sláger Rádióban Hernádi Judit énekl, hogy, sohase mondd hogy vége..., hogy nem érdekel..., a mindenen túl a minden jön el..."

– Készüljön, Aladár, megyünk a fürdőbe!

Lábdobogás, reteszek hangja. Fürdeni ugyan nincs kedvem, de sürgősen használni kellene a mosdót. Ököllem megdöngötem az ajtót.

– Melyik az? – kurjantja egy rekedtes hang.

– A kettes... Legalábbis azt hiszem – válaszolom.

- Azt hiszi! Oda van írva, nem tud olvasni?!
- Retes, lakat, a köpcös rendőr áll az ajtóban.
- Na mi van?
- Főnök, kimennék a mosdóba.

Döbenten rám néz, majd bal mutatóujjával megkocogtatja a jobb váll-lapját.

– Főtörzsőrmester! Látja? Ez a hivatalos megszólításom. A folyosó végén balra a harmadik ajtó. És vegye ki a kezét a zsebéből!

A megadott irányba fordulok, Csanád ott áll, a rácsnak dőlve.

– Mi van, nem jutott szoba? – kérdezem tőle, de már harsan is mögöttem a figyelmeztetés:

– Nem beszélget! Gyekszik!

– Nem oda! Az a fürdő! – kiabálja a törzsőrmester, amikor befordulnék az egyik ajtón, ahonnan vidám pancsolás hangja szűrődik ki. Biztos Aladárék azok.

Visszafelé tartok megszokott kettes cellámba, Csanádot ugyanolyan pózban látom, mint az imént. Lazán támaszkodik a rácsra. „Mi van?” – kérdem némán, szemöldökömmel, mire megrázza a támaszkodó kezét. Odabilincseltek a rácshoz.

Beprobálkozom a főtörzsnél:

– Telefonálni lehetne valahogy?

Rázza a fejét.

– A sajátjával nem tud, nekem meg nincs kinti vonalam a szobában.

Csanád megcsörgeti a „láncait”.

– Nem lehetne ezt levenni?

– Őrizetes nem lehet kint szabadon! Ott a kamera a folyosó végén, ha én magát elengedem, megbüntetnek. Mit akar, ott az a kisszék, le is ülhet! Egyébként nincs megengedve, de magával kivételt teszünk. Na mit szól?

Úgy látszik, megenyhült a törzsőrmester, még beszélgetni is hajlandó.

– Nekem egyébként semmi bajom Havassal, meg szoktam nézni a Heti Hetesben. Mondja, máskor is olyan, mint a tv-ben?

– Többé-kevésbé.

– Aha. Aztán milyen könyvet írnak maguk?

Elmondom még egyszer, beszélgetünk, megnyugtat, hogy

ez is egy jó sztori lehet, ha megírom. Aztán eljutunk odáig, hogy mennyit keres:

– Nyolcvanötezer nettó! – emeli fel a mutatóujját,

aztán megismétli, hogy nyolcvanötezer, de ezt már nem nekünk, hanem a folyosó népének mondja. Kész szembenézni a saját sorsával, ez nyilvánvaló. A cellasor felé mutat.

– És én ennyiért vagyok itt mindennap! Na látják!

Nincs időm megszokni a kettést, mert nyílik az ajtó. Vékony, vörös lány, civilben.

– Jöjjön, felmegyünk kihallgatásra! De ezt most magára kell tennem – mutat egy bilincsre.

Készségesen előrenyújtom a kezem, kíváncsi vagyok az érzésre, még sosem próbáltam. Gyalog megyünk a másodikra. Az irodában Csanádot hallgatja ki egy másik civil ruhás rendőrnő. Leültetnek egy székre, leveszik a bilincset. Megkérdezem, hogy telefonálhatok-e.

– Csak azután, hogy felvettük a jegyzőkönyvet, de akkor már haza is mehet. Úgyhogy...

Látja rajtam az örömet.

– Sajnos el kell mondanom, hogy önt ez ügyben gyanúsítottként hallgatja ki a rendőrség... Felolvasom a tényállást, a jogait, hallgassa végig, ha kérdése van, a végén tegye fel. Rendben?

Bólintok. Elkezdi olvasni a monitorról a szöveget.

– ...Fényes nappal pornófilmet forgattak, amit Ön fényképezőgéppel rögzített...

– Tiltakozom.

– Nem volt nálam semmilyen rögzítőeszköz, csak egy összetekert újság.

– Hallgassa végig, kérem – nem sikerült kizökkenteni, folytatja. – ...Hivatalból nem rendelünk ki ügyvédet... Ha ellenvetéssel kíván élni...

Nagy nehezen sikerül ellenvetést tennem. Jó háromnegyed órán keresztül tart a kihallgatás, a vége felé már egyre oldottabb a hangulat. Jegyzőkönyvbe veszik az én verziómat is, visszaadják a személyimet, majd megint megbilincselnek.

– Erre mi szükség van?

– Hivatali szabályzat. Nézze, én három fejjel kisebb vagyok magánál, a kísérés közben bármikor nekem ronthat, fellökhet. Hivatalosan liftet sem használhatunk. Így most gyalog felmegyünk a negyedikre, ahol fénykép készül magáról, és ujjlenyomatot vesznek a 2000. évi adatrögzítési törvény értelmében.

A negyedikén egy alacsony, fekete férfi – nyilván bűnügyi technikus – már Csanáddal foglalkozik.

Kapok egy széket, arra leülhetek, de a bilincs rajtam marad.

Falhoz állítják a páciens, állványt raknak elé, számsorral. Aztán készülhet a fotó szemből és mindkét oldalról. Ezután következik az ujjlenyomatvétele, nem csak az ujjakról, hanem a kéz eleiről is, sőt az egész tenyérrel. Kicsit unom magam, kipróbálom, sikerül-e megfordítanom a csuklóm a bilincsben. Egyrészt nem sikerül, másrészt úgy rászorul a kezemre, hogy borzalmasan fáj. Csanád után én következem. Kedélyes csevegést folytatunk a pornószakmáról. Tíz perc múlva megint kattant a bilincs, visszamegyünk a fogdába a táskámért. A technikus kísért, nem túl lelkesen. Kint már sötét van, a folyosó egyik irodájából fény szűrődik ki, az ajtó nyitva, bent ketten ülnek, civil ruhások: az egyik a számítógépen játszik, a másik karba tett kézzel, becsukott szemmel medítál.

A liftajtónál megemlítem a szabályzatot.

– Tényleg? – néz rám a technikus és megrántja a vállát. – Én a liftet választom. Tőlem maga mehet gyalog, ha akar.

Nem akarok.

Végre leveszik rólam a bilincset, visszakapom a lefoglalt holmimat. Az a fiatal rendőr adja vissza, aki délután a jegyzőkönyvet írta.

– Lehet igyekezni, nézze át, hogy minden meg van-e, de gyorsan, mert nekem még dolgom van!

A nadrágszíjat veszem föl, de úgy látszik, hogy túl lassan,

– Mondja, maga nem érti? Ne itt öltözzön nekem, ellenőrizzen, oszt' menjen!

– Hol öltözzem?

– A kapunál, vagy mit bánom én!

Mennék, nagyon szívesen, de azért a leltár alapján ellenőrizni próbálom, hogy visszakaptam-e mindent.

– Minden megvan? – kérdezi a köpcös főtörzs.

– Azt hiszem.

– Inkább nézze meg rendesen, mert nem kell a baj egyikünknek sem.

A legfontosabb dolgokat átnézem, megvannak. Vállamra veszem a táskát, kezemben a cipőfűzőkkel elindulok a kapu felé. Rápillantok az órámra. Pár perc múlva hat óra. A bejáratnál Cobra és Csanád

álldogál.

– Hát ti?

– Megvárom a csajt, kifizetem a munkáját – mondja Cobra. – Veled minden rendben?

Ácsorgunk egy darabig, aztán Cobra elunja magát.

– Ááá, franc! Nem várok én a csajra, majd odaadom neki a lóvét máskor.

A rendőrség tíz nap múlva visszaszolgáltatta a magnót, a mikrofont és a kazettát. A nyomozást megszüntették.

COBRA ÉLETRAJZA

Szó sincs bűncselekményről. A közszeméremsértés csak szabálysértésnek minősül. Amikor az ominózus forgatás volt a rendőrpalotánál, elkaptak ugyan, de a végén visszaadták a kamerát és a fényképezőgépet is. Kijöttem és a Flóriánnál folytattam. Ott megint elkaptak és bevittek. Tulajdonképpen nem is éreztem rosszul magam a rendőrségen, mert kedvesek voltak. Nem úgy, mint

most, Újpesten, ahol meg is vertek. Az a hülye gyerek viperával vert meg.

1969-ben születtem. Pesttől nem messze, egy kis faluban nevelkedtem. Anyám takarítónő volt, ő már meghalt. Jó gyerekkorom volt, annak ellenére, hogy a faterom nem bánt kesztyűs kézzel velünk. Van egy öcsém. Erről többet most nem akarok mondani, egyszer majd írok egy könyvet, és abban részletesen kifejtem. Gyerekkoromban rengeteget játszottunk a környéken, a patakparton, meg az erdőben. Afféle vezető-szervezkedő voltam. Én találtam ki, hogy éjszaka törjünk be az iskolába, és lopjuk el a dolgozatokat. Haza is hoztuk, kijavítottuk őket, és mindenki négyest, ötöst kapott. Csapatokat szerveztünk, és bunkert ástunk magunknak. Az egyikbe beleesett egy traktor, még jó, hogy nem voltunk benne.

Nem szerettem olvasni, talán a szemem miatt sem. Hároméves koromban vették észre, hogy baj van a látásommal. Akkor 7 dioptriás volt a szemem. Anyám is rövidlátó volt, tőle örököltém.

Nyolcadik után kerestem életemben először pénzt, a fateromnál a kárposüzemben dolgoztam egy hónapot, 900 forintot kaptam. Egyébként mindig

fogtam a pénzt. Az első fényképezőgépet is a takarékbélyegből vettem.

Géplakatosnak tanultam, három év szakmunkásiskola után kerültem a hajógyárba. Utáltam azt a monotonságot, utáltam korán kelni, utáltam az egészszet. Talán tiltakozásképpen írtam egy hatvanoldalas kalandregényt. Arról szól, hogy egy fiút meg egy lányt elvisznek az Északi-sarkra, kapnak valami felszerelést, és ott kell élniük tíz évig. Családot alapítanak, lesz gyerekük, ott, az Északi-sarkon.

A hajógyár után egy neves cukrászdába kerültem, karbantartónak. Három évet húztam le ott, nagyon jó hely volt. Megvolt a kajám, voltak csajok is. Akkortájt kontaktlencsét hordtam hiúságból, hogy jobban nézzek ki. Azért kellett eljönnöm, mert rájöttek, hogy a libamájnak nyoma veszett...

19 évesen vesztettem el a szüzességemet. Bulgáriában nyaraltam, egy 25 éves énekeslánnyal jöttem össze. Mindig voltak külföldi csajaim. 18 évesen el is jegyeztem egy németországi lányt, aki a faluban nyaralt. Három évig voltunk együtt, ezalatt ötször hagyott el. Itt laktunk, ahol most beszélgetünk, apám házának a szuterénjében. Ez eredetileg

garázs volt, aztán az apám bevezette a vizet, és kiadta albérletbe.

Mindig is sportoltam. Nyolcéves koromban birkózni kezdtem, ez két évig tartott, majd a Fradiban kajakoztam. Szerettem kajakozni, de a szakosztályban kitalálták, hogy kevés a kenus, és átültettek a kenuba. Nem tetszett. Abba is hagytam.

Talán hetedikes lehettem, amikor egy este elkísértem apámat az üzembe, ahol dolgozott. Ott láttam először szexlapokból kivágott képeket. Egy csomót letéptem a falról, meg a szekrények oldaláról, és hazavittem. Másnap mondták is a faternak: Na mi van, öreg, kellettnek a képek? Na, a faterom nem dicsért meg. Vissza kellett volna adnom mindet. Párat persze megtartottam. Tinédzser koromban ez ment. Képnézés, önkielégítés, képnézés, önkielégítés... Már első osztályos koromban elkezdtem. Emlékszem, el is meséltem az anyámnak, mit szoktam csinálni, mondta, hogy hagyjam abba. Persze nem hagytam abba, csak többet nem emlegettem neki.

Amikor túl voltam a szakmunkásvizsgán, megszereztem a jogsit, és azt mondtam, hogy soha az életben nem tanulok többet. Elég volt. Én olyan

ember vagyok, aki csak arra tud figyelni, ami érdekl. Amikor testépítéssel kezdtem foglalkozni, elolvastam egyszerre vagy öt szakkönyvet. Amit egyszer elolvastam, azt kívülről fújtam... Moziba ritkán járok, akkor is csak a feleségemmel. Színház...? Gyerekkoromban egyszer láttam a Gullivert bábszínházban.

Nem italoزم, csak a sört szeretem. Abból viszont minden este megiszom egyet... Nem tudom, mit jelent az, hogy valaki jólelkű... Egyszer odajött hozzám valaki kéregetni, kocsival voltam. Mondtam neki, hogy inkább ő adjon 500 forintot, mert kifogy a benzin, és nem tudok tankolni... És adott... Mentem egy kört, és adtam neki egy ezrest.

Erősnek érzem magam. Hat évig keményen csináltam a testépítést. '97-ben, Tatabányán elindultam a másodosztályú bajnokságon. 150 kilót nyomtam fekve, 200 kilóval guggoltam. Amilyen hülye vagyok, azt hittem, hogy én leszek a legszebb meg a legizmosabb. Pedig a pályaválasztási tanácsadáson megmondták, hogy 2-3 kilónál nem emelhetek nehezebbet, mert az roncsolja a szememet. Ha megvakulnék, akkor is feltalálnám

magam. Sosem tanultam ugyan, de nagyon jól énekelek, meg szintetizátorozom. Én lennék a magyar Steve Wonder.

Azon a bizonyos tatabányai versenyen megvakultam az egyik szememre. Biztos, hogy a diétától. A verseny előtt az edzőm rábeszélte az anabolikus szerekre. Nem volt komoly, de végigcsináltam egy kúrát. Aztán a színpadra már úgy mentem fel, hogy az egyik szememre időlegesen megvakultam.

Iszonyúan kitartó és elszánt tudok lenni. A legnagyobb elhatározásom, hogy pénzt keressek. Ezért mindent megteszek. Még tavaly, az ünnepek alatt megállítottak a tévések, hogy nyilatkozzam arról, milyennek látom a karácsonyt a mai világban. Én azt mondtam nekik, sajnálom az embereket, hogy annyit kell rohanniuk. Gürcölnek a pénzért, és semmi idejük sincs a családra.

Szaktanuló koromban összespóroltam magamnak egy Simson robogóra. A kajapénzemből gyűjtöttem össze. Inkább nem ettem, csak meglegyen. A faterom meg is dicsért. Aztán két hónap múlva ellopták a motort. Mit mondjak, nagyon rossz érzés volt. Akkor fogadtam meg, hogy amit

tudok, elveszek. Nem másoktól, csak úgy, az életben. Ugyanazt csinálom, amit magam körül látok: mindenki a másikból él. Most már én is így élek... Elfogadom, lehet, hogy gátlástalan vagyok.

A cukrászda után egy áruházban dolgoztam, mivel ott nem éreztem jól magam, hallgattam a nagyanyámra, és elmentem a Bosnyákra zöldségesnek. Megvettem a paprikát a nagykereskedőtől, átvittem a kiskereskedőkhöz, és eladtam felárral. Napi 4-5 ezret is megkerestem. A Bosnyákon összejöttem a cigányokkal. Az egyik srác megkért, hogy hadd használja a mérlegemet. Este jött a pereputtya, mondta nekik, hogy Cobra mérlegén mért egész nap. Mondták: Hú, milyen rendes vagy, gyere velünk kajálni! Imádom a hasamat, úgyhogy elmentem velük. Attól kezdve rám szálltak. Én voltam a sofőrjük, mert egyiknek sem volt jogsija. Előfordult, hogy egy hétig lent voltunk Szabolcsban. Műbőr dzsekit árultunk, persze bőrdzsekiként adtuk el. Hol az egyik rokonuknál laktunk, hol a másiknál. Volt olyan, hogy behozták mellém a szobába a lovat, mert kint esett az eső. Éjszakánként buliztak. Reggel persze aludtak, én mentem árulni a fiatal sráccal. Akadtak problémák is

a végén; egyszer nekem jött a cigány vasvillával, a házigazda aranyos volt, elé állt, és még fordított is. Azt hitte a cigány, hogy én voltam a feleségével a konyhában, pedig nem. Nagyon jó kajájuk van. Egyszer ürgehúsból csináltak töltött káposztát, az is igen finom volt. Még a cigányokkal kezdtem Pesten az aluljáróban paprikát, paradicsomot árulni, az is ment. Így lettem maszek zöldséges. Kiváltottam az ipart, de veszteséges volt, három hónap alatt elköltöttem a pénzemet. A számlákat sem egyenlítettem ki. Pár hónapja fizettem ki köztartozásként az utolsó 70 ezer forintot a feleségemmel. Úgy hívtak, hogy bukott zöldséges. Elhagyott a barátnőm is, elkezdtem inni. Töményet, leginkább körtepálinkát. Volt egy iszonyú rossz évem. Aztán '92-ben jött a sörgyár, az király volt. Egyből rászabadultam az árukészletre. Persze fokozatosan csináltam. Az első nap egy srác ott dobálgatott valami csapágyszerű fémet. Kérdeztem, mi az. Azt mondta, hogy ez zárja rá a kupakot az üvegre. Aztán nekem adta, és én kitaláltam, hogyan lehet ebből pénzt csinálni... A söröspénzből vettem az első kamerámat. Mindig is szerettem volna egyet. Hetedikes koromban már jártam filmes szakkörbe.

Az egyik filmünket még a tévé is leadta. Az volt a címe, hogy Iskolakerülők, én voltam a főszereplő. A sörgyári időszakomban volt egy barátnőm, náluk is laktam. Gazdag családja volt, le is szúrtak, hogy miért vettem ilyen drága kamerát. Elég lett volna valami egyszerűbb is. Először őket filmezgettem, aztán az ismerősöket.

'95-ben kerültem a pornóba. Előtte nem volt kapcsolatom a szexiparral. Egyszer jártam peep show-ban, pusztán kíváncsiságból, meg akartam nézni, hogy milyen. Újsághirdetésre jelentkezve kerültem egy szexshopba. Tök véletlen, hogy fölvettek, mert kellett volna számítógépes ismeret meg nyelvtudás is, de nekem egyik sem volt. Viszont kameráztam. A főnök mondta, hogy kamerázhatnám a filmjeit. Egy héten négy napot a szexshopban dolgoztam, két vagy három napot forgattam.

Európában a főnököm a király. Akkor is, ha nem hallott róla senki. Ő sosem nyilatkozik, még a tévében sem szerepelt. Nem akarok róla beszélni, derék, rendes ember.

Elkezdtem a főnöknél kamerázni. Állandóan ugyanazt: bizarrt, animalt, kakit, pisit és szado-

mazót. Az utóbbit a végén már nem vállaltam. Volt egy másik kamerás, aki szívesen csinálta.

Van akkora önbizalmam, hogy azt mondjam: kamerázásban én vagyok a legjobb. Szerintem ez velem született képesség. Mondtam, hogy gyerekkorom óta mániám a fényképezés, filmezés. Mivel gyengén látok, jobban oda tudok figyelni a részletekre. Az is fontos, hogy erős a testalkatom. Én úgy mozgok kezemben a kamerával, mintha sínen tolnának. Ezt persze gyakoroltam is. Jógaszerű mozdulatokat kell elsajátítani.

A főnöknek két csapat dolgozik. Az egyikben én, a másikban a haverom, Csoki. Futószalagszerűen csináljuk a filmeket. Az első szinten várakoznak a szereplők, velük van egy sminkes, átjönnek hozzám, aztán továbbmennek Csokihoz. Egy filmben négy 20-25 perces jelenet van. Egy nap alatt akár négy filmet is megcsinálunk. Egész nyáron csak a főnöknek dolgozom, három hónapon át, pedig ő fizeti a legkevesebbet. Azt mondja, igaz, hogy keveset fizet, viszont egyszerre sok munkát ad. A főnök csíp engem, én pedig tisztellem őt. Egyszer csináltam neki egy filmet, kértem, hadd vegyem meg a kész anyagot a szexshopban fél áron. Erre

kifizettette velem a teljes árat, 5500 forintot. Ilyen ember. Kétszer húzott le: egyszer, amikor olcsón dolgoztatott, utána pedig akkor, amikor kifizettette velem a kazettát.

Engem nem különösebben zavar az állatos sem. A kutyás a legjobb, mert az a leggyorsabb. A kutya tíz percig bírja, olyankor aztán nagy a kapkodás. Fényképezőgép a nyakamban, kamera a kezemben. A kutyásat legjobb két kamerával venni, mert ha jól megvágják, akkor kétszer tíz perc. Különben nehéz az állattal – ugrál, toporzékol, a mancsára kesztyűt kell húzni, mert megkarmolja a csaj hátát. Társaságban a csajok mindig undorodnak, ha kakis vagy állatos filmekről mesélek. A srácok is mondják, hogy ők ezt nem bírnák csinálni.

Nem tudnám megmondani, hogy honnan kerülnek ki a szereplők. Jönnek sokfelől, vidékről hozzák-viszik őket. A főnöknek több stricivel is van kapcsolata, hordják hozzá az utcai kurvákat. Sokan újsághirdetésre jelentkeznek. Minél több időt tölt el valaki a pornó világában, annál több emberrel – szervezőkkel – kerül kapcsolatba, így a modellszervezés már csak pár telefon kérdése. Az,

hogy ki honnan jött, már senkit nem érdekel.

Amikor '95-ben kezdtem, már ment az animal, a szaros, meg a bizarr. Ezek a mai napig is vannak. Aztán bejött Amerikából egy-két új dolog, például az utcai pornó. Az egyik haverom megnézett egy ilyen, és azt mondta, hogy őt izgatta. Mint másnak, neki is eszébe jutott már az utcán, amikor szembe jött vele egy jó csaj, hogy hú, de jó lenne meztelenül látni. És a filmben tényleg ott jön a csaj az utcán, meztelenül.

Az első filmemet egy nagyáruház mellett, az egyik cukrászdában csináltam. Bejött az utcáról két csaj, odamentek a pulthoz, mutogatták magukat, nyúlkáltak egymáshoz. A főnök nem volt bent, a pultos kiscsaj meg nem szólt semmit. Tíz perc múlva már ott sem voltunk.

Sok utcai filmet csináltam már. Az a csajtól is függ, hogy mennyire bravúros egy film, azon is sok múlik, hogy mit mer megcsinálni. Mondjuk, egy teli villamoskocsiban akciózni, hát az elég érdekes! Nem tudom, mit szólnak az emberek az ilyen jelenetekhez, mert ilyenkor nem merek körülnézni.

Csak arra koncentrálok, nehogy valaki megtámadjon. Egy pillanatra nem figyelek oda, és már hátba is vágta egy baseballütővel. Nincs más

lehetőségem, muszáj csinálnom az utcai filmeket.

Dolgoztam egy neves producernek, de már nem hív. Szerinte kevés csajt szerveztem neki az utóbbi időben. Inkább a családdal foglalkoztam, mint a pornóval. Addig ment jól, amíg én voltam az operatőr, a rendező és a szervező is. Azt mondtam neki, hogy én már csak kamerázni szeretnék, nincs elég időm a szervezéshez. Azt mondta, ha ő szervez, akkor már fel is tudja venni. Egy évig húzódott a dolog, azóta csak a főnöknek dolgozom. A főnök nem nagyon szereti, ha jutalékot veszek le a szereplőktől, de muszáj ezt tennem, hiszen annyira keveset fizet. A lányoktól tíz százalékot kérek, a fiúktól meg tizenötöt.

Szó sincs bűncselekményről. A közszeméremsértés csak szabálysértésnek minősül. Amikor az ominózus forgatás volt a rendőrpalotánál, elkaptak ugyan, de a végén visszaadták a kamerát és a fényképezőgépet is. Kijöttem, és a Flóriánnál folytattam. Ott megint elkaptak, és bevittek. Tulajdonképpen nem is éreztem rosszul magam a rendőrségen, mert kedvesek voltak. Nem úgy, mint most, Újpesten, ahol meg is vertek. Az a hülye

gyerek viperával vert meg. Igazából egy polgárőr fogott meg, bringával jött utánam, nem tudtam lerázni. A futástól meg az ijedtségtől úgy elfáradtam, mint még soha életemben. Megálltam, alig kaptam levegőt, ő meg lerántott a földre, és végigütött azzal a szarral. El akarta venni a kamerát, ezért kicsavartam az ujját. Szerencsére megjöttek a rendőrök...

Megmondom őszintén, nem szívesen csinálom ezt a melót. Inkább dolgoznék a tévénél. Valamiből azonban meg kell élni. Magyarországon haldoklik a pornó, mert az internet megölte. A kazetták helyett már a netet nézik az emberek, ezenkívül drága lett az ország. Sokba kerülnek a lányok, jóval olcsóbb Romániában forgatni. Van ugyan ez a német kapcsolatom, de állandón csak hitegetnek. Azt mondták, ha csinálok egy utcait, utána megcsinálhatok két-három normál filmet. Megcsináltam nekik négy utcai filmet, mégsem adtak más munkát, csak hitegetnek.

Négy éve vagyok házas. A feleségem százszázalékosan megbízik bennem. Szeretjük, imádjuk egymást. A gyerek a nászhetünkön fogant meg. Mindent szeretek a feleségemben: a testét és

az eszét is. Ő nagyon okos. Én sokkal kevésbé. A feleségemmel mindennap elmondjuk, hogy igen, mi szeretjük egymást. Társaságban csak azt látják, hogy mi egy turbékoló pár vagyunk. Norbika alkatilag rám üt, de az biztos, hogy egyébként az anyjára hasonlít, hál' istennek a szemével nincs baj.

Épül a házunk. Már rajta van a tető, be van pucolva kívül-belül, idén nyáron kész lesz. Keresek annyit, hogy be tudjuk fejezni. Felvesszük a szocpolt, berendezzük, és jövő nyáron már ott lakunk.

Megjegyzés:

A könyv szereplői közül senki sem kért olyan sok változtatást, mint Cobra. Megkapta a szöveget, néhány nap múlva megjelent feleségével az irodában, majd akkurátusan mondatról mondatra újraolvasták a szöveget. Sok mindent kijavítottak, sőt hozzá is írtak. Csupa olyasmi maradt ki, ami rávilágíthatott volna arra, mi miért történt ennek az embernek az életében. Amit hozzáírtak az nem más, mint magyarázkodás, öngazolás. Aztán eltelt néhány nap, ismét megjelent az irodámban Cobra. Ezúttal nem a feleségével, hanem barátjával, Csanáddal jött, aki az emlékezetes újpesti „lebukásnál” is vele volt. Legújabb kérése alapján

már harmadszor változtattam meg a nevét, ígérete szerint a Cobra lesz az utolsó. Megint javígtunk, aztán váratlanul a jövőjéről kezdett el beszélni. Elmondta, hogy harmadik hete azon töpreng, miként változtathatna az életén. Az interjú hatására a szöveget elolvassva rádöbbsent arra, hogy „Mocskos dolgokban vettem részt.” Ez a néhány hét jó volt arra is, hogy „Tiszta legyek.” Külön kérte, hogy ezt ne akarjam megmagyarázni, úgyis érti mindenki, hogy miről van szó. Számára az elmúlt öt év két dologról szólt: pénzt kell szerezni, hogy el tudja tartani a családját, és fel tudja építeni a házáat. De ahhoz, hogy erre képes legyen, és hogy ereje legyen a forgatásokhoz, „megfelelő” lelki állapotba kellett kerülnie. Azzal váltunk el, hogy változtatni akar, és fog is. A kérdés persze az, hogy talál-e új jövedelemforrást. A dokumentumfilm-készítés jó lenne, de „ahhoz annyi minden kell, főleg kapcsolat és segítség”.

Cobra készülő könyvéből egy rövid részlet

„...az első forgatás, amin nyáron voltam, 1998 nyarán, egy animalforgatás volt. (...) Aki nem tudná, e szó jelentése a pornóban állatokkal való szexuális közösülést jelent. El sem tudtam képzelni, hogyan

zajlik egy ilyen forgatás. Így nagy kíváncsisággal indultam útnak. Elsősorban az emberekre voltam kíváncsi, akik ilyen filmbéli szereplést vállalnak. Vajon hogy néznek ki? Miért csinálják? Élvezik-e, amiket csinálnak? A találkozó egy központi helyen volt. Ott felvettük a modelleket, és egy Pest közeli kis tanyára érkeztünk. Két lány, egy férfi és egy ló... Az első színt kezdték. Egy szín 20 perces jelenetet jelent. Egy animalfilm három színből áll. A férfit Bélának hívták. A ló tulajdonosa volt. A kellemes a hasznossal összekötve, némi fizetéskiegészítésként ő is elvállalt néhány szerepet. A két lány egymást nyalva-falva kezdte a jelenetet. A lóval... majd Béla is beszállt a betyárruhájában, és közösülni kezdett az egyik lánnyal. A rövid együttlét után gyorsan a lóra terelődött a főszerep. A ló férfiasságát nem a két tünemény keltette fel, hanem a kamera látószögén kívül eső legelésző kanca. Persze ezt a lelkes nézőknek nem kell látniuk. Ezután a két leány hevesen nyalogatta a ló nem kis méretű péniszét, és a puncijukhoz dörzsölték. Ha a ló lankadni kezdett, a kancát közelebb hozták. A lányok szépnek egyáltalán nem voltak mondhatók, és a

beszédstílusukból ítélve IQ-juk is elég alacsony szinten állt. Egy normál pornó filmben biztos nem találkozhattunk volna velük. Egy ilyen film különösebb színészi képességeket nem igényel. A szereplőket közvetlenül a felvétel előtt és menet közben tájékoztatják, hogy mikor mit csináljanak. Élvezetről szó sem volt, az undor és a lótól való félelem annál inkább kiütközött a szereplők arcán, amit persze a felvételen leplezni kell, sőt a lehető legnagyobb élvezetet kell az arcuknak tükröznie. Élvezetet csak akkor láttam, amikor megkapták a kemény 15 ezer forintjukat fejenként. Béla is ennyit kapott a lóért és a kis szereplésért. Nem tudtam elképzelni, hogyan lehet ilyesmit csinálni, ráadásul ennyire kevés pénzért. Az ember azt gondolná, hogy mennyire megfizetik az ilyen extrém dolgokat, de épp ellenkezőleg. A legalulfizetettebb filmek közé tartozik. Végül is minek fizetnének többet, ha ennyiért is találnak szereplőket? Ez a jelenet viszonylag hamar lezárult, a ló és Béla szerszáma is működött, ami ilyenkor a legfontosabb. Ha csődöt mondanak, akkor egy fél órás felvételtől akár hosszú órák is lehetnek. A második filmben Viola szerepelt egy kancával. Más dolga nem volt, csak

könyékig kellett a ló nemi szervébe nyúlni. Megdöbbenő volt. Viola arcán még felvétel alatt is kiütött a mély undor. Viola egy cigánylány, aki elsősorban prostituált a Balatonnál, de olykor-olykor bevállal egy-egy filmbeli szereplést. Elmondása szerint stabil kapcsolatban él az élettársával és kisfiával. A párja tudja, hogy miből él, bár az animalfilmezést még előtte is titkolja. A harmadik színben egy hosszú hajú, átlagos kinézetű srác szerepelt. Bekapcsolódott Violáékhoz, és hol a lovat, hol a lányt felváltva dugta. Ő azt mondta, esztergályos, elég jól keres, elég jó autóval is érkezett. Pusztán az élvezet kedvéért jött forgatni. Ritka kivétel. Utána sem találkoztam olyan szereplővel, aki élvezi az animalszexet. Hozzáteszem, a pornóforgatástól igen távol áll az élvezet. Kemény munka, mind a szereplő, mind a stáb részéről. És persze a fő szerep a pénzé. A forgatás eltér például egy gyári munkás monoton és unalmas munkarendjétől, nincs meghatározott munkaidő, nincs korai kelés, nem okoz gondot, ha esik, ha késik valaki. Az aktív munkán kívül buli, szórakozás, röhögés, poénok a jellemzőek. Vannak helyek, ahol mindenkinek csöndben, fegyelmezetten

kell várakoznia. Ezért van, hogy a modellek egyes cégekhez szívesen, másokhoz kevésbé szívesen mennek. A magyar, elsősorban csinos lány modelleknek igen jó áruk van. Sok külföldi cég jön Magyarországra forgatni, és ennek következtében lehetőség van válogatni a munkaaajánlatok közül. Persze ez a kifejezetten csinos, jó alakú, szép arcú lányokra vonatkozik, na és persze ne feledkezzünk meg arról a pár fiúról sem, akik igen foglalkoztatottak Magyarországon... "

TOMOR ANDRÁS – TOM MÉDIA

A csődör persze a nőre nem izgul, csak a kancára. Egy no hiába simogatja a ló farkát, az nem fog fölállni. El kell előtte húzni a kancát, akkor megvadul, ugrál a csődör, aztán lenyugszik, de már kint van a nagy cerka. Ezeket a jeleneteket tömörre kell vágni. Nem baj, hogy ugrik a kép, az a fontos, hogy meglegyen. A forgatáson a csajok meg voltak fizetve, és tudták, hogy miért. Elkészítettem ezt a filmet, és vállalom. Azt viszont már nem tudnám

elképzelni, hogy kiskorúval csináljak filmet. Nyugodtan akarok aludni. Az a véleményem, hogy ha valaki gyerekpornóval keres egy-két milliót, üljön utána tíz, de inkább húsz évig.

Ha kifelé megyünk a városból, a Kerepesi úton, a Tom Médiát valahol jobb oldalt találjuk. Az óriási épületrengeteget talán a századforduló környékén ipari célokra építették, jelenleg főkéntraktározási célokra használják. Minden mállik, szinte semmi sincs karbantartva. Tomor András azt mondja, hogy teljesen értelmetlen volna, hiszen itt mindenki bérel. Kapucsengőn kell „felszólni”, beengednek. Piroska fogad, az az alacsony, kövérkés nő, aki állítólag – legalábbis ezt mondja – komoly sikert aratott a Naplóban, talán még emlékeznek rá, ő volt a pornótanfolyam tanár nénije. Az ajtó a folyosóról nyílik, jobbra egy ismerős szoba, Piroska ott tartja óráit. Balra az iroda, mindenféle nyomtatókkal, számítógépekkel. Aztán jobbra, balra megint csak szobák, óriási halmokban állnak a magazinok és a kazetták, vagy már becsomagolva, vagy még csomagolásra várnak. Tisztaság van és tisztesszegénység. Mindenből a legolcsóbbat vették, ez alól nem kivétel Tumor András irodája sem.

Átlagosan berendezett szoba, ronda álmennyezettel. Balra az ajtótól világtérkép. A főnök sokfelé járt, Hawaiitól Thaiföldre. A térkép mellett fotó, rajta egy ravasz fejű rottweiler. Hogy a kék ülőgarnitúrán megfordult nők közül hány volt boldog, azt állítólag tőlük kellene megkérdezni. Ha egy vállalatnál gépirónőt keresnek, annak diktálnak, ha pornófilmhez keresnek szereplőt, annak... Naná, hogy van egy golfütő is, Amerikából hozták, el lehet vele játszani a főnököt. Van hozzá szobakészlet is. Két ablak közt két fénykép: az egyik a főnök egy delfinnel, Kubában készült a fotó. A delfines alatt egy másik kép, jókora társaság, jet-ski versenyre jöttek össze, közülük néhányat én is ismerek, jól menő üzletemberek. Az L alakú íróasztal mögött valódi főnöki szék. Az italkészlet átlagosnak mondható: fanta, kóla, egy palackban tokaji, naponta csak néhány korty fogy belőle. Csöppet sem meglepő, van szivar is, méghozzá eredeti kubai. A polcokon mindenféle iratgyűjtő, DVD-kazetták. Az egyik sor tetején Daily News. Nem került semmibe, Los Angelesben, a Hollywood Boulevard-on osztogatták. A Tom Média egyszerre foglalkozik film- és újságkészítéssel, és forgalmaz is. Tomor András

megpróbálja elmagyarázni azt, amit elsőre nem értek. A lényeg nagyjából a következő: A Tom Média nem készít filmet. Külföldi megrendelésre dolgozik, ajogok elkerülnek Amerikába és Németországba. Ezeket a jogokat aztán visszavásárolják. Pornóújságot pedig azért érdemes kiadni, mert így a legegyszerűbb reklámozni a filmeket. A cég Magyarországon a nagyok közé tartozik. Az a fiatalember, aki fogad, ma a hazai pornóipar egyik meghatározó alakja. Néhány hónapja még azt sem tudtam, hogy a világon van. Nemigen ad interjút, fotóit nem közlik a bulvárlapok, magának és az üzletnek él. Pedig azt hittem, hogy a pornóiparnak lételeme – legalábbis a producereknek – a nyilvánosság.

– Inkább nem mondanék semmit. Nem akarom Kovit cikizni... Nekem nem ambícióm, hogy állandóan szerepelgessek, én pénzt akarok keresni. Kovi sehol sem volt, amikor én már ezt csináltam.

– Pénzben kifejezve mekkora nagyságrendű a magyar pornófilmpiac?

– Milliárdos. Dolgozik például itt, Magyarországon egy külföldi producer, az egyik amerikai cég alkalmazottja. Évi egymillió dollár körül

van a költségvetése, abból forgat öt nagy, tíz kicsi és még tíz amatőr filmet. Ennyit kötelezően le kell tennie az asztalra. Azt az egymillió dollárt nem nálunk költi el, és ezzel nincs egyedül.

Tomor András 55 éves, eredeti szakmája autószerelő.

– A család fönn volt, főleg apuci, aki az egyik legnagyobb ruhagyár igazgatója volt, aztán egy külker vállalat vezérigazgató-helyettese lett.

Hála a papa magas sarzsijának, Andriska könnyen hozzájutott a külföldi szexlapokhoz, pedig apja rejtegette azokat a tizenegy éves fiú elől. Aztán jóval később, amikor András már hivatásszerűen foglalkozott a pornóval, borzasztóan megharagudott, szóba sem állt a fiával, sőt még azt is meg akarta tiltani, hogy a nevét használja. A mama – hát igen, ilyenek a mamák – kiállt a fia mellett, sőt ma már ő a cég főkönyvelője. Semmi túlzás nincs abban, hogy kimondottan családi vállalkozásról van szó, hiszen András öccse, Péter szinte a bátyja jobb keze, ezenkívül sógornője, Tímea is a cégnél dolgozik.

A szülők tizenhárom éves korában elváltak.

– Állandóan hánytam a hercehurca miatt. A fater

elvitt volna, az anyám nem engedett, húzogattak ide-oda, hogy hová kerüljek. Volt egy öt-hat hónapos időszak, amikor a faternál voltam, aztán átköltöztünk a nagyanyámhoz, akit ki nem állhattam. Amikor hétvégén hazamentem anyuhoz, egész nap hánytam. Utólag már minden összerosódik, zűrös időszak volt, ide-oda költözésekkel.

András apja nagyon korán, már huszonnégy évesen főnök volt. A gyerek megszokta, hogy május elsején ő nem vonul, hanem a tribünön áll. Számára természetes volt, hogy az apja olyasmit is megszerzett neki, amiről más gyerek otthon Kispesten még csak nem is álmodott.

– A konfliktus abból adódott, hogy ha mi, gyerekek, elbasztunk valamit – márpedig a gyerekek el szoktak baszni dolgokat akkor ezt ő helyrehozta, viszont állandóan a szemünkre vetette. Idézőjelben azt szokta mondani, hogy nem szereti, ha a hatalmát a mi hülyeségeink helyrehozására kell fordítani.

András azt mondja, hogy ő gyárilag apás volt, de most már teljesen anyás, pedig az apja focimeccstől kezdve mindenhova vitte. Ez jó volt, de később – a válás időszakában – úgy érezte, cserbenhagyták. Az

apja mostanában hívogatja, hogy menjenek megint együtt, de András azt mondja, neki most erre nincs nagyon ideje.

Az osztályfőnöke már a középiskolában megmondta, hogy Tomor Andrásból soha nem lesz autószerelő, pedig a gépkocsi a mai napig érdekli. Büszke arra, hogy a pornó mellett egy autós újságot is megjelentet. Az olaj ugyan nem izgatta, de a vezetés már annál inkább. Azt mondja magáról, hogy kreatívnak született.

– Amikor a váltóról tanultunk, bele se néztem a könyvbe, megpróbáltam kitalálni, hogyan kell működni. A tanár azt mondta, hogy előbb tanuljam meg, és utána találjam föl.

Egész életemben modelleztem, maketteztem. Gyufaszálból úrhajót készítettem, sőt megcsináltam az Alfa holdbázist is.

Igazából pilóta szeretett volna lenni, ezért első lépésként repülőgép-műszerésznek jelentkezett, de nem vették fel – így lett belőle autószerelő. Nem adta fel a reményt. Amikor bevonult katonának, pár hónapig azzal hitegették, hogy jelentkezhet pilótának.

– Akkoriban kezdődött a honvédség

mélyrepülése. Egyre kevesebb volt a pénz. Azt mondták, hogy még a meglévő pilótáknak sincs elég gépük, nemhogy az újaknak legyen...

András 1988 őszén szerelt le a katonaságtól, és megpróbált elhelyezkedni a szakmájában. Azt mondja, akkor Magyarországon egyetlen helyen lehetett hivatalosan nyugati autót venni, Lippainál Budán.

– Akkor odakerültem, mint autószerelő, szét kellett bontanom egy régi, állólámpás Mercit, ugyanis alkatrészt is árultak. Nekiálltam, majdnem a fejemre esett az egész futómű. Próbáltak segíteni, mutatták, melyik csavart lazítsam ki. Elkezdtem csavargatni, leszakadt az egész. Gondoltam, na jó, akkor ennyi!

Ez volt az az idő, amikor a magyarok Gorenjéért jártak Bécsbe, de hoztak mást is, amit csak lehetett. Tomor maketteket hozott. Ez volt a hobbija.

– Magyarországon nem lehetett makettet kapni, ezért aztán kimentem Bécsbe két szatyorral. Hamar megtaláltam a boltomat. Egy idő múlva már vártak, előreköszöntek, sőt még kedvezményt is adtak. Volt, hogy egyszerre két zsák makettet vittem haza. Egy-egy fuvaron a dupláját kerestem. Havonta kétszer

fordultam. Akkoriban hetven-nyolcvanezer forint jó pénznek számított.

Megnyugtatom Andrást, hogy persze, ez az akkori mértékkel is apró ügy, már nagyon régen elévült. Ő egyébként akkor éppen egyedülálló volt, barátnő sehol. Pedig András viszonylag korán, tizennégy-tizenöt évesen már benne volt a szexben, ami konfliktusokat okozott, főleg az iskolában.

– Álszent és prúd ez az ország, el volt itt nyomva minden, nem lehetett semmiről sem beszélni.

A rendszerváltás időszakában már nemcsak beszélni lehetett, de sok minden mást is. András két bécsi út között olvasott egy hirdetést.

– Modelleket kerestek, elmentem. A Kacsa Magazinban én voltam az első Mister Kacsa, utána jött a Popó Magazin. így, utólag nem volt nagy szám, le kellett vetkőzni, aktfotó készült. Jól megfizették. Tíz-tizenöt ezret fizettek alkalmanként.

András nem volt hajlandó „betagozódni” az elnyomottak közé.

– Úgy kezdődött, hogy az akkori barátnőmről csináltam fotókat. Mutattam ismerősöknek,

megkérdezték, miért nem foglalkozom ezzel komolyabban. Akkor kezdtem el. Tizennyolc-húsz évesen persze nem könnyű boldogulni, még akkor sem, ha például Fenyő a szexfotókkal futott föl.

András azt mondja, hogy ő Fenyőnél merészebb fotókat csinált. Modellt szerezni egyébként nem volt nehéz. Az első lány például tisztán izgalomból vállalta. Hogy a többi miért?

– Mindegyik más hullámhosszon mozog. Alapjáratban mind azzal nyit, hogy szégyenlős, legfeljebb fehérneműset vállal. Hosszan tudnám sorolni azokat a lányokat, akik egy óra múlva már mindent megcsinálnak.

András nem állítja magáról, hogy tanult pszichológus, de abban biztos, hogy rendelkezik azzal a rejtélyes képességgel, amely hat a lányokra, a nőkre. Ezt a képességét ráérzésnek nevezi.

– A legtöbb lány vacillál, hogy bevállalja-e vagy sem. Ezen a dilemmán kell őket átsegíteni. Nem átlökní, hanem rávezetni. Az a cél, hogy magától jöjjön hozzám. Annyi a titka az egésznek, hogy meg kell találni azt a pontot, ahol elakad, rá kell érezni, hogy miért bizonytalan. Ha ez sikerül, a mérleg átbillen, eloszlanak a lány kételyei. Persze sokat

hallanak arról, hogy lehúzzák, átverik őket, és beszélnek egyebekről is. S ez akkor is probléma, ha nincs bizonyítva.

Tévedés azt hinni, mondja Tomor, hogy a lányoknak csak a pénz számít. Akiben nincs exhibicionizmus, magamutogatási vágy, aki nem élvez, amit csinál, attól hiába kérnek bármit, úgysem sikerül. Márpedig a lányok többségének nem sikerül. Van persze olyan eset – és erre nagyon kell vigyázni-, hogy a lány bevállalja, aztán mégis borul a bili.

– Megfordult nálam egy lány, jól kifogtam, apja, anyja gyámügyes volt. Kerekedett egy kis botrány, nem túlságosan nagy, mert óvatos vagyok. Előre kifogom a szelet a vitorlából. Ha idejön egy lány, aláírunk egy szerződést, ami pontosan megszabja, hogy mit kell csinálni, és mennyiért. Még az is benne van, hogy a munka után a pénzét átvette. Borzasztó világos a képlet: én fölajánlok egy munkát, ő pedig eldönti, hogy elegendő-e. Nincs kényszer, rám ne legyen mérges senki.

Ki ne akarna persze sokat keresni? A pornóban minden azon múlik, ki mit hajlandó „bevállalni”. A tarifa a sima aktfotózással kezdődik, de sok

mindentől függ. Harminc-negyvenezer forint a kezdő tétel, több tényező is számít. Például hogyan néz ki a lány, meg hogy csinált-e már ilyet.

– Ha sok helyen szerepelt az illető, levon az értékéből, mert a magazinok az új arcokat keresik. Egy lány maximum néhány évig pörög, aztán betelik vele a piac, és kellenek az újak. Ami a filmet illeti, van a sima amatőr jelenet, utána van profis, egy fiús, két fiús és ez így megy fölfelé – magyarázza. – Nehéz meghatározni, hogy a pornófilmben mennyi a csúcsösszeg. Van, aki kizárólagos szerződést köt egy céggel, ők kapnak egy évben mondjuk X milliót. Volt, aki öt-hat filmért tízmilliót kapott egy évre. Ehhez az is hozzátartozik, hogy ez a gázsi öt-hat évvel ezelőtt volt érvényes. Ott már jöttek a csajok, egyre jobban belebonyolódtam ebbe az egészbe.

De nagyon gyorsan kinőttem belőle, elég hamar már én fotóztam, és szerveztem a forgatást.

Magyarán: András rájött, hogy ebben üzlet van, ráadásul érdekelte is a dolog.

– Persze, hogy érdekelt! Azt csinálom, amit szeretek. Csajok között mozgok, ami nem verejtékszagú. Melózni kell, de az ember nem lesz olajos, mert amit a csajok koszolnak, könnyen

lemosható.

Elkezdte gyártani a fotósorozatokot, filmezett, a Kacsa Magazin megszűnése után a CATS foglalkoztatta. Gyakorlatilag ő csinálta az újságot.

– Idejött egy svéd srác, egy-egy szám készítésekor egy hetet töltött nálunk. Elmagyarázta, mit hogyan és miért kell csinálni. Egy pornómagazin olyan, mint a hajó: van gerince, váza, azokhoz kell kötni a különböző témákat. Fontos, hogy mit sugároz a címlap, hogy elöl vannak a nagy sorozatok, hátul a szexhirdetések. Szép lassan megtanultam...

Még mindig a nyolcvanas évek végénél tartunk, ez volt az az idő, amikor András szerint suttyomban mindenki pornót forgatott. Lassan kialakult a szakma infrastruktúrája. A nagy költségvetésű külföldi filmekhez rendelkezésre állt a filmgyári stáb, egyre-másra alakultak a modellügynökségek, a Fókusz elkezdte forgalmazni a külföldi filmeket. A jogszabályi háttérrel egészen a kilencvenes évek közepéig a kutya se foglalkozott. András az első nagyobb szabású forgatásoknál még csak fotósként volt jelen, aztán belevágott a filmkészítésbe.

– Figyeltem, ki mit csinál. Akkor már kialakult

egy olyan réteg, amely kifejezetten erre specializálódott. Na, gondoltam, csinálok egy filmet, de kis költségvetéssel, olcsóbbat, mint mások. Százötvenezerbe került. Úgy indultam, hogy eladtam az autóm, és kölcsönkértem pénzt. Jópofa, hogy a

Bakáts Tibor Settenkedő írta a szöveget, sőt ő is mondta föl. Egy gyerekkori haverom, az operatőr ajánlotta, így találkoztunk. 1991-ben készült el, ez volt az első kifejezetten magyar pornófilm, a Jancsi és Juliska. Megtaláltam a megfelelő parkot, medvével, ketrecekkel, elől a csaj a boszorkányseprűvel, háttérben a mackók. Ott álltam, hogy na most mi legyen? Hogy fogom én ezt terjeszteni? Szexshopból akkor még csak kettő volt Magyarországon. Ekkor jött Kovi, hogy ő megvenné a filmemet. Ő is akkor kezdte el. Kapásból leforgatott pár filmet, olyanokat, hogy Hárman párban meg Öten párban. Semmiről sem szóltak, történet nem volt, egyszerűen megcsinálták.

Most Tomor verziója következik azokról a bizonyos hősidőkről.

— Kovi akkor érkezett, amikor a Fókusz Videó. Ő a Fókusz tulajdonosával volt jóban, együtt csinálták az éttermi fotózást. Volt persze

veszekedés, torzsalkodás is. Mint mondtam, Kovi úgy indult, hogy megvette a filmem jogát, és legyártott magának négy filmet. A fókuszos barátjával megbeszélték, hogy a Fókusz csak külföldi filmet ad ki, magyart nem. Kovi lesz az, aki az ő infrastruktúráját meg stúdióját felhasználva kezdi a terjesztést a videotékáknak.

A Jancsi és Juliskába fektetett pénz fél év alatt, úgy-ahogy visszajött. Az üzlet kezdett beindulni. Iroda, titkárnő, modelltanfolyam, jogi háttérrel rendelkező vállalkozás, eleinte bt, ma már kft. Ebből a munkából már normálisan meg lehetett élni – mondja András.

'95-'96 körül járunk.

– Éltem a világomat. Jöttem-mentem, szórakoztam, tudtam, hogy megvan a pénzem, nekem ennyi elég volt. A többibe magasról beleszartam. Csakhogy jöttek, hogy csináljunk újságot! Meg is csináltam a Tutti Fruttival. Amikor bejött a dolog, kiraktak. Akkor még nem voltam róka. Megkötöttük a szerződést, én pedig sok apróságra nem figyeltem oda. Azóta is torzsalkodunk, ők persze csak vonogatják a vállukat. Ezeknek az egykori partnereimnek több száz filmet

gyártottam, azokkal alapozták meg az üzletet. Most már nem csinálok nekik semmit.

Azt mondja, a szex mindig is fontos volt számára, az igazi kihívást az jelentette, hogy minél több lányt megszerezzen magának. Nem tehet róla, a vérében van.

– Kezdek lenyugodni, már nem hajtom úgy a nőket. Az elmúlt tizenöt év alatt elég sok mindent láttam, sok minden történt.

A '90-es évek derekán tehát futott a szekér, pedig András nem vette igazán komolyan. Számára az volt a legfontosabb, hogy a lehető legjobban éljen. A család közben fújolt.

– Egy kis dafke is volt bennem. 1996-ban vagy '97-ben vettem egy Porschét. Megvolt három évig, aztán eladtam. Nem azért vettem, mert másnak nincs, hanem azért, mert nekem pontosan az kellett. Sok kocsim volt már, az autókat nagyon szeretem. A feeling a fontos, a tudat, hogy van otthon egy Porschém, amibe akkor ülök bele, amikor csak akarok. Porschét vezetni megfoghatatlan élettérzés. Most a hetekben várom az új jet-skimet. Bombardier 1500-as, négyütemű, vízhűtéses motorral, 215 lóerős. Az öcsémmel közösen tartunk egy verseny

gokartot. Van még két kutyám meg egy macskám is. A macska, Lucifer, veri a két rotweilert. Luciferrel már nyolc éve vagyok együtt. Ő talált meg, én sose akartam macskát. A belvárosban, egy pinceablak előtt ült, egész kicsi volt, talán három hónapos lehetett. Utánam jött, aztán lemaradt, de másnap megint jött utánam. Leült előttem, nem tudtam kikerülni. Elindultam, futott utánam. Magamhoz vettem, és azóta együtt vagyunk.

Volt tehát az a bizonyos bulizós korszak a '90-es évek közepén. Száguldás, Porsche, szerelem... Ó, ó, ó!

— Kezdtem föleszmélni, hogy ha nem kapcsolok, akkor sokan szépen beelőznek. Igazából ekkor kezdtem komolyabban foglalkozni a céggel. A tudás és az ismeretség már megvolt, ez alapozta meg a Tom Mediát- filmgyártás, újságkiadás, oktatás. A pornópiac fullon van, ezért csinálok még autósmagazint meg egy-két humoros lapot is. A pornóban egyre jobban visszaesik a kereslet. Beindultak a műholdas adók, a pornócsatornák, a Private Gold mára az egész világot uralja. Az igények is nagyon elmozdultak.

– Pedig a filmcsinálás a régi szép időkben roppant egyszerű volt – meséli. – Egy fiú, egy lány, közvetlen aktus, ennyi a szex. Mára két alapvető irányzat alakult ki, hozzánk egyre inkább begyűrűzik a német vonal, ahol mindennek látszódnia kell. Alapképlet: a férfi nemi szerv a nőbe hatol. Az amerikai stílus más. Ott fontosabb a színészi munka, embereket látunk, akik szerelmeskednek, ami azért lényeges, mert a németeknél, meg a skandinávoknál kefélni kell – magyarázza Tomor. – Körülbelül 1994 óta egy filmet már csak úgy lehet eladni, ha van benne anál, aztán jött a dipi – két fiú, az egyik a puncit, a másik a segget dugja. Aztán jött a harmadik fiú, akinek a lány szája jut. Innen kezdve már nincs megállás, a szakmában úgy mondják, hogy jöttek az aberrált németek, a szado-mazo, a kaki, a lovas, az állatos. Az utóbbi jelenthet mindent: kígyót, békát, malacot, halat.

Hogy miért alakult ez így, az Tomor számára sem teljesen világos. Kik azok, akik vásárolnak? Ez a nagy kérdés!

– Teljesen átlag emberek. Külsőre úgy is néznek ki. A pornóiparnak az ő álmaikat, fantáziájukat kell kielégítenie. A szex- shopba bejön

egy úriember, öltöny, nyakkendő, sztármenedzser, és a legdurvább állatos filmet kéri. Nem tudom megmondani, miért, lehet, hogy röhögni akar, lehet, hogy már csak az extrémeket élvezi.

Tomor nem titkolja, sőt beszélni is hajlandó róla; ő is csinált egy állatos filmet.

– Napi egy kilót kaptam. Jó pénz volt nekem, a '90-es évek elején hogyne lett volna az. Fölhajtottuk, ami kellett, megnéztünk pár lótenyészetet. A csődör persze a nőre nem izgul, csak a kancára. Egy nő hiába simogatja a ló farkát, az nem fog fölállni. El kell előtte húzni a kancát, akkor megvadul, ugrál a csődör, aztán lenyugszik, de már kint van a nagy cerka. Ezeket a jeleneteket tömörre kell vágni. Nem baj, hogy ugrik a kép, az a fontos, hogy meglegyen. A forgatáson a csajok meg voltak fizetve, és tudták, hogy miért. Elkészítettem ezt a filmet, és vállalom. Azt viszont már nem tudnám elképzelni, hogy kiskorúval csináljak filmet. Nyugodtan akarok aludni. Az a véleményem, hogy ha valaki gyerekpornóval keres egy-két milliót, az üljön utána tíz, de inkább húsz évig. Forgattam melegpornót is, egészen pontosan kettőt. Már nem csinállok többet, mert ha csak rágondolok, a

hátaamon feláll a szőr, minden bajom van. Tudom, hogy azért is fizetnek, de hála istennek, lekopogom, ennyire nem kell a pénz. Zárjuk is le ezt a dolgot, ez nem az én műfajom.

Aki pornózik, nem egykönnyen talál magának állandó barátnőt. Elég zavaró, amikor a pornósztárs holtszezonban társaságba megy, mindenki hozza a barátnőjét, csak éppen ő nem. Ha van is neki, azt fix, hogy nem lehet elvinni. Civil barátnő pedig nincs.

– Ez a szakma a szexualitásról szól. Ez is csak egy iparág a maga paramétereivel: mit kell csinálni és miért. Természetesen magánélet is van, de az már érzelmekkel. Még hozzá olyan érzelmekkel, amelyek adott esetben szexmentesek. A barátnőre máshogy néz az ember, mert azt mondja, hogy ő csak az enyém. Az viszont már nem fér bele, hogy elválunk reggel, ő is megy dolgozni, meg én is, és közben tudom, hogy ott hárman megdugják. Munkának munka, de mégis csak megdugták. Az arcába törli a cuccot, aztán hazajön és édes pusztát ad...

Nehéz a pornós élete...

– Ha nem a szakmából választok lányt és nem

mondom meg, hogy mit csinállok, előbb-utóbb a diszkóban a nyakamba ugrik az egyik pornós lány, és máris kész a lebukás.

Andrásnak már két éve állandó kapcsolata van, természetesen abszolút civil. Most negyedikes egy középiskolában, együtt, egy háztartásban élnek, közös otthonból megy András dolgozni, a lány pedig az iskolába, tanulni. A lány szülei tudják, hogy a férfi mivel foglalkozik.

– Pénzt keresek. Senkinek sem okozok kárt, és nem bántok senkit. Nehezen tudom elfogadni azoknak a véleményét, akik a pornó ellen ágálnak, mert jó dologról van szó. A szexualitás az ember alapvető ösztöne, hiszen a fajfenntartásról szól. Azt mondják, hogy a rendőré rendes foglalkozás. Közben bevisz egy bűdös csövest, aki teleokádja az autóját. Jobb szakma? Szerintem nem.

A legnagyobb sztároktól eltekintve, az árak lefelé mennek, a szakmában mindenki panaszkodik. András különben nem hajt sztárookra.

– Gazdasági okokból, ugyanis nem éri meg. Egyébként Kovi is rókáskodik. Akiket mutogat, nem az ő, hanem a Private sztárjai. Egy forintot nem tesz

a lányokba. Van mellette egy producer, egy izraeli manus, az kapja a lét. Megmondják Kovinak, hogy milyen filmet kell forgatni, idejön, megcsinálja, megkapja a rendezésért a pénzt, sőt ehhez még megtarthatja a magyar jogot is. A sztár pedig a Private-é és nem Kovié. Csak hát, ő így adja elő magát.

András, mint az már az elején kiderült, elsősorban a pénzért csinálja.

– Csináltam olyan filmeket, amikhez, bevallom, nem sok közöm lenne, de olyan jól megfizették, hogy mégis leforgattuk, leszerveztük. Van, amikor nagyok sok a fiú. A németeknél megy az úgynevezett gangbang, amikor egy csaj tizenöt fiúval van, és utána úgy néz ki... Az már nekem is sok szokott lenni. A normális dolog: egy fiú, egy lány, legfeljebb az egy lány, két fiú. Na és ott van persze a leszbikus, az most nagyon lendül. Sok lány azt mondja, hogy pornózni nem akar, de a lesbiben benne van. Vannak azért keményebb leszbikus jelenetek is. Ezt úgy mondják, hogy egymásnak bármit, de rögtön hozzáteszik, hogy fiúval azért nem. Szerintük a leszbikus nem is pornó.

András azt mondja, hogy tőle a homoszexualitás

igencsak távol áll, de azért a cégnél már három homofilmet leforgattak. Szerinte homokosokkal nem lehet forgatni, mert ők nem tudják rendesen megcsinálni.

– Életemben nem ültem még úgy seggre, mint amikor odahozták a két meleg fiút, de úgy is néztek ki – echte homokosok voltak. Gyárilag! Hogy azok mit műveltek! Egyszerűen nem lehetett instrukciót adni nekik. Úgy egymásnak estek, hogy azt hittem, ezeket szét sem lehet robbantani.

András, még így utólag is fel van háborodva, borzasztó mérges.

– A buzikkal nem lehet dolgozni! Ezért csinálják a vér profik heterókkal. Biztosan emlékszik még Kordára, akit Budán lelőttek. Buzifilmbe ő volt a király Magyarországon. Itthon forgatott, külföldön eladta. Nagyon sok pénz volt benne. Ő mesélte, hogy nem túl bonyolult a képlet: meg kell találni a hetero fiút, meg kell fizetni, aztán ha kell, majd besegítenek a lányok a jelenet előtt, így majd föláll neki.

Tomor nem prűd – ez már eddig is kiderült -, de homo-filmeket nem forgalmaz. Azt mondja, van itthon egy ilyen cég, csinálják csak ők. András igazából az

amatőr filmben nyomul, gazdaságilag az éri meg.

– Egy profi filmet egyszerűbb kintől megvenni. Itt, Magyarországon több millió forintért forgatják le az amerikaiak, aztán otthon, meg Nyugat-Európában terjesztik, én pedig ezer dollárért megveszem a jogot.

Az amatőr pornófilmkészítés gyárszerűen működik, és bár nem lehet olyan nagy pénzért eladni, mint a profit, de azért sok kicsi, sokra megy...

– Az amatőr attól amatőr, hogy kicsi a stáb, az egész körítés sokkal egyszerűbb, nincs agyonkomplikálva. Egy „bejövő snittet” nem veszünk föl háromszor, az a jó, ami elsőre megvan. Minden gyorsan megy, nem kell komplikálni. Az amatőrben a csajok is gyorsabban pörögnek.

Ha már a lányoknál tartunk, nekem feltűnt, hogy a sztároktól eltekintve elég kevés szép nőt látok a borítókön, pedig András szobájában is százával állnak a kazetták a földön meg a polcokon.

– A külföldi idejön, teljesen mindegy, hogy amerikai, francia vagy olasz, igazából azzal szerzik meg a legjobb, leggyönyörűbb csajokat, hogy garantálják: Magyarországon nem látja őket senki, és ezt be is tartják. Egyszer komoly probléma is volt

ebből, de korrekten megoldották. Külföldön hivatalosan fölraktak egy magyar lányt az internetre, valaki levette, és feltette egy hazai webszámra. Meg is tehette, mert ennek az egésznek a jogi része itthon elég gyenge lábakon áll. A szülők megtudták, a csaj ment a franciákhoz, és megkérdezte, hogy mi van az ígérettel. A franciák vállalták a jogi képviseletet, és az összes költséget.

DINNYÉS PIROSKA

– **Egyszer feladtunk hirdetést, hogy melegfilmekhez keresünk modelleket. Bejöttek ide, és minden egyes csávó után fél órát szellőztettem... ne tudd meg, a forgatáson kétpercenként le kellett tennem a kamerát, és mentem háyni. Undorítóak voltak. Borzalmasan néztek ki. Egyszerűen hihetetlen volt! Ekkor döntöttem úgy, hogy nem vagyok hajlandó melegfilmet csinálni.**

A pornósztárszínészképző tanfolyam tanára. Szabadszájú teremtmény, egykori modell, ma már

„csak” rendez, toboroz és mustrál. Az irodájában beszélgetünk. Arra a kérdésre, hogy női modelleket is képeznek-e, lebiggyeszi az ajkát.

– Lányok? Egy lányt nem lehet oktatni. Behívjuk őket egy filmre, aztán ha beválik, akkor dolgozhat tovább, ha nem, akkor viszlát! Nagyon sokan megkérdezték, hogy miért nem oktatatok lányokat. Mit oktassak? Arcjátékot? Ha valakinek nincs annyi érzéke, hogy itt nyögni kell, játszani, nem pedig a plafont nézegetni, akkor azt úgysem tudom megtanítani vele.

– Mi a helyzet Józsival?

– Isten igazából már mindenkinek elege van belőle. Valami baja van neki, az tuti! Nem teljesen százszázalékos. Másrészt képtelen felfogni, hogy úgysem fog ez neki menni. Nekem nem kell bizonyítania. Inkább azzal bizonyítson, hogy nem jön többet. Egyszer nagyon csúnyán és határozottan elutasítottam, de semmit nem ért. Ott állt mellettem, és azt mondta, hogy akkor is marad. Nyomta a kezembe a 20 ezer forintot. Jön és jön, újra meg újra megpróbálja.

– Tőle tudom, hogy az élettársa egyszer magát is felhívta.

Igen, felhívott, és kérdezte, hogy hozzám jár-e Józsi tanfolyamra. Mondtam, hogy igen. Na, akkor voltam én minden, csak méltóságos asszony nem. Kitalálta, hogy én elcsábítottam az ő urát... Mondom: elnézést, én nem kényszerítem, hogy ide járjon. Senki sem kényszeríti erre. Negyedórás beszélgetés után tettem egy ígéretet, hogy Józsi többet ide nem jöhet. Később megint hívott és megfenyegetett, hogy feljelenti a cégünket, hogy a férjét lehúzzuk, hogy adósságaik vannak. Erre természetesen csak azt mondtam, hogy ha a férje erőszakosan nem állítana mindig ide, akkor nem tudnánk felvenni. Ez a bizonyos beszélgetés a harmadik vagy negyedik tanfolyam után volt.

- Ahhoz képest megint itt van.
- Amikor újra jelentkezett, megmondtam neki, hogyha a felesége megtudja, és megint felhív, jobb, ha nagy ívben elkerül minket, mert kidobatom. Na most ezek után ott volt a tv2 Naplójában. Hál' istennek még nem csörgött a telefonom, pedig már tegnap estére vártam a hívást.

- Nem lehet, hogy csak potyázni jár ide?
- Potyázni? Mit potyázik? Minden egyes alkalommal befizeti a 20 ezer forintot. Már 180 ezer

forintot itt hagyott, de még a nő közelébe sem tud menni! Múltkor az egyik lány kőkeményen nekiállt, és elkezdte szopni, de akkor sem volt semmi.

– Pedig azt mondta, hogy a gyakorlás során megy neki.

– Már akkor sem. Korábban tényleg így volt, de még ha fel is állította a farkát, amikor be kellett volna rakni, mindig lekonyult. Kínomban már azt mondtam, hogy talán fiúval kellene próbálkoznia, mert a lányokkal biztosan nem megy. Tényleg nem tudok mit mondani! Ha valakinek tizedik alkalommal ugyanaz a problémája, akkor az menthetetlen! Ráadásul a tesztekbe is megállás nélkül írja a hülyeségeit, hogy tripla puncsi, meg kézenállás. Csak azért csinálja, hogy a középpontba kerüljön. Szerintem a társaság miatt jár ide. Kíváncsi volnék egyébként, hogy mivel foglalkozik. Szerintem újságot árul, mert legutóbb a húszezer forintot kétszázasokkal fizette ki. Nem tudom, néha azon gondolkodom, hogy lejárhatja a tanfolyamomat.

– A többiek vajon miért jelentkeznak?

– Mert azt hiszik, hogy ripsz-ropsz milliomosok lesznek. A sztárokról egy olyan általános kép alakult ki, hogy gazdagok. Ez nem igaz. Michelle Wild sem

milliomos. Természetesen vannak olyanok is, akik ezt komolyan gondolják, és tényleg pornósztárszerek akarnak lenni, szeretnék majd idővel ebből megélni.

- Ki az, aki ebben a szakmában milliomos?
- A producerek. Ők viszont egy csomó pénzt befektetnek. Nem úgy van, hogy nekiállok, és megcsinálok egy filmet, azután egy csapásra milliomos leszek. Én látom, hogy Andrásnak például mennyi pénze áll a filmekben. Az egy dolog, hogy az ember idővel visszazedi a befektetett pénzt, de ide nem kevés lóvé kell! Istenem, hányszor mondták, hogy miért nem kezdek bele én is a filmcsinálásba. Emberek! Hol van nekem annyi pénzem, hogy ebbe befektessek!

- Mennyi kellene?
- Nagyon sok. Egy filmnél ki kell fizetni a helyszínt, ki kell fizetni a modelleket, az operatőrt, a fotóst, a világosítót. Benne van úgy 500 000 – 1 000 000 forint, amit előre ki kell csengetni. Természetesen ez függ attól is, hogy milyen minőségű filmet készítünk.

- De a többszörösét visszahozza.

– Ha csak itt Magyarországon adom el, akkor nem. Legfeljebb akkor, ha sikerül szerezni egy-egy külföldi megrendelőt.

– Ön, ugye, Tomor András alkalmazottja?

– Ügyvezető igazgatóként vagyok bejelentve. Ez jelenti számomra a biztos megélhetést. Az újságoknál főszerkesztőként dolgozom, rendezem az általunk készített filmeket, és természetesen a tanfolyamot is én vezetem.

– Azt hallottam, hogy a szereplők közül sokan a filmezés mellett privátot is vállalnak. Az is jó pénz, nem?

– A pornó és a prostitúció két külön dolog. Az a különbség köztük, hogy a pornót nem lehet letagadni, ki vagy téve annak, hogy utánad kiabálnak az utcán. Egy kurvának a szalonból nem kell ettől tartania. A kurválkodást titokban lehet tartani, viszont sokkal mocskosabb! Ő nem válogathat. A pénzért mindenkivel el kell mennie. Akik a pornóban dolgoznak, elég szűk kört alkotnak. Bőrgyógyászhoz, nőgyógyászhoz, urológiára járnak. Egyszerűen nincsen semmilyen probléma. Általában azok az emberek mennek be egy szalonba, akiknek éppen nőigényük van, vagy olyan dolgot szeretnének, amit

mondjuk otthon, a párjuktól nem kapnak meg. Tudom, mert volt egy barátnőm, aki megkért, hogy amíg szabadságon van, vezessem a boltot. Ott ültek bent a lányok sorban, bejött egy pasi, és elkezdett kiszámolósdit játszani, hogy melyiket vigye el fél órára. Egyszerűen megalázó, hogy szinte árucikknek tekintik a lányokat!

– Az egészségügyi tesztek nem hamisítják?

– Az AIDS-tesztet nem lehet hamisítani, mert speciális, úgynevezett mély pecsétet használnak. Egyetlen egy pornós sem a forgatásokon kapja el az AIDS-et. Ha mégis elkapja, akkor az azért történik, mert félre-félrekefél. Ez a fiúkra sajnos igaz. Nálam például olyan nem volt, hogy a filmen kívül akár egy fél pillanatig is privátoljak. Pedig próbálkoztak. Nem mentem bele. Én megcsinálom a munkát, felveszem a pénzt, aláírom a szerződést, és viszlát. Egyetlen egyszer volt egy nagyon csúnya gombás fertőzésem. Az is csak azért, mert ráültem egy koszos nyilvános vécére. Még soha életemben nem kaptam el semmit. Ha vége volt az aktusnak, irány a fürdőszoba, aztán jöhet a Canesten kenőcs.

– Az egyikforgatáson hallottam azt a kifejezést, hogy végbélöblítés. Azt kérdezték az egyik lánytól,

hogy megvolt-e már.

– Ilyen szépen kérdezték meg, hogy volt-e végbélöblítés? Jézusom, akkor nagyon-nagyon elegánsnak mutatták magukat! A feneked kimostad már? Ezt általában így szokták. A lényeg az, hogy vannak ezek a hüvelymosó pumpák. Tesznek bele egy kis szappanos langyos vizet, fölnyomja a csaj, ugyanúgy, mint a szülés, vagy bármilyen műtét előtt. A lánynak jól ki kell mosnia magát anél előtt, hogy ne legyen barna macis a fütyi, amikor kihúzza a fiú. A baj az, hogy a lányok egy részének fogalma sincs a higiéniaról. Nekem sem tanította senki. Mégis, amikor azt mondta Kovi, hogy anált kellene csinálni, bevállaltam, és meg tudtam csinálni magamtól, nem kértem senkitől tanácsot.

– Feltűnt, hogy amikor farokfelállítós gyakorlat volt, senki sem vitt magával törülközőt.

– Mert nem önkielégítésről volt szó! Csak azt kértem, hogy állítsák fel a farkukat, senki nem kérte, hogy elélvezzenek! Ha van náluk törülköző, még kedvet kapnak hozzá! Ezen egyszer nagyon kibuktam, mert egy kulturálatlan idióta elélvezett, csurgott a kezéről az ondó, és mutatta nekem, hogy jai, uuiui, elélveztem! Kérdeztem, hogy én most mit

csináljak? Nyaljam le, vagy inkább kimész és lemosod? Nekem egyébként nagyon fontos a higiénia. Sajnos ez nem mindenkinél természetes dolog. A tanfolyamon feltettem a fiúknak azt a kérdést, hogy milyen lány a zsánerük. Sajnos, pont Józsi bácsinál kezdtem, ő már tudta, hogy hova is akarok kilyukadni, ezért bement a választ, hogy higiénikus. Ha a túloldalon kezdtem volna, akkor tuti, hogy az ötödikig nem mondta volna egyik sem, hogy higiénikus legyen a lány... egyébként nem véletlenül jöttem úgy el a fiúk mellől, hogy öklendeztem. Szerintem Lacin kívül egyiknek sem volt dezodor a hóna alatt... Nem igazán értem azt, hogy az ilyen emberek hogyan szeretnének pornósztársak lenni, ha még az alap higiénia sem képesek betartani. Igaz ugyan, hogy én legalább beszélek az óráimon az ápoltságról, de szerintem ezt már az általános iskolában kéne kezdeni.

- Hogyan került a pornó szakmába?
- Ruhaipari szakmunkásképzőt végeztem, utána leérettségiztem, majd Moszkvában jártam az iparművészeti főiskolára, divattervezőnek tanultam. Itthon volt egy varrodánk. Anyukám és a húgom is ott

dolgozott. Egyébként mindig is híres énekesnő akartam lenni. Gödöllőn és Budapesten Máté Péter és Zárai-Vámosi számokat énekeltem bárokban. Egy elcseszett mandulaműtéttel vége lett az álomnak. Megsértették a hangszálamat, ilyen rekedtes hanggal nem tudtam tovább énekelni. Egyszer összevesztem az egyik barátommal, aki azt mondta, hogy „soha az életben nem lesz belőlem semmi.” Bizonyítani akartam. Ott akartam lenni a tévében, a rádióban, az újságban. Az Expressben épp munkát kerestem a varrodánknak, és láttam benne, hogy kimondottan kövér, duci modelleket várnak erotikus film forgatására. Beszéltem telefonon Kovival, elmentem hozzá. Beszélgettünk. Annyit kért tőlem összesen, hogy toljam le egy kicsit a nadrágomat, meg húzzam fel a pólóm, hogy lássa, mennyire vagyok kövér. Szereposztó dívány, meg ehhez hasonlóak nem voltak.

– Soha nem környékeztek meg ilyen ajánlattal?

– De, egy producer bepróbálkozott nálam, én meg elküldtem melegebb éghajlatra. Azt mondtam, hogy akkor inkább nem dolgozom vele! Egyébként a lányok panaszkodnak emiatt, de az, aki belemegy,

ne szóljon semmit, ugyanis nem kötelező. Ha szüksége van rá a producernek, hívni fogja akkor is, ha nem szopja le, vagy nem teszi szét a lábát.

– Gyorsan megállapodtak Kovival?

– Aránylag könnyen ment. Megbeszéltük, hogy következő kedden találkozunk, és forgatunk egy próbafilmet.

– Emlékszik még az első forgatásra?

– Normál film volt, extrák nélkül. Amikor felvették az adataimat, megkérdezték, hogy vállalkoz-e extrákat. Faust? Én meg csak néztem, azt sem tudtam, mi az! 25 évesen én sem tudtam mindent... A forgatáson volt egy másik csaj is. Brutálisan kövér volt! De annyira, hogy szétfolyt a franciaágyon. Kint ültünk a folyosón, ő kezdett. Egyszer csak kirohant a kamerás, hogy „ez hülye! Még maszturbálni sem tud, odaül és így vakargatja a pináját.” Én magyaráztam el neki, hogyan kell maszturbálni, pedig én is akkor voltam ott először. Az egyik fiú hármát lökött és lekonyult. Végül úgy dugták meg a csajt, hogy amíg az egyiket felszoptam, addig a másik dugott. Aztán jött az én jelenetem, bementem, Kovi már ott ült szemben az ágyon, mondta, hogy szép lassan vetkőzzek le, és maszti. Kezdttem levenni a ruháimat,

de úgy remegett a kezem, hogy nem bírtam a gombokat kigombolni. Kovács rám néz: mi bajod van? Mondom, mi lenne? Dagadt, undorító, kövér vagyok, egy tehén, és különben is, mi a faszt keresek én itt? Erre azt mondta: „Én is undorító vagyok, dagadt vagyok, kövér vagyok, mégis itt ülök.” Mondom: de azért nem mindegy, hogy a kamera melyik oldalán vagy, hé! Akkor mindenkit kiküldött, leültetett magával szembe: „Figyelj! Ha ilyen lányokra nem lenne a társadalomnak szüksége, ha ilyen csajokat nem szeretnének a pasik, akkor nem csinálnánk ilyen filmet.” Olyan önbizalmat öntött belém, hogy utána megcsináltam a masztit. Bejött a fiú, kiderült, hogy fitymaszűkülete van. Mondtam, biztosan nem fogok vele dugni, így a szervezővel csináltam meg az első filmet. A negyven percet körülbelül egy óra alatt vettük fel. 10 ezer forintot kaptam érte, illetve a végén 12-t kaptam, mert besegítettem a másik lánynak, meg a fiúknak. Utána sokat dolgoztam Kovival. Szeretett velem dolgozni, mert mindig úgy csinálta, hogy én voltam egyedül profi, a többiek pedig kezdők.

– Mitől válik valaki profivá?

– Attól, hogy bármit kérhetnek tőle, megcsinálja.

Tudják, hogy megbízható, teljesíti az elvárásokat. Nem hisztizik, a forgatás közben nem kezd ugrálni, hogy nem csinálja, nem bírja.

– Hogy áll az extrémekkel és a bizarral?

– Az még oké, hogy a számba élveznek, nincs vele gond, mert szeretem. Bár én is inkább pezsgőt iszom pezsgőspohárból, mint pisit. Az a baj, hogy ma már a normál filmekben ilyet is kérnek.

– Vállalta?

– Csináltam pisit, de csak testre. Egyetlenegyszer, mert nem volt más választásom. Illetve választásom lett volna, de nem akartam, hogy el legyen cseszve a fiúknak a film. Azt mondtam, hogy oké, legyen, de csak a mellemre. Onnan fogom és lemosom. Általában normál filmekben játszottam. Nagyon ritka volt, amikor bizarrabb jellegű dolgokba is belementem. Csináltam gangbanget, de nem éreztem jól magam benne. A 15. spriccnél kezdtem undorodni magamtól, na meg öklendeztem a száradó ondó szagától.

– Faust?

– Egyetlen egyszer. Azzal is úgy jártam, mint a pisivel. A film végén derült ki, hogy valamilyen

extrát kell csinálnom. Akinek eredetileg kellett volna, nem tudta bevállalni, mert éppen megjött neki. Keresni kellett egy olyan embert, akinek nagyon vékony keze van, mert nekem föl nem megy egy férfikéz, az tuti. Az egyik lány csinálta meg nekem, de úgy, hogy a fiú elkezdte, és utána már csak azt mutatták, amikor csuklótól bent van a kéz.

– Ez nem okoz fájdalmat?

– Dehogynem! Egyáltalán nem volt kellemes. A magánéletben nem csinálnám, az tény.

– Kaki, animál?

– Voltam ilyen forgatáson, de csak nézőként.

Teljesen kiborultam azon, amit ott láttam. A fiú a nő felé guggolt, rákakilt a mellére. A csaj fogta, összegyúrta, és elkezdte szopni a szart. Megkérdeztem tőle, hogy ez most hogy működik? Azt mondta, hogy mindig vesz toroköblítőt, kimossa vele a száját, és akkor nem érez semmit. Állatos filmet sem forgattam soha. Én nem ítélem el azokat a színészeket, akik megcsinálják ezeket. Azért nem, mert általában pénzért teszik. Egyébként nem fizetik meg őket annyira, mint ahogy azt általában gondolják. Inkább azokat az embereket ítélem el, akik az ilyen filmeket megrendelik.

– Ezek szerint sok olyan aberrált ember van, aki ezt egyébként is megcsinálná?

– Igen. Például van egy srác, mindenki csak úgy hívja, hogy szaros Józsi. Nála több aberrált dolgot még ember nem vállalt be. Amit el lehet képzelni, a szado-mazótól, az állatokig, a szaros filmekig mindent. Beleástak egy műanyag kádat a földbe, ő belefeküdt és szippantós kocsiról engedték rá a trágyát és abban fürdött.

– A tanfolyamon azt mondta, hogy a homofilmekeket fizetik meg a legjobban. Miért?

– Azért, mert nem a buzik, hanem heterók csinálják.

– Tendencia, hogy ezek mostanában egyre jobban mennek?

– Most mondjam azt, hogy vedd a felső tízezret és az ötven százaléka meleg? Lassan már az a ciki, ha nem vagy meleg. A múltkor csináltam a magazinunknak egy interjút Rokker Zsoltival, ő mondta: „Hetero vagyok, de tudom, hogy ez már ciki.”

– A TOM Média készíti melegfilmeket?

– Nem. Egyszer feladtunk hirdetést, hogy melegfilmekhez keresünk modelleket. Bejöttek ide

és minden egyes csávó után fél órát szellőztettem... ne tudd meg, a forgatáson kétpercenként letettem a kamerát, és mentem háyni. Undorítóak voltak. Borzalmasan néztek ki. Egyszerűen hihetetlen volt. Ekkor döntöttem úgy, hogy nem vagyok hajlandó melegfilmet csinálni.

– Hallottam olyan legendát is, hogy kamera előtt ölnek meg lányokat, románokat, ukránokat.

– Ez a gyilokpornó. Ennyi.

– Budapesten is csinálják ?

– Erről nem akarok beszélni. Élni akarok. Az életem többet ér, mint hogy erről beszéljek.

– Hány filmben szerepelt? Mikor érezte azt, hogy már elég volt?

– Körülbelül kétszáz filmet csináltam. Volt egy forgatás, még nem a legutolsó, ott egy olyan fiú lett volna a partnerem, aki a tanítványom volt. Meg is jegyeztem, ha lehet, akkor vele nem szeretnék. Ez ugyanaz az eset, mint amikor megkérdezték tőlem, hogy velem vizsgáznak-e a fiúk? Mondom, emberek! Gondolkozzatok már! Három héten keresztül traktálom őket mindennel, utána meg fogom, szétteszem a lábam, és hagyom, hogy megizéljenek. Utána, meg azt mondják, hogy

voltunk tanfolyamon, tanított a tanárnő, és utána tök jól megbasztuk. Azért ezt nem kéne!

– Szexuálisan felvilágosult nő volt? Sok férfi volt az életében addig?

– Hároméves koromtól húszéves koromig egy barátom volt, eljegyeztük egymást, és az esküvőnk előtt 13 nappal meghalt autóbalesetben. Utána kórházba kerültem, akkor híztam el. Három hónapig voltam bent, és 38 kilóval nehezebben jöttem ki. Még ez is! 19 évesen megnyertem a füredi Anna-bál szépségversenyt, most meg... nagyon sokáig szenvedtem emiatt. Nem létezik olyan fogyókúra, amit ne próbáltam volna ki, de egy se segített. Nem fogytam. Az összes képet elégettem magamról... a fiút a mai napig szeretem... és a mai napig gyűlölöm... mert itt hagyott.

– Gyerekeket szeretne?

– Egyedül nem. Jelen pillanatban nincs olyan ember a földön, aki megérdemelné. Tudom, hogy férjhez fogok menni, gyereket is fogok szülni, egyet... ott van a cigánykártya a szekrényben. Nekem a cigányasszony ellökte a kezemet, mert azt mondta, hogy nagyobb boszorkány vagyok, mint ő. Szóval...

ebben az évben megismerem azt a férfit, akivel jövőre házasságot kötök. Legalábbis remélem...

PORNÓSZÍNÉSZKÉPZŐ TANFOLYAM

– Rendben, fiúk, akkor most kérném a méreteket! Az eddiginél is nagyobb csönd.

– A farokméreteket, természetesen! Merev állapotban!

– Nem tudom...

– Hát akkor tippelj!

– Olyan tizenhét-tizennyolc körül...

– Tizenhét.. .

– Tizenöt...

Senki nem mer nagyot mondani. Persze kicsit sem. A sorban hátul lévők lázasan számolnak, feltételezem, hogy egy átlag számot próbálnak összehozni. Józsi már tizedszer válaszol a kérdésre, nem is habozik.

– Tizenhét egész négy, és talán még egy kicsi.

– No, majd meglátjuk! – somolyog Piroska.

– Nnnnnna! – csap a nő az asztalra. – Engem

már ismertek, Dinnyés Piroska vagyok. Nem vagyok egy finnyás fajta, ezért előre szólok, hogy nem kell megrémülni, de a mai napon elég sokat fogjátok a pina és fasz szavakat hallani tőlem.

Nyílik az ajtó, mustársárga kabátos férfi közeledik határozott léptekkel az asztalhoz. A kabát alatt zakó, nyakkendő, kezében aktatáska.

– Tessék! Miben segíthetek? – kérdi Piroska.

– A pornósztársképzésre jöttem. Valakivel már beszéltem telefonon, azt mondta, hogy jöjjenek ide, hátha még beférek.

Ezzel biztosan nem lesz gond, hiszen hat „növendék” ül a negyven négyzetméteres teremben. Piroska elmondja a tudnivalókat, a tanfolyam díját, az időpontokat. A férfi időt kér, kimegy a folyosóra telefonálni. Amikor visszajön, szélesen mosolyogva bólint:

– Maradok.

– Remek, gyorsan elintézzük a pénzügyeket, és már kezdetünk is.

A terem hatalmas, zöld linóleum a földön, régi feketedő neoncsövek, furnérból összetákolt színpadféle, mellette agyonstrapáit kondigép. Az öreg ülőgarnitúrákon a jövő pornósztársai ülnek. Öt

fiatal, egyikük barna pulóverben nyakát válla közé húzva bámul ki az ablakon. A másiknak hatalmas ezüst fülbevalói vannak, laza terpeszben ül, kezét összefonja a tarkója mögött. Mellette idősebb úr, kitaposott fekete cipőben, a kelleténél két számmal hosszabb nadrágban, térdeit illedelmesen összezárja, combján füzet, a tollával babrál. Piroska lábán papucs, átcsattog a termen, leül a régi íróasztal mögé, még valamikor a hetvenes években felejtették itt.

– Oda üljön – int a kabátosnak a többiek közé. Csináljatok helyet neki, fiúk! Hol is tartottam? Ja, igen! A képzés úgy lesz, hogy két alkalommal elméletet tanultok, aztán két óra gyakorlat jön. Arról te sem írhatasz! – fordul felém -, mert az mindig meglepetés! Váratlanul kell érnie a tanulókat. Ha valamelyikőtök a régiek közül elmondja – néz az idősödő hallgatóra meg egy copfos szökére -, azt kiherélem!

Piroska barátságosan mosolyog.

– Merthogy ti már nem először vagytok itt. Robi másodszor, te meg, Józsi, jubilálsz, most tizedszer! Ezúttal sikerülni fog, ugye?

– Bízom benne – motyogja erőltetett mosollyal

az őszes férfi.

Piroska úgy érzi, hogy az újoncoknak muszáj lesz megmagyarázni Józsi szorgalmát.

– Nem jöttek össze a vizsgák. Itt volt a modell-lány, aki, csak mondom nektek, eléggé segítőkész, de Józsinak nem állt fel egyszer sem. Addig ment minden szépen, sikerült az írásbeli, és még a gyakorlatok alatt simán álltunk... Igaz? – néz Józsira. – A legfontosabb pillanatban meg semmi. Lekonyult.

Józsi pironkodik, Piroska nevetve néz körbe.

– Egyébként, ahogy rátok nézek, már most meg tudom mondani, hogy ki fog átmenni a vizsgán, és ki nem. Majd leírom egy darab papírra... Közlöm, hogy aki berúgva jön vizsgázni vagy megpróbálja megalázni a csajt, azzal nagyon ki fogok baszni! Ki én!

Csend. Piroska végignéz a teremben ülőkön, láthatóan élvezi a szerepet.

– A teszt harminckét pontos... Nem nehéz, de be kell vágni azt, amit tőlem hallotok.

Kihúzza az asztal fiókját, felmutat egy sima, sárgás kartonpapírt, rajta nagy betűkkel: OKLEVÉL.

– Ilyen oklevelet fogtok kapni. Szép nem? Ezt

el kell, hogy fogadják mindenhol, nincs mese!

Megint csend.

– Jegyezzétek meg: szeretni kell a szexet! Nem művelni keli tudni, szeretni kell! A vizsgára hivatalos AIDS-tesztre van szükség, mondom a címet, hogy hol lehet csináltatni. Kezddetek hozzá mihamarabb, mert két hetet is kell rá várni! Egyébként nem én kérem, mert nem én leszek tőletek beteg, a modellnek kell. Még egy jó tanács! A vizsgán ne gondoljatok a barátnőtökre, élettársatokra, feleségeitekre, mert tuti, hogy nem fog felállni! Ezt most nagyon komolyan mondom! Lelkiismeret-furdalást okoz, különben is eléggé izgulsz majd, nem kell még más ide...

A tanárnő végre kifújja a levegőt, leül a székére, papírt, tollat vesz elő.

– Nnna. Akkor kezdjük! Mindenkitől hallani szeretném, hogy mivel foglalkozik, családi állapot, miért van itt.

A hallgatók, ha kissé akadozva is, de vallanak.

– Szobafestő vagyok, mindig érdekelt a dolog, olvastam az újságban...

– Sofőr vagyok, elváltam, egy gyerekem van, ki

akarom próbálni...

– A második feleségemmel szeretnék a szexuális életünkön javítani...

– Debrecenből jöttem, asztalos vagyok...

– Karatézőm, nincs barátnőm...

– Igazából szeretnék pornózni, ha összejön...

– Most szakítottam a barátnőmmel...

– Csak kíváncsi vagyok...

Piroska is kíváncsi:

– Rendben fiúk, akkor most kérném a méreteket!

Az eddiginél is nagyobb csönd.

– A farokméreteket, természetesen! Merev állapotban!

– Nem tudom...

– Hát akkor tippelj!

– Olyan tizenhét-tizennyolc körül...

– Tizenhét...

– Tizenöt...

Senki sem mer nagyot mondani. Persze kicsit sem. A sorban hátul lévők lázasan számolnak, feltételezem, hogy egy átlag számot próbálnak összehozni. Józsi már tizedszer válaszol a kérdésre, nem is habozik.

– Tizenhét egész négy, és talán még egy kicsi.

– No, majd meglátjuk! – somolyog Piroska. Aztán hozzákezd a szóbeli vizsgára való felkészítéshez. Diktál.

– A kategóriák: erotikus film, ahol a csók után elbújnak a paplan alá, aztán innen már a fantáziára van bízva... Szexfilm: megkoreografált jelenetek... Pornófilm: eltúlzott nemi aktus...

A diákok a füzetek fölé hajolnak, szorgalmasan ír mindenki.

Piroska figyelmeztetően felemeli a mutatóujját:

– Nem mindegy, hogy kit kell megdugni! De nem ám! Lányt, fiút, kutyát... Mint ahogy az sem, hogy mennyit fizetnek érte!

Valaki félhangosan megjegyzi, hogy ő fiúval azért mégse. Piroska lecsap:

– Ne mondj ilyet! Soha nem tudhatod, mikor leszel annyira megszorulva! A melegfilmért jobban fizetnek, és óvszerrel is lehet dugni. Nem kell ahhoz homokosnak lenned!

A tanítás nagyjából így zajlik. Piroska lediktálja azt, amit a vizsgára tudni kell, a tananyag egyes részeit színes történetekkel köti össze. Időnként

belepillant a jegyzeteibe, ebből lehet sejteni, hogy létezik valamiféle tematika is. Az igazán fontos tudnivalókra hangja felemelésével hívja fel a figyelmet. Például arra is, hogy mit kell vinni egy pornófilm forgatására. Nos, a teljesség igénye nélkül: papucsot, törülközőt és dezodort mindenféleképpen. Piroska ismét felemeli az ujját.

Kis szünetet tart:

– Nem árt, ha visztek magatokkal törölkendőt is, azt feltétlenül használjátok a puncsi után, mielőtt a lány szájába teszitek. Vigyetek gombaölő krémet is, a patikákban vény nélkül kapható, zuhanyozás után kenjétek be vele a farkatokat. Aztán mindig kéznél legyen a személyi vagy útleveél, adókártya, AIDS-teszt.

Már nem csak a mutatóujj emelkedik fel, de Piroska is a székeről.

– Ja!!! Soha semmit nem írsz alá végigolvasás nélkül!

Kis hatásszünetet tart.

– Kivéve nálam, mert itt mindig ugyanazt kapod.

Piroska egyszerre mosolyog és ásít.

A szünetben a fiúk sorban állnak a vécé előtt, van, aki dohányzik, néhányan a folyosó falára

kifüggesztett rajzokat tanulmányozzák. Japán nők, úgynevezett mangafigurák ujjazzák magukat kéjtől eltorzuló arccal, mellettük SS-karszalagos lány nyal be hátulról egy másiknak. Nagymellű nő áll egy sziklán, lábfeje hatalmas karomban végződik, hátán bőrszárny feszül, de nem repül, egy karddal átdöfi a saját szívét.

A szünet még negyed óráig sem tart, máris folytatódik a tanulás. Piroska történeteket mesél tejszínhabos vibrátorokról, orgiába forduló bulikról, arról, hogy a német pornófilmek smucigok. A jelöltek elmélyülten hallgatják a legújabb pletykákat a sztárokról, a fenekek, puncik befogadóképességéről. Aztán jön egy újabb jó tanács:

– A forgatás előtti napon ne keféld magad halálra, mert megszívod! Mondd azt otthon, hogy fáj a fejed, máskor úgyis te hallgatod ezt a szöveget éppen eleget, vagy inkább vész össze az asszonnyal. Bármit, csak ne dugjatok!

A foglalkozás korszerű, interaktív. A szőke copfos fiú, aki már másodszor iratkozott be, gyakran közbekérdez, néha nem is azért, hogy választ

kapjon, inkább a többiek előtt fitogtatja a tudását. Rákérdez, mi lett Anetka barátnőjével, akinek szilveszterkor vették el a szüzességét egyenes tévéadásban. Senki nem tudja, a fiú kicsit elmélázik, aztán kiböki, hogy ő szívesen bevállalná. Néhányan lehurrogják, hogy ugyan már, azt a ramaty nőt... De ő kitart a szándéka mellett. A kis kitérő után be lehet írni a füzetbe, hogy a biszex kategória átmenet a hetero- és a homofilmekek között. Piroska lediktálja, hogy a hetero-filmekhez képest van egy óriási különbség.

– A nő csak szophat, de nem dughatják meg, ő csak segít a férfiaknak.

Következik a bizarr műfaja.

– Fontos, hogy az animalszexet ne ebbe a kategóriába soroljuk, mert az már önálló műfajjá nőtte ki magát! Hibának számít a vizsgatesztben! A bizarrban kilenc kategória van, mindegyik kuriózum a maga nemében...

Szado-mazo, toalettszex, terhes, duci, öreg... A vizsgán majd a különbségeket kell hangsúlyozni.

Az utolsó kategória az úgynevezett játékos hülyeségek nevet viseli. Mindenki értetlenkedik, ezért Piroska a hallgatók segítségére siet két saját

példával.

– Egyszer csináltunk egy olyan filmet, amiben dugás közben a partnerem fűrészelte a mellemet, persze nem igazából, és mindenfélét szedett ki belőlem. Májat, tüdőt... ilyeneket. Hülyéskedtünk, na... Vagy volt egy olyan, amikor milánói makarónit ettek rólam, aztán a rendező kitalálta, hogy valaki verje rá a tésztára és azt egyem meg. Hát, majd kifordult a belem! Egyébként ezek nekem bejöttek, mert jól szórakoztunk a forgatásokon. Olyan barom állat meg mindig van, aki megnézi az ilyen filmeket!

Piroska most borzasztóan felhúzza magát.

– Amit nagyon utálok, az a pedofilszex! Felkötném az összest, aki csinálja! De leginkább azokat, akik megrendelik, ők az igazi állatok! Vagy itt van a terhesszex. Egyszer az egyik forgatáson ment el a nő magzatvize! Hagyjuk azonban ezeket, nézzük inkább, ki milyen pózt szeret!

A fiúk bizonytalanok, idő kell a hallottak feldolgozásához. Többségük a hátulról be, más néven doggy, vagyis a kutya pózt kedveli. Józsai a spoon, azaz kanál figurát részesíti előnyben, amikor oldalt fekvő a nő mögül történik a behatolás. Talán egyvalaki említi a beleülős pózt, Piroska rögtön

lecsap rá.

– Ez ám a legnehezebb póz, a legfárasztóbb! Igaz ugyan, hogy a rendezők ezt részesítik előnyben, ugyanis jól látja a kamera. A nő gyakran fordítva ül a férfin, aki kezével tartja a feneket, miközben segít neki a fel-le mozgásban.

Érkezik egy kérdés:

– Miért látunk olyan kevés nyalást?

– Mert nem látványos. Bár sokszor a férfinak segít „felmelegedni”, időt ad a merevedéshez. Jegyezzétek meg, ma már kispórolják a felszopó lányokat a produkciókból, úgyhogy a segítség magadon elv működik.

Piroska pici szünetet tart, úgy érzi, hogy valami fontosat elfelejtett elmondani. Gyorsan eszébe jut.

– Ja! Ha majd odakerültök, nagyon fontos, hogy ne a nőbe élvezzetek! Használhatatlan! És ha már itt tartunk! Ha azt akarjátok, hogy fehér színe legyen, sok joghurtot, tejfölt egyetek előtte. Azt sem árt megjegyezni, hogy a sör keserűvé teszi, az alkohol egy idő után édessé, a banántól meg olyan szar íze van, hogy inkább felejtsetek el!

Még egy jó tanács a lányok védelmében:

– Nem mindenki szereti, ha szájba spriccelik.

Vigyázni kell vele, mert a sperma maró hatású, és szembe kerülve elég csúnya gyulladást tud okozni.

Következik néhány mókás spriccelős történet. Oldódik a hangulat az előbbi szörnyűségek után, valaki banánt vesz elő ebéd gyanánt, ami nagy derűtséget kelt. Később kiderül, hogy a padló azért linóleumos a teremben, mert ezt könnyű feltakarítani. Megjegyzendő, hogy a spricceléses jelenetnél érdemes azzal is kalkulálni, hogy a kamerában a kazettacsere némileg időigényes. Pornósztárs tartson magánál negrót, ami elveszi a szájszagot, valamint ásványvizet, mert a lámpák hőjétől izzadni kezd, ami folyadékvesztéssel jár. Piroska végigkérdezi a fiúkat, hogy ki milyen nőtípust kedvel. Vezet az ápoltság, a fiatalabbak inkább a vékonyabbra buknak, míg a családos férfi a „van mit fogni rajta” típust kedveli. A fülbevalós a 35-40-es nőkért van oda:

– Mint az anyám barátnője: legyen ápoltság, kicsit kurvás, és ne legyen szőrös a hónalja! Lehessen húzni a haját, mikor dugom hátulról... Persze, csak finoman.

Piroska történeteket mesél finnyás lányokról,

akik játsszák az eszüket a forgatásokon, meg egy szőkéről, akinek új mobiltelefon kellett, ezért bevállalta az anális szexet, mert az pluszpénz...

Piroskát telefonon keresik, régi ismerős a szakmából. Ő is szervez, modelleket „nyúlna le”, ha a tanárnő hagyná.

– Ne is álmodj róla, Lacikám, ne is álmodj! Én nem adom meg neked Vera számát! Keress másfelé, puszi!

Lassan vége az órának, a házi feladat jön:

– Otthon, amikor egyedül vagytok, keressetek egy lehetőleg egész alakos tükröt, vetkőzzetek meztelenre, állítsátok fel a farkatokat, élvezzetek, és közben stopperrel mérjétek az időt.

A kis csoport bőszén jegyzetel.

– Nem gondolsz erotikus jelenetekre, nem csukod be a szemed, hanem közben magadat figyeled! Ez nagyon fontos! Hogy miért? Mert legtöbbször nem fogadják el saját magukat, szégyellik a testüket, és ha nem megy otthon egyedül a tükör előtt, nem megy majd a kamerák előtt sem! Közben hangosan mondogatod magadnak: szép vagyok..., elfogadom magamat... Ilyeneket.

Piroska szavai enyhe derűtséget keltenek.

– Ne röhögjete! Ez komoly! Bejön, majd meglátjátok.

Körbenéz a hallgatóságon.

– Lehet, hogy némelyeknek hosszabb időre lesz majd szüksége, de érdemes csinálni! Már ha komolyan filmezni akartok... A stopper pedig azért kell, mert amikor a rendező beszél, hogy spricc, akkor spriccelni kell! Van esetleg pár perc leállás, de nem mindig. Rendezője válogatja. Azért mondtam nektek, hogy számítsátok be a kamera befűzési idejét is, mert ha elélveztek, és a gép még nem veszi, kárba ment az egész addigi anyag!

Elégedetten körbenéz a hallgatóságon, elmosolyodik, közben a tematikát műanyag mappába csúsztatja:

– Akkor ennyi volt mára, mindenkinek jó gyakorlást, sziasztok!

JÓZSI

A hármas behatolás? Igen, említettem a dolgozatomban. Hiába mondja Piroska, hogy olyan nincs, nekem van róla fotóm is,

leközölték az OKM magazinban. Persze Piroska azt sem hiszi el, hogy lehet kézen állva is szeretkezni. Pedig velem megtörtént! Még a főiskolán egy fizika szakos lányt vettem rá a dologra. Először én álltam kézen, aztán ő. Így kapcsolódtunk össze vaginálisan. Nehéz egy kicsit, de kellő gyakorlással meg lehet csinálni.

A pornósínészképző tanfolyam rangidős, ötvennégy éves résztvevője. Bár a vizsgán tizedik alkalommal sem sikerült megfelelően teljesítenie, Józsi lelkesedése – ha más nem is – lankadatlan. Még egy tanfolyamot engedélyez magának, és bízik benne, hogy az már sikerülni fog.

– Nézze, nem felesleges ennyiszer próbálkozni, mert mindig javíthatok önmagamon. Legközelebb már egyáltalán nem biztos, hogy kudarcot vallok. Tulajdonképpen a hatodik és a hetedik vizsgánál sikerült erekciót mutatnom. Nem tökéleteset, az igaz. Egy kicsit kóka voltam, Piroska nem is fogadta el.

Egyedüli gyerek voltam, az édesapám egy gyár igazgatójaként, az anyukám ápolónőként dolgozott. Már kicsi koromban is nagy könyvbúvár hírében álltam, előbb tanultam meg olvasni, mint hogy

iskolába jártam. Először például orosz tanultam. A városban volt egy halpiac, ahol az orosz kereskedők saját újságjaikba csomagolták az árukat. Otthon aztán az összes cirill betűt rendbe sorakoztattam, és megfejtettem, hogy mi mit jelenthet. Tizenévesen a csillagászati szakkörtől kezdve a biológiai szakkörig mindenhova eljártam, mert minden érdekelt. Természetesen a lányok is.

Az első csók az óvodában csattant el. Emlékszem, a homokozóban egy kislányon nem volt bugyi, és én akkor fedeztem fel, hogy neki más van, mint nekem. Gondoltam magamban, hát biztos ettől lány! Aztán persze segítettem neki homokvárat építeni... Az első magömlésem talán négyéves koromban lehetett. Ahogy kerékpároztam, a nyeregülés felizgatta a prosztatámat. Vékony nyereg volt, és ha gyorsan tekertem, akkor ez bizonyos fokig dörzsölődést eredményezett, ami egy idő után magömlésben nyilvánult meg. Máskor meg futás közben jelentkezett, csak úgy, lankadt farokból. A tornaórák az általános iskola ötödik osztályától kezdtek érdekessé válni. Tudja, ekkor már látszik a lányokon, hogy egyre hegyesednek, gömbölyödnek. Ez a fiúkból erős izgalmat vált ki. Akár egy

hajlászgyakorlat, akár egy gurulóátfordulás, vagy például az uszoda! Igen sok lánnyal kötöttem már ekkor is barátságot, levelezgettünk. Igyekeztem mindig olyan témát találni, ami belőlük is érdeklődést váltott ki. Gyűjtögettem a vicceket, a humoros történeteket.

Katolikus gimnáziumba jártam. Kemény négy év volt, csak fiúk között. Az első két évben a gimnáziummal párhuzamosan tanultam meg gép- és gyorsírni. Ötven lány mellett egyedüli fiúként. Ráadásul a teremben csak ötven írógép volt, ezért az egyik lányt, Etelkát az ölembe kellett ültetnem, és így együtt gyakorolhattuk a gépirást. Etelkát nagyon kedveltem, együtt jártunk táncolni, és gyakran beültünk valahova egy Pepsi-Colára is. Tizenhat éves koromban történt az első igazi szex. Olyan kószolgatás szinten, Révfülöpön a KISZ-tábor egyik sátrában.

Miután elvégeztem a gép- és gyorsírót, kétéves, délutáni ápolói iskolába jelentkeztem. Azok voltak a szép évek. Tulajdonképpen az első igazi nemi aktus is a nővérképzőben történt... Majdnem házasság is lett a dologból. Aztán ő továbbtanult, valahogy

elmaradtak a találkozások. Nagyon kedves lány volt, igazi nővére lett belőle. Később, egy vakbéloperációnál újra találkoztunk, ő látott el ilyenek a véletlenek.

A gimnázium után három évig főiskolára jártam, teológiát tanultam. Tulajdonképpen kalandos életem volt. Három évig mesterfodrászként is dolgoztam. Ezek voltak a szép idők! Különböző ismert emberek tértek be a szalonba, a leghíresebb Kádár János volt. Egyszer belépett az üzletbe, és addig erősködtem, míg az én székembe ült.

– Na, fiatalember – mondta jól stuccolja fel hátul! Én pedig nekiláttam.

Később, terápiás szakápolóként dolgoztam, aztán persze jártam különböző tanfolyamokra. Voltam újságíró is, a Magyar Vasárnap című lapnál, igaz csak külsősként. A lányokat néha elhanyagoltam. Kivéve néhány évfolyamtársat, akikkel közelebbi nexusba keveredtem. Nyáron kicsalogattam őket napozni a bányatavakhoz. Bekentem a hátukat, vittem nekik enni, meg ilyeneket. Nagyon jó úszóként tündököltem előttük, fejesugrásokkal szórakoztattam őket. Volt a 14-es, meg a 9-es ugrás. Ez azt jelentette, hogy milyen

magas szikláról kell elrugaszkodni. Persze vigyázni kellett arra is, hogy össze ne törje magát az ember! Maximum másfél-két méter mély volt a víz, ha azonnal nem fordulok meg, akkor belefejelek az iszapba és akkor ott is maradhatok.

A mostani élettársamat a belklinikán ismertem meg, mint beteget. Amikor osztottam az ételt, a reggelit vagy az ebédet, mindig neki adtam a legjavát. Ha maradt, akkor még repetát is kapott. Hamar megtaláltuk a közös hangot. Miután hazaengedték, rendszeresen találkoztunk. Végül összeköltözés lett a dologból, és később született egy lányunk. Harmincegy éve élünk együtt. Bár még nem házasodtunk össze, de előbb-utóbb arra is sor kerül.

Szeretem a szexet, még most is képes lennék rá, naponta maximum kétszer. De volt olyan, hogy háromszor is ment. A baj csak az, hogy a párom nagyon prúd. Nem is kicsit! Konzervatívan áll ehhez a kérdéshez. Talán ezért is jelentkeztem a tanfolyamra. A Spéci magazinban olvastam, hogy van ez a pornósínészképzés, és mondtam magamban, na ez nekem kézenfekvő lenne, meg kellene próbálni. Az újságos kirakatában láttam meg

a lapot, elkértem, hogy megnézzem, de hát ezek nejlonzacskóba vannak hegesztve. Csak úgy lehet megnézni, ha az ember meg is veszi. Megvettem, és nem bántam meg! Megtetszettek benne a mutogató képek. Az olyan kitárulkozósok, tudja. Jobbára lányok, néha fiúk is.

Terveim? Hát ezt a képzést mindenképpen szeretném elvégezni. Megnyugtató érzés lenne, hogy na, ez is megvolt! Szeretnék legalább külsőként hetente néhányszor részt venni pornóforgatáson. Ahhoz azonban teljesíteni kell, vezényszóra erekcióképesnek kell lenni, akár két perc alatt is! Van, amikor meg tudom csinálni, de nem mindig, mert van egy bizonyos lankadási fok. Némi segítséggel megy azért a két perc is, csak bele kell élnem magam. Itt emlékekből kell táplálkozni, egy jó nőre gondolni, és akkor akár anális keménységet is el lehet érni. Az olyan, hogy kicsattanásig merev, szinte fájdalmasan kemény. Ezt kellett volna produkálni a vizsgán is, de nem sikerült. No, majd legközelebb.

A hármas behatolás? Igen, említettem a dolgozatomban. Hiába mondja Piroska, hogy olyan nincs, nekem van róla fotóm is, leközltek az ÖKM

magazinban. Persze Piroska azt sem hiszi el, hogy lehet kézen állva is szeretkezni. Pedig velem megtörtént. A főiskolán egy fizika szakos lányt vettem rá a dologra. Először én álltam kézen, aztán ő. Így kapcsolódtunk össze vaginálisan. Nehéz egy kicsit, de kellő gyakorlással meg lehet csinálni.

A vágyaim? Szívesen részt vennék egy gruppen buliban. Amit viszont biztosan nem vállalnék, azok a szado-mazó, a gangbang és a homofilmekek. Ezek távol állnak tőlem.

A GYAKORLAT

„Dugunk, amíg tudunk! " (A tankönyv mottója)

A tanárnő felmegy a színpadra, a hallgatók vele szemben állnak, és még nem tudják, hogy mi lesz a következő feladat. Piroska:

– Naaa. Akkor most jön a meglepetés, amiről már beszéltem... Mindenki szépen levetkőzik meztelenre és felállítja a farkát! Ha kész van, szól, feljön ide a színpadra, én pedig lefényképezem. Kettőt csinálunk, egyet

szemből, egyet oldalról.

A fiúk tétován egymásra néznek, csak a két ismétlő kezd el vetkőzni, apró mosollyal a szájuk szegletében.

– Gyerünk, fiúk! Mire vártok? – sürget Piroska. – Ha minden jól megy, fél óra múlva már haza is mehetünk!

Piroska harmadik alkalommal találkozik a tanfolyam hallgatóival. Ma a tananyagnak azt a részét veszik át, amiből majd írásban vizsgáznak. A tanárnő kiosztja a tesztlapokat, és felolvassa a kérdéseket.

– Milyen szögeket ismersz a testtartásoknál? Itt ugye van a hegyesszög, derék-, tompa-, vegyes szög. Sorold fel, mik tartoznak az extrák közé, a pornó meghatározása, mit nevezünk homofilmnek...

Piroska felcsattan:

– Nem súgni, nem beszélgetni, mert elveszem!

Mivel asztal nincs, amin írhatnának, Piroska kartonlapokat oszt szét. Viccesen hozzáteszi, így legalább lesz valami kemény a kezükben. Lehet, hogy a kartonlapok is az oktatást szolgálják, az ismeretlen művész ugyanis igencsak elengedte a fantáziáját. Rajzolt férfit nővel, nőt nővel, nőt karddal

és így tovább. Nincs idő bámészkodásra, mert Piroska az órájára néz.

– Az elérhető pontszám 32, lehet kezdeni!

Mindenki a papírja fölé hajol, Piroska Józsit cikizi.

– Neked már oda-vissza kell fújni a kérdéseket, no meg a válaszokat is!

Piroska a kulcstartójával játszik. Egyáltalán nem meglepő, hogy a karikán, a kulcsok mellett két műpénisz is lóg. Az egyik nagyon rafinált, zöld színű, gumiból készült. A két herezacskóra pislogó szemeket festettek.

A dolgozatok gyorsan elkészülnek, a tanárnő piros filctollal javít, néha felnevet,

– Laci, a négyszöget hogy gondoltad? Mármint a testtartásoknál?

Laci együtt röhög a többiekkel.

– Nem jutott eszembe a negyedik póz, ezért írtam be.

– Aha – vigyorog Piroska miközben a plafon felé néz -, megpróbálom elképzelni...

Egy-két dolgozatot közben én is átfutok. Úgy tűnik, a hallgatók hadilábon állnak a helyesírással:

dagat, álat, bizar...

– Józsi, ezt nem hiszem el! – dühöng Piroska.
– Jegyezd már meg végre, hogy az animal nem a bizzarr kategóriájába tartozik! Az extráknál pedig a tripla punczi még mindig nem létezik! Bármennyire is szeretnéd!

Az öreg hamiskás mosollyal bólint.

– Ha már itt tartunk, az extránál nem árt tisztázni néhány dolgot. Ide tartozik például az ökölszex, amit faustnak neveznek, azaz amikor az öklöt a hüvelybe vagy végbélbe dugják... szintén ebbe a kategóriába tartozik, amikor egy nyílásba ketten hatolnak be: dupla anál, dupla punczi.

Piroska ezúttal is felemeli az ujját.

– Persze ezt is külön fizetik!

Az óra értékeléssel folytatódik, az eredmények biztatóak. Hárman elérték a maximális pontszámot, de a leggyengébb dolgozat is 27 pontos lett.

– A dolgozatokat haza lehet vinni? – kérdezi a fülbevalós.

– Haza? Minek? Kirakod a falra, hogy anyuci lássa?

– Neeem, csak megmutatnám lent a kondiban a srácoknak.

– Ezeket én szépen lefűzöm az utókornak, senki nem viszi sehova! – közli Piroska, és egy dossziéba pakolja a papírokat.

A szünetben a hallgatók a jövőbeni munka reményében szerződést töltenek ki. Aki aláírja, tudomásul veszi, hogy a cég a róluk készült fotókat, anyagokat térbeli és időbeli korlátozás nélkül felhasználhatja. Kijelenti, hogy 18. életévét betöltötte, fertőző betegségben nem szenved, a szerződést önszántából, kényszerítés nélkül írta alá.

A családos vállalkozó nézegeti a papírt, forgatja, gondolkodik, majd üresen visszaadja.

– Nekem ez nem éri meg, én azért jöttem ide, hogy jobbá tegyem a szexuális életünket a feleségemmel. Ez már nem fér bele.

– Rendben, semmi baj – bólint Piroska, majd a többiek felé fordul, – Mindenki itt van? Akkor kezdjük!

Az egyik hallgató a színpadról felvesz egy babát, mexikói lehet, erre utal a nagy fekete bajusz meg a sombrero.

Piroska egy digitális fényképezőgépet helyez üzembe, de azért figyel.

– Óvatosan, fiúk azzal a babával! Ő a

kedvencem. Az egyik filmben főszerepet játszott.

A tanárnő felmegy a színpadra, a hallgatók vele szemben állnak, még nem tudják, hogy mi lesz a következő feladat. Piroska:

– Nnaaa. Akkor most jön a meglepetés, amiről már beszéltem... Mindenki szépen meztelenre vetkőzik, és felállítja a farkát! Ha kész van, szól, feljön ide a színpadra, én pedig lefényképezem. Kettőt csinálunk, egyet szemből, egyet oldalról.

A fiúk tétován egymásra néznek, csak a két ismétlő kezd el vetkőzni, apró mosollyal a szájuk szegletében.

– Gyerünk fiúk! Mire vártok? – sürgeti a nebulókat Piroska. – Ha minden jól megy, fél óra múlva már haza is mehetünk!

Lassacskán lekerülnek az ingek, a nadrágok, az alsónadrágnál már bizonytalanná válnak a mozdulatok. Nincs mese! A szigorú tanárnő azt is leparancsolja róluk.

Furcsa jelenet: hét meztelen férfi áll Piroska előtt. Mindegyik más karakter: egyikük tele van tetoválással, a másik agyonszoláriumozta magát, a családos kifejezetten jól táplált. Piroska sokat sejtetően megjegyzi:

– Na most kiderül, hogy valósak-e azok a számadatok, amiket az első órán a farkatokról bediktáltatok!

Nyomasztó a csend, a távolban egy kutya ugat. Piroska úgy dönt, hogy kell egy kis zene, kifelé menet pedig felkapcsolja a lámpákat, sok fény kell a fotózáshoz. A fiúk elszántan masszírozzák magukat. Néhányan panaszkodnak.

- Hááát... Nem igazán erre számítottam.
- Azt hittem, hogy lesznek csajok...
- Vagy legalább egy...
- Legalább látnánk valamit, egy újságot, ami felizgatna...

Piroska visszatér, az egyik fiú rákérdez az újsághasználatra, de elutasító választ kap, még korai lenne, dolgozzanak csak saját erőből. A fiúk a korábbiánál is keményebben csuklóznak, Piroska szemben velük egy széken ül. Hol mogyorót szemezget, hol narancsot pucol, hol érdeklődik:

- Ki dugott az éjszaka?

Laci jelentkezik:

- Nem tudtam mit csinálni... Azt nem mondhattam, hogy nem lehet, mert tanfolyamra

megyek!

Amikor az óra előtt megkérdeztem, hogy „hivatalosan” ki, hol van, hárman azt mondták, hogy számítógépes tanfolyamon, a negyedik egy váratlan munkát emlegetett. A többiek nem nyilatkoztak.

Jó tíz perc is eltelhetett már, számottevő eredmény nélkül. Néhányan becsukott szemmel koncentrálnak, van, akinek olyan gyorsan jár a keze, mint a motolla, van, aki inkább laza csuklómozdulatokkal operál. A tetovált fiú teljesen elbizonytalanodott:

– Nem fog teljesen menni, csak úgy valameddig!

– Nem baj, csak le tudjam fényképezni! – veszi szemügyre Piroska az eredményt.

Hideg van, néhányan párnát raknak a meztelen talpuk alá.

Jennifer Lopez a szomszéd irodából a Let's get loudot énekli, kevés sikerrel, mert a teremben szinte vágni lehet a csendet, eltekintve attól a zajtól, amit a „fitymák csattogása” kelt. Mindenki koncentrál, kivéve Józsit, akinek tekintete valahova messze, az ablakon túlra réved. Piroska pesszimista az eredményt illetően, kénytelen-kelletlen pornólapokat

szed elő a fiókból.

– Hát, ahogy elnézem, csak szükség lesz ezekre is! Bááár... – hordozza körbe tekintetét – van, aki már nem csak bőrdarabot húzgál.

A folytatást már nekem címezi.

– A helyzet nem egyszerű, de tény, hogy akinek itt sikerül, annak akár az antarktiszi jégtáblák között is menni fog.

Jó tanács a diákoknak:

– Nehogy azt higgyétek, hogy a forgatáson másképp van! Ritka manapság a segítőkész lány. Voltam egyszer egy olyan filmben, ahol tíz lány is volt, mégis csak hozzánk hármunkhoz jártak a fiúk, hogy segítsünk nekik felállítani.

A feltóduló emlék újabb praktikus tanácsot hív életre.

– Felszopásnál a farkad tövét kell masszírozni... Nekem elhihetitek, diplomám van belőle!

Az egyik diák picivel a cél előtt úgy érzi, erősítenie kell, jelentkezik, hogy szeretne egy pornó újságot. El is indul Piroska felé, de mire odaér, bekövetkezik a tragédia, amit mostanáig felépített, romhalmazzá válik. Kényszeredetten mosolyog,

kénytelen visszakullogni a helyére. Nincs mese, kezdheti előlről.

Hirtelen nagy sóhajtás hallatszik Józsi felől, aki vöröslő fejjel és rogyadozó térdekkel koncentrálnak.

– Nehogy elélvezz itt nekem! – ripakodik rá Piroska, miközben egy gerezd narancsot rak a szájába. – Menj ki, és mosd meg hideg vízzel!

– Egy kicsit előrehaladtam – mentegetőzik Józsi.

20-25 perce tart a gyakorlat, a légkör enyhülni látszik. Poénok, beszólások röpködnek, többen felröhögnek.

A fülbevalós hirtelen sóhajjal elélvezz, úgy látszik, nem tart Piroskától, mert nevet, miközben a kondipadra dobott kabátjában papír zsebkendő után kutat.

– Bocs, de nem bírtam visszatartani! Van egy pont, ahonnan nem lehet visszajönni...

– Semmi gond, ott a mosdó, szedd rendbe magad! – mutat az ajtó felé Piroska.

A fiú még rákérdez:

– Azért ügyes voltam, nem?

Picit megsajnálom, mert a szünetben, amikor kezet mostam, csak hideg víz jött a csapból.

Eltelt negyven perc, a többség lassan öltözik. Összesen egy fénykép készült, de nem baj, Piroska nyugtatgatja a társaságot. Egyedül Józsit korholja.

– Nem kell félni... Attól, hogy most nem jött össze, a vizsgán még sikerülhet. Ott valódi modellel fogunk dolgozni! Józsi!? Hogyhogy cserbenhagytál? Neked a gyakorlásnál menni szokott!

Józsi szomorúan hajtja le a fejét, láthatóan bosszús, majd barna szövetnadrágját indulatosan rántja fel egészen a köldökéig.

Lassan kiürül a terem, Piroska is szedelőzködik, de utolsó jó tanácsa még utoléri a diákokat az ajtónál.

– Tessék visszafogni magatokat a vizsga előtt, hagyjátok békén a nőket!

A VIZSGA

– Józsi! Hallottam az előbb, hogy azt nyilatkoztad a tévéseknek, jössz tizenegyedik alkalommal is. Nem örülök neki, de ezt már elmondtam korábban is! Nem lesz ez jobb, de

neked hiába beszélek! Végül is a te dolgod... Ha befizeted, jöhetsz.

Józsi a kezét tördelve válaszol:

– Biztos vagyok benne, hogy a következő alkalommal sikerül! Jobban fogok koncentrálni, ígérem.

– Hányszor mondtad már ezt!

Piroska nagyot sóhajt, legyint egyet, nincsenek illúziói Józsival kapcsolatban.

Reflektorok mindenhol, a színpadon művirágok, nagy a nyüzsgés. A Napló stábja is készenlétben áll. A tanfolyamot elvégző hét hallgató közül csak négyen vállalkoznak a vizsgára, talán a tévéstáb jelenléte riasztó egy kicsit... A fiúk idegesen toporognak a színpad előtt, Józsi – immár tizedik alkalommal – feszülten koncentrál. Hamarosan előkerül Piroska is.

– Na, egy kis figyelmet kérnék! Először is, az alsónadrágot és a zoknit levetni! Józsi – szól oda az öregnek -, talán nem ártana egy-két ruhadarabtól megszabadulni! Szép az a tarka pulóver meg a hónaljig érő nadrág, na de nem az Antarktison forgatunk! Szóval, a zoknit mindenki vegye le, mert

azt nagyon utálom! Pláne ezeket a rajzfilmfigurásokat! A rágót kiköpní, a mobiltelefont kikapcsolni! Ami pedig a vizsgát illeti: arra gondoltam, hogy úgy csináljuk, mintha egy bárban ülnének: a lány fent táncol a színpadon, és néha felhív magához valakit vagy valakit. Érthető?

A fiúk bólintanak

– Szilvi, a modell mindenben a segítségetekre lesz. Összesen harmincpercnyi anyagot kell rögzítenem, természetesen lesznek szünetek is. Ha menet közben valakinek lekonyul, ne szóljatok, majd én figyelek. Ja és beleélvezni, azt ne! Ha úgy érzed, hogy elmennél, vedd ki, ütögesd, vagy szorítsd el, csinálj vele bármit, engem nem érdekel, de ne élvezz el akkor, amikor nem kellene!

Gyorsan körbepillant, úgy tűnik, mindenki készen áll.

– Na, akkor kezdjünk neki! – adja ki az utasítást.

Vörös, hosszú hajú lány lép fel a színpadra. Világos miniszoknyát és blúzt visel. Az arca nem túl szép, ellenben kedvesen mosolyog. A fiúk a színpad előtt félkörben ülnek, és erősen koncentrálnak. Piroska elindítja a kamerát. Szilvi erotikus táncba

kezd. Zene nincs, a teremben csend van, csak a kamerák halk moraját és Józsi sóhaját lehet hallani. Aztán a fiúk lázas munkába kezdenek, nincs mese, produkálni kell, nem lehet lankadni. A lány lassan megszabadul szexi ruhadarabjaitól. Meglehetősen vékony. Szoláriumozott barna bőr, kis mellek, a fenekén egy tetoválás. A szemét lehunyja, és érzékien simogatja magát. Néhány perc múlva már a színpad kemény deszkáin fekszik felemelt csípővel, és az ujjával izgatja magát.

– Jó, itt állj meg, tartsd ki a pózt, csinálunk néhány fényképet! – jön az utasítás Piroskától, aki egyszerre funkcionál rendezőként, operatőrként, és ha kell, fotósként is. Közben a tv2 stábja is dolgozik, az operatőr inkább a vizsgázókra koncentrál, a pikánsabb részek úgysem kerülhetnek adásba. Negyedóra szünet következik, egy kis pihenés, kazetta- és elemcsere. Szilvi is abbahagyja a színpadi produkciót, magára veszi a ruháit, és iszik néhány korty vizet. A fiúk csalódottak: minden eddigi erőfeszítésük hiábavalónak bizonyult. A lelkesedés (is) lelohadt, lehet mindent előlről kezdeni.

A szünet után Szilvi egy lila vibrátorral fokozza az izgalmakat. Kicsit nyalogatja a műfütyit, majd egy

székre teszi, és ráereszkedik. A segédeszköz azonban izeg-mozog, az istenért sem akar megállni a széken.

– Figyelj, Szilvi! Nyálazd meg a végét, és baszd oda a székhez rendesen, oda kell ragadnia! – üvölti Piroska a háttérből. – A kurva anyját ezeknek a selejteknak!

Szilvi nyálaz, akció folytatódik, a vibrátor tapad. A fiúk szorgalmasan kézimunkáznak, van, akinek már alakul a dolog. Józsi sem kíméli a csuklóját, ennek ellenére van még min javítani. Néhány perc múlva Szilvi pozíciót vált, négykézlábra áll és hátulról edzi a műfütyit. Piroska a fiúk előtt a színpad szélére támaszkodik, a kamera körülbelül tizenöt centire van a lány hüvelyétől...

– Engem azért ne farkaljatok meg! – szól hátra.

Aztán elhangzik néhány utasítás Szilvinek, a lényeg, hogy mindent látni lehessen.

Piroska pár perccel később kikapcsolja a kamerát, átadja helyét a fotósnek. Újabb rövid szünet következik, közben némi instrukció a fiúknak. Körülnézek, ez ám az intim szféra: a körülbelül negyven négyzetméteres teremben jönnek-mennek

az emberek, van, aki perecet majszol, egy kellékes kábelt teker, a falnál két fotós vigyorog, Piroska pedig hangos megjegyzésekkel hol ide, hol oda teszi a kameráját.

A felvétel újraindul. Két vizsgázó már a színpadon, Laci a lány fejéhez, Robi a lába közé hajol. Nyelvelnek is rendesen a fiúk, ez egy kemény szakma.

– Jók vagyunk, fiúk! – szólal meg Piroska. – Már tizenkét és fél percnél tartunk, de tudjátok, hogy legalább harminc kell! A rossz hír viszont az, hogy ebből Szilvi magánszáma majdnem tíz percet tesz ki.

A fiúk most már egy szál semmiben vannak, készülnek a bevetésre.

– Lankadsz, Lacikám? Ejnye, ejnye! – aggódik Piroska.

– Hát..., be kéne, hogy kapja... – mosolyodik el kényszeredetten a fiú. A stáb hangosan röhög.

– Akkor add a szájába, de várj, mert most nem megy a kamera... Jó, már mehet! Álljatok már fel, mert így nem tud rendesen szopni! Ez az! A jobb lábad tedd a háta mögé. Tessék... Mehet!

A lány a két fiú között térdel, hol az egyikhez, hol a másikhoz fordul. Piroska is felmegy a színpadra, a kamerát belógatja a fiúk közé.

– Most csak őt szopd, Szilvi, és közben nézz a kamerába! – utasít Piroska.

A fiúk zavarban vannak. A rendező új ötlettel áll elő.

– Laci, te feküdj a hátadra, Szilvi pedig ráül a farkadra. Attila, állj egyik oldalról a fejéhez, te pedig, Robi – int le Piroska -, gyere a másik oldalra. A haját fogjátok hátra, fiúk, így jó lesz...

Néhány perc akció után újabb leállás a fotózás miatt, a pózt kitartják, jönnek az instrukciók, most éppen Szilvinek.

– Mozogj kicsit rajta, mert lekonyul!

Szilvi mindent megtesz a sikerért. Mozog is, szop is, tényleg nem lehet rá panasz! Robi a segítség magadon technikát alkalmazza. Józsi heves húzogatásokkal készülődik. Piroska a tv2 stábjával beszélget, miközben a színpadon javában megy a jelenet, az egyik gyanús sóhajnál azonban villámgyorsan hátrafordul:

– Laci, el ne élvezz nekem!

– Á, dehogyis – jön a rekedtes válasz.

– Na, azért!

Közben Piroska néhány percre felhagy a médiaszerepléssel. Némi töprengés, kétkedő fejcsóválás után megszólal.

– Jó, úgy látom, talán most bemegy spoonban. Akkor álljunk fel! Laci, hátulról feküdj a lány mögé, fogd meg a felső lábát, Robi te menj a fejéhez!

A fiúk minden tőlük telhetőt megtesznek, csak Józsi erőlködik egyedül a sarokban. A színpadon Laci már ráfordulna a lányra, de Piroska megállítja a felvételt.

– Nem jó! Ha nagyon rámászol, nem látom a lényegét! Különben sem neked kellene végigdugni az egészet! Cseréljünk! Robi te hátulról, a többiek előlről! Józsi, felőlem te is jöhetsz!

Az öreg nem él a lehetőséggel. Piroska jön-megy, a kamerával babrál, majd a vizsgázókhoz fordul:

– Meglehetősen kanszag van már itt elől, fiúk! Már csak tíz percet kellene felvennem, de ahhoz farok kell, nem fütyi! Ha valakinek szopásra van szüksége, szóljon nyugodtan Szilvinek, segít!

Ehhez kétség sem férhet. Szilvi lelkiismeretesen végigszopja a kínálatot. Kőkemény meló, már több

mint egy órája dolgozik folyamatosan. A kamera ezt a kis alapozást természetesen nem rögzíti. Tíz perc múlva Piroska megunja a várakozást és a sok lankadt fütyit.

– Na, fiúk! Megpróbálja valaki?

Laci jelentkezik.

– Ne te, mindig csak te vagy!

Fent Robi elkeseredetten rázza a fejét.

– Na jól van, nem bánom – mondja beletörődve Piroska. – Gyere, Laci, de nehogy elélvezz!

– Dehogyan! Ígérem, visszafogom magam.

Amíg Laci a színpadon produkál, Józsi egyre erőteljesebben eddza a szerszámát, de Piroska résen van.

– Nehogy elélvezz, te! – üvölt rá.

Józsi egy pillanatra megdermed, majd megnyugtató Piroskát, hogy nem kell aggódnia.

– Ha már itt tartunk. A végén, nyomatékosan kérek mindenkit, hogy ne a színpadra, hanem a lányra élvezzon... nem akarok feleslegesen takarítani!

Közben Robinak hátulról sikerül becserkésznie Szilvit, az öröm azonban korai. Ismét leállás. Robi lemegy a színpadról, iszik néhány kortyot, megkínálja

a lányt is. Szilvi hálás érte, másfél órája folyamatosan dolgozik.

Piroska remek ötlettel áll elő.

– Mi lenne, ha ketten felkapnátok a lányt, Laci meg állva alulról dugná? Nos?

A fiúk egy ideig hallgatnak, azt azért egyikük se gondolta volna, hogy ez ilyen izzasztó lesz.

– Jó ötleteim vannak, mi? – néz körül büszkén a rendező. – Jaj, ne te emelj, Józsi, mert még a végén szívinfarktust kapsz! Aztán mit mondok az asszonynak?

Ketten megpróbálják felemelni Szilvit, Józsi a háttérből szurkol, de nem akar összejönni a dolog. Piroska megunja az imbolygó próbálkozást.

– Fiúk! Mit szólnátok egy elévezéshez?

– Jó – bólogat Laci. Felmegy a színpadra, a keze közben fűgén dolgozik.

– Cicire mehet, arcra mehet, szemre vigyázz! – szól az utasítás.

Laci ebben a pillanatban ráélt a lányra.

– Jó volt, de most meg kellene csinálni még egyszer fejjel is! Várj... most, mehet!

Laci ismét elélt, Piroska pedig megdicséri,

hogy elsőre ez nagyon szép teljesítmény. Laci, miután elvégezte a dolgát, leül az egyik székre. Piroska körülnéz, szemével keresi a következő jelöltet. Józsi lankadt szerszámaival bátortalanul elindul a színpad felé. Piroska közben odasúgja a fiúknak:

– Én még életemben nem láttam spriccelést lankadt farokból, amíg Józsival nem találkoztam. Na csak figyeljetek!

Józsi nem hazudtolja meg magát: lankadt füttyi ide vagy oda, némi noszogatás után leteszi a védjegyét, majd elégedett mosollyal távozik. A végeredmény a lényeg.

– Na, akkor a maradék kettő menjen közelebb a lányhoz. Úgy, és akkor nagy spriccet kérnék!

A fiúk teljesítenek is rendesen, de egy kisebb adag a lány szemébe megy.

Piroska zsebkendőket kér, valaki a kezébe nyom egyet, amivel óvatosan törölni kezdi Szilvi arcát.

– Veszélyes! Nem győzőm hangsúlyozni, hogy ez milyen veszélyes! Nem csíp? – kérdezi a lánytól.

Szilvi rázza a fejét, hogy nem. Piroska pedig

ismét elmondja a fiúknak, hogy ezzel csínján kell bánni, nem lehet csak úgy vaktában lövöldözni. Két ujjá közé csippenti a használt zsebkendőt.

– Dobja ki valaki, mert elhányom magam!

Senki sem jelentkezik, Piroska elviszi a szemetesig, magasra tartja, mint egy bűnjelet.

– Ezt a szagot egyszerűen nem bírom elviselni! Képzeljétek el, mi van, amikor gangbanget veszünk fel, és húszan verik a csajra! Az borzasztó!

A fiúk már a széken ülnek, a kamera körbepásztáz. Ezek a záró képsorok. Szilvi foglalkoztatja még egy ideig a vibrátort, aztán a vizsga – két órával a kezdés után – véget ér.

A fiúk zuhanyozni mennek, Piroska összepakolja a kamerát, a fényképezőgépet, az összes kelléket. Józsi az Aktívnek nyilatkozik mint leendő pornósztár, barna cicanadrágjában, csíkos ingjében, miközben tarka pulcsiját szorongatja a kezében. Lassan elcsendesedik a terem, a tévéstáb is elindul. Mindenki előkerül, immár ruhában. Piroska leülteti a fiúkat, ő velük szemben, Szilvi mellett foglal helyet. A lány kicsit fáradtnak látszik, a fiúk csalódottnak tűnnek, Lacit kivéve. Józsi töprengve néz az ablak irányába.

– Na, fiúk! – szólal meg Piroska – Végére értünk a tanfolyamnak. Szerintetek kinek sikerült?

Laci keze a magasban. Piroska bólint.

– Szerintem tehetséges vagy, de még gyakorolni kell ahhoz, hogy legyen belőled valami. Igaz, Szilvi?

A lány egyetért Piroskával, szerinte a legfontosabb, hogy Laci ne izguljon, és tanuljon meg kizárólag a munkára koncentrálni. Mint tudjuk, gyakorlat teszi a mestert. Piroska közben kiállítja az oklevelet, amelyen a következő áll:

OKLEVÉL

mely igazolja, hogy a mai napon

.....

eredményesen elvégezte a Tom Videó által szervezeti erotikus film- és fotómodell tanfolyamot! Az elméleti és gyakorlati képzésen felállított követelményszintet teljesítette!

producer vizsgabizottság elnöke

Pecsét helye

Laci rendkívül elégedett, mosolyogva veszi át az oklevelet.

– Majd hívj fel néhány nap múlva, akkor már

tudok neked címeket és telefonszámokat adni, munkával kapcsolatban. De lássuk a többieket! Attila! Túlságosan izgulsz. A méreteid megvannak, de zavar a környezet. Te hogy gondolod?

– Igen, ez így van. Azért nem érek el a sportban sem komolyabb sikereket, mert túlságosan izgulok. Úgy tűnik, hogy ezen nem igazán tudok változtatni.

– Megpróbálsz még egyszer?
– Nem tudom, még gondolkodom rajta.
– Józsi! Hallottam az előbb, hogy azt nyilatkoztad a tévéseknek, jössz tizenegyedik alkalommal is. Nem örülök neki, de ezt már elmondtam korábban is! Nem lesz ez jobb, de neked hiába beszélek! Végül is a te dolgod... Ha befizeted, jöhetsz!

Józsi a kezét tördelve válaszol:

– Biztos vagyok benne, hogy a következő alkalommal már sikerül! Jobban fogok koncentrálni, ígérem.

– Hányszor mondtad már ezt!

Piroska nagyot sóhajt, majd legyint egyet, nincsenek illúziói Józsival kapcsolatban. Robihoz fordul:

– Szerintem a pornó szakma nem neked való. A tavalyihoz képest ugyan jobb voltál, de ez egy életforma! Élvezni is kell! Ha csak a pénzért akarsz csinálni, az nagyon kevés. Felőlem jöhetsz még tanfolyamra, ha akarsz, de szerintem akkor is ugyanez lesz.

Robi bólint:

– Azt hiszem, most egy ideig nem próbálkozom újra. Majd meglátom, talán egy év múlva újra nekifutok.

Az értékelés véget ér, a fiúk megköszönik Szilvi segítségét.

– Akkor befejeztük, fiúk – köszön el Piroska. – Mindenkinek jó hétvégét, sziasztok!

ÁRPI, PRODUCERI ASSZISZTENS

A szex elég kockázatos dolog. Egyszer a magánéletben lefeküdtem egy nővel, aki rákérdezett, hogy nem vagyok-e AIDS-es. Azt válaszoltam, hogy meg tudom neki mutatni a tegnapi friss negatív tesztemet, de mit tud ő

felmutatni? Az élete során hány férfitől kért már AIDS-tesztet, mielőtt lefeküdt vele? – a vizsgálat ugyan nem véd meg a betegségtől, de legalább kontrollálható lesz!

Egyszerűen berendezett iroda a belvárosban, számítógéppel, nyomtatóval, és néhány poszterrel a falon. Képsorozat merész beállításokkal, orvosi ruhába öltözött nők és férfiak ügködnek egy meztelen testen. Árpi egy nagy, elnyűtt barna fotelben ül, fehér ruhájában úgy néz ki, mint egy masszőr az uszodában. Nagy adag krémsajtot nyom az imént vásárolt kiflire, és két harapás között mesélni kezd.

Egy ügynökségnél kezdtem a szakmát. Később Dinnyés Piroskáéknál végeztem el egy tanfolyamot. Az volt az első tanfolyamuk, csak fiúknak. A lányokkal ebben a szakmában más a helyzet. Nekik élvezni kell tudni, ezenkívül nagyon fontos az állóképesség is. A filmezés elég kemény munka, bárki bármit is hisz róla. A férfiaknál teljesen egyértelmű a dolog, vagy működik valami, vagy nem. Azonban itt is rendkívül jó állóképességre van szükség... minden tekintetben! Ebben a szakmában az a lényeg, hogy ki tudj kapcsolni. Sok fiú úgy jön a

forgatásokra, hogy itt hatalmas nagyokat fog élvezni, aztán rájön, hogy ez nem egészen így van. A filmezés is csak az üzletről szól. A szereplők sajnos nem válogathatják meg a partnereket. Ha így működne a dolog, akkor nem lenne szükség producerre. A producerek számára két út áll nyitva; az egyik, amikor megrendelésre dolgoznak, vagy amikor elkészítenek egy filmet, aztán vevőt keresnek rá. Az utóbbi kockázatos, ezért ma már kevesen is csinálják. A saját filmjeikbe viszont nagyobb kreativitást vihetnek bele, egy kicsit önmagukat is beleadhatják.

Ebbe az egészbe – talán nem mondok vele újat – én is a pénzkereset miatt kezdtem bele. Négyen vagyunk testvérek, illetve öten, de az egyik nővéremmel nem tartom a kapcsolatot. A szüleim elváltak, az apám kétszer is. Azt is a fejemhez vágta már, hogy biztos a rendezetlen családi háttér miatt kezdtem ebbe az egészbe. Ez nem igaz. Azért vágta bele, mert könnyű pénzkereseti lehetőséget láttam a pornóban. Apámmal nem igazán tudtam elfogadtatni, hogy ezt csinálom. Nem nagyon beszélgetünk erről. Az anyám talán büszke rám. Őt nem kérdeztem még.

Engem sem a pornó, sem az ezzel kapcsolatos újságok, filmek egészen addig nem érdekeltek, amíg el nem kezdtem dolgozni a szakmában. Lehet, hogy ez hülyén hangzik, mert egy férfit általában érdekelni szoktak az ilyen dolgok, engem mégis inkább a sport és a tudomány vonzott. Érdeklődő ember vagyok, mindenbe belekezek, és megpróbálom megérteni, hogy mi miről szól, hogyan működik.

Huszonegy éves voltam, amikor elhagyott a barátnőm. Elkecsesedtem, aztán felhívtam egy ügynökséget. Már másnap kiközvetítettek munkára, ami egy gangbang jelenet volt. Egyetlen egy lánnyal és százhusz fiúval. Egy olasz és egy német fiú volt a lánnyal, mi meg a végén ráélveztünk. El lehet képzelni, hogy nézett ki utána a lány. Sokkoló volt! Ha ez a pornó – mondtam magamban – akkor nem akarom, hogy közöm legyen hozzá. Nem is tudtam elélni. Ha jól emlékszem, 5000 forintot kaptam érte, aztán persze felhívtak másnap is, hogy megint kellene menni. Ott már csak hetven fiú volt, aztán harmadnap, amikor ismét mentem, már megint százhuszan voltunk.

Az elején még megtartottam a másik munkahelyemet is, minőségellenőrként dolgoztam egy műszaki cégnél. Nem fizettek valami jól, 80 000 forintot kerestem.

Így visszagondolva mondhatom, hogy szerencsés ember vagyok. Az egyik lány révén nagyon gyorsan eljutottam Pierre Woodmann francia pornóproducerhez és rendezőhöz, akinél elég jól kerestem. Az első filmet tizenöt órán keresztül forgattuk, tíz-tizenöt perces pihenőkkel, amiből talán három volt, a fotózás miatti pár perces megállásokat is beleértve. A végén már annyira kész voltam, hogy nem tudtam elélvezni, de így is kifizettek 80 000 forintot, a megbeszélte összeg felét. Végül egy francia srác élvezett el helyettem.

Az én véleményem az – dolgoztam három műszakban is, úgyhogy tudom, mi az a kemény munka –, hogy a pornóban nagyon sok olyan ember van, aki nem szeret dolgozni, ráadásul nem is túlískolázottak. Bár találkoztam már itt főiskolásokkal, ügyvédnőkkel, menő vállalkozókkal is. A főiskolás lányok például iszonyú sokan vannak, csak felad az ember egy hirdetést, és már jönnek is. Érdekes ez a világ. Az emberek megjátsszák, hogy

ők nem perverzek. Valójában éppen miattuk van szükség a pornóra, az ő igényeiket próbálják kielégíteni ezek a filmek. Rengeteg ember titkolja a perverzitását, és miközben bujkálnak, egyre gátlástalanabbak lesznek. Az édesapám szerint az ember a civilizáció utolsó fokán vissza fog mászni a fára.

Ma már mindent szabad. Köztudott, hogy a pornó sokszor a fiatalkorúakat és a gyerekeket sem kíméli. Persze ezt mindenki elítéli, legfőképp a szakmabeliek. A hírekben hallhatunk pedofilképekről, felvételekről, de ezeket magánszemélyek készítik. Ha valaki a szakmában csinálná, nagyon hamar elterjedne róla. Ezt senki sem vállalná fel. A pornó nem a bűnözésről és az alvilágról szól. Ez egy üzletág, az itt készült termékekre pedig igény van a piacon. Senki nem akar életfogytiglani kapni egy pedofil megrendelő kedvéért. Azt hiszem, túl sokat kockáztatna egy ilyen próbálkozással. Sajnos előfordul, hogy fiatalkorúak keresnek meg azzal, hogy ők is szeretnének szerepelni. Még a vér is meghűl bennem, amikor magyarázkodnom kell nekik. Ha belegondolok, hogy egyszer majd a saját kislányom keres meg valakit

ezzel a gondolattal... Azt hiszem, kemény szabályozásra lenne szükség a szexiparban, mert a pornó ugyan ellenőrizhető, de az utcákról ugyanez már nem mondható cl. Olyan ez, mint amikor a birkákat kiengedik a rétre legelészni. Az állat csak addig és arra megy, amíg a pulikutya engedi, vagy amerre a juhász tereli. Amikor nincs se juhász, se pulikutya, akkor a birka ott legel, ahol akar.

Visszatérve Piroskáékhoz és a négynapos tréninghez. Tulajdonképpen nem csináltunk semmit, csak ültünk és beszélgettünk. Az első tanfolyamon azt hiszem, nyolcan vagy tízen lehettünk – ennek talán van is értelme. Ha ugyanis valaki elvégezte, nem rohan úgy bele az ismeretlenbe, mint ahogy én tettem annak idején. Valami ízelítőt mégis csak kap a tanfolyamon erről a világról. Aztán úgyis kikupálódnak, mert vagy a producer, vagy az asszisztens mondja el nekik a dolgokat. Ez ugyanúgy igaz a lányokra is! Megtanulják, hogyan öltözzenek, hogyan tartsák karban a testüket, hogyan védjék az egészségüket. Nálunk kötelező az AIDS-teszt, és több helyen kérnek oltáspapírt tripperről, kankóról vagy éppen szifiliszről is, A szex elég kockázatos dolog. Egyszer a magánéletemben

lefeküdttem egy nővel, aki rákérdezett, hogy nem vagyok-e AIDS-es. Azt válaszoltam, hogy meg tudom neki mutatni a tegnapi friss tesztet, ami negatív, de mit tud ő felmutatni? Az élete során hány férfitől kért már AIDS-tesztet, mielőtt lefeküdt vele? A vizsgálat ugyan nem véd meg a betegségtől, de kontrollálható legalább leszel! A szakmában és az életben is ismerek olyan lányokat, akik naponta öthet férfival lefekszenek, és nem azért, mert pornósok vagy prostituáltak, hanem azért, mert igényük van rá. A legszörnyűbb számomra az, hogy a többségnek családja vagy barátja van.

Én elég régimódi ember vagyok, régimódi gondolkodással. Túl érzelmes ebben a világban. Vannak dolgok, amiktől felfordul a gyomrom: például amikor valaki terhesen jön el forgatni. Terhesen! Nem is tudom, mit szólnék, ha a feleségem, szíve alatt a gyermekünkkel elmenne egy másik férfival, és itt még nem is beszéltem a forgatásról. Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy vannak olyan anyagi helyzetben élő családok és emberek, akik nem látnak más kiutat. Többnyire ez a pornó éltető eleme, bár ez nem minden esetben igaz. Mint

asszisztens elmondhatom, hogy a modellek többsége kilátástalan anyagi helyzete miatt dönt úgy, hogy elkezdi ezt a szakmát. Bár tudnék erre ellenpéldát is mondani bőven, olyan emberekről, akiknek kielégítetlen, vagy eddig be nem teljesedett szexuális vágyaik vannak. Egyszer spricces filmeket forgattunk egy pincében. Voltunk húszan vagy harmincan srácok, jön a lány lihegve. Bocsánatot kért, hogy elkésett. Senki nem volt kíváncsi arra, hogy miért késett, kivéve engem. Kiderült, hogy le kellett ráznia a barátját, mert ő is el akart jönni vele. Mivel holnap lesz az eljegyzésük, a srác kivételesen meg akarta nézni, hogy mivel is foglalkozik a lány. Én még naivan mondtam is neki, hogy miért nem hoztad el, megnézte volna, aztán ha tetszik neki, beszállhat ő is. Rám néz, hogy hülye vagyok. A srácnak fogalma sem volt arról, hogy a lány mivel foglalkozik, úgy tudta, hogy fotómodellkedik. Kérdeztem a lánytól, hogy nem furcsállja a fiú, hogy soha nem lát róla semmit, még egy újságot sem, amiben szerepelne? Azt mondta, hogy néha kamuból csináltat egy-egy portfóliót. Kiderült, hogy már hat éve járnak együtt, a lány pedig négy éve pornózik. Négy éve! Egyszerűen nem tudom elhinni,

hogy befekszik valaki mellé az ágyba úgy, hogy zsibbad a fenéke, a szája, a puncija, és négy éven keresztül nem derül ki, hogy mást is csinál, nem csak fotózik. Ha másból nem, de abból kiderülhetne, hogy egyre szokatlanabb az ágyban. Ez tipikus betegsége a pornósoknak. Sokszor a magánéletben is úgy szeretkeznek, mint a filmekben. Erre azt mondta a lány: megvannak a női praktikák. Na erre kész voltam! Leültem az ágyra és elkezdtem gondolkodni. A kurva életbe! A női praktikák! Soha nem tudhatod, hogy a feleséged vagy barátnőd mit csinál a szabadidejében. Azt hiszem, ekkor kezdtem megérteni a féltékeny férfiakat.

Azt még nem mondtam, hogy nem sokkal azután, hogy belekezdtem az egészbe, abba is hagytam, mert egy kicsit megcsömörlöttem. Nem volt magánéletem, komoly barátnőm, aki szeret, és én viszont szeretem. Pornósként az ember nem nagyon remélheti, hogy igazi társat talál maga mellé. A legtöbbünk élete, akik ebben a szakmában dolgozunk, pusztán négy dologról szól: az alkoholról, drogról, a buliról és a szexről. Ez elsősorban a színészekre igaz. Csaponganak, nagyrészüket depressziós, kikészülnek a stresszes munkától. Elég

gyakori, hogy valaki már húszévesen testileg és lelkileg is kiég. A leglátványosabb számomra az egyik jól ismert pornósztárnőnk, aki egy időben nagy név volt a szakmában, mára emberi roncs lett. Ezeknek az embereknek a többsége nyolc általánossal rendelkezik, nem tudna miből megélni, ha abbahagyná a pornózást. Ráadásul nem szeretnek dolgozni, korán kelni, képtelenek visszazökkenni a hétköznapi életbe. Ezt szokták meg, élnek, mint hal a vízben. Néha csinálnak valamit, ilyenkor jön egy kis zsé. Csak úgy el vannak, minden ambíció nélkül. Nem gondolnak arra, hogy mi lesz, ha nyugdíjasok lesznek, nem gondolnak a családalapításra.

Ma már minden az üzletről szól. Senkit nem érdekel az emberek lelke, mindent a szex ad el. Nézzük meg a valóság-show-kat: összeeresztenek pár embert, és azt várják el tőlük, hogy veszekedjenek vagy közösüljenek. A szórakozóhelyeken is a legtöbb műsor a botrányról és a szexről szól. Úgy gondolom, az emberek életében már évezredek óta nagy szerepet játszik a szex. Sokszor találkozhatunk vele a történelemkönyvekben és a szentírásokban is. Egy

valamit meg kellene tanulnia az emberiségnek: nem kell eltitkolni, letagadni, és félretenni a hibáinkat, tévedéseinket és a problémáinkat. Együtt kell élni velük. Felvállalni azt, ami az életünk része. Így talán megtanulnánk kezelni őket. Soha nem tagadtam le életem egyetlen egy percét sem. Lehet, hogy a sorsunk valahol meg van írva, de magunknak kell eldönteni, hogyan teljesedik be.

Én még a Lolka és Bolka, meg a Doktor Bubó mesefilmeken nőttem fel. A kisöcsém már a Songukun, amiben a mesefigurák gyilkolják egymást. Talán az ő életében ez játszik majd szerepet... Remélem, hogy nem így lesz! Minden generációnak megvannak a maga hibái. Azért azt mindenki beláthatja, hogy a Lolka és Bolkában, meg a Doktor Bubóban nem voltak erotikus jelenetek, amelyek arra készítettek volna, hogy erre az útra térjek. Mégis itt kötöttem ki. Ez csupán az akkori anyagi helyzetem miatt történt így. A remény mindig készíti az embert. Talán megérte, talán nem, de ma már azt mondom, hogy minden dolog, ami velem történik az életben, híd lesz a folyó felett a gyermekeim számára.

A legfontosabb most az lenne számomra, hogy megteremtsem magam köré azt az egzisztenciát, amire vágyom: egy lakást, egy autót és természetesen egy családot. Hiányzik a család. Most még időre van szükségem, hogy kiheverjem az itt szerzett keserű tapasztalatokat, és visszaálljak a normális kerékvágásba. Amikor belekezdtem ebbe az egészbe, akkor még bíztam az emberekben. Valahogy vissza kellene nyernem ezt a bizalmat.

BORBÉLY CSABA, PRODUCER

Hogy a homoszexuális vásárlókat miért éppen a hetero fiúk izgatják, és miért nem a saját társaságuk? Dolgoztam Miamiban és Los Angelesben is. Meg kell nézni az ottani melegeket: mind ki van gyúrva, mindegyiküknek hatalmas fasza van. Magyarországon mutasson nekem egy olyan meleg férfit, aki jól néz ki, és még fel lehet rá nézni. Egyet mutasson nekem! Havonta mondjuk háromszázan jelentkeznek nálam, huszonötször kérdezem meg mindegyiket,

hogy tényleg szálkás-e. Nem elsősorban kigyúrt fiúkat keresek, hanem szép, szálkás izomzatúakat. Azt mondja az összes: igen, szálkás vagyok és nagy a farkam, tizennyolc-húszas. Mire idekerül, körülbelül úgy néz ki, mint én. Itt nincs miről beszélnünk. Nem lehet homoszexuálisokkal dolgozni.

Harminchat éves múltam. Erdélyben, Marosvásárhelyen nevelkedtem, 1985-ben települtem át Magyarországra. A balettintézetet Kolozsváron kezdtem el, harmincéves koromig táncosként dolgoztam Budapesten, az Operettben, a Madáchban, a József Attilában. Tizenkét éves korom óta színésznek készültem, a Marosvásárhelyi Nemzeti Színházban kezdtem a statisztálást. Érettségi után felvételiztem a Színművészeti Főiskolára, föl is vettek, de rögtön disszidáltam. El kellett jönnöm, mert a homoszexualitást Romániában bűnnek tartják, abban az időben börtön járt érte. Bukarestben táncoltam, a Fővárosi Cirkuszban. Apámat figyelmeztették, hogy előbb-utóbb bajom lesz, mert figyelnek. A homoszexualitásról reggelig tudnék vitatkozni, van éppen elég tapasztalatom. Körülbelül hat férfitípus létezik, de ezeket most nem

sorolnám fel. Nem igazán hiszek a heteroszexualitásban, különösen azóta nem, amióta melegfilmeket forgatok. Lehet, hogy azért, mert olyan férfiakkal dolgozom együtt, akik megvehetők.

Biztosan tudja, hogy én csak heteroszexuálisokkal dolgozom. Kapásból megmondom, mert észrevehető, hogy melyik férfi vihető be az ágyba, és melyik vehető meg pénzért. Egyre inkább úgy gondolom, hogy lényegében nincs heteroszexualitás, elvárások vannak – ha megszületik egy kisfiú, annak felnőttként meg kell nőnie, családot kell alapítania. Engem fiúnak neveltek, mégis lányokkal játszottam, babáztam. Azt hiszem, én genetikusan ilyennek születtem. Szerintem mindenki van homoszexuális hajlam. Miért van az, hogy világbajnok fiatalemberek három hétig össze vannak zárva egy edzőtáborban, és ittasan, befűvezve, pusztán hülyeségből leszopják egymást mondván, hogy megtudják, mit élvez ezen egy csaj. Furcsa dolgok ezek! A mi kultúránkban elfogadott, amikor két lány nyalja egymást, a többség szépnek tartja. Azért van így, mert bebeszéli egymásnak, ugyanúgy, mint azt, hogy amikor két fiú leszopja egymást, undorító. Szerintem

nő nem tud úgy szopni, mint egy fiú, és férfi sem tud úgy nyalni, mint egy nő. Maradva a szakmánál: érdekes például, hogy nagyon sok fiú, körülbelül a húsz százalékuk, a filmben inkább feneket nyal, mint hogy szopjon. Negyven százalékuk pedig a szopást vállalja, mint hogy csókolózzon. Van egy harmadik csoport is: azoké, akik inkább csókolóznak, de semmi pénzért nem szopnak. Ki érti ezt? A baj az, hogy a különböző tévéműsorokba, a Mónika show-ba, a Balázs show-ba borzasztó melegeket visznek be. Biztos látta már, hogyan néznek ki. Ez jön le az embereknek, hogy ilyenek a buzik. Én viszont kifejezett élsportolókkal vagy nagyon kigyúrt, sportos fiúkkal dolgozom. A magyarországi gázsikról ne nagyon beszéljünk, de egy normális modell, mondjuk ezeröttszáz-háromezer dollárt is kap egy jelenetért, Amerikában pedig hétezeret is fizetnek.

Fiatal srácként Romániában gyönyörű, kisportolt fiúkat csábítottam el. Egyébként tizennégy évesen volt az első homoszexuális élményem. Életem legszebb férfiája volt, hozzá hasonlót azóta se láttam. Egyszer nagyon megaláztak. Úgy tizenhét-tizennyolc éves lehettem, amikor otthon, a tömbházban, a

tizedik emeleti szárítóba fölcsaltam egy rögbiedzőt. Ősz hajú, bajuszos, tipikus olasz származású férfi volt. Leszoptam, elévezett – aztán akkora pofont kaptam tőle, hogy csillagokat láttam. Azóta se tudom, hogy miért tette. Amikor átjöttem Magyarországra, fölvettek a Nemzeti Színházba, jó másfél évig csináltam az István, a királyt. Ott is megalázzák a melegeket a díszítők meg a kellékesek. Kimegy a táncos a színpadra, ezek meg cuppognak mögötte. Mit várjon ilyenektől az ember? Ezek a munkások ott alszanak a színházban, bent vannak éjjel-nappal, dolgoznak, alkoholisták. Egy meleg színésznek persze nem mernek beszólni!

Én melegek között nőttem fel. Moulin Rouge, Maxim, Béke. Melegkörökbe, melegbárokba, meleg-szórakozóhelyekre azonban nem járok. Nagyon nagyot csalódtam. Még mielőtt filmezni kezdtem volna, két évig volt egy escortirodám. Nem szeretnék neveket mondani, de igen magas posztokon levő közéleti személyiségek vittek tőlem fiúkat. Meg kell mondanom, hogy a médiasztárok a legszemetebb buzik. Amíg működött az irodám, addig jó voltam nekik, amikor már nem tudtam, és nem is akartam fiúkat közvetíteni, mert a filmre

koncentráltam, kigyót-békát kiabáltak rám.

Az egész úgy kezdődött, hogy az utolsó színházi munkahelyemen megkerestem az igazgatómat azzal, hogy kétezer-ötszázról igazán felemelhetné háromezerre a gázsimat. Nemet mondott. Az előző öt évben, ha kellett, még negyvenkét fokos lázzal is bementem dolgozni, mert nekem a színház: templom. Ha a függöny felmegy, semmi bajod sincs. Harmincévesen elkezdtem gondolkodni azon, hogy mihez kezdjek. Akkor nyitottam az escortirodát. Büszkén állíthatom, hogy a legszebb chippendale, és a legnagyobb méretű fiúkkal is én dolgoztam. Az irodán keresztül megismertem a társadalom krémjét, a felső tízezret. Összeszedtem nyolc-tíz fiút, közülük kettő táncos kollégám volt, hatalmas farokkal. Ők úgy jelentkeztek, hogy csak nőkhöz mennének ki. Föladtuk a hirdetést, és kiderült, hogy egy hónapban átlag háromszáz meleg hapsi jelentkezik, és összesen csak két vagy három nő. A nők nem mernek telefonálni, cikisnek érzik azt is, amikor fizetniük kell. Ebben az időben volt egy nagyon nagy szerelmem a médiából, egyébként felesége van, de ez most mindegy. Négy évig tartott, és az első évben meg se csaltuk egymást. Egy

csomó fogadásra hármásban mentünk, úgy mutatott be minisztereknek, hogy Csaba a barátom, Krisztina a feleségem. Neki ez sikk volt, dicsőség, hogy lám, ő a fiúkat is szereti.

A hetero fiúkat – ezt már mondtam – pénzzel kell megvásárolni, de még így is nagyon nehezen vállalják. A taktikát nem szívesen árulom el. Én az amerikai módszer szerint dolgozom. Nálam van exkluzivitás, ami azt jelenti, hogy dupla gázsit fizetek. Abban a hónapban, amikor nem forgat a modellel, akkor is kap egy meglehetősen magas fix összeget, amiből fenn tudja tartani magát. Kondizni tud, szoláriumozni, ugyanis készenlétben kell állnia. Ha dolgozunk, egy jelenetért a fix összeg többszörösét fizetem, miközben a heteróban egy fiú rosszabb esetben húsz-, jobb esetben negyvenezret kap. A heteróban ráadásul minden gumi nélkül történik, és ez borzasztóan veszélyes. Sokan orosz, ukrán lányokkal dolgoznak, akik néha még a nyolcezer forintos AIDS-tesztet is hamisítják. Nálunk viszont biztonságos a munka, a fiúk gumival dolgoznak.

Hogy a homoszexuális vásárlókat miért éppen a hetero fiúk izgatják, és miért nem a saját társaságuk? Dolgoztam Miamiban és Los

Angelesben is. Meg kell nézni az ottani melegeket: mind ki van gyúrva, mindegyiküknek hatalmas fasza van. Magyarországon mutasson nekem egy olyan meleg férfit, aki jól néz ki, és még fel lehet rá nézni. Egyet mutasson nekem! Havonta mondjuk háromszázan jelentkeznek nálam, huszonötször kérdezem meg mindegyiket, hogy tényleg szálkás-e. Nem elsősorban kigyúrt fiúkat keresek, hanem szép, szálkás izomzatúakat. Azt mondja az összes: igen, szálkás vagyok és nagy a farkam, tizennyolc-húszas. Mire idekerül, körülbelül úgy néz ki, mint én. Itt nincs miről beszélnünk. Nem lehet homoszexuálisokkal dolgozni. Csak amerikai piacra dolgozom, nagyon sok díjat nyertem már. Vannak, akik két nap alatt megcsinálnak egy melegfilmet a kis kamerájukkal. Én a bokszolós filmemet két hétig forgattam. Nem tudok egy vagy két nap alatt összezsapni egy filmet, ezért nem forgatok melegekkel. Isten bizony, nem tudok velük dolgozni! Egy meleg modell fogja magát, és otthagyja a forgatást. Aki jól néz ki, meleg, és még be is lehetne rakni egy filmbe, nem vállalja, mert nyilván van pénze.

A birkózó srác kapcsán – nyilván emlékszik a

botrányra – borzasztó hazugságokat írtak le. Volt, aki rendezőnek adta ki magát, és az én szavaimat mondta el. Úgy nyilatkozott, mintha a mikrofon előtt nem ő, hanem én állnék. Azt állították, hogy ők azok, akik nem próbálják ki a modelleket. Én kipróbáltam a modelljeimet. Én az a fajta meleg vagyok, aki nagyon kritikus. Eleinte előfordult, hogy a partneremmel forgattam, aztán nagyon megbántam. Nálam például a legelső szempont a manikűr, pedikűr, fogsor. Ha meglátok valakin egy sebet, hiába szép és ápolt, nem tudok vele lefeküdni. A heteróknál az a kritikus pont, hogy feláll-e nekik. Az injekció mellett nagyon sokszor felszopó lányokat is használunk. Pornóban én injekció nélkül még nem láttam embert dolgozni. Viagrával azonban nem lehet forgatni. Lehet, hogy egyébként működik, de a kamerák előtt nem. Egy fiúról öt-hat tekercs készül, végig dolgozni, pózolni, térdelni kell; az injekciótól beáll, és hamar megvagyunk.

A sperma mennyisége sok mindentől függ, elsősorban az étkezéstől, meg hogy mikor élvezett utoljára. Van olyan fiúm például, aki rengeteg fehérjét, kefir és egyéb tejterméket eszik, nagyon sok a spermája. Vannak olyan vélemények, hogy ha

valaki egy hétig nem verte ki vagy nem dugott, akkor a spermája összesűrűsödik. Forgatás előtt egy vagy két nappal ki kell verni, akkor van nagy lövet. Van egy rendőrtiszti főiskolás fiúm. Nem fogja elhinni, én még életemben nem láttam ilyet, az a srác sorozatban tizennyolcszor tud spriccelni. Úgy látszik, ezek gyerekkoruk óta maszturbálnak, és már kialakult a technikájuk. Magam sem tudom, hogyan oldják meg, de van, aki egy óra negyvenöt perc alatt nemhogy tizennyolc, de akár huszonhárom lövetet is el tud engedni. Egy mérnök fiú szintén tudja ennek a technikáját. Mit mondjak, három-négy méterre is elspriccell!

Adnak egyébként Oscar-díjat a legszebb here, a legszebb farok után is. Hogy milyen a szép? Hosszú, vastag, és egyenes is. A görbe, kis faszt nem szeretik. Nagy fasszal nagyon könnyen lehet dolgozni. Ha csak a makkját rakja be – most arányosan tessék maga elé képzelni -, nagyokat lehet húzni, az pedig nagyon látványos. Na most, egy kis fasszal mit lehet csinálni? Ráadásul még fájdalmas is, ha kis farokkal akár nőt, akár férfit, análisan dugnak. Egy kis faszt összevissza bökdösi az anuszt, a nagy viszont áthatol, és nincs fájdalom,

az jó érzés.

Egyébként szerintem az egész szex pszichésen egy nagy hazugság. Egy nekrofil, egy pedofil, vagy aki az állatokra bukik, úgylis csak akkor tud élvezni, ha pszichésen arra állítja rá magát amihez, vagy akihez vonzódik. Ha egy hetero fiú escortozni megy egy férfihoz, valószínűleg a csajára koncentrál, hogy el tudjon élvezni. Nem egy nagy hazugság az egész? Az escortfiúk közül elkezdtem modelleket fölvenni Korda Istvánhoz. Emlékszik rá? Őt ölték meg. Rajta keresztül ismerkedtem meg Michael Jackson producerével, Mark Sheferrel, elkezdtem dolgozni neki. Csináltam egy referencia filmet. Összeszedtem negyven fiút, szereztem operatőrt, sminkest. Egy-két perces jelenetekből összevágtam egy húszperces anyagot, és kivittem Los Angelesbe. Rendezők, producerek belenéztek a filmbe, azt mondták oké, aláírhatjuk a szerződést. Az tetszett nekik, hogy igényes a technika, a világítás. Hazajöttem, és már az első évben hat filmet csináltam a Falconnak, a világ legnagyobb melegcégének. A második filmem, egy tengerészes, Oscar-díjat kapott. Ez volt életem egyik legnagyobb csalódása. Kaptam egy tiszteletpéldányt, a végén, a stáblistán ott volt a

nevem. Becsaptak, mert csak azon az egy kazettán voltam rajta, a többin nem. Úgy éreztem, mintha a gyerekeket vették volna el. Utólag azt mondták, egy magyar pornórendező miatt vették le a nevem, hogy ne tudja meg, nemcsak ő, hanem én is dolgozom nekik. Ez a rendező egyébként nem szívesen beszél a melegfilmjeiről, sumákol. Három évig dolgoztam neki is, szállítottam a modelleket, közben stikában én is forgattam a Falconnal. Én még így rendezni nem láttam őt. Utálattal csinálta.

Húszéves koromban egyszer majdnem kipróbáltam magam színészként. A Nemzeti Színházban akkor hatezer-ötszáz forint volt a fizetésem. A filmezésnél csak arra az egy napra ötezer forintot ígértek. Egy nagyon jó produkcióhoz mentem, nyolc aktív fiúhoz ketten lettünk volna passzívak. Reggel tíztől este kilencig nem állt a farok, és segédeszközök sem voltak. Hálát adok az istennek, hogy nem sikerült az a film. Még, hogy ciki volna? Égő! Elsüllyednék! Minden filmhez kell valami történet. A melegek a sportos filmeket szeretik, a focisat, a birkózósat, a bokszolósat. Én nem igazán szeretem a körítést, a komédiát a film körül. Ha

rajtam múlta, úgy kezdenék egy filmet: szopás-baszás-szopás-baszás! Nézzük az én kétrészes cigányfilmemet! Vannak benne cigány táncosok, hatalmas nagy tánckar, akciók istállóban, pajtában, csűrben, szénakazalban, kastélyokban. A vajdának van egy megbokrosodott lova, az erdő szélén pedig oláh cigányok sátoroznak. Van köztük egy fiú, aki betöri a lovakat, ő kerül be a kastélyba cselédnek. A vajda szerelmes lesz belé, basznak-szopnak összevissza, másfél órán keresztül. Hogy ezt a filmet csípték-e Amerikában, nem tudom, mert csak most jelenik meg, de már a 2004-es év legjobb filmjei közé jelölték. Szerintem kint, Amerikában azt sem tudják, hogy kik a cigányok. Amikor rákérdeztem, azt mondták, hogy talán valahonnan Európából jöttek.

Nagyon belefáradtam. Évi tizenkét-tizennégy nagy költségvetésű filmet megcsinálni nagyon sok. Most szerelmes sem vagyok. Összesen háromszor voltam életemben. Nem igazán hiszek abban, hogy melegek között van szerelem. Jaj, együtt vagyunk harminc éve, és nem csaltuk meg egymást: kamu! Ilyen nincs! A melegeknél minden arról szól, hogy a másiknak jobb, nagyobb, vagy sportosabb a farka. Aki mást mond, hazudik. Hát igen!

Kordát megölték. Azt mondom, hogy aminek meg kell történnie, előbb-utóbb úgys bekövetkezik. Igyekszik persze megnézni az ember, hogy kit enged be a lakásába, ráadásul én jó emberismerő is vagyok. Van egy külön irodánk, de általában nem nagyon castingolunk, újságokban nem lehet igazán modelleket szervezni. Egy évben körülbelül ha egy-kettő bejön, akkor sokat mondok! Igazából úgy oldható meg a dolog, hogy az egyik sportoló szól a barátjának. Említettem a világbajnok srácokat, ők is így kerültek hozzám.

Gyártom a filmeket, pedig én tényleg elmondhatom magamról, hogy nem ezt szeretem csinálni. Bármilyen furcsának hangzik, nekem nem ez volt az álmom, pedig meleg vagyok, joggal mondhatja bárki, hogy milyen jó dolgom van. Gyönyörű fiúkkal vagyok körülvéve, ha akarom, csettintésre működik a szexpartnerkapcsolat. Nekem a színház volt az álmom, és az, hogy énekes-táncos legyek. Az apám temetésére nem mentem el egy premier miatt. A színház volt az életem.

Valaki egyszer azt mondta, hogy nyomorultaknak tartja a melegeket, mert egyedül, öregen, kiszolgáltatottan és csalódottan halnak meg. Hz

durva megfogalmazás, de igaz. Belerúgnak az emberbe, csak minél hamarabb pusztuljon el, hogy tudjanak örökölni. Most halt meg a Falcon tulajdonosa, AIDS-ben, persze. Majdnem akkora vagyona volt, mint Bill Gatesnek. Ő is nyomorultul halt meg.

BORBÉLY CSABA OTTHONÁBAN

Ez a fiú, akiről beszélek, mindennek megfelel. Olyan srác, akinek éjjel-nappal áll a farka, és bármikor tudna baszni – nekem pedig ez kell. Iránta érzek vonzalmat, vele el tudnék képzelni valamit. Nagyon ellentmondásos vagyok, mert nekem igazából a középkorú férfiak tetszenek. Ez a fiú csak huszonöt, de többet tud, mint egy negyvenéves. Megbabonázott. Nem igazán akarom elhinni, hogy van ilyen. Rendkívül jóképű, gyönyörű, kisportolt, a nők bálványa.

Délután négy körül érkezünk. Krisztián felszól a kaputelefonon, a házban ez az egyetlen, amit

kamerával is felszereltek. A lakás tágas és fényűzően berendezett. A bejárattól balra amerikai stílusú konyha, ezüst és zöldes árnyalatú bútorokkal. Az aranykeretes tálalószekrényen gyümölcsöstál, rajta műanyag gyümölcsök. Az asztalon minden valódi: néhány fürt szőlő, banán, és ananász – utóbbibólfeltűnően sok van.

– A fitnessprogramom része, nagyon egészséges – mondja a rendező, majd beljebb invitál minket. A fürdőszoba lehet vagy tíz négyzetméter alapterületű, résnyire belátni a nyitott ajtón.

– Ez itt a háló – vezet körbe Csaba látható büszkeséggel. – Mindent én terveztem, csak hát a kivitelezés... Az megérne egy másik könyvet, Havas úr! Borzalmasak! – legyint lemondóan.

A szobát hatalmas, zöld franciaágy uralja, az ágygal szemben plazmatévé. A sarokban pipereasztal, tele parfümösuvegekkel. A nappaliban ülünk le. A kanapé, akárcsak a függöny, bordó színű, a falak talán egy árnyalattal világosabbak. A sarokban tévé és egy bőrből készült dohányzóasztal. A falon egy afrikai maszk, mellette bőrkeretes tükör.

– Itt van néhány újság és kazetta, nézegessék

csak nyugodtan, amíg hozok valami innivalót – mosolyog vendéglátónk, majd eltűnik a konyha irányában.

A magazinok címlapján izmos férfiak pózolnak, meredező hímtagokkal. Belelapozok az egyik újságba: egymásnak feszülő férfitestek, intim birkózás... A magazinok tetején egy videokazetta, mint később kiderül, Csaba legújabb filmje. A borítón egyiptomi ruhába öltözött, tökéletes testű, fiatal fiúk mosolyognak. „Kísértés a fürdőben” – olvasható a cím, a hátoldalon rövid ajánló: „Tizenhárman a legforróbb fiúk közül, akik mindent megtesznek, hogy kielégítsék egymás vágyait.” Mindez persze angolul, Csaba ugyanis az amerikai piacra dolgozik. Közben megérkezik a három pornósztár, akikkel én készíték interjút, Krisztián addig a producerrel beszélget.

– Mindenkinek van perversiója – szögezi le Borbély Csaba. – Egy egészséges perversió. Ha megfigyelted, vezető beosztásban levő igazgatók járnak el Dominákhoz, és azt élvezik, ahogy megalázzák őket. Ez csak egy példa a sok közül. De ki mondja meg, hogy mi a normális, és mi számít perverznek? Vannak egyházi normák, amiket az

ember sajátjának gondol, ezek természetesen mindig változnak. Amíg azonban kettő, vagy négy ember zárt ajtók mögött dolgozik, és csinálja azt, amit csinál, addig az az ő dolguk. Néhány hónapja találkoztam egy fiúval. Olyan volt, mintha egy címlapról jött volna le: germán típusú, szőke, kék szemű. Azt hittem, hogy elvetélek. Nagyon kellett az a csávó nekem. Az a típusú ember, akire egy meleg ránéz, és azt mondja, hogy ezt most nekem nagyon le kell szopnom! Amikor a srác megtudta, milyen munkáról lenne szó, kijelentette, hogy nem, nem és nem. Egy hét múlva felhívott, hogy mégis vállal aktfotót. Megcsináltuk. Megkérdeztem tőle, volt-e már börtönben. Azt válaszolta, hogy nem. Néhány héttel később megkeresett, nagyon drogosan, hogy próbáljuk ki a szexet! Megtörtént. A csókja megbabonázott, és sikerült leszopni is. Még háromszor eljött hozzám szopatni. A harmadiknál azonban már nem állt a farka. Nem értettem, hogy miért. Bevallotta, hogy börtönben volt, drog miatt ült. A börtönben egy fiúval sem csinált semmit. Azt mondta, velem annyira más a szex, őt így még nem szopta le senki, nem csókolózott így még senkivel. Pedig egy gyönyörű nővel él. A srác huszonhét éves,

és egy nagyon híres night klubban kidobó. A mai napig drogokkal foglalkozik. Impotens, a nőket sem tudja megbaszni. Havonta egyszer drogosan felhív, de semmit sem kell csinálnom, már nem is áll neki a drog miatt. Nem nagyítok, nem hazudok, hidd el, nem lenne értelme. Nem érdekli más, csak az, hogy ő szophasson. Valahol elég undorító, hogy én egy 150 kilós férfit szopassak... És tényleg semmi mást nem kell tennem, csak meztelenül várni, és engedni, hogy szopjon, csak szopjon és beleélvezni a szájába.

Együtt élni valakivel? Mellettem aztán ne horkoljon senki, ne kelljen senkinek a szaros gatyáját mosni! Basszon meg jól, aztán húzzon el! Nem érdekel más, csak jó legyen a szex, és kész. Lehet persze, hogy valaki újra és újra eljön. Most van egy ilyen kapcsolatam, egy egyetemista. Hála istennek, ritkán jön, de akkor az a hét menet délután kettőtől este tízig megy. Ez a fiú, nagyon megtalálta a G pontjaimat... Egészen el tud varázsolni, és itt nem csupán a szexről van szó. Nekem fontos, hogy valaki intelligens és ápolat legyen. Ez a fiú, akiről beszélek, mindennek megfelel. Olyan srác, akinek éjjel-nappal

áll a farka, és bármikor tudna baszni – nekem pedig ez kell. Iránta érzek vonzalmat, vele el tudnék képzelni valamit. Nagyon ellentmondásos vagyok, mert nekem igazából a középkorú férfiak tetszenek. Ez a fiú csak huszonöt, de többet tud, mint egy negyvenéves. Megbabonázott. Nem igazán akarom elhinni, hogy van ilyen. Rendkívül jóképű, gyönyörű, kisportolt, a nők bálványa.

Havas úr kérdezte, hogy a rendező kipróbálja-e a modelljeit. Krisztián, hazudhatnék, mondhatnám, hogy nem, de aki szimpatikus, azt miért ne?! Azért mindenkit, fűt-fát nem kell leszopni. Ha közel kerülsz egy sráchoz, meg tudod állapítani, hogy volt-e már pasival. Azt hiszem, hogy a fiúk igazán csak utána tudják átgondolni, mégsem olyan rossz az, ha egy férfi szopja le őket. Én tényleg felvállalom. Ha valaki szimpatikus, akkor miért ne?

**FERI MEGMERÜL A MELEGPORNÓ
VILÁGÁBAN**

FERI MESÉL

– Feri, mit is mondtál, borotválod? – kérdezte.

– Igen, de kérsédre most már nem nyúlok hozzá – közöltem higgadtan.

– Az jó. És mekkora farkad van?

Most vörösödhettem el először igazán. Próbáltam kitalálni, mit is kellene mondanom. Úgy gondoltam, ha nem túl nagy, illetve nem túl kicsi a szerszám, azzal már lehet a kamerák előtt mit kezdeni.

– 18 centi – mondtam, de az adat nem feltétlenül fedte a valóságot.

Amikor a tengerentúli testépítők szexbotrányai elérték hazánkat, sokan hitetlenkedtek. Aztán egyre többen azt vették észre, hogy a filmek borítóján, az újságokban egy-egy ismerős arc is felbukkan. Egy internetes portál már többször foglalkozott a magyar testépítők, illetve a magyar sportélet és a melegpornó-ipar összefonódásával. 2003 őszén újabb fejezet nyílt a szakma történetében, a botrány tovább gyűrűzött: az Ambassadors of Ice című melegfilmet a székesfehérvári hokistadionban forgatták, és a jégen szeretkezők között feltűnt egy

válogatott kerettag birkózó is. Adva volt a téma, fel kellett térképezni ezt a helyzetet. A véletlen segített megmutatni az utat.

„Magas kereseti lehetőség! Kifejezetten sportos, szálkás izomzatú fiúk jelentkezését várjuk aktfotózáshoz, filmezéshez. Érdeklődni: (telefonszám)” – olvastam az álláshirdetések között egy ingyenes, hetente megjelenő információs kiadványban, amely szinte minden pesti fiatal kezében megfordul. Azonnal a telefonomért nyúltam, és tárcsáztam a megadott számot. A vonal végén egy Attila nevű úr jelentkezett, s ahogy azt már hasonló esetekben többször is tapasztaltam, a vezetéknév ismét titokban maradt. Bemutatkoztam, és mondtam, hogy a hirdetésről szeretnék bővebb információt kapni. Megkért, hogy röviden meséljek magamról. Elmondtam, hogy 193 centiméter magas vagyok, 87 kilogramm, és 27 éves. Megemlítettem, hogy korábban versenyszerűen fociztam, majd kosárlabdáztam – ezzel is utalva arra, hogy a testalkatom alapján feltehetően megfelelnek neki. Megpróbáltam meggyőzni arról, hogy tudom, mire vállalkozom, és szeretnék minél hamarabb munkába állni, mert nagyon nagy szükségem lenne a pénzre.

Úgy éreztem, minden rendben, de meglepetésemre csak egy újabb telefonszámot kaptam, és azt az információt, hogy egy bizonyos Csabát keressek. Újabb telefonhívás. A vonal végén ezúttal valóban egy Csaba nevű úr jelentkezett, akinek röviden elmeséltem, ki vagyok, és hogy egy bizonyos Attila adta meg a számát. A férfi elmondta, hogy kizárólag Amerikában megjelenő filmekhez, fotósorozatokhoz keres fiúkat. Arról faggatott, hogy ennek tudatában mit vállalnék be, mihez lenne kedvem. Mondtam neki, hogy a fotózás és a filmezés egyaránt érdekel, de árulja el, milyen típusú filmekről lenne szó. Meglepett, nyíltan megmondta, hogy kizárólag melegpornó-filmekkel

foglalkozik, és hasonló fotósorozatokat készít, amihez amatőr tehetségeket keres. Csaba arra számíthatott, hogy megköszönöm a beszélgetést, de én is tudtam neki meglepetést szerezni: azt mondtam, hogy ezzel nincs semmi gond, mivel biszexuális vagyok. Egyébként is, ha csak a tengerentúlon élvezhetik majd az alakításaimat, akkor meg pláne nem lehet probléma! Ezek után lettem igazán érdekes számára. Kérdések tucatjaival bombázott, újra mesélnem kellett

magamról; milyen vagyok, sportoltam-e, hogy nézek ki. Próbáltam még meggyőzőbb lenni, mint az Attilával folytatott beszélgetés során, feltehetően sikerült is, mert Csaba tovább érdeklődött:

– Fested a hajadat? Milyen hajad van?

– Szőkésbarna, rövid hajam van, és soha nem volt festve – feleltem.

– Tetoválásod van?

– Nincs – feleltem némi habozás után, mondván, ha ez elengedhetetlen kellék, még mindig lehet csináltatni egyet, de ha nem kívánatos a festett bőr, azzal nem nagyon lehet mit kezdeni.

Az utolsó kérdésnél lepődtem meg a legjobban, s megkockáztatom, tizedmásodpercekre el is vesztettem a magabiztosságomat.

– Feri! Borotválod a farkadat?

Tudtam, most azt a választ kell adnom, amit hallani akar, s tényleg csak az ösztönös, gyors válaszra számíthattam.

– Természetesen! – vágtam rá.

Nem ezt a választ várta, némi csalódottság érződött a hangján:

– Hát ez egy picit baj, mert Amerikában nem szeretik a borotvált fiúkat, sőt nem is forognak velük,

így mindenképpen meg kell növesztetni.

Megnyugtattam, hogy ezzel nem lesz semmi gond. Megígérte, hogy visszahív, egyeztettünk egy személyes találkozót, amikor megnéz, és felvilágosít a részletekről. „Örömmel” mondtam igent, bár kénytelen voltam megadni a telefonszámomat, ezzel is tudatosítva, hogy bennem megbízhat, komolyak a szándékaim. Még mielőtt letettem volna a telefont, Csaba megkérdezte, hogy készültek-e már rólam felvételek, mert azoknak nagyon örülne. Mondtam neki, hogy megoldható a dolog, így akár e-mailen, akár személyesen is el tudom juttatni neki a fotókat. (Amelyek természetesen nem léteznek.) Miután letettem a kagylót, a fürdőszobába vonultam, hogy egy eldobható borotva segítségével enyhítsek a lelkiismeret-furdalásomon, és megszabaduljak a felesleges bundától. Egy bő hét telt el, hiába vártam a hívását, igaz, én sem küldtem el neki az ígért képeket. Mivel az idő egyre sürgetett, újra kagylót ragadtam. Noha bemutatkoztam, nem volt tisztában velem, hogy kivel is beszél, így újra mesélnem kellett magamról, hogy emlékezzen. Kérdezte, honnan telefonálok, miután megtudta, hogy a VII. kerületből,

megkérdezte:

– Csak nem a Király utcából?

– Nem, de elég közel lakom hozzá. Miért kérdezed?

– Nagyon sok fiú jelentkezik a Király utcából, nem értem, miért, de ez most mindegy.

Miután részletesen beszámoltam első telefonbeszélgetésünkről, megnyugtató, hogy emlékszik rám. A képekről sem feledkezett meg, így rögtön magyarázkodásba kezdtem, miért is várta őket hiába. Technikai okokra hivatkoztam, és biztosítottam afelől, hogy a képeket akár ő is elkészítheti, ha ennyire sürgős. Csaba ennek nagyon örült, és megkért, hogy este hat körül hívjam újra, mert akkor mond egy időpontot és egy helyet, ahol összefuthatunk. Délután három volt, örült készülődésbe kezdtem, itt elsősorban a lelki felkészülésre gondolok. Rendeztem a gondolataimat, kidolgoztam egy stratégiát, amellyel a váratlan helyzetekre reagálhatok. Nem feleslegesen... Fél hatra értem haza, és türelmesen vártam. Pontban hatkor hívott, bediktálta a címet, és arra kért, hogy fél hétre menjek fel a lakására. Szándékosan késni akartam pár percet, de még

mielőtt odaértem volna, megszólalt a mobiltelefonom. Csaba hívott, kérdezte, hogy merre járok, mert ő néhány percet késni fog. Megnyugtattam, hogy nem gond, várok rá. Sétáltam egyet a környéken, majd észrevettem, hogy a megadott cím előtt egy férfi áll a kapuban. Elindultam felé. Csaba divatos, sötétkék melegítőt viselt, alatta bordó favágóinggel, lábán fekete bőrcipő, a fején pedig egy olyan bőrsapka, amelyet Michelangelo hordhatott. Mivel fél fejjel magasabb voltam nála, s a testalkatom is erősebbnek tűnt, némileg megnyugodtam, bár még nem tudtam, hogy mi vár rám. A napbarnított férfi kedvesen mosolygott, és rögtön felmerült bennem a gondolat, mi van, ha ő is..., de elhessegettem. Bemutatkoztunk egymásnak, majd földszinti lakása felé vettük az irányt.

A lakás minden igényt kielégített. Gyönyörű, modern berendezés, makulátlan rend, fiatalos színek, rejtett lámpák, gipszstukkók, bőr. Levettem a kabátom, majd Csaba megkérdezte tőlem, hogy bezárja-e az ajtót. Mondtam neki, ahogy jónak találja, erre ő kulcsra fordította a zárat. Abban a pillanatban az jutott eszembe, hogy feltehetően a nehezén már túl is vagyok, és meg fogok neki felelni.

Hellyel kínált, majd elnézést kért, amiért azonnal az internet elé ül, de rengeteg fontos anyagot, levelet vár, meg kell, hogy nézze a postáját. Megkért, hogy addig üljek le egy fotelba, és beszéljek magamról. Újra elmondtam a mesét, egész meggyőzően ment. Aztán következtek a kérdések.

– Dolgoztál már a szakmában?

– Igen, bár nem túl mélyen. Másfél évig éltem Ausztriában, ahol pincérként dolgoztam. A párommal voltunk kint, és azért jöttünk haza, mert neki kezdődött az egyetem. Kint már internetes műsorokat adtunk ketten.

– Milyen beállítottságú vagy?

– Biszexuális.

– A férfiakat vagy a nőket szereted jobban?

– Egyformán, Csaba! Egy nőben teljesen mást lehet szeretni, mint egy férfin, nem tudom őket összehasonlítani.

– Ennek nagyon örülök. Tudod, miért? Szerintem nincs hetero ember a földön, mindenki biszexuális. De ha úgy alakul, és együtt fogunk dolgozni, arra kérek, bárki kérdezi, milyen vagy, mondd azt, hogy hetero! Jó?

– Rendben.

– Ezt mondd a fiúknak is, akikkel dolgozol!

Csaba az egyik szekrényből magazinokat vett elő.

– Nézd csak, ezekben a lapokban én is benne vagyok, a filmjeim és a modelljeim is.

Néhány fiút mutatott és cikkeket, amelyek az ő nevéhez fűződnek és az ő sikereiről szólnak. Visszaült a géphez, és arra kért, lapozgassam egy kicsit az újságokat, és meséljek arról, mit vállalnék be, s mit nem. Csendben olvasgattam, lázasan törtem a fejem a válaszokon, miközben a szemem előtt izmos férfiak szereztek egymásnak örömet. Három perc elteltével Csaba újabb támadást intézett felém.

– Mit szeretsz a szexben? – kérdezte, miközben még mindig a leveleit böngészte.

– Mire vagy kíváncsi? – dobtam vissza a labdát.

– Mit szeretsz jobban, ha szopatsz, vagy ha te szopsz? Szereted a fenekedben a farkakat? Tényleg, aktív vagy, vagy passzív? Melyik részét szereted a legjobban?

– Csaba, ha én meg tudnám mondani, hogy a

szex melyik részét szeretem, akkor lehet, hogy már nem is a szexet szeretném. Én en bloc szeretem a szexet, teljesen mindegy, hogy az aktív vagy a passzív részéről van szó.

Csaba egyre boldogabbnak tűnt, és ha nem is a külsőm, de a szavaim alapján mindenképpen úgy érezhette, olyan embert talált, akivel együtt lehet majd dolgozni. Friss hús a piacon. Felbátorodott, megkért, hogy részletesen meséljek arról, mi mindent szeretek. Arra hivatkozott, hogy ő már azon gondolkodik, milyen forgatókönyvet lehetne nekem írni. Szeretné tudni, hogy meddig mehet el, mi minden lehet a filmben. Megnyugtattam, hogy a forgatókönyvnek egyedül az ő fantáziája szabhat határt, hiszen bármi, amiről eddig szó volt, vagy amiről még nem, nyugodtan szerepelhet az írásos tervek között; mindenre kapható vagyok, hisz úgylis csak szerepet játszom, ezért nem okozhat problémát, főleg így, hogy feltehetően örömet is okoz majd nekem. Leírni nem lehet, mit láttam az arcán. Egy pillanatra elfelejtette a leveleket, az internetet, s szemlátomást elindult a fejében egy képzeletbeli forgatás, melyben az egyik fél már én voltam. Jó úton járhattam, mert Csaba megnyílt. Elmesélt

mindent, amit már eddig is, és amit még eddig nem. Emlékeztetett, hogy ő egy melegpornó-producer, kizárólag Amerikába dolgozik, és számtalan nemzetközi sikert könyvelhet már el, több Oscar-díjat is bezsebelt már. Filmjeiben magyar fiúk, elsősorban sportolók szerepelnek, de amatőrökkel is dolgozik. A lapokban már szemügyre vehettem sikeres honfitársainkat, akik közül senkit nem ismertem fel, de próbáltam érdeklődően tekinteni a képekre. Kezembe kellett vennem az irányítást.

– Egy ilyen filmért mennyit tudsz adni?

– Látod, azért sem foglalkozom heterofilmekekkel, mert ott a fiúk nagyon keveset kapnak, és rengeteg a jelentkező. 30-40 ezerrel be kell érniük egy-egy jelenetért. Én egy jelenetért 120-140 ezret tudok adni, ráadásul nem kell tartani a betegségektől, mert óvszerrel forgatunk, azonkívül itthon ezeket a filmeket nem láthatja senki.

– Ha megfelelek neked, mire számíthatok? Alapozhatom erre az életem? Hány filmet forgathatok havonta?

– Nálam havonta legalább két jelenet jut egy fiúra. Erre azért lehet alapozni, nem?

– Ez nettóban értendő?

– Természetesen!

Ha valóban meleg lennék, és a filmezésben látnám a kiutat, már meg is nyugodhattam volna. Tovább lapozgattam a szakkiadványokat, s kérdéseket tettem fel a látottakkal kapcsolatban. Aztán a beszélgetés újabb fordulatot vett.

– Feri, mit is mondtál, borotválod? – kérdezte.

– Igen, de kéresemre most már nem nyúlok hozzá – közöltem higgadtan.

– Az jó. És mekkora farkad van?

Most vörösödhettem el először igazán. Próbáltam kitalálni, mit is kellene mondanom. Úgy gondoltam, ha nem túl nagy, illetve nem túl kicsi a szerszám, azzal már lehet a kamerák előtt mit kezdeni.

– 18 centi – mondtam, de az adat nem feltétlenül fedte a valóságot.

Megszólalt a telefonja, a beszélgetése alapján arra következtettem, hogy az új filmjéről érdeklődtek. Egy hétfégi, pesti forgatásról volt szó, a stáb tagjai kérdezték a részleteket. Csaba visszahívást ígért, majd újra hozzám fordult.

– Meg kellene valamit mutatnod magadból.

Legalább a hasizmodat és a farkadat.

Azt mondta, hogy nem kell teljesen levetkőznöm, elég, ha csak a pólómat felhúdom, s letolom az alsógatyámat. Felálltam, és az utasításoknak megfelelően vetkőzni kezdtem. Először a hasam volt terítéken, nem talált kifogásolnivalót. Majd figyelmeztetett, hogy másra is kíváncsi. Letoltam a farmeromat, majd az alsógatyámat, s ott álltam előtte, miközben a földet kémleltem magam előtt. Nem mertem, és nem is akartam a szemébe nézni. Eltelt pár másodperc, majd szólt, hogy köszöni szépen. Felöltöztem, Csaba pedig szomorkodott.

– Hát igen. Az a baj, hogy valóban eléggé borotvált. Nagyon sajnálom, mert már hétvégén tudtam volna neked munkát adni. Most kezdődik egy kéthetes forgatás, ahol amatőr fiúkkal dolgozom, mind első filmesek.

Hihetetlen bánat ült ki az arcomra, majd megkérdeztem, nem mehetnék-e el mégis a forgatásra, csak megnézni, mások hogyan boldogulnak, s ha majd én léphetek a „világot jelentő” deszkákra, már sokkal tapasztaltabb leszek, tudni fogom, mire kell odafigyelni. Azt mondta, erről

lehetne szó, de fél, hogy az zavarná a srácokat; ez lesz az első filmjük, és ne higgyem, hogy örömmel fognak kefélni előttem. Csaba felállt, és a szekrény sor felé indult.

– Jó, akkor csinálók rólad néhány tesztképet, hogy tudjam, milyen is vagy, milyen karaktert lehet majd belőled csinálni. Le kellene vetköznöd, és felállítanod a szerszámodat – mondta magabiztosan, miközben a gépet kereste.

Meghűlt bennem a vér, nem lehettem ugyanis biztos abban, hogy ezek a képek nem köszönnek majd vissza valahol az interneten, vagy bármelyik magazinban, azt pedig már nem lenne egyszerű megmagyarázni. Közöltem vele, hogy semmi kifogásom a dolog ellen, de nem szívesen adnék ki a kezem közül olyan képeket, amelyekkel én sem vagyok elégedett. Hozzátettem, hogy azért sem, mert most például kopasz a kukac, és ezért félek, hogy a későbbiekben kevesebb munkát kapnék. Győzködött, de egyre távolodtak az álláspontok. Erősködtem, hogy egy hónap múlva napbarnított, kockás hasú, bundás srác leszek, és sokkal szívesebben állok majd a gép elé. Kevés sikerrel érveltem. Az is eszembe jutott, lehet, hogy csak

önmagának, a saját szórakoztatására szeretne megörökíteni. S ki tudja, mire készülhet még!

– Képek nélkül nem tudok veled foglalkozni! – jelentette ki.

– Mikor jöjök vissza? – kérdeztem.

Úgy tett, mint aki gondolkodik, mikor és hogyan ér majd rá.

– Gyere vissza július elején, addig nem tudok veled foglalkozni.

– Csaba, ne haragudj, ezt most nem tudom vállalni, de nem örülök, hogy így viselkedsz velem – mondtam. – Sarokba szorítasz, pedig tudod, hogy szükségem van a pénzre.

– Sajnálom.

Felálltam, felvettem a kabátom, s közöltem vele, hogy nyár elején mindenképpen hívom, és nem fog bennem csalódni. Kinyitotta az ajtót, mosolygott egyet, majd elbúcsúzott:

– Minden jót, addig is! – mondta némi gúnyval.

ENRICO

Az első forгатási nap reggelén mondtam neki, hogy fehérnemű-fotózásra megyek. Eljöttem otthonról, de természetesen tudtam, hogy mi vár rám, egy fiút fogok megkúrni. Megtörtént a dolog. Csaba odaadta a pénzt. Hajnaltájt értem haza, látta rajtam a barátnőm, hogy frusztrált állapotban vagyok. Nem úgy léptem be az ajtón, hogy megjöttem a munkából, hú, de jó... Hazafelé az autóban elég rendesen azon gondolkodtam, hogy a kurva életbe, mit tettem... A barátnőm persze faggatott, érezte, hogy valami baj van. Rákérdezett: nemcsak fotózás volt, ugye? Akkor elkezdtem zokogni, mint egy gyerek... Egy órát, két órát zokogtam. Csak akkor tudtam elmondani neki, hogy mi történt, amikor végre abbahagytam a sírást.

Borzasztóan fél, hogy lebukik, egyetlen ember tud arról, hogy homofilmekben szerepel. Azt mondja, nem élné túl, ha a környezete, különösen a szülei megtudnák. Magas, barna hajú, kisportolt fiú. Amikor bejött az irodámba, roppant határozottnak tűnt, de egy-két perc múlva kiderült, hogy nagyon labilis – ő fogalmazott így – a lelki élete. 24 éves. A munka

mellett egy főiskolán tanul. Vállalkozást szeretne indítani, ahhoz kell a pénz.

– Újsághirdetés útján kerültem a pornóba. Fiatalembereket kerestek fotózásra. Felhívtam a telefonszámot, így kerültem Csabához. Már jó pár órája beszélgettünk a fotózásról, miközben szépen, finoman – úgy, hogy észre sem vettem – rátért arra, hogy mivel is foglalkozik. Azt mondtam: ne haragudj, de én ezt nem csinálom, nincs az a pénz! A heteropornóba még csak belemennék, de hogy homofilmegekbe! Nincs az a pénz... Beszél, beszél, mondta, mondta, és egyszerűen meggyőződött... Komolyan...

– Mivel?

– Pénzzel. Olyan pénzt ígért, mint addig még senkinek. Élből beígérte az exkluzív szerződést. Nekem, aki addig a környékén sem voltam semmilyen filmezésnek, még heterónak sem. Igazából azt sem tudtam, hogy mi ez az egész. Csaba azt mondta, hogy három-négy óra alatt megvan. Egy kis komédia, egy kis fotó... És ezért a három-négy óráért fizet 400 ezer forintot. 400 ezer forintért több hónapig gályázik az ember! Nemrég éjszaka kapcsolgattam a tévét. Olyan csatornára

kavarodtam, ahol melegpornó volt. Szörnyülködtem, és most itt vagyok. Az egyetlen, aki tud erről, a barátnőm.

– Milyen körülmények között mondta el neki?

– Az első forgatási nap reggelén mondtam neki, hogy fehérnemű-fotózásra megyek. Eljöttem otthonról, de természetesen tudtam, hogy mi vár rám, egy fiút fogok megkúrní. Megtörtént a dolog. Csaba odaadta a pénzt. Hajnaltájt értem haza, látta rajtam a barátnőm, hogy frusztrált állapotban vagyok. Nem úgy léptem be az ajtón, hogy megjöttem a munkából, hú, de jó... Hazafelé az autóban elég rendesen azon gondolkodtam, hogy a kurva életbe, mit tettem... A barátnőm persze faggatott, érezte, hogy valami baj van. Rákérdezett: nemcsak fotózás volt, ugye? Akkor elkezdtem zokogni, mint egy gyerek... Egy órát, két órát zokogtam. Csak akkor tudtam elmondani neki, hogy mi történt, amikor végre abbahagytam a sírást. Hirtelen nem tudott rá mit mondani. Lefeküdtünk aludni, másnap felkeltünk, ő elment dolgozni... Azóta nem beszélünk róla. Mármint arról, hogy miért csinálom.

– Nem ment tönkre a szexuális életük?

– Forgasás után egy-két napig nem nyúlunk egymáshoz, ilyenkor viszont jó érzés hozzá bújni. Szerintem ő az egyetlen nő, akinek ezt elmondhattam, és tudomásul veszi.

– Iszonyú nyomasztó lehet attól rettegni, hogy bármikor lebukhat az ember.

– Benne van a pakliban. Még a gondolatától is irtózom. Ha az utcán odajönne hozzám valaki, és azt mondaná, hogy láttalak téged egy homóban, az nem érdekelne. De ha a környezetem megtudná, nem tudom, mi lenne... A szüleim modern gondolkodású emberek, nagyon jó a kapcsolatom velük. Ezért szörnyű, hogy állandóan hazudoznom kell. Hazamegyek hozzájuk kajálni, nyilván megkérdezik, hogy mit csináltam, hol voltam. Én pedig belehazudok a szemükbe. Nem is tudom, mit tennék, ha kiderülne.

– Mi a legrosszabb a melegpornóban?

– Legjobban a csókolózást, a seggnyalást és az ujjazást utálok. Undorító mindegyik, nem tudja bevenni a gyomrom. A csókolózás intim dolog. Jó, a szopás is az... Nem tudom pontosan megmagyarázni. Nekem ez olyan, mintha egy vasdarabot esztergálnék, munka. Az egész úgy

undorító, ahogy van.

– Muszáj csinálni?

– Muszáj, a pénz miatt. Tudja, ha Csaba holnap azt mondaná, hogy többé nem kell jönnöm, könnyű szívvel hagynám abba ezt az egészet. Belecsöppentem ebbe a világba, ez már így alakult, csinálom Csabával azt, amit elkezdtem, de ez minden. Például nem escortozom. Nem mintha bajom lenne a melegekkel. Amíg nem szarakodnak velem, addig nem érdekel. .. Az viszont igaz, hogy amióta ezt csinálom, ha nézem a televíziót, rögtön beugrik, hogy ez is buzi, meg az is buzi. Beszéltem egy-két sráccal, akik eljárnak escortozni, mit mondjak, ahhoz gyomor kell. Szoktam beszélgetni például Péterrel, ő nem buzi, van barátnője, mégis eljár összevissza baszni mindenféle férfival. Ahhoz tényleg gyomor kell, hogy az ember 40-70 éves faszikat szopkodjon, meg aztán a betegségektől is kurvára fosok.

– Gyerekkorában milyen álmai voltak? Mit szeretett volna csinálni?

– A vasút mindig vonzott. Az tetszik benne, hogy sokan dolgoznak együtt, összefognak, összetartanak. Még gimnazista koromban egyszer

túráztunk, és egy vasúti szállón aludtunk kalauzokkal, mozdonyvezetőkkel. Borzasztóan jó volt a hangulat. Nemcsak az tetszett, ahogy beszélgettek, hanem az is, hogy megkínálták egymást a kajájukkal. Közösén csináltak reggelit... A vasutasok ezenkívül állandóan mozgásban vannak. Náluk nem az van, hogy reggelente bemennek a gyárba, és mindig ugyanaz a munka vár rájuk. Lehet utazni...

– Hány heterofiú csinálja a melegpornót?

– 15-20-an vagyunk. Először mindenki aktívnak megy el, főleg úgy, hogy eljön a fehérenemű-fotózásra, aztán szembesül azzal, hogy itt összevissza basznak az emberek... Én aktív vagyok, és nem is leszek más... Tudom, hogy mindenki ezt mondja, de bennem van tartás, biztos vagyok benne, hogy ezen a téren nem lesz változás... Már csak azért sem, mert látom, hogyan szenvednek az emberek.

– Szenvednek?

– Nagyon is. Nekem nem éppen kicsi a szerszámom. És hát amíg egy szint csinálunk, hat, nyolc vagy tíz órán át, én látom az arcukat. Ezt nem tudnám bevállalni. Jó, lehet, hogy ezt most mondom, és ha két év múlva közli Csaba, hogy már csak

passzívnak tud alkalmazni, akkor nyilván végig kell gondolnom, hány százezer forinttól esek el, és nagyon gyorsan el kell döntenem, hogy mégis megteszem-e vagy sem.

– A passzív szerep miért elképzelhetetlen az ön számára? Testileg taszítja vagy lelkileg?

– Mind a kettő. Meg az a tudat... Hülyén hangzik, de azért már csak ne basszanak meg!

– Megalázó?

– Szerintem valamilyen szinten...

– Egymás közt?

– Nem, egymás közt nem... Félre ne értse, én egyáltalán nem nézem le azt, aki passzív. Ő bevállalta, ez az ő döntése. Egymás közt szoktunk is beszélgetni arról, hogy eleve több pénzt kéne kapniuk, mert sokkal jobban szenvednek. Csaba elzárkózik ettől. Ha én rendező volnék, és lenne hozzá anyagi háttér, biztos, hogy többet adnék annak, aki a passzív szerepet tölti be... Szerintem ez sokkal kegyetlenebb. Már felállítani sem egyszerű dolog, hiába van az a tetves injekció. Utána még ott kúrják hat-nyolc órán keresztül. Ha én egy nőt seggbe dugok, fél óra múlva azt mondja, hogy kösz,

elég, mert nem bírja tovább... Nálunk meg órákig megy. Kegyetlen és még egészségtelen is.

– Tud bánni a pénzzel?

– Egy átlagos ember szintjén, igen. Nem kínai boltba járok vásárolni, és bár lenne pénzem 25 ezer forintos cipőre, jó nekem a 15 ezres is. Egy gyári munkához képest jól megfizetnek, de azért vannak kiadásaink nekünk is. Ahhoz, hogy így nézzek ki, kell kondibérlet 15 ezerért, a szoláriumozott barna bőr elvárás, havi szinten az is 10-15 ezer. Ahhoz, hogy legyen energiám az edzéshez, kellenek a fehérjék, a porok, az havi 30-40 ezer. Ehhez jön még a rezsi, a telefonszámla... Máris havi 150 ezernél tartunk.

– Mi a célja az életben?

– Mint mindenkinek... Egy normális család, egy normális lakás, egy olyan munka, amiben negyvenévesen is jól érzem magam... Amikor hallottam, hogy ön könyvet ír a pornó szakmáról, elgondolkodtam, hogy hú, mi lesz benne. Eldöntöttem, hogy biztosan megveszem. Nem csak azért, mert botrányt kavar és sikeres lesz, hanem azért is, mert én még csak Csabával dolgoztam, és érdekel, hogy máshol mi történik. Tudja, amikor a bulvárlapokban megjelentek azok a cikkek a

birkózósrácról meg a hokisokról, közülünk többen nagyon kikészültek. Reggel én is megvettem az újságot, a címlapot meg sem néztem, egyből odalapoztam, ahol a srácok fotója volt. Azt mondtam, úristen, mindegyiket ismerem. És nem csak én ismertem fel őket, hanem a szomszédjuk is. Néztem a képet, aztán becsuktam az újságot. Csak ültem, és nem hittem el. Kinyitottam, még egyszer megnéztem, aztán becsuktam. Én nem voltam rajta a képen, hála a jó istennek, de akkor is tudtam, hogy a többiek milyen helyzetbe kerültek. Ott volt az a szerencsétlen birkózógyerek. Neki a birkózás volt a munkája, az élete. Kijuthatott volna az olimpiára, negyvenéves korában elmehetett volna edzőnek. Erre építette az egész életét, és akkor jött ez a cikk, és a botrány. Az újságírók teljesen tönkretették az életét.

ALEX, CSABA ASSZISZTENSE ÉS ERVIN

Szerencsére kemény vagyok lelkileg, így ez nekem belefér. Mivel hetero vagyok,

természetesen nem mondom, hogy nem volt furcsa a passzív szerep, de egyáltalán nem éreztem megalázónak. Tudom, hogy a srácok közül legtöbben azt mondják, hogy hú, meg szörnyű, én viszont ezen túlléptem. Úgy voltam vele, hogy ez is egy munka, amiért fizetnek. Hogy milyen érzés? Kellemetlen. Egyértelműen kellemetlen. Őszintén szólva nem is értem, hogy mondjuk mitől élvez el valaki, akit seggbe kúrnak.

Alex: Én már nem szerepelek. Átkerültem a kamera túlsó oldalára, próbálok segíteni a fiúknak. Igyekszem teljesen normálisan elmesélni a kezdőknek, hogy mire számíthatnak. Kétféle ember van: az egyik bírja lelkileg, a másik nem. Amikor eljönnek az első forgatásra, már nyilván eldöntötték, hogy belevágnak, aki ott lelkileg kikészül, az nem jön többet. Attól azonban nem kell félni, hogy egy hetero ettől a munkától meleg lesz. Én sem lettem. Szerintem nem igaz, hogy mindenkinben van meleg hajlam. Akkor sem, ha Csaba ezt állítja.

Ervin: Nem tudom, ti hogy vagytok vele, én rosszul vagyok attól, ha a tévében azt látom, hogy két férfi csókolózik. Nem tudom elképzelni, hogy

filmezésen kívül nekem eszembe jutna egy férfival bármit is kezdeni... Hát igen, mindent meg lehet fizetni, de azért bármit én nem vállalnék... Így is óriási lelki küzdelem minden forgatás. Ha szólnak, hogy menni kell, már előtte egy héttel szorongok, ideges vagyok, ezer bajom van... Utána meg két-három napig az jár a fejemben, hogy úristen, mit csináltam! Vidékről származom, jó családi körülmények között nőttem fel. Feljöttem Pestre, és összeköltöztem egy lánnyal. Ketten kerestünk havi 100 ezret. A pornót heteróval kezdtem, egy haverom hívott el a válogatásra. Amikor a rendező megnézett, azt mondta, nincs meggyőződve arról, hogy nekem ez menni fog. Kértem, hogy próbáljon ki. Kipróbált, és ment. 25-30 ezret fizettek, tényleg nem sokat. Csináltam pár filmet, aztán megláttam egy hirdetést, ami erotikus jellegű fotózásról szólt. Eljöttem Csabához. Először nem akartam elvállalni a dolgot, de nagyon kellett a pénz. Színtanodába járok, a havi 50 ezres fizetésből nem futja a tandíjra meg rezsire. Nincsenek előítéleteim a melegekkel szemben, de azt tudom, hogy nagy gáz volna, ha kiderülne rólam, hogy mit csinálok. Otthonról elküldenének, kidobnának, az biztos, és azt hiszem, a baráti köröm

sem fogadná el. Öngyilkos nem lennék, de nem is tudom, hogy mihez kezdenék. Enricónak igaza van, jobb szopni, mint csókolózni. A csókolózás engem lelkileg nagyon megvisel. Sokkal bensőségesebb, mint lefeküdni valakivel. A filmjeinket természetesen melegnek nézik. Beszélgettem némelyikkel erről a témáról. Azért szeretik a hetero fiúkat, mert úgy viselkednek, mint egy férfi. Egy melegnek sokkal kevésbé jön be egy másik meleg, mert az nőies. A melegek olyanok, mint a nők: férfiakat akarnak, és igazuk is van.

Alex: Teljesen így van. Egyáltalán nem biztos, hogy meleg meleggel akar kapcsolatot teremteni. Nekik egy kemény, szép testű, nagy farkú férfira van igényük.

Ervin: Ha hiszi, ha nem, én filmen még nem is láttam meleg pornót, csak élőben. Illetve ez nem igaz, mert egyszer belenéztem pár percre. Teljesen kiborultam... Rettenetes, undorító! Tudom, hogy Amerikában nagyon jól lehet ezzel a melóval keresni, de ha kimennék, biztosan nem ebben a szakmában próbálnék karriert csinálni. Igazából senki sem normális, aki pornóval keresi a kenyerét,

beleértve engem is. Néhány lánnyal, akiket még a heteropornóban ismertem meg, tartom a kapcsolatot, és látom rajtuk, hogy képtelenek normális magánéletre. Egy pornós lánynak maximum egy relatíve normális partnerre van esélye, de arra is csak akkor, ha szakmán beüöl talál valakit. Egy ilyen srác még valahogy el tudja viselni, hogy mások is kefélik a barátnőjét, de egy civil soha.

Alex: Mivel nem kérdezte, hát nem hoztam szóba, de mégiscsak elmondom, hogy amikor filmeztem, vállaltam passzívot is. Nekem ez nem jelentett semmit. Szerencsére kemény vagyok lelkileg, így ez nekem belefér. Hetero lévén, természetesen nem mondom, hogy nem volt furcsa ez a szerep, de egyáltalán nem éreztem megalázónak. Tudom, hogy a srácok közül a legtöbben azt mondják, hogy hú, meg szörnyű, én viszont ezen már túlléptem. Úgy voltam vele, hogy ez is munka, amiért fizetnek. Hogy milyen érzés? Kellemetlen. Egyértelműen kellemetlen. Őszintén szólva nem is értem, hogy mondjuk mitől élvez el, akit seggbe kúrnak. A melegek nyilván élveznek, hiszen azért csinálják. Csaba szerint egy férfinak a végbelében van a G pontja. Lehet, de amikor engem

dugtak, előttem legfeljebb a pénz lebegett, és nem az, hogy hú, de jó is ez!

KEVIN

Bátran állíthatom, hogy ebben a műfajban sztár vagyok Magyarországon. A maximális keresztmetszet 25 centiméter, ami azt jelenti, hogy egy borosüveget fel lehet nyomni a fenekembe. Orvossal még nem beszéltem, de odafigyelek arra, hogy szép lassan törtenjen a felkészülés egy filmre. Forgatás előtt fokozatosan tágitok, később meg napokig a szűkítést gyakorolom. Nagyon nem örülnék neki, ha egyszer csak úgy maradnék. Forgatás előtt minimum másfél napig nem eszem, viszont beveszek egy székletkötő tablettát, és abszolút sterilen kimosom magam. Forgatás után napokig csak levesen meg joghurton élek.

– A szüleim egyéves koromban elváltak. Apámat sosem láttam, csak annyit tudok róla, hogy újraházasodott. Anyám beadott az árvaházba, onnan pedig nevelőszülőkhöz kerültem. Az árvaházból csak

az esti mesemondásra emlékszem, a nevelőszülőkről pedig az jut eszembe, hogy nem szerettek. Az anyám 6-7 éves koromban vitt haza. Boldog voltam, hogy végre megint mellette lehetek, de túl korai volt az öröm, mert rengeteget ivott. Született három mostohatestvérem, négyünk közül én voltam a fekete bárány. A mostohaapám módszeresen vert. Sokszor a szomszédoknál aludtam, és mert otthon éheztek, gyakran ők is etettek meg. Hányatott gyerekkorom volt, falról falura költöztünk. Végül Érden kötöttünk ki. Egy hétvégi telken álló bódében húztuk meg magunkat hatan. Nagyon-nagyon szegények voltunk.

13 éves koromban saját kérésemre helyezett el a gyámügy egy nevelőotthonba. A gyámügynél már amúgy is számon tartottak, ugyanis a szomszédok és a rendőrök már figyelmeztették őket, de olyan eset is előfordult, hogy az orvos tett bejelentést, aki a verés során elszenvedett sérüléseimet kezelte. A nevelőotthon kemény hely. Ott a legerősebb farkasok uralkodnak, nekik még a nevelők is behódolnak. Nem mintha a nevelők nem követnének el atrocitásokat. A legkedvesebb büntetés az volt, hogy falhoz állították az embert, mint a börtönben.

Arccal a fal felé kell állni, lábujjhegyen, kezeket az égnek emelni. Ha letettem a sarkamat, akkor egy bottal rávágta a vádlimra. A nevelőotthonban is rendszeresen megverték. Nagyon vékony, aprócska gyerek voltam.

Az első szexuális élményem már szado-mazo volt. Két lány meg egy fiú elcsalt egy vasúti átjáróba. 13 éves lehettem. Levetkőztettek, először játszadoztak a péniszemmel, aztán egy bottal ütögették. Ez volt a szórakozásuk. Ok hárman 17-18 évesek lehettek, és máig nem tudom, hogy miért kellett bottal verni a péniszemet. Röhejes, de amikor 14 évesen először csókolóztam, az a lány odahúzta a kezemet a puncijához, én meg elrántottam, mert attól féltem, hogy a punci megharap. Tényleg, röhejes erről még beszélni is.

Én biszex vagyok, de 90 százalékban inkább a nőkhöz vonzódok. A férfiaknak jut a maradék 10. Az intézetben megkörnyékezett egy srác. Rágta a fülemet, hogy próbáljuk ki. Azt mondta, neki mindenképp jó lesz, de én sem fogok csalódni... Végül is ki lehet mondani, nem? Na, hát ez a vérbuzi srác leszopott a vécében. Így, utólag azt mondom, hogy ugyanolyan volt, mintha nővel lettem volna. Nem

volt megalázó.

Ahogy teltek-múltak az évek, kezdtem erősödni, bokszolni tanultam, szép lassan visszaadogattam mindenkinek, aki megvert, és onnan kezdve egyfajta tisztelet Övezett. A nevelőotthonból 16 évesen jöttem el, ezután egy kollégiumban laktam, és autószerelőnek tanultam. Jóképű srác voltam, rengeteg kapcsolatom volt. Általában idősebb nők szedtek fel, és pincsikutyaként tartottak. A 15-20 évvel idősebb nők számára egyfajta szexuális segédeszköz lehettem. Abban az időben még dolgoztam, Budán, egy Fiat-szervizben kaptam munkát. 50 százalékban az autószerelésből, 50 százalékban a nőkből éltem. Komoly üzletasszonyok tartottak ki. Nem akarok dicsekedni, de bátran mondhatom, hogy tényleg nagyon jól szexeltem.

Volt egy gyerekkori fogadalmam: 30 éves koromban mindenképpen lesz gyerekem. A 30. születésnapomon tartottuk az esküvőt, és két év alatt két lányom született. Még egy fogadalmat tettem, mégpedig azt, hogy sokat fogok utazni. Ezt eddig még nem sikerült valóra váltanom, soha életemben nem voltam külföldön.

Hat éve pornózom. Nem százszázalékosan

csinálom, ez mindig attól is függ, hogy van-e rám igény. Heterofilmmel kezdtem, és rengeteg lánnyal dolgoztam együtt. Egy idő után megkérdezték, hogy benne lennék-e egy bi típusú filmben. Gondoltam, kipróbálom. Igazából a nevelőotthoni élmény nem volt annyira hátborzongató, hogy félnem kellett volna. Az első forgatás teljesen jól sikerült. Passzív szerepet vállaltam. Ez azt jelenti, hogy a fiú engem dugott, én meg a lányt. Én csak a lánnyal foglalkoztam, a srác meg csak velem. Elég furcsa volt a helyzet. Nagyon nehéz így koncentrálni. Ha betettem a lánynak, nem volt probléma egészen addig, amíg a srác be nem tette nekem. Ekkor rögtön lelankadt, képtelen voltam kétfelé koncentrálni. Végül injekció lett belőle. Most már a melegfilmekben kizárólag passzív szerepet játszom. Azt kell mondanom, hogy lealacsonyítom, lesüllyesztem magam. Magyarországon borzasztó rosszul fizetnek, 38 000-től 150 ezerig kaptam eddig. Nálam ma már jelenetenként 70 ezer a legkisebb összeg. Egyébként nem csak filmezek, melegklubban is szoktam táncolni. A tánctudás nem igazán fontos. Amit a melegnek látni kívánnak, azt

végül is bárki elő tudja adni. A megjelenés a fontos: bőrcuccokba kell öltözni, aztán el kell kötni a szerszámot. Ez úgy működik, hogy föl kell keményíteni a farkat, aztán a golyóval együtt elkötni, hogy amikor a tangát levesszük, már álljon. Elég fájdalmas a dolog, főleg, amikor a zsinórt leveszi az ember. A melegklubban senkit sem köteleznek arra, hogy elmenjen egy vendéggel. Nálam két dolog számít: a szimpátia meg a pénz. Csak szopásról és dugásról lehet szó, semmi szado-mazo. Mindig én vagyok a passzív, még soha senkit nem dugtam meg. Az a fóbiám, csak egy hajsza választ el attól, hogy átessek a másik oldalra, és kizárólag meleg legyek: az hogy én dugjak meg valakit. Szerintem ez abból a bizonyos intézetis helyzetből fakad, amikor az a srác, miután leszopott, megpróbált megdugni, de nem sikerült. Elég nagy farka volt, és nem tudta berakni.

Kifejezetten szeretem, ha seggbe basznak. Úgy tudom, hogy sokkal több érzékelő kütyü van a férfi fenekében, mint mondjuk egy nő hüvelyében. Nem mondom, hogy a legelső alkalom nagyon jó volt, de most már tényleg az. Az ondót nem nyelem le, azt csak a vér melegek csinálják. Ha engem akarnának

erre kényszeríteni, tőlem akár rámehetne az egész film is, akkor sem csinálnám meg! Hál' istennek, sohasem próbáltak kényszeríteni erre.

Való igaz, hogy a fenekemmel extrém dolgokra is képes vagyok. Ez az évek során alakult ki. Igazából a nőikkel kezdődött. Volt olyan, akinek először csak a három ujjamat dugtam be, aztán már bement az egész öklöm. Egyszer az egyik nő úgy nyúlt hozzám, ahogy én hozzá. Miközben szopott, az egyik ujjá bent volt a fenekemben, és masszírozta a prosztatámat. Ahogy teltek a hetek, a hónapok, már az ökle is befért. Ez a privát életben volt, nem kötődött a filmezéshez. Egy kiskezű nővel ez szexuálisan kifejezetten izgató, de filmben már munka. Nem az élvezetről szól, hanem a látványról és a pénzről. Bátran állíthatom, hogy ebben a műfajban sztár vagyok Magyarországon. A maximális keresztmetszet 25 centiméter, ami azt jelenti, hogy egy borosüveget fel lehet nyomni a fenekembe. Orvossal még nem beszéltem, de odafigyelek arra, hogy szép lassan történjen a felkészülés egy filmre. Forgatás előtt fokozatosan tágitok, később meg napokig a szűkítést gyakorolom. Nagyon nem örülnék neki, ha egyszer

csak úgy maradnék. Forgatás előtt minimum másfél napig nem eszem, viszont beveszek egy székletkötő tablettát, és abszolút sterilen kimosom magam. Forgatás után napokig csak levesen meg joghurton élek. Az én filmjeimnek általában gyermeteg, egyszerű a története. Legutóbb például homo mázolókat alakítottunk, akik egy lakást festenek létráról, közben beszélgetnek és mosolyognak egymásra. Egyre közelítenek, simogatják egymást. A négy mázoló közül én voltam az egyik. A festéket kevertem lent, miközben ketten mázoltak a létráról, aztán a csoport vezetője, aki a munkát irányította, kikezdett velem. Rendes munkaruhában, festőcsákóval dolgoztunk. Teljesen normál szex, tehát kölcsönös dugás, kölcsönös szopás volt. Az igazság az, hogy nekem fiúra nem áll fel, ezért vagy Viagrát használok, vagy szúrom magam. Szerintem lelki okai vannak annak, hogy lelankad, ha egy fiú dug engem.

Az első filmem a Kínzókamra 3. volt. Én jelentkeztem a forgatásra, akkor még csak egy sörösüveget dugtak fel nekem, ja, meg egy lány csinálta az ökölszexet. Innen kezdődött az egész. Később ebből a filmből építkezett mindenki.

Magyarországon én voltam az első, aki ezt csinálta, így aztán mindenki engem keresett. Rájöttek, hogy ezzel könnyű eladni a filmet... Nem hiszem, hogy csak melegek néznék ezeket a jeleneteket, az interneten például elég sok nő is rákattint. Gondolom, hogy vannak heterók is, akik pusztán kíváncsiságból néznek meg. Aztán ki tudja, lehet, hogy később rá is kapnak az ízére...

Ezt a fajta szexet alaphelyzetben természetesen élvezem, de a sörös- meg a borosüveg tényleg csak az eladhatóság miatt van. Az üvegen kívül még használok extra vastag dildókat, azaz óriási műpéniszeket is. Mondjuk ki: műfaszt. Van egy nagyon drága, 35 ezer forintos, kaucsukból készült dildóm. Általában azt kérik a filmekhez. Azért ilyen drága, mert a kaucsukgumi nem szakad, rostázó, semmilyen bacilus nem marad rajta a lemosás után, és könnyen tisztítható.

Nem csak filmezek, mostanában az interneten is megtalálható vagyok, ezenkívül hirdetek is, rengeteg privát érdeklődő van. Férfiakat nem vállalok, csak lányokat. Őket még akár ingyen is, szórakozásból, de csak azzal a feltétellel, ha én csinálom. Ha ők

csinálják nekem, akkor már fizetni kell. Jelenleg egy internetstúdióban dolgozom, Pesten. Az adás felkerül a világhálóra. Azt nem mondhatom meg, hogy ki üzemelteti a produkciót. Elő műsorról, live show-ról van szó. Nyolc órát vagyok a kamera előtt, de az effektív, igazi munkám másfél óra. Nincs benne semmi bonyolult, fekszem az ágyon, és készenlétben vagyok. Bárki bármit kérhet tőlem, bizonyos határokon belül mindent megcsinállok. Szerencsére a törvény tiltja a pisi- meg a kakiszexet, így sokkal egyszerűbb az ügy. Az egész egy színjáték, ilyen kérésekkel, hogy mondjuk nyaljak ki tejszínhabot egy hamutartóból. Ez csak egy példa volt, leginkább az anális dolgokkal kapcsolatos kérések, óhajok, sóhajok jönnek. Szóval, fekszem az ágyon, és kelletem magam a kamerába. Az érdeklődő bekopogtat, egy nagyon pici kis képen lát engem, és ha impozáns neki, amit lát, akkor beugrik lesbe, ettől a pillanattól kezdve, már terhelik is a kreditkártyáját. Még csak most indult az üzlet, és amíg fel nem fut, én is rosszul keresek, meg a tulajdonosok is. Pillanatnyilag kétszázezret kapok egy hónapban, ami nem sok, de remélem, hogy lesz még több is.

A feleségem nem tud róla. Ő azt hiszi, hogy az egyetlen munkám a taxizás. Kamuból ugyanis taxizom, így nem kell magyarázkodnom, hogy miért nem vagyok otthon éjszakánként. Nagyon fáradt vagyok most is, ez az éjszakázás teljesen kiüti az embert. Jó lenne már abbahagyni a pornózást, kezdek rámenni fizikailag és lelkileg is. Hat év alatt sikerült anyagilag talpra állnom, van autóm, berendezett lakásom, feleségem és két lányom. Ha elmennék autót szerelni, vagy tényleg taxiznék, még ennyit sem tudnék keresni, mint most. Nekem nagyon fontos, hogy megadjam a lányaimnak azt, amit én sohasem kaptam meg.

Pisit, kakit, animált nem vállalok. Szado-mazót igen – verést, kikötözést, megalázást, minden, ami ezzel kapcsolatos. Mindig én vagyok a szenvedő alany. Néha imitálják, de van, amikor élesben csinálják. A legutóbbi forgatás után komoly fájdalmaim voltak. Egy időre nagyon megutáltam a nőket. Az volt a feladatuk, hogy folyamatosan megalázzanak, üssenek, verjenek. Belenyomták a fejemet a fürdőkád vizébe, zöldségeket dugtak a seggembe, ami kiállt, azt levágták késsel, magas sarkú csizmával rugdostak... Azt láttam, hogy ezek a

nők élvezték. Ahogy csinálták, az több volt, mint beleélés, sokkal több. Valami motoszkált bennük. Ha vége a forgatásnak, és elindulok haza, akkor én százszázalékos embernek tartom magam. De ez a bizonyos forgatás után szívem szerint agyonvertem volna egy nőt, vagy akárkit. Egyetlenegyszer láttam olyan filmet, mint amelyet velem forgatnak. Kivettem a kölcsönzöből egy mozimat, és megnéztem, mégis hogyan sikerült, mennyit mutat, mi látszik belőlem. Nekem ennyi elég volt.

Természetesen félek a lebukástól, de nagyon meglepne, ha a baráti körömből bárki ilyen típusú filmre volna kíváncsi. Az érdeklődők túlnyomó többsége nyilván meleg, ők pedig nem érdekelnek. Most, hogy ebben az internetstúdióban dolgozom, összeakadtam egy angol úriemberrel. Csont szerelmes belém, heti 700-800 dollárokat költ el rám. Jól elcseszte a dolgot az operátor, azt találta ki, hogy holland vagyok. Az angol pasi meg állandóan találkozni akar velem. Egyébként családja, gyerekei vannak, és egy bank igazgatója. Jut eszembe, neki is két lánya van. Gondolkodtam rajta, hogy mi lehet az oka ennek a rajongásnak. Arra jutottam, hogy vagy neki is van egy gyerekkori traumája, vagy

főnökként azt szeretné, hogy ő legyen valaki rabszolgája. Állandóan mocskosul kell vele beszélni. Megjegyzem, ez az ember egyfolytában drogozik, éjszakára már teljesen ki van ütve. Az e-mailek küldött üzeneteiből azt veszem ki, hogy elege van a beskatulyázásból, számára ez a kapcsolat valamiféle kitörést jelent.

38 éves vagyok, azt hiszem, nekem már nincs sok hátra ebben a szakmában. A 185 centimhez elég soványnak érzem magam. Szálkás vagyok ugyan, de föl kellene szedni 5-6 kiló izmot. Hogy mire számítok a jövőben? Ezen még nem gondolkodtam. Illetve nem akartam gondolkodni.

FERI ÉS NÓRA EROTIKUS, INTERNETES MUNKÁRA JELENTKEZIK

FERI MESÉL

Az a pár, amelyik most ment el, nagyon jó volt. Ok többször is 500 dollár felett produkáltak egy műszak alatt. Tiétek a befolyt összeg harmada, 10 százalék az operátoré, a többi az

irodái. Ez a pár gyakran egymilliót is hazavitt hónap végén.

Mára a világháló a kommunikáció vitathatatlanul egyik legnépszerűbb és leggyorsabb formájává nőtte ki magát. Az sem titok – számtalan felmérés eredményéből is ez derül ki -, hogy a legmagasabb arányban erotikus témájú weboldalakat találhatunk az információs sztrádán. A leggyakrabban keresett kifejezések is a szex témaköréből kerülnek ki. Lehetőség nyílik már arra is, hogy az élő erotikus, sőt pornográf tartalmú műsorokat saját lakásunkban, diszkrét körülmények között élvezzük, a műsort pedig már mi magunk állíthatjuk össze. Milliárdos üzlet, amelyben mi, magyarok szintén az élvonalba tartozunk. A világhálón található szolgáltatók jelentős része magyar, és szinte kivétel nélkül amatőr, azaz kedvtelésből szolgáltat erotikus tartalmú műsorokat.

„Lányokat, párokat keresünk erotikus, internetes munkára. Teljes diszkréció, havi 200-500 ezer forint jövedelem” – olvasható naponta hirdetési újságokban és a világhálón. Sok esetben telefonszámot is találunk a hirdetés mellett, így viszonylag rövid idő alatt világos lehet, hogy valójában miről is van szó. Tárcsázom az egyik

számot. A vonal végén Tibor.

– Szervusz! Feri vagyok, olvastam egy hirdetést. A barátnőmmel érdeklődnénk.

– Szia, Feri. Nem tudom, hallottatok-e már internetes műsorokról...

– Igen, még Ausztriában. A párommal ott dolgoztunk pincérként, csak haza kellett jönni az iskola miatt – hadarom a már bevált szöveget.

– Nagyszerű! – nyugszik meg Tibor, és tovább érdeklődik. – Mesélj a barátnődről!

– Nórának hívják, 172 centiméter magas, 55 kiló. Szép arca, kerek melle van – mondom, pedig személyesen még nem is ismerem Nórát. Remélem, nem tévedek nagyot!

– Nagyszerű! Feri, meg kellene beszélnünk egy időpontot...

Annnyiban maradunk, hogy egyeztetek a párommal, s újra telefonálunk.

Mivel mindketten elfoglaltak vagyunk, így csak a második kísérletre sikerül találni egy vasárnap délutánt. Budapest egyik peremkerületébe megyünk, délután háromra vár minket Tibor. Negyven percet utazunk a belvárosból, útközben megbeszéljük azokat a részleteket, amelyek biztosan szóba

kerülnek majd. Egy csendes utcában találjuk meg a címet, már messziről látható, hogy a kétszintes családi ház korábban hasonló tevékenységeknek adott otthont. Hatalmas, az utcára nyúló, világító tábla, rajta Bár felirat. Az udvaron egy nagy testű kutya. Félve nyúlok a csengőhöz. A bejárati ajtón szinte ugyanebben a pillanatban egy mosolygós fiatalember ugrik ki.

– Sziasztok, gyertek nyugodtan, nem bánt – mondja, miközben ajtót nyit.

Megvárjuk, míg kinyitja a kaput, illedelmesen bemutatkozunk, és hagyjuk, hogy előremenjen. A lakásba lépve egy hatalmas előtérben találjuk magunkat, a falon amerikai forradalmi lobogók, poszterek, középen egy biliárdasztal. A következő helyiség egy nappali, viszonylag szerényen bútorozva. A sarokban kandalló, bőr ülőgarnitúra és egy bárpult, melyet láthatóan csak különleges alkalmakkor használnak. A falak telefirkálva népszerű rockcsapatok neveivel, poszterek. Leülünk, Tibi velünk szemben foglal helyet.

– Meséljete magatokról! – mondja.

Nóra belekezd az „Ausztriában voltunk pincérek”

című történetünkbe, majd felvilágosítjuk, hogy kint már volt alkalmunk belekóstolni az internetes műsorozásba, de nem tudjuk, hogy itthon hogyan zajlik. Esetleg folytatnánk a dolgot. Tibi belekezd a hosszú és részletes felvilágosításba.

– Nagyon szép az arcod – fordul Nóriához, aki el is pirul egy kicsit. – De komolyan! Szerintem nagyon jól menne ez nektek! Szeretnének! Na jó, inkább mesélek. Szóval, vannak olyan külföldi oldalak, ahol éjjel-nappal erotikus műsorok mennek. Ezeket kizárólag külföldön láthatják olyan regisztrált felhasználók, akik fizetnek is érte. A napokban összeveszett az egyik legjobb, legjobban kereső párunk, így ők nem akarnak többet jönni, helyettük szeretnénk sürgősen valakit. Ha most munkába tudtok állni az ő nevükön, jól fogtok keresni. Négy éve foglalkozom ezzel, nálunk kizárólag párok dolgoznak. Majd ha felmegyünk, megmutatom, hogyan is néz ez ki valójában. Egy biztos, titeket itthon senki nem láthat majd; így az sem derülhet ki, hogy mivel foglalkoztok.

– Ez azt jelenti, hogy ide be kell jönnünk, és bizonyos napokon valamennyi órát dolgozunk? – érdeklődik Nóra.

– Igen. Pontosan. Korábban háromszor nyolc órában dolgoztunk, de most már csak kétszer nyolcban, mert úgy vettük észre, hogy a délutánok nem nagyon mennek. Gyertek fel, megmutatok mindent.

Az emeletre indulunk, a cipőket le kell venni. Felérve, az épület négy sarkában négy hasonlóan berendezett szobát találunk. Mindegyikben színes, szatén ágynemű, monitorok és külön zuhanyzó.

– Itt fogtok dolgozni – folytatja Tibi. – Például este tízre jöttök, bementek a szobátokba, s belebújtok az erotikus ruháitokba. Nos, azt tudnotok kell, hogy rajtatok kívül még egy ember, az operátorotok veletek lesz a szobában. Ő az, akivel együtt dolgoztok majd.

Lépéseket hallunk a földszintről, majd a lépcső tetején egy fiatalember jelenik meg. Tibi mosolyogva mutat be minket Attilának, az operátorunknak. Ő fog kívül-belül megismerni minket, s testközelből élvezheti azt, ahogyan mi élvezünk. Az ágyon ülünk, Tibi egy karosszékből magyaráz. A szoba egyik fala mellett hosszú polcok sorakoznak, rajtuk 8-10 monitor.

– Mi alapján kapunk majd fizetést? – kérdezi

Nóra

– Különböző külföldi oldalak vannak – folytatja a főnök. – Hat amerikai és nyolc európai.

Mint kiderül, a céget tizennégy oldalra regisztrálták, ez már önmagában sem kis procedúra. Ahhoz, hogy valaki dolgozhasson, rendelkeznie kell az új típusú személyi igazolvánnyal, és legalább hat hónapig érvényes útlevéllal. Oldalak tömkelegét kell kitölteni, elküldeni Amerikába, és ha mindent makulátlannak találnak, megtörténhet a regisztráció. Ilyenkor már csak a művészneveket kell kitalálni, és a szereplőket egy-két képpel feltenni az oldalra. Ha valakinek tetszik a kép, a művésznév, csak kattint egyet, s máris csöpögnek a dollárok.

– Mi a legdrágább kategóriájú oldalakon dolgozunk, ami hat dollárt jelent percenként – meséli Tibi. – Ne ijedjete meg, egy átlagos műsor két-három percig tart, mert sokan vannak, akik csak úgy benéznek, de akad olyan is, aki akár egy órán keresztül is ad utasításokat.

Az utasítások az operátoron keresztül jutnak el a párhoz, ő válaszol a kérdésekre, és tartja a kézi kamerát is, ha közeli képet kér a vendég. Egyértelmű a cél: minél tovább bent kell tartani a

látogatót.

– Hogy lehet egyszerre ennyi oldalon dolgozni? – teszek fel egy pimasznak vélt kérdést.

– Ez abszolút az operátor dolga, ő dönt, és ő is irányít – hangzik a válasz. – Előfordul, hogy egyszerre többen is néznek titeket, és mindenki mást akar látni. Ilyenkor Attila dönti el, hogy melyik vendég a fontosabb, ki néz titeket régebb óta, esetleg melyik oldalakon éri meg jobban a műsor. Vannak azonban alapszabályok. Tilos a kaki- és a pisiszex. Igaz, csak az amerikai oldalakon, de így a német változatból is kimarad, mert nem éri meg a kockázatot. Durva, erőszakos, morbid jelenetek sem kerülhetnek képernyőre. Ami biztos: a vendégek jelentős százaléka szereti, ha a fiút vibrátorral kényezteti a lány.

Tibi meg is kérdezi tőlem, mennyire vagyok ezzel megbékélve, de megnyugtattam, hogy nem lesz gond. A fizetésekkel illetően szeretnék konkrétumot hallani.

– Mennyit kapunk végül is? – tér vissza Nóri a lényegre.

– Mivel nyolc órát dolgoztok, és éjszaka

kezdték, ha minden jól megy, szerencsések lehet – válaszol Attila. – Az a pár, amelyik most ment el, nagyon jó volt. Ők többször is 500 dollár felett produkáltak egy műszak alatt. Tiétek a befolyt összeg harmada, 10 százalék az operátoré, a többi az irodáé. Ez a pár gyakran egymilliót is hazavitt hónap végén.

Nórával egymásra nézünk, és rutinosan kikerekedik a szemünk. Mindketten azt a látszatot akarjuk kelteni, hogy meggyőződött a dolog, de maradt még éppen elég megválaszolatlan kérdés. Megtudjuk, hogy általában a szopás a legfontosabb, ott nem lehet kamuzni, más esetekben azonban vannak trükkök. Persze nagyon ügyesnek kell lenni, mert ha lebukik az ember, vevőket veszít. Nagyon hasznos lehet viszont, és ezt minden alkalommal vinni kell, a sűrített tej. Kameratrükkökkel a sűrített tej hasonló hatást kelt, mint a sperma, így a férfi ejakulációját könnyen imitálni lehet. A popószex is kivédhető, mint azt Attila elmagyarázta, lehet úgy tartani a kamerát, hogy egyértelműen azt a hatást keltsük, bizony, nagyon mélyen bent van a szerszám. Persze az a legjobb, ha minden élesben megy, de nem várhatják el az embertől, hogy hetente több

alkalommal nyolc órát „dolgozzon”.

– Ami nagyon fontos, és ezek az alapszabályok: valakinek mindig látszania kell a képernyőn – folytatja Ati. – Természetesen lehet zuhanyozni, enni, cigizni, de a másoknak ilyenkor is a képernyőn kell lennie. Harmadik személy viszont véletlenül sem jelenhet meg, mert kint azt hiszik, hogy itt privát párokról van szó, akik saját otthonukban szolgáltatják a műsort, kedvtelésből. Nagyon jó, hogy párban vagytok, ez nagy előny. Ha jól számoltunk, körülbelül két-háromezer ilyen oldal lehet a világon, ezeken körülbelül ezerkétszáz szóló lányt regisztráltak. Egyszerre körülbelül száz pár van fent a neten, nagyon kevés a homokos vagy a szóló fiú. Jóval nagyobb az esélyetek, mert a párokat nagyon szeretik.

Tibor visszatér közénk, és arra kéri munkatársát, hogy tegye be nekünk az oktatókazettát, így megnézhetjük, milyen is a műsor, mi látszik belőle az interneten. A már említett távozó pár negyvenperces produkcióját rögzítették. Hatalmas, izmos, kopasz fiatalember vékony, vörös hajú, szilikoncicis barátnőjével hancúrozik azon az ágyon, amelyen éppen ülünk. Negyven perc kőkemény szex, ami egy

idő után már nagyon unalmas. Megpróbálom új mederbe terelni a beszélgetést.

– És nincsenek bizarr kérések?

– Nem tudom, mire gondolsz. Az egyik vendég kért már olyat, hogy a fiú vegye a hátára partnerét, és egy órán keresztül járkáljon vele le és fel a lépcsőn. Megcsináltuk, mert az ilyesmi nagyon megéri – meséli Tibor. – Vannak ilyen, és ehhez hasonló esetek, nagyon sok az aberrált.

Újra végigfutunk az eddig hallott információkon, tisztázzuk a részleteket, Tibor boldognak tűnik, hogy nincs kifogásolnivalónk, és már a beosztásunkon kezd dolgozni. Mivel regisztráltatnunk kell még magunkat, egyelőre csak a német oldalakon indulhatunk el, de Tibi szerint kezdetnek az is jó. Kútfőből ontja a művészneveket, amelyeket Nórának szán. A férfi itt is másodlagos, segédeszköz. Sexyblondel9, Popo-yasmine23, és így tovább. Percek múlva új beosztás tűnik fel a nyomtatóból, amelyen már Nóra neve is szerepel. Szerda este tíz óra. Az első munkanap. Újra figyelmeztetnek bennünket, hogy ne felejtsünk el saját lepedőt, törülközőt, tusfürdőt hozni, és néhány szexis fehérneműt meg ruhát Nóra részére. Az is biztos,

hogy be kell szerezni egy hosszú szárú női csizmát, és legalább két vibrátort, egy normálisat és egy anált, amiből ugye én is kapok majd. Miután mindent megbeszélünk, újra a földszintre megyünk, kérésre még benézhetünk a színpadra is, ahol igény szerint szintén lehet műsorozni. Vörös függöny, fényes rúd, a háttérben tükör. Az előtérben leülünk még néhány percre, s levezetésképp a falon található poszterekről kérdezzük a házigazdát.

– Ez a bár régen az amerikai katonák törzshelye volt. Ha egy híresebb külföldi zenekar jön hazánkba, biztos, hogy megfordulnak nálunk. Az R.E.M., a Metallica, sőt a Harlem Globetrotters kosárlabdacsapata is szórakozott már itt.

Közelebb lépünk a képekhez, óvatosan, irigykedve pásztázzuk az aláírásokat. Csak ekkor fedezem fel, hogy vendéglátónk az egyik hatalmas fényképen Enrique Iglesiasszal pózol.

– Ő is volt itt? – kérdezem.

– Ez egy érdekes történet. Amikor szóltak, hogy jön, egy feledhetetlen bulit akartunk szervezni neki. Csajok, zene, pia. Erre megjött, mindenkinek bemutatkozott, leült a baseballsapkájában egy

sarokba, s még csak a sztriptíze sem volt kíváncsi. Öt percre üldögélt, majd összeszedelőzködött és elment. Full buzi a srác.

Jót derülünk a híresség történetén, majd elbúcsúzunk Tibortól. Előtte még megbeszéljük, hogy hamarosan keressük egymást a regisztráció miatt. Másnap ő hív. Arra hivatkozva, hogy Nóra szülei megtudták, mit tervezünk, lemondok a munkát. Nem nagyon hisz nekem. Újra hív, majd üzen. Egy héttel a találkozásunk után még utoljára megpróbál, sikertelenül.

INTERNETES PÁROS PORNÓ-CASTING FERIVEL

NÓRA MESÉL

– A sűrített tej pedig hasonló hatást kelt, mint a sperma. Kitűnő módszer ejakuláció imitálására – veszi át a szót Tamás.

– Én egy idő után már szó szerint hánytam tőle — mondja Bea. — Meg aztán ott van a Nutélia...

– Ööö... igen? Ilyen gyakori kérdés a kaki? —

kérdezem riadtan.

– A németek a legdurvábbak. Nekik mindig ilyen aberrált kéréseik vannak. Gyakran csinálják, hogy elkezdenek maszturbálni, és csak akkor lépnek be egy szobába, mielőtt már majdnem elélveznének. Bemegy, kilép. Így alig költ. Az amcsik sokkal türelmesebbek. Lehet is őket hülyíteni rendesen! Valaki pisit kért, én meg húztam az agyát: „Mindjárt pisilek!” A hülyéje persze várt. Az idő ment, a lóvé pedig egyre több lett.

– Azt mondták, hogy mindjárt itt vannak – informál újdonsült partnerem, Feri, akit a riportkészítéshez kaptam magam mellé. A feladat: feltérképezni az úgynevezett internetes páros-pornó világát, szerelmespárnak adva ki magunkat.

– Mi az, hogy „vannak”? Mégis, hányan jönnek?

– Mit tudom én? Egy férfi vette fel a telefont, ő mondta, hogy nem egyedül jön.

Úgy érzem magam, mint egy kémfilm főszereplője, aki a parkban, egy padon ülve várja ismeretlen megbízóját, hogy átadja az üzenetet, valami kódolt szövegbe ágyazva: „Délről erős passzátszél várható.” Csak éppen ez nem egy

park... És én nem egyedül várok... „Nüansznai” különbségek. Biztos sötét kabátos, rossz arcú alakok lesznek – fantáziálok tovább.

Ehhez képest néhány perc múlva kifejezetten szimpatikus, teljesen hétköznapi, fiatal, mosolygós pár áll előttem. Jól szemügyre veszem a lányt: huszonéves, mint én. Viszonylag magas, akárcsak én. Szőke, mint én. Lenőtt a haja, akárcsak nekem! (A francba, tényleg, fodrászhoz kell mennem!) Szóval akár én is lehetnék. Szinte már csalódott vagyok. Túl sok szar amerikai filmet nézel! – szidom magam.

– Gyertek, üljünk be valahova! Egy köpésnyire van a törzshelyünk – invitálnak minket kedvesen.

– Na, szóval, csináltatok már ilyet? – kérdezi Bea, miután rendelünk egy hatalmas bögre tejeskávét. Bea szerint itt adják a legnagyobb adagot, ráadásul a legolcsóbban.

Ferire nézek. Mi is volt a kamu sztori? – kutatok vadul az agyamban.

– Drágám, mondd te! – mosolygok rá, remélve, hogy veszi a lapot.

– Rendben, kicsim! (Jól van, megy ez!) Igazából

csak hallottunk róla. Egy ideig Ausztriában dolgoztunk pincérként, ott hallottunk erről először. Kint ez nagyon megy. Hihetetlen összegeket kaszálnak vele. Haza kellett jönnünk, mert Nóra egyetemre jár. Reméltük, hogy itthon is lesz erre lehetőség. Így bukkantunk rátok.

– Így van – bólogatok helyeselve.

– Mi is egyetemisták vagyunk. Megértünk titeket. Jó dolog, csak mellette éhen halsz – így Tamás. – Akkor elmondom, hogyan is néz ki ez pontosan: vannak olyan külföldi oldalak, ahol éjjel-nappal élő erotikus műsorok mennek, szólóban vagy párban. Kizárólag regisztrált felhasználók nézhetik, akik természetesen fizetnek is érte. De ne aggódjatok, csak külföldön láthatnak titeket! Maximális diszkrécióval kezeljük itthon a dolgot.

– Ti mióta csináljátok?

– Két éve már csak üzemeltetők vagyunk, de előtte egy évig mi is aktívak voltunk. Szóval azt csináltuk, amire most ti készültök.

– Miért hagytátok abba?

– Össze akartuk kötni a kellemest a hasznossal. Ez aztán a visszájára fordult. Lassacskán már nem bírtuk egymás látványát,

otthon sem éltünk nemi életet. Rosszul voltam, ha csak Tomi farkára néztem – panaszkodik Bea. – Kifulladásig dolgoztunk. Volt, hogy egy nap 16 órát lenyomtunk. Csak annyi időnk volt, hogy a két műszak között épphogy kiszusszanjuk magunkat otthon, és már fordultunk is vissza.

–Jézusom! Ez embertelen! Nem csoda, hogy nem bírtátok! – mondom őszinte együttérzéssel.

– Kétóránként csak tizenöt perc szünetet iktathattunk be. Ez eleve rettenetesen kevés, de ha még abba is belegondoltok, hogy valakinek mindig a kamera előtt kell lennie, fejenként ez már alig több mint öt perc. Megtanultam öt perc alatt elszívni egy szál cigit és megenni egy fél szendvicset. Tomi ezalatt a szobában maszturbált. Mikor visszajöttem, ő ment szünetelni, én meg úgy csináltam, mintha hátulról kúrna, holott nem is volt ott.

– Ezt hogy lehet megoldani? – kérdezi Feri kikerekedett szemekkel.

– A kamera csak az arcom és a felsőtestem mutatta. Előre-hátra mozogtam, közben nyögtem.

– Miért kell valakinek mindig látszania a képernyőn?

– Mert ez élő műsor. Vannak úgynevezett adminisztrátorok, akik szűrőpróbaszerűen benéznek egy-egy szobába, s ha nincs mozgás, lecsapják az oldalt. Ezt főleg az amerikai cégek csinálják. Betegesen figyelnek arra, hogy minden korrekt módon működjön. Egyszer például átfestettem a hajam barnára, másnap rögtön lecsapták az oldalt. Azt hitték, hogy más dolgozik az én nevemen. Ezért is kell az útlevéllal és a személyivel együtt fényképezkedni.

– A fizetés hogy történik? – tér Feri rögtön a lényegre.

–Három-négy dollár percenként. Ez nincs limitálva, a cég dönti el, hogy mennyit fizet, de többért nem érdemes, mert drágállják a felhasználók. Egy műszak alatt nyolcvan dollártól kezdve négyszázig bezárólag bármennyit meg lehet keresni. A részesedés: hatvan százalék nektek, negyven nekünk. De ha naponta nem kerestek meg legalább száz dollárt, sajnos menetek kell, mert nekünk ez így nem éri meg. Ezért – bár most magunk ellen beszélek – azt tudom ajánlani, hogy amíg kezdők vagytok, inkább menjetek el úgymond egy nagyüzembe, ahol mi is melóztunk. Ott

függetlenül attól, hogy mennyit teljesítetek, fix fizetést kaptok, ami napi kilencezret jelent. A hátránya az, hogy szigorúan megszabják, melyik napokon mettől meddig kell dolgoznotok. Nincs választási lehetőség. Persze, ha nagyon nincs forgalmatok, innen is repültök.

– Biztató.

– Érdemes kitalálni valami különlegeset. Tudom is én: az egyikőtök beöltözik rendőrnek és megbünteti a másikat. Nagy előny az egzotikus arc és persze a nagy – minimum 26 cm-es – farok.

– Hát, drágám, akkor marad a rendőrszerkó... – viccelődöm „kedvesemmel”.

– Tőlünk mindig „fordított dugást” kértek, mert imádták Tomi hátsóját. Análvibrátorral vagy egyszerűen csak ujjazással. Szóval könnyen megoldható – mondja elégedetten Bea.

– Van remény! – poénkodom tovább.

– A lánynak a pornófilmmel ellentétben mindig a kamerába kell néznie, természetesen mosolyogva. A fiúknál csak egy érzékszerv érdekes...

– És mi az? – kérdezi „párom” tettetett csodálkozással.

– Aztán persze vannak különböző trükkök – folytatja Bea az okítást. – A kamerát a lány feneke fölé viszik, aki a fiú farkát a hasa elé szorítja, azt a hatást keltve, mintha jól seggbe kúrnák.

– A sűrített tej pedig hasonló hatást kelt, mint a sperma. Kitűnő módszer ejakuláció imitálására – veszi át a szót Tamás.

– Én egy idő után már szó szerint hánytam tőle – mondja Bea. – Meg aztán ott van a Nutella...

– Ööö... igen? Ilyen gyakori kérdés a kaki? – kérdezem riadtan.

– A németek a legdurvábbak. Nekik mindig ilyen aberrált kéréseik vannak. Gyakran csinálják, hogy elkezdenek maszturbálni, és csak akkor lépnek be egy szobába, mielőtt már majdnem elélveznének. Bemegy, kilép. Így alig költ. Az amcsik sokkal türelmesebbek. Lehet is őket hülyíteni rendesen! Valaki pisit kért, én meg húztam az agyát: „Mindjárt pisilek!” A hülyéje persze várt. Az idő ment, a lóvé meg egyre több lett. Volt olyan is, hogy egy német a telefonhoz kért dugás közben. Hallani akarta, ahogy nyögök: „Oh, ja, jaaa!”

– Olyan nem volt, hogy valaki veletek akart volna szórakozni? – kérdezi Feri.

– De, persze. Egy faszi azzal akart megszívatni minket, hogy azt kérte, Bea lovacskázzon rajtam, és így „vágtazzunk” körbe-körbe, ameddig bírjuk. Gondolom, arra számított, hogy hamar kifulladásunk. De rábaszott, mert egy óra negyven percen át csináltuk megállás nélkül.

A sztori megtette a hatását. A döbbenettől hosszasan hallgatunk.

– Otthon tréningezünk – töri meg a csendet végül Feri.

– Hát, lényegében ennyi – mondja Tamás.

– Aha – bólogatunk bambán fogadott kedvesemmel.

CASTING (1.)

NÓRA MESÉL

– Ha már itt tartunk, vetközz le, hadd nézzem meg, hogy mid van!

Ettől tartottam. Vadul kutatok az agyamban, milyen indokkal lehetne ezt most megúszni. Keresem a lehetséges menekülési útvonalakat. Nincsenek. Megszeppenve és a lehető leglassúbb

mozdulatokkal elkezddek vetkőzni. Mikor az utolsó ruhadarabhoz, a bugyihoz érek, kicsit tétovázom, végül magamon hagyom.

– Zavarban vagy?

– **Add, nem... Kissé. Tudod, még kezdő vagyok.** Lassan, a lábujjamtól a fejem tetejéig, gondosan végigmér.

– Ühüm. Jóóó. Gyerekmelled van, de aranyos.

– Kitől hallottál rólam? – szegezi nekem a kérdést Gábor, a pornómenedzser, rögtön a bemutatkozás után.

– Ö ö ö.. e gy haveromtól.

– Na és hogy hívják?

– Nem tudom. Mármint, úgy értem, úgysem ismered. O is mástól kapta az infót, akit még én sem ismerek. (Juj, de „frappáns” vagy! Ebből hogy dumálok ki magam?!)

– Áhá. Na és mit szeretnél? (Baszni bazmeg, baszni! Ezt az idióta kérdést!)

– Ez pornó, tudod, ugye? (Valamelyikünk itt nagyon hülye.)

– Persze, hogy tudom. Ezért vagyok itt.

– Azon belül mi érdekel?

– Miből választhatok?

– Film, fotó, akt... Bár azt nem nagyon viszik.

– Háát, az aberrált dolgokat leszámítva lényegében bármit bevállalok. Szóval nem szeretnék senkit lepisilni és az animalszexet is kihagynám, ha lehet.

– Jesszus, miket beszélsz! Mi ilyenekkel nem foglalkozunk!

– Örömmel hallom. Aktot mondtál? Kell az még valakinek?

– Van, aki ezt igényli. A kövér felesége helyett inkább szép lányokat nézeget.

Miközben beszélgetünk, felbukkan két álmos képű – egy fekete és egy szőke hajú – lány. Tipikus trendi nők. Pornószínésznők – világosít fel Gábor. A fekete nem is rossz. Szép test, bájos arc. Már amennyit a smink látni enged. De a szőke... Két lábon járó Barbie. Bár nem, Barbie jó nő... Túlhidrogénezett hajával, szoláriumozott bőrével és túlszedett szemöldökével maga a „megtestesült természetesség”. Az egész lány egyetlen nagy száj, kicsit túlzásba vitte a plasztikai sebész. A tekintete semmitmondó. Ez kell a férfiaknak? – morfondírozom magamban. Valószínűleg elég soknak, mert a csaj nyitott tetejű Cabriójához tipeg.

– Pornóztál már? – szakítja félbe gondolataimat vendéglátóm.

– Nem, még nem.

– Hány éves vagy?

– 22. Számít ez valamit?

– Egyáltalán nem. Várj csak, mutatok valamit!

Csak, hogy tudd, miről van szó – és elővesz egy szépen kivitelezett, színes, vaskos, külföldi újságot. Lányok minden mennyiségben, természetesen ruha nélkül. Különböző pózokban, különböző segédeszközökkel és péniszekkel. A férfiakból csak ennyit látni. Meg kell hagyni, tényleg szépek. Mármint a lányok. De mintha minden lapon ugyanazt a nőt látnám, szinte lehetetlen megkülönböztetni őket. Meg is kérdem Gábort:

– Ez direkt van így?

– Erre van igény.

– Arra, hogy mindenki ugyanúgy nézzen ki? Szoláriumozott bőr, túlszedett szemöldök. Szőke vagy fekete haj... Ráadásul ugyanaz az árnyalat. Platinaszőke, hollófekete. Platinaszőke, hollófekete. Hopp, itt van egy barna, a mindenit! Még az arcuk is egyformának tűnik.

– Azért nem. Nézd csak meg, ez a lány mennyire

más.

– Igaz, több a szemöldöke!

– Na, látod, milyen igényes képek? Gyönyörű! – mutat rá az egyikre.

(Hát, amennyire egy pezsgőspohárból spermát majszoló nő annak nevezhető)

– Te erre felizgulsz?

–Ááá! Ahhoz túl régóta dolgozom már a szakmában. Ők itt az újságban mind a mi lányaink. Külföldön már sztárok, de itthon nem vállalják magukat. Csak néhányan, mint Maya vagy Michelle... Ez a lány például hosszú évek óta dolgozik nekünk, kint már sztár, de csak most határozta el magát arra, hogy itthon is vállalja magát. Eddig titkolta, most azonban hirtelen a szülei elé állt, és megmondta nekik.

– Tudod, ki ez? – mutat egy másik képre. – Mike Tyson. Ez itt mellette két magyar pornósztár. Mit gondolsz, mennyit kaptak ezért a képért? 12 000 dollárt, csak mert híresek. Erről beszélek. Nekünk nincs szükségünk arra, hogy újabb arcokat keressünk. Már nem csinálunk nagy castingokat. Ezért kérdeztem, hogy kitől hallottál rólam? Nézz

csak hátra!

A szekrényen „pornó-Oscarok”

– És nincs is itt az összes... Ezek a csajok dögre keresik magukat.

– Többet, mint te?

– Újságíró vagy, vagy mi? Annyit kérdezel! – mondja, és felkacag.

Felszabadult nevetést tettetek én is, közben a bugyimig leizzadok.

– Én szinte semmit sem keresek. Csak húsz százalékot kapok. Élvezetből csinálom. Már tíz éve. Imádom! Ismered ezt a lányt? – mutat egy újabb fotóra, ahol egy szőkeség két fiatalemberrel hancúrozik.

– Valahonnan ismerős, de nem tudnám megmondani, hogy honnan.

– Itt ment el az előbb az orrod előtt – mondja nevetve.

A döbbenettől meg sem tudok szólalni. Mindig is tudtam, hogy sokat számít a smink, na de hogy ennyit?

Gábor félreteszi az újságot, és fényképeket vesz elő.

– Nézd meg, milyen helyeken, milyen

körülmények között forgatnak a pornósztársaink!
Ezek most készültek Mallorcán.

Hát igen! Mintha képeslapokat vagy utazási prospektusokat nézegetnék. Tengerpart, pálmafák, luxushotel...

– A repülőjegyet, a hotelt és az ellátást is fizetik nekik. A kívülállók elítélik a pornót, de fogalmuk sincs arról, hogy mekkora a fényűzés. Ha tudnák... Akiket a plazákban látsz, drága ékszerekkel, a legdivatosabb ruhákban, biztos lehetsz benne, hogy pornóznak. Csak itt, Magyarországon 400 olyan lányról tudok, aki ezt csinálja. Aki eddig eljött hozzám, nem bánta meg. Ez nem prostitúció, én nem kényszeríték senkit semmire. Nekem tök mindegy, hogy dolgozol-e vagy sem. Ha karriert, pénzt, hírnevet akarsz, jó helyen jársz. Már csak én és F. számítunk a szakmában, a többiek mind eltűntek.

– Hogyhogy?

– Hagyták, hogy a lányok több cégnek is dolgozzanak. A producer pedig ott vásárolt, ahol a legkevesebbet kellett fizetnie.

Így se a lány nem járt jól, se a menedzser.

– Világos.

– Van logikád, látom. Te intelligens vagy, itt kevesen azok. Nem is tudod, hogy milyen nehéz meló ez, mennyi szervezést vesz igénybe. De nagyon érdekes, nem?

Látva, hogy bólogatok, lelkesen folytatja:

– Ez az egész olyan, mint egy valóságshow. Manipuláljuk a világot. Mi és ti, pornósztárnők. Tudjuk, mi kell az embereknek.

– Szerinted, miért van ilyen nagy igény rátok? Mármint a pornóra.

– Megadjuk a férfiaknak azt, amit otthon nem kapnak meg. Kint az a szokás, hogy a vásárló egy válaszbortéket is kap a filmhez, amiben pornósztárnők nevei vannak. Bejelöli, hogy kivel van leginkább megelégedve, ezért olyan nagy a rivalizálás a lányok között. Illetve azt is leírhatja, hogy mit és kivel szeretne látni. Leszbit, vagy két lányt és egy férfit, esetleg többet, mit tudom én. Még a történetet is kitalálhatja. Tehát lényegében ő állítja össze a filmet. Ha megcsináljuk, nyilván megveszi, hisz' ez kell neki.

– Vannak kritériumok a tekintetben, hogyan nézzen ki egy pornósztárnő?

– Nincsenek. Mindenképp legyen erotikus

kisugárzása, és élvezze, amit csinál. Ez nagyon fontos! Ha bejön hozzám egy lány, jól megnézem, és ha látok benne fantáziát, maradhat.

– Na és bennem látsz?

– Igen.

Ezt bóknak veszem, tekintve nehezen überelhető csapzottságomat. Nem igazán készültem. Szakadt farmer, póló, sportcipő. Na és a hajam... No comment. Ha ebben, a kíváncsnak legkevésbé sem nevezhető állapotomban lát bennem valamit, tényleg profi az ember.

– Ha már itt tartunk, vetkőzz le, hadd nézzem meg, mid van!

Ettől tartottam. Vadul kutatok az agyamban, milyen indokkal lehetne ezt most megúszni. Keresem a lehetséges menekülési útvonalakat. Nincsenek. Megszeppenve és a lehető leglassúbb mozdulatokkal elkezdek vetkőzni. Mikor az utolsó ruhadarabhoz, a bugyihoz érek, kicsit tétovázom, végül magamon hagyom.

– Zavarban vagy?

– Ááá, nem... Kissé. Tudod, még kezdő vagyok. Lassan, a lábujjamtól a fejem tetejéig, gondosan

végigmér.

- Ühüm. Jóóó. Gyerekmelled van, de aranyos.
- Ezt most a méretére érted?

– Nem, az pont jó. A mellbimbódra gondoltam – mondja, és a két ujjá közé csippenti, majd körbejár. (Most már tudom, milyen szexuális tárgynak lenni.)

- A fenekedből ne adj le, az pont jó.

Miután körbeér, megáll előttem, és lehajol.

- Ez vakbélműtét nyoma?

- Igen.

– Jó, majd alapozóval eltüntetjük. A derekadból és a hasadból kéne leadnod egy kicsit, de nem sokat.

- Az mit jelent?

–Mmm... Két, esetleg három kiló. A hajadat pedig megnövesztjük. Három-négy hónap, és úgy átalakítalak, hogy magadra sem ismeresz.

- Kösz. Ennyire tragikus?

– Dehogyan. Mindenki ezt csinálom. Olyan még nem volt, hogy valakit ne alakítottam volna át. Nézd meg, hogy nézett ki Maya és Michelle, mikor idekerültek! – és egy falra kitett fotóra mutat.

- Jéé! – hüledezem.

- Olyanok, mint a diáklányok, ugye? Nézd meg

őket most!

Nekem sokkal jobban tetszik, amit a képen látok, de inkább magamba fojtom a véleményem. Maya egyszerűen gyönyörű. Tényleg olyan, mint egy diáklány, de mindamellett romlatlan és tiszta szépség. Semmi mesterkélt nincs benne.

– Bár Michelle smink nélkül még mindig úgy néz ki, mint egy kislány – folytatja Gábor. – Simán elmennék mellette az utcán. De ha kisminkelik! Mint egy díva! A mellei is gyönyörűek. Semmi szilikon. Gyere, mutatok valamit!

A számítógéphez vezet.

– Látod ezt a lányt? – mutat egy szőke, lenőtt, hullámos hajú, mosolygós, de nem túl attraktív nőre. – Semmi különös, ugye? Sőt! Az arca pattanásos, ezt a képen nem annyira látni. Akkor most nézd meg ezt! – mutat egy másikra.

A fotón egy ébenfekete, szögegyenes hajú, hamvas bőrű, hibátlan alakú, női szemmel is kritizálhatatlan csaj látható.

– Látom. Összehasonlíthatatlanul szebb, mint a másik.

– Pedig a kettő egy és ugyanazon személy.

Ritkán fordul elő, hogy nem tudok megszólalni,

de most egy hang sem jön ki a torkomon. Beletelik egy kis időbe, mire magamhoz térek.

– Na ne! Ezt nem gondolod komolyan! Ne haragudj, de ezt nem hiszem el! Egyszerűen semmi közös nincs bennük. Hogy lehetne a kettő ugyanaz?

– Én fotóztam őket, úgyhogy elhiheted. Mindenkiről készítek egy egész alakos képet. Egyet, amikor először jön hozzám, és egy másikat akkor, amikor már készen van. Később megmutatom nekik, hogy mi lett belőlük. Legalább annyira meglepődnek, mint te. Jézusom, így néztem ki?! - kiáltanak föl. Ez a lány is alig ismert a régi önmagára. Gyere, csinálók az arcodról néhány képet! Megnézzük, mennyire vagy fotogén.

Belenéz az optikába.

– Fordítsd oldalra az arcod! Na, nem is rossz! Sőt! Egész fotogén vagy! Elég gyerekfejed van. Majd tininek adunk el.

(Előbb a mellbimbóm, most meg a fejem...)

– Eztán mi a dolgom?

– Megadom a másik számom. Gondold át, hogy akarod-e, aztán hívj fel, és elkezdünk dolgozni. Csinálunk rólad egy fotósorozatot, elküldjük ide-oda, elviszlek mindenfelé, bemutatlak a fontosabb

embereknek, szóval megismertetek mindenkivel, hogy tudjanak rólad.

– Rendben. Akkor majd jelentkezem. Köszí, szia!

CASTING (2.)

NÓRA MESÉL

– Húsz százalék a miénk. Ha kapsz egy szerepet külföldön – mondjuk Barcelonában mi nem megyünk veled, csak elkérjük a keresetedből a részünket. Szóval százalékra dolgozunk. Előfordult, hogy egy producer a filmtől függetlenül elvitte magához a lányt hétvégére. Ez már az ő magánügye, mi nem futtatunk senkit.

– ***Szerintem ez már a prostitúció kategória.***

– Miért? Csak szórakoznak egy kicsit.

– ***Azzal nincs is baj, de pénzt kér érte.***

– A filmezésnél is.

– ***De az munka, ez meg magánélet.***

– Ha jól néz ki a pasas, és kedves is, miért ne?

– Kitől hallottál rólam? – kérdezi Laura, életem második pornómenedzsere.

Ezúttal nem kezdek el pánikolni, nyugodt hangnemben odavetek neki valami hihetőt.

– Az ügynökségünk nem foglalkozik bóvlival. Egyre többen vagyunk a szakmában, és egyre több a színvonalatlan produkció. Mi csak profi munkát adunk ki a kezünkből.

– Nem probléma, hogy kezdő vagyok?

– Nem, sőt! Főleg hozzád hasonló, tapasztalatlan lányokat foglalkoztatunk. Munkát szerzünk nekik, segítjük őket mindenben. Ha már befutottak, és egyedül is boldogulnak, elengedjük a kezüket. Kizárólag filmezéssel foglalkozunk, nem mutogatjuk őket különféle erotikus rendezvényeken, nem vesszük őket vibrátor show-ra, meg egyebek.

– Ezek szerint másképp csináljátok, mint Kovi?

– Igen. Nála nagy szerepet kap a lányok reklámozása. A filmezésen kívül erotikakiállításra viszi őket, fellépéseket szervez nekik, meg hasonlókat. Ebből ő többet profitál, mint a csajok.

– Szóval szerinted kihasználja őket?

– Háát... Valamennyire végül is igen. Azok számára, akik nálunk dolgoznak, fontos a diszkréció. Inkább kevesebbet keresnek, mintsem felfedjék

magukat. Persze ha valaki magyar filmben is szeretne dolgozni, az minden további nélkül megoldható. Akkor például Összedolgozunk Kovival.

– Úgy hallottam, nem jó, ha valaki egyszerre több céghez is leszerződik.

– Így van. Az maga ellen játszik. Az sem szerencsés, ha túl olcsón adja magát. Nem kell, láttam egy kis költségvetésű filmben – mondják róla később. Sokan mégis beleesnek ebbe a csapdába, mert hamar elköltik a pénzt, a pornószakmában pedig nincs zsinórban munka, mondjuk két hétig semmi, ott áll pénz nélkül az illető, és belemegy. Mi éppen ezért egy bizonyos ár alá nem megyünk. Ez üzletpolitika.

– Mennyi a ti részesedésetek, és mennyi az én részem?

– Húsz százalék a miénk. Ha kapsz egy szerepet külföldön – mondjuk Barcelonában mi nem megyünk veled, csak elkerjük a keresetedből a részünket. Szóval százalékra dolgozunk. Előfordult, hogy egy producer a filmtől függetlenül elvitte magához a lányt hétvégére. Ez már az ő magánügye, mi nem futtatunk senkit.

– Szerintem ez már a prostitúció kategória.

- Miért? Csak szórakoznak egy kicsit!
- Azzal nincs is baj, de pénzt kér érte.
- A filmezésnél is.
- De az munka, ez meg magánélet.
- Ha jól néz ki a pasas, és kedves is, miért ne?

– Na jó, szerintem ezt zárjuk le. Úgy tűnik, ebben nem fogunk egyetérteni. Beszéljünk inkább arról, hogy mivel keresem a legtöbbet?

– A normálért... tehát amikor egy fiúval vagy, és vaginálisan dug, kapod a legkevesebbet, aztán jön az anál, és legvégül a dipi. Ez ér a legtöbbet.

– Dipi? Az meg mi?

– Amikor két fiúval vagy egyszerre.

– Ezért lehet a legtöbbet kapni? Azt hittem, hogy az análért.

– Nem, az anált többen vállalják, így az kevesebbet ér.

– Hát ez nagyon furcsa. Azért az mégiscsak fájdalmasabb, mint két fiúval lenni. Az anált a prostituáltak közül is csak kevesen vállalják be.

– Tudom, nálunk mégis másképp van. Na és te mit vállalsz be?

– Ezek közül bármelyiket.

– Komolyan? Hozzád hasonló lánnyal még nem találkoztam. Mármint olyannal, aki ezek közül mindegyiket bevállalta volna. A legtöbben megszeppennek, amikor hallják, hogy dipi meg anál.

– Ez elég meglepően hangzik, főleg ha valaki ebből akar megélni.

– Ismerek olyat, aki pszichésen teljesen leblokkol az análnál. Szereted a szexet?

– Persze! Nagyon is.

Elmosolyodik.

– Hát ez nagyon jó! Akkor sokat fogsz keresni.

– Miért mosolyogsz? Nehogy már azt mondd, hogy ebben is kivételnek számítok! Ki lehet ezt bírni másképp?

– Azért nem mindenki ilyen. Sokan csak végső elkeseredésükben, a pénz miatt jelentkeznek.

– Van valami megkötés megjelenés tekintetében?

– Nincs. A lényeg az arányosság és a szexuális kisugárzás. A hangsúly a testen van, az arc már mellékes. Persze azért ne legyen ronda, de azon sminkkel sokat lehet segíteni. Na, akkor mutasd

magad!

Már szinte vártam...

– Teljesen jó. Főleg a feneked. A férfiak a kifelé gömbölyödött szeretik. A tiéd tökéletes. Mindössze lehetne egy kicsit feszesebb.

– Egyetérték. Híztam attól a rohadt fogamzástgátlótól. A mellem nem kicsi?

– Egyáltalán nem. Megmutatlak Antoniónak is, jó?

– Kinek?

– O is filmezéssel foglalkozik. Producer.

– Antoniát inkább hanyagoljuk, ha lehet.

– Ahogy akarod. Na, hogy döntöttél?

– Még gondolkoznom kell, de szerintem menni fog,

– Rendben. Következő alkalommal, első lépésként csinálunk rólad egy CD-t. Elküldjük külföldi cégeknek, ha kellesz nekik, hívnak. Csinálunk fotókat is, amiket megtartunk referenciának.

– Oké. Akkor majdjelentkezem.

– Várom a hívásod. Kikísérlek.

– Nem szükséges, köszi, kitalálok egyedül is.

JAKUZÁÉK FORGATNAK

Forog a kamera, Sanya pisil, úgy, ahogy kérték. Józsi 20-30 centire tőlük dolgozik a kamerával. Józsi: Ááááá! Folyik ki a szádból. Köpöd vissza a farkára... Mondom, a farkára! Sanya, te irányítsd! Ne a szemébe menjen, csak a mellére, meg a szájába. Oké, nézd a lányt! Jó, maradj így. A lánytól kérek még szopást. Oké.

Debrecen, a civis város. A protestáns Róma. A Nagytemplomtól nem túlságosan messze, de már a panelek szomszédságában találkozunk a stábbal. Két kocsival várnak minket, az egyiket Jakuzs, azaz Józsi, a főnök vezeti, a másikat pedig Laci, a társa. Hajdúszoboszlóra megyünk. Két jelenetet szeretnének felvenni lehetőleg estig. Hét szereplőt viszünk magunkkal, három fiút és négy lányt. Közülük kettő csak az én kedvemért jött el. Ok ma nem dolgoznak, viszont szívesen vállalták a beszélgetést. Hajdúszoboszló közel van Debrecenhez. Igazi nyaralótelephez kanyarodunk le a főútról, bár így, február derekán elég hervasztó a sáros út, a sok kihalt, kopár kert. Kétszintes, téglából épített vikendház előtt állunk meg: kovácsolt vaskerítés,

vörösre vakolt falak, grillsütő, külső lépcső az emelethez, zöldre mázolt zsalugáterek. A házba belépve még hűvösebb van, mint kint. A téli hideg bennragadt a falak között. Senkinek sincs kedve levetni a kabátját. Elfoglaljuk az első szinti ebédlőt. Az amerikai konyhában üresek a polcok, csak a mosogatóban árválkodik egy bögre. Józsi és Laci pillanatok alatt telehordja a helyiséget lámpákkal, hungarocellel, kamerákkal, gyors stábértekezletet tartanak. Néhány perccel később már tologatják a bútorokat a felső szinten. Az utasításokat Józsi adja ki, ő a főnök, pontosan tudja, hogy mit akar. Középmagas, nagydarab, kigyúrt srác, rövidre nyírt hajjal, vastag aranylánccal a nyakában. Bár nem lehet több 14 foknál, trikóra vetkőzik. A vállát és a karját jó néhány tetoválás díszíti.

Az első jelenetben ketten szerepelnek. Sanya, egy 30 körüli fiatalember, és – nevezzük Magdának – egy hosszú hajú cigánylány. A pornószerreplők között egyébként ritkaságnak számítanak a romák, de erről később még lesz szó. Magda életkorát nehéz megsaccolni, lehet 20, de akár 28 éves is. Sanyán zöld kordnadrág van, fekete dzseki, neki is rövid a haja. Józsi a sporttáskában matat, egy barna

símaszkot húz elő, Sanyának dobja, mutatja, hogy bizony ezt kell majd felhúzni. Sanya undorodva tartja el magától a símaszkot, azt mondja, húgyszaga van. Basztak kimosni a legutóbbi forgatás óta. Józsi nevet, azt mondja, hogy semmi baj, a maszk úgyis megint le lesz pisálva. Józsi már előre tisztázta, hogy pisilős jelenetekről lesz szó. Sanyának nem új a feladat, Magda viszont még nem pisilt. Mármint kamera előtt. A helyszín Józsi szerint teljesen megfelelő. Van erkélyajtó, sárga ülőgarnitúra, fellökhető dohányzóasztal. Az eligazítás rövid, de minden fontos részletre kiterjed. Én az ajtó mellett kaptam egy széket. Mellettem, az ablaknál egy vékony, fekete, lila ruhás lány kucorog. Borzasztó zavarban van, valahova messzire, a távolba néz. Testbeszéddel jelzi: vegyük úgy, hogy ő nincs is jelen. Mielőtt Józsi bekapcsolná a kamerát, vörös hajú, középmagas, jó alakú lány érkezik, óriási kék szeme van, bőre sápadt és fehér. Mellém húz egy széket, de a forgatásra figyel.

Laci bekapcsolja a lámpákat, ez mindenkinek tetszik, legalább ad valami meleget. A cirkot beindították ugyan, de a fűtőtestek még nem ébredtek fel. A kopott bőr ülőgarnitúrára és egy

kispárnára nejlont terítenek. A napi 25 ezer forintos bérleti díjban nincs benne, hogy telepísiák a tulaj cuccait. Józsi elmagyarázza, hogy mit vár a szereplőktől.

Józsi (az erkélyajtóra mutat): Te betörő vagy, és ott jössz be egy pisztollyal a kezedben.

Sanya: Miért kell egy betörőnek pisztoly?

Józsi: Mert betörő, azért!

Magda: De rohadt hideg van!

Józsi: Majd bemelegedtek. Sanya, itt a maszkod, vedd fel.

Sanya: Mondtam, hogy bűdös, bazmeg!

Józsi (türelmesen): Most már mindegy... Na, figyelj! Egyszerűen bejössz, teszel két lépési, vonakodva körül nézel, miközben a lány ott alszik a heverőn. Nem bonyolítjuk túl.

Magda: Alszom?

Józsi: Fekszel. Simán fekszel.

Józsi a pamlaghoz vezeti Magdát, lefekteti, a feje alá egy párnát tesz. Kicsit gondolkodik, majd egy műanyag pisztolyt dug a párna alá. Megigazítja a lány lábait, megbeszéli Lacival, hogy a lámpákat csak akkor kapcsolja be, amikor ő jelez.

Józsi: Szóval Sanya, bejössz, motoszkálsz,

nézelődsz, egyszer csak Magda felébred, föláll, és ekkor felkapcsolódik a lámpa. Magda, te pedig megrémülsz.

Magda: Egy nő, aki fegyverrel alszik az ágyban.

Józsi: Van ilyen... Akkor eksön.

Sanya benyomja az erkélyajtót, bejön, az utasítás szerint motoszkál, óvatosan körülnéz. Józsi előtte térdel a kamerával, egészen addig követi Sanya mozgását, amíg a lányra nem néz.

Józsi: Jó! Megálltam. Sanya most meglepődik, meglátja Magda kezében a pisztolyt, felemeli a kezét, aztán így maradtok, mozdulatlanul, két másodpercig.

Magda: Jól van... Közben azért remegek ám. Nem lesz túl nehéz, amilyen hideg van.

Józsi: Oké, pozícióba vissza. Tudsz németül pár szót?

Magda: Nem.

Józsi: Majd én mondom, te meg elismétled... Na, akkor eksön.

Elsőre minden úgy történik, ahogy Józsi kérte, Sanya ránéz a lányra, meglepődik, felemeli a kezét, néhány másodpercig mozdulatlanul bámulnak

egymásra. Józsi kikapcsol, és ismét rendez.

Józsi: Jól van, gyerekek! Most az lesz, hogy rászégezed a pisztolyt, és szigorúan nézel. Én közelebb megyek a kamerával, és te még mindig szigorú vagy. Utána felhúzod a szemöldököd, és egy kicsit kacérkodsz. Sanya, te megadod magad. Felemeled a kezed, de a maszk marad. Magda, te akkor ráfogod a pisztolyt, és azt mondd neki, hogy du schwein. Sanya, akkor te elé guggolsz, aztán elhúzod a bugyit, és puszi meg minden.

Sanya: Puszi maszkban?

Józsi: Jó, felhúzod egy kicsit, de nem veszed le, mert imádod a maszkot. Kezdheted a csizmáról a nyalást... Eksön.

Sanya és Magda hajszálpontosan követi az utasításokat, Józsi a kamerával hol közelít, hol távolít. Laci a lámpánál áll, olajozott a gépezet. A betörő a rámeredő pisztoly láttán készséges, feltolja a szoknyát, elhúzza a bugyit. Előbb az ujjait, aztán a nyelvét a lány ágyékába mélyeszt. Józsi kamerázás közben is utasít.

Józsi: Ujjazás mehet. Hátulról előre fordítva, hogy lássam. Oké, most jön az átmenet... Megállunk, szomjas vagyok.

Laci: Mit kérsz?

Józsi: Mi van?

Laci: Ásványvíz meg ásványvíz. A bor és a kóla majd az alkoholos jelenethez kell.

Józsi: Itt van egy pizzéria, majd hozatunk kaját. Most egy átmenet jön totállal. Megy a nyalás... (Magdához fordul) Pisilni tudsz? Most még ugyan nem kell.

Sanya (a sarokból): Én tudok, Józsi.

Józsi (nem veszi a lapot): Jó, úgy öt másodpercig nyalsz... Magda, te leveszed a lábad a kanapéról, megfogod Sanya kabátját, fölhúzod, és elkezded a pisztollyal simizni a ceruza körül. Neked még mindig fönn a kezed megadóan, fölkelsz a földről, szépen húzod le a ceruzához. Kigombolod a gatyát, te pedig lassan kibontod neki a ceruzát, és elkezded nyalogatni... Sanya, van rajtad alsógatya? Akkor attól gyorsan szabadulj meg. Te meg igyál!

Hátulról az egyik fiúszereplő beszél Józsinak.

Fiú: Híztál Józsi, amióta nem láttalak.

Józsi: Hízott a franc, inkább fogynom kéne, mert nyáron forgatjuk a Baywatchot, és abban szerepelni fogok.

Fiú: Hol?

Józsi: A Tiszta-tavon, már megrendelték. Sima hetero lesz, fiú, lány, talán egy kis pisivel. Aztán leforgatjuk a Gaywatchot, abban meg meleg fiúk vannak. Csinálunk egy harmadikat is, amiben csak lányok vannak lesbiben. Négy vízi mentő csaj... Na jó, gyertek vissza pozícióba. Ne aggódj, Sanya, nem kell a csajnak a szádba pisilnie.

Sanya: Persze, a múltkor is jól beszopattál ezzel! Még a szemembe is belehugyozott a csaj. Rendeljünk már egy pizzát!

Józsi: Laci, hozass hármat. Legyen inkább négy! Nem kell tenger gyümölcse, valami egyszerűt. Jó, vissza pozícióba... Tíz másodperc nyalás után megfogod a gallérját, kényszeríted, leül, hanyatt dől, átveszed a másik kezébe a pisztolyt... Ujjaztál vagy nyaltál utoljára?

Sanya: Nézd vissza, én már nem tudom.

Magda: Nyalt.

Józsi: Jó, akkor dörzsöljed neki.

Magda: Bepisilek.

Magda és Sanya ismét fegyelmezett és pontos. Józsi leáll, megint instruál.

Józsi: Itt lesz egy átmenet. Szopás után fölállsz,

és a pisztollyal mutatod Sanyának, hogy vegye le a ruháit. Rátartod a pisztolyt, széjjel teszed a lábad, elkezded maszturbálni. Azt nem veszem, amíg Sanya öltözik.

Sanya: Csináljuk már, mert behugyozok!

Józsi: Jó, mindjárt fogsz.

Sanya (vetkőzik): De jó idő van!

Magda: Ugye?

Sanya: Rajtad még ruha van, mit fázol?

Rövid szünet. Laci egy ládából egyszer használatos injekciós fecskendőt és ampullát vesz elő. Józsi elmagyarázza, hogy ez a szokásos papaverinum hydrocloridum injekció, minden patikában kapható. Helyi vérbőrséget okoz. Alkattól függően segíti a merevedést és az ejakuláció késleltetését.

Sanya: Nekem a merevedéssel nincs gond, csak nagyon hamar elélvezek. A szopás nem annyira veszélyes, de most lesz a dugás pisivel, ami engem lankaszt.

Egy lány térdel Sanya elé, megkérdezi, hogy mennyit adjon. Sanya azt mondja, hogy a fél nem elég, megállapodnak 0,75-ben. A lány megmutatja Sanyán, hol vannak a hímvessző tövében az

űgynevezett barlangos testek, ahol az injekció helyi vérbőséget okoz, és ezzel meggátolja a keringést. Ez lényegében azt jelenti, hogy a vér bemegy, de nem tud visszaáramlani. A lány szerint amíg a hatás fennáll, az illető csinálhat bármit, ehét, alhat, akkor is áll neki. Egy perc nem telik el, Sanya máris harcra kész. Abban a pillanatban, amikor a lány beadja az injekciót, a mellettem ülő lila ruhás lány borzadva rántja el a fejét, és sikít egyet. Azt mondja, hogy ő szakképzett ápolónő, négy évig dolgozott Svájcban, szívesen vállalta volna az injekció beadását. Józsi legyint, mondván, ez már rutin művelet, a stáb tagjai abszolút tudják, mikor mit kell csinálni. A következő forgatási szünetben aztán akad idő részletes ismertetésre. Sanya megnyugtat, hogy ha már sikerült elélveznie, nála visszaáll a normális rend. Hallott már persze olyan esetről is, hogy valaki kórházba került, mesélnek ilyen-olyan rémtörténeteket.

Józsi: Úgy szokott ez lenni, hogy ha hat-nyolc óra múlva is állva marad, akkor el szoktak menni az urológiára, ahol beleszúrnak, és lecsapolják a vért. Ha valaki két napig képes várni, akkor muszáj felvágni, hogy ki tudják kaparni, ami megalvadt. Ez

akkor fordul elő, ha nem veszik emberszámba a modelt. Azt mondják, hogy kapjon egy egész ampullával, az a biztos, akkor áll. Én inkább adom neki a felét vagy esetleg kevesebbet, és ha közben lelankad, akkor rászúrok még egy picit. Aztán kitapasztaljuk. Nálam eddig csak két vagy három sráccal fordult elő, hogy állva maradt. Mi mindent házilag oldunk meg, simán leszívjuk, hogyha kell. Csináltunk egyszer egy orvosos jelenetet hólyagkatéterezéssel. Egy igazi orvos csinálta, aki nem dug, de néha beszáll a játékba. Ő rendesen megkatéterezte a srácot. Egy nagy fecskendőbe langyos vizet szívott, és felnyomta háromszor egymás után a húgyhólyagba. Ilyet például senki sem csinált még eddig. Megcsináltuk az elsőt, és azonnal kaptunk még tíz megrendelést.

Magda ezt hallva felsikolt: Úristen! Józsi rámosolyog: lányokat is katéterezünk. Magda azt mondja, hogy köszöni szépen, de inkább nem kéri, neki szülés után már volt hozzá szerencséje, még egyszer nem szeretné. Újra kezdődik a jelenet. Sanya a hátán fekszik, Magda meglovagolja. Mindketten lihegnek. Eljött a pisilés pillanata.

Józsi: Kicsit még lovagolsz, aztán felemelkedsz,

és már pisiled is le a ceruzát.

Sanya: És a ceruza mikor pisilhet?

Józsi: Két percre rá. A lány pisil, te vered a farkad, és nézed a lányt. Full erotikusan mindent, jó? A maszkot most már húzd le teljesen, hogy ne álljon rajtad ilyen idiótán. Oké... Eksön.

A forgatás innentől kezdve akadozik. Előbb Sanya lába görcsöl be, aztán Magdáé. Sanya közli, hogy menten behugyozik, Józsit ez nem különösebben érdekli. Közelit vesz: „punci széjjel húz, és próbálsz pisilni”. Magda próbálná, de nem megy. Sanyát és Józsit is beleszámolva legalább nyolcan izgulunk, hogy sikerüljön már végre szegénynek. Sanya fölött guggol, iszonyúan erőlködik, de nem, és nem megy. Józsi noszogatja, hogy igyon még, mert az a titka a pisilésnek. Magda közli, hogy már megivott egy egész üveg ásványvizet, mégsem képes pisilni, viszont a víztől már hányingere van. Még néhány percre próbálkoznak. A helyzetet végül is az menti meg, hogy megérkezik a pizza. Józsi magához vesz egy szalámisat, a többi lekerül az ebédlőbe. Evés közben a jelenlévők szakmáznak.

Sanya: Egyszer egy nagyon csúnya öregasszonyt kellett megcsinálom, és eléggé türelmetlen volt a rendező. Az utolsó öt percet nem tudtuk felvenni, egyszerűen nem ment. Olyan stresszes voltam, hogy nem állt fel a farkam. Pedig csak annyi kellett volna csinálnom, hogy hanyatt fekszik a nő, én dugom, átfordulok, és az arcára élvezek, de nem ment! Végül is nem sikerült a film, így nem lehet eladni. És elbasztam egy napomat, mert nem fizettek, és nekik is üresbe ment le az a két óra.

Józsi: Amikor még színészként dolgoztam, sokszor ordibáltak velünk. Ilyen helyzetben mindenkinek nehezebb a dolga. Ordítással ugyanis nem lehet ösztönözni az embereket. Ezt persze azok, akik már az elejétől fogva csak kameráznak, nem tudják.

Mindenki jóllakott, Sanya és Magda ismét nekivág a csúcsjelenetnek.

Józsi: Na, megy a pisi?

Magda: Koncentrálok.

Sanya: Valahogy csináljuk már! Le fog állni a faszom, és be fogok hugyozni.

Végre sikerül, legalább egy percig zuhog, dől a

pişi Sanyára, az üőgarnitúrára, onnan a padlóra. Hátulról valaki közli, hogy szerinte istállószag lett, de ez senkit sem érdekel.

Laci takarít néhány percig, lehetőség szerint felmossa a pişit, Józsi bakapja a maradék szelet pizzát, aztán felkapja a kamerát, és teli szájjal igazítja el a szereplőket.

Józsi: Gyerünk, dugás van, így, ahogy vagytok. Kislány, dugás van, érted? Utána leszállsz, és letérdelsz Sanya elé. A hajadat hátrafogod.

Magda: Már rosszul hangzik!

Józsi: Te pedig, Sanya, fölállsz, elkezded pişilni a cicijét, aztán bele a szájába, te pedig fogod és köpöd vissza rá.

Magda: Remélem, nem hányok.

Józsi: Nem fogsz... Eksön.

Forog a kamera, Sanya pişil, úgy, ahogy kérték. Józsi 20-30 centire tőlük dolgozik a kamerával.

Józsi: Ááááá! Folyik ki a szádból. Köpöd vissza a farkára... Mondom, a farkára! Sanya, te pedig irányítsd! Ne a szemébe menjen, csak a mellére meg a szájába. Oké, nézd a lányt! Jó, maradj így. A lánytól még szopást kérek. Oké.

Szünet. Éppen időben, mert már nagyon

fojtogató a levegő. Józsi zuhanyozni küldi a fiút meg a lányt, de külön kéri őket, hogy ne törülközzenek meg, a testük maradjon nedves. Sanya szóvá teszi, hogy nincs kedve vizesen visszajönni. Kompromisszum születik, elég, ha a lány melle, meg a hasa marad nedves. Józsi bizalmatlan.

– Nagyon szeretném, hogy még tudjatok dugni rendesen – mondja nekik, majd felém fordul. – Van, amikor egymásnak esnek. Főleg akkor fordul elő, ha több a helyszín. Ha a lány jelenet előtt leszívja a partnerét, a fiúnak biztosan állni foga a farka, hiszen használták, de az élvezésnél már gondok lesznek. Lehet, hogy akár egy órát is várni kell, ezért nem szoktam engedni. Tartsák magukat ahhoz, hogy ez munka, nem szórakozás. Én sem szórakozásból vagyok itt. Ráadásul komolyabb munkát végzek, mint ők. Rajtam van az egész felelősség. Ha végeztünk, és annyira bejönnek egymásnak, felőlem összeröffenhetnek.

Folytatódik a forgatás. Józsi elbizonytalanodik, aztán úgy dönt, hogy „punciközele jön”. Sanyát és Magdát arra biztatja, hogy vizezzék be magukat egy kicsit. Eszmecsere kezdődik arról, hogy ilyan-e vagy inkább mégse. Józsi szerint az előbb kicsit sok

volt a pisi, féltő, hogy a későbbiekben már nem lesz. Az is igaz viszont – morfondírozik -, ha egyszer megindult, akkor miért ne lenne legközelebb is. Végül úgy dönt, hogy mégiscsak inni kellene. Sanya nagyot húz az egyik palackból, Józsi őrjöng, mondván, hogy az az ő vize. Ha nehezen is, de folytatódik a forgatás.

Józsi: Áll a répa?

Sanya: Mehet!

Józsi: Dugjunk, de úgy, hogy jó legyen. Mind a hármunknak. Oké, lábat föl! Egy-két másodperc múlva a cicidet is kiveszed, jó?

Magda: Jó, de olyan csúnya szegény. Hat gyereket szültem.

Józsi: Szültél? Akkor ne vedd ki. Tedd vissza! Hány éves vagy most?

Magda: 23 múltam.

Józsi: És hat gyereket szültél már?

Magda: Igen, minden évben egyet... Sajnos csak kettő él közülük.

Józsi: És lesz ebben az évben is?

Magda: Nem.

Józsi: Oké, eksön.

Sanya: Az a baj, hogy ez így nekem nagyon izgató, már a pisztolyt nézem, hogy ne élvezzek el!

Józsi: A jó ég áldjon meg, Sanya! Akkor váltunk! Odatérdelsz és elkezded ujjazni, két-három ujjal. Nem faust lesz, nem kell annyira benyomulni, de jól ujjazd meg. Így hozod rá a pisilési ingert. Ebből a pózból fog pisilni.

Magda: Majd meglátjuk, mert most semmiféle pisilési ingert nem érzek.

Józsi: Nem baj, eljátszod arccal. Az a lényeg, hogy a németek higgyék el, hogy pisilsz... Mi az a folt a lábadon?

Magda: Másfél éves voltam, amikor a szomszéd asszony leöntött forró vízzel. Hatszor plasztikázták, hét és fél hónapig feküdtem a János Kórház égési osztályán.

Sanya (az ülőgarnitúrát szagolgatja): Úgy be fog itt bűdösödni minden, hogy amikor megjön a tulaj, menten elájul.

Józsi: Most ne azzal foglalkozz, tedd már be végre... Maradj állva! Megvagy?

Sanya: Bazmeg, ez szűk! Szűk pinába azonnal beleélvezek. Nem sokáig fogom így bírni...

Józsi: Oké. Akkor kihúzod, és odaveregeted...

Eksön. Fordulj ki! Oké, vedd ki, húzd felém a seggét... Most élvezhetsz.

Ismét szünet. Utolsó póz. Sanya megkérdezi, hogy lesz-e anál. Józsi gondolkodik, azt mondja, hogy ha összejön még két pisilés, akkor nem kell. Magda ideges, azt mondja, folytatni kellene, mert elmegy a vonata. Panaszkodik, hogy az utolsó jelenet fáj. Sanya értetlenkedik, nem érti, hogy miért.

Magda: Mert hosszú.

Sanya: Hosszú, de vékony. Te meg lucskos vagy és szűk. Józsi, máskor olyat hozzál, aki beleül egy kétliteres kólásflakonba, olyat, akiben harangozni lehet.

Magda: Ne basszál már ki velem, csináljuk, mert még a végén lekésem a vonatomat, mindjárt hat óra van!

Négy óra alatt csak egy jelenetet sikerült felvenni. Józsi azt mondja, hogy a következő hányós lesz. A lány, aki négy évig volt ápolónő Svájcban, megiszik legalább két liter vörösboros kólát, aztán visszahányja a partnerére. Józsi szerint ezt mindenképpen érdemes megvárni. Inkább kihagyom...

JAKUZÁÉK DEBRECENBŐL

Laci: Ami önnek esetleg extrém, az másnak nem feltétlenül az. Terhes nők? Öregemberek? Mindegyikből van a katalógusunkban. Találnak benne egyszerű nagymamát, akinek nincs nyugdíja, 16 ezer forint segélyt kap havonta. Ő is szeretne életben maradni. Dolgozott nekünk egy pesti nagymama is, az unokája műtétjére gyűjtötte a pénzt.

Ketten vannak. Egy hónapban átlagosan húsz napotforgatnak, a fennmaradó tíz épphogy elég a filmek és a fotók rendszerezésére, valamint az üzlet lebonyolítására. Kettőjük között a munkamegosztás elég laza. Józsi kamerázik és rendez, minden más, tehát a szervezés, a műszak már Laci dolga. Három éve dolgoznak együtt. Laci előbb Józsi feleségét ismerte meg. Néha az ő éttermében ebédel

– Harsányi József vagyok. Debrecenben születtem, de Hajdúszoboszlón laktam 25 éves koromig. Most 28 éves vagyok. 20 évesen szereplőként vágtam bele a pornóba.

– Tarsoly László vagyok. 25 éves, komádi

származású.

Józsi: Debrecen híresen bigott város. Általában, a keleti országrészben sokkal zárkózottabbak az emberek. Mondhatnám azt is, hogy nem elég felvilágosultak.

Laci: Debrecenben az emberek teljesen elzárkóznak, ezért aztán elég nehéz modellt vagy helyszínt szerezni.

Józsi: Szoboszlón, ahol a fiatalságomat töltöttem, nem sok olyan lány volt, akihez ne lett volna közöm. Ezt tudta is rólam mindenki. Aztán megismerkedtem egy kabai fiatalemberrel, aki pornóproducer volt. Eleve úgy mutattak be neki, hogy elég nyitott vagyok a szexre. Megkérdezte, hogy lenne-e hozzá kedvem. Igent mondtam, és már aznap meg is történt. Jó emlékeim vannak az első forgatásról. Futárt játszottam, akinek egy irodahelyiségbe kell levelet kézbesíteni. A lány nagyon csinos volt, és körülbelül tíz évvel idősebb nálam. Egyáltalán nem idegenkedtem a dologtól, addigra volt már részem néhány olyan buliban, ahol két, sőt három lánnyal is voltam egyszerre. Ennek az említett úriembernek körülbelül egy évig dolgoztam. Közben híre ment, hogy ügyes vagyok, és vittek más

produkciókba is. Őszintén szólva borzasztóan nehéz kitörni az amatőrök közül. Hiába vagy tízszer ügyesebb, mint egy másik. Ha egyszer megbélyegeznek azzal, hogy amatőr vagy, akkor általában az is maradsz. Nekem szerencsém volt, meglátott egy német producer, és azt mondta, hogy nem ide való ez a gyerek. Kézen fogott, magával vitt. Felkerültem a profik közé, németek után olaszokkal és franciákkal is dolgoztam. A való világos Pandorával nem filmeztem, de ugyanannál a producernél dolgoztunk. Egyből felismertem a helyszíneket. 2000 környékén, lehet, hogy hétfőn én voltam egy helyszínen, kedden meg ő. Ahogy bekerültem a profik közé, anyagilag is nőtt az ázsó. Az amatőröknél egy jelenetért 20-25 ezret kaptam, ez százezer fölé emelkedett. Azt nem állítanám, hogy édesapám konzervatív; mindenesetre megmondta, hogy nem kifejezetten így képzelte el a karrieremet. Azt is mondta, nagyon reméli, hogy fiúkhöz nincs közöm.

tnnyi v«lt a kikötése: a fiából nem lehet homokos. Nem volt

egy komoly kikötés, mert melegpornót nyilván

nem csinállok, ez nálam nem is lehet kérdés. Kínáltak már háromszoros gázsít is, mégsem vállaltam. Rendezőként és kamerásként természetesen csinállok melegfilmet, pusztán azért, mert megfizetik. Lehetőleg melegekkel forgatok, heterókkal ugyanis nem lehet megfelelő minőségű filmet készíteni. Lerí róluk, hogy utálják, amit csinálnak. Két hetero fiú soha nem fog odaadással csókolózni.

Laci: Úgy kezdődött az együttműködésünk, hogy lányokat szereztem Józsinak. Ugyanis amikor befejeztem az iskoláimat, lányokkal kezdtem el foglalkozni, fogalmazunk úgy, hogy szervezőként. Nem is olyan régen még egyszerűen mentek ezek a dolgok: feladtam egy hirdetést, és jöttek a lányok. Mostanában elég sok a munkám. Eleinte fotóztam is, de már nem futja az időmből, annyi az adminisztráció.

Józsi: Jelenleg egy olyan német cégnek dolgozunk, amelyiknek annak idején is melóztam. Nagyon változott a pornóvilág. Azt is mondhatnám, hogy hátra arcot csinált. Nyolc évvel ezelőtt, amikor kezdtem a szakmát, az volt a felállás, hogy egy fiú, egy lány, és puncis szex. Az anál kifejezetten extra

volt. Az pedig, hogy egy fiú jelenet közben rápisilt a lány mellére, már borzalmasan extrémnek számított. Az ilyen jelenet volt mondjuk a végállomás. Manapság az alap hetero- szín abból áll, hogy anél, pisi orrba-szájba, és innen kezdve jönnek csak az extrák. A normál jelenetekkel tele van a padlás, ezeket a filmeket az emberek már nem veszik le a polcokról. Mi abban az erotikus, hogy lepisilik egymást? Szerintem semmi. Ez már nem az erotika világához tartozik, hanem maga a tökéletes perverzió. És egyre többen igénylik ezt.

Laci: Van itt, Debrecenben egy videotékás barátom, őt szoktam kérdezzgetni, hogy mit visznek az emberek. A helyzet az, amiről Józsi is beszél. Ebben a bigott városban, Debrecenben, a polcokon porosodnak a sima heterofilmeik, és a kereslet egyre nagyobb a bi, a homo, a pisis, a szado-mazo meg az állatos filmek iránt. Ezeket viszik. A fura az, hogy szembe jön velünk az utcán mondjuk egy normál kinézetű üzletember vagy munkás, aki tíz perc múlva a tékában a legújabb állatos filmet kéri. Ha összeszámolom, négy évig dolgoztam amatőr produkciókban, két-két és fél évet húztam le a profik között. A profi világban nincs igény a perverzitásra.

Profi ilyet nem vállal, az amatőrök viszont megcsinálják. Ez az oka annak, hogy egyre kevesebb a megrendelés profi filmre, és egyre több az amatőrre. Mi amatőr filmeket csinálunk, és annyi a munkánk, hogy nem győzzük. Ez azért van, mert én eladható, piacképes filmeket készítek, nagyon gyors átfutással. Egy-két nap forgatás, utána küldöm ki a nyersanyagot Németországba, egy hét alatt összevágják, és két hét múlva már a tékákban is van.

Laci: Nem támasztunk nagy igényeket a szereplőkkel szemben. Egy lánytól csak azt várjuk el, hogy legyen egészséges, töltsse be a 18. életévét, és nézzen ki valahogy.

Józsi: Ami a technikát illeti, ez egy Canon. Tavaly az év kamerája volt, mégis alig kerül többre egymilliónál. A digitális fényképezőgép kijött félmillióból. Vannak még a lámpák. Az a garnitúra, amivel most dolgozunk, alig volt több kétmilliónál. Komoly lámpaszettre nincs igazán szükségünk, szerintem éppen ez különbözteti meg a profi és az amatőr filmet. Óriási tévedés azt hinni, hogy attól amatőr egy film, hogy gyengébb minőségű. Ha így volna, meg sem vennék. Szerintem egy amatőr

produkciót nehezebb megcsinálni, mint egy profit. A profik a maguk 150 ezer forintjáért úgy dolgoznak, hogy szinte hozzájuk sem kell szólni. Ezt magamról is tudom. Nekem nem kellett mondani, hogy most ide állj, vagy oda, emeld fel a kezed, vagy fordulj ki. A profi a kamerának dolgozik. Az amatőrökkel egy jelenet felvétele kétszer-háromszor több időt vesz fénybe. Ha forgatok, nincsenek bennem gátlások: a szereplő bevállalta, én pedig kifizetem. Ezt a munkát csak úgy lehet csinálni, hogy száz százalékot beleadok, de amikor befejeztem, teljesen elfelejtem. A pornó összeegyeztethetetlen a családi élettel. A pornót alantas, mocskos dolognak tartom. Megalázza az embereket. A szereplők kiszolgáltatottak, hiszen normális ember legfeljebb kényszerből szeretkezik mások előtt. Nem, nem keveredtem ellentmondásba. Amikor srác koromban a barátaimmal együtt buliztunk, az élvezet volt, utána a pornót már a pénz miatt csináltam.

Laci: Pár év alatt már én is eljutottam arra a szintre, hogy benne vagyok a pornóban, de úgy, ahogy a cukrász süti a süteményt. Számomra ez teljesen normális dolog.

Józsi: Amikor a feleségemet megismertem, megmondtam neki, hogy mivel foglalkozom. Rövid idő alatt rábeszélte, hogy hagyjam abba. Igaza is volt. Azt mégsem lehet mondani egy feleségnek, hogy szia, drágám, este jövök, most megyek dolgozni, vagyis dugni.

Laci: A szakmában tényleg elterjedt, hogy a lányokat kipróbálják, de Józsinál ez nem fordulhat elő. Legfeljebb néha velem. Fél éve szakítottam a barátnőmmel, mert nem bírta elviselni, hogy ez a munkám.

Józsi: Pénzről nem beszélünk, maradjunk abban, hogy jól megélünk belőle. Annyit azért elárulok, hogy szó sincs milliókról jelenetenként.

Laci: Hogy honnan kerülnek ki a szereplők? Ezzel kapcsolatban is rengeteg rosszindulatú pletyka kering. Nálunk például egyetlen intézetis lány fordult meg a három év alatt. De ő is úgy, hogy az intézet után külföldre ment dolgozni, hazajött, és csak utána kezdett el pornózni. Például egyetlen cigánylány dolgozik nekünk. Ő most éppen itt is van.

Józsi: Nem vagyunk rasszisták, nekem például inkább jó tapasztalataim vannak a cigányokkal kapcsolatban, mint rosszak. Legalább öt újságban

hirdetünk, de az utóbbi évben egyetlen cigány sem jelentkezett. Szerintem annyira tartanak a megkülönböztetéstől, hogy még hozzánk sem mernek eljönni. Szereplőink többsége nagyon rossz anyagi körülmények között él, számukra ez a munka a megélhetést jelenti.

Laci: Jómódúak főleg a meleg szereplők között vannak, de azok a srácok nem is a pénz miatt jönnek, hanem hogy ismerkedjenek a hozzájuk hasonlókkal.

Józsi: Szó volt róla, hogy csinálunk melegfilmeket is. Hát mit mondjak, ez elég meleg nekünk. Én egyébként azt tapasztaltam itthon és külföldön is egyaránt, hogy a heterók borzalmasan megkülönböztetik magukat a melegektől. Egy hetero még a helyszínt illetően sem közösködik a melegekkel. Kizárólag külön forgatnak. Amikor beesett az első melegfilm-megrendelés, egy darabig értetlenkedtünk, aztán úgy voltunk vele, hogy megcsináljuk, mert ha nem, a megrendelő majd húzza a száját, és elmegy máshoz. Ebben a szakmában csak az él meg, aki jó filmet csinál, és mindent megcsinál, amit kérnek tőle. Vagyunk éppen elegenden a piacon. Ha valamit én nem vállalom,

elvállalja majd más. Hányan vagyunk a piacon? Amatőr filmet hét-nyolc csapat csinál, profit egyetlen producer és néhány külföldi, legalább három francia csapat, meg négy-öt olasz.

Laci: Az egy dolog, hogy mit kér a megrendelő, az pedig már egy másik, hogy lesz-e hozzá szereplő. Általában van, részint olyanok, akik az extra munkát extra pénzért vállalják, részint pedig azok, akiknek már civilként is volt aberrált gondolatuk. Találkoztam már a privát életben olyan lánnyal, aki gondolkodott azon, milyen lenne, teszem azt, ha egy kutya kinyalná őt. Mi soha, senkit nem kötelezünk semmire. Megkérdezzük: vállalja-e a szerepet, ha igen, jó, ha nem, hát nem. Volt egyszer egy erőszakos jelenet. Azt kellett játszani, hogy két fiú megerőszakol egy lányt. Amikor vége volt a felvételnek, megdicsértem a lányt, hogy milyen ügyesen játszott. Erre elsírta magát. Kérdeztem tőle, hogy mi a probléma. Pityergett, és azt mondta, hogy vele ez már megtörtént a valóságban is, méghozzá a családban.

Laci: Ami önnek esetleg extrém, az másnak nem feltétlenül az. Terhes nők? Öregemberek? Mindegyikből van a katalógusunkban. Találnak

benne egyszerű nagymamát, nincs nyugdíja, havonta kap 16 ezer forint segélyt. Ő is szeretne életben maradni. Dolgozott nekünk egy pesti nagymama is. Az unokája műtétjére gyűjtötte a pénzt.

Józsi: Bárkit kérdez, azt fogja mondani, hogy hozzám szívesen járnak a szereplők. Én is forgattam, átérzem a helyzetüket. Az amatőröket gyakran nem veszik emberszámba. Munkadarabnak, tárgynak tartják, és sokszor úgy beszélnek velük, mint egy kutyával. Annak idején előfordult, hogy ordítottak velem, szidtak, ezért nálunk ez soha nem történhet meg.

Laci: Vannak persze olyan megrendelések, amelyeket nagyon nehéz teljesíteni, mert kevesen tudják elviselni. Ilyen a faust, az ökölszex, amikor a kéz csuklóig behatol a punciba vagy a fenékbe. Az análszexet egyébként a melegek jobban bírják. Az már komoly extrának számít, amikor egy fiú fenekébe két fiú hatol be.

Józsi: Csináltunk egy egyedülálló filmet, olyat, amelyet Magyarországon még senki. Lábszexről van szó. Ez azt jelenti, hogy egy meleg fiú fenekébe úgy lépnek bele bokáig, mint egy csizmába.

Laci: A megrendelést követő két hónap arra ment el, hogy megtaláljuk azt az embert, aki képes mindezt elviselni. Az országban három ilyen meleg van. Közülük kettővel forgattunk. .. Mármint mi undorító? Hát az biztos, hogy tőle ne sajnálja senki a pénzt, ha valaki mégis ezt teszi, próbálja csak ki!

Józsi: Nagy a hajsza, de így lehet előrelépni, haladni. Mindenkinek más lehetőségei vannak. Gyűjtögetem a kis pénzemet. Nem lehet tudni, hogy mit hoz a csatlakozás. A feleségemmel csinálunk egy céget, az üzletet havi 400 ezerért béreljük. Szeretnék megvenni, de nem kevés pénzt, 50 milliót kell érte fizetni. Ház, lakás, már minden megvan. Nemsokára gyerekünk lesz. Szeretnék neki mindent megadni. Hajtani kell.

Laci: Én is gyűjtögetem a pénzt, előbb-utóbb a vendéglátóiparba akarok befektetni.

ZSANETT DEBRECENBŐL

Elindult a filmezés Józsiékkal. Egy év alatt rengeteget forgattam. Negyvennél abbahagytam a számolást. Filmben sok mindent vállalok, kivéve az

animalszexet. Amit lehet, trükkkel oldok meg, de van, amit meg kell csinálni. A pisilés borzasztó kellemetlen, de nem lehet megúszni. Régen még voltak szép, erotikus filmek, amik felcsigázták az embert. Én például szeretkezni szeretek. Nekem nincs igényem arra, hogy bedugja, kiveszi, és kész. A magyar pornófilm arról szól, hogy szopunk, baszunk, elélvezünk. Erre azt szokták mondani, hogy nyilván azért van így, mert perverzek az emberek.

29 éves vagyok. Édesapukám meghalt, amikor hároméves voltam, fölakasztotta magát. Nagy törés ez az életemben. Végigéltem. Láttam, hogy anyu feltöri a spájzajtót, sikítozik, az aput szólítja, és ő nem válaszol. Azóta is megmaradt a fejemben. A húgom másfél éves volt, és ott ordított mellettem. Azóta, hároméves koromtól állandóan migrénes rohamaim vannak. Nyilván pszichés okok állnak a háttérben, de nem tudnak rajta segíteni az orvosok, pedig a mai napig járok kezelésre. Képtelen vagyok feldolgozni azt, amit akkor átéltem. Ötéves koromban került hozzánk a nevelőapám, akit apunak szólítok a mai napig is. Megbecsülést igazán soha nem kaptam tőle. Próza- és versmondó voltam, az egészségügyi szakközépiskolában osztályelső, és

közben mindig azt hallottam a nevelőapámtól: nem dicsérlek meg, nehogy elbízod magad. 1992. június 6-án végeztem, július 1-jén már dolgoztam. A nevelőapám azt mondta, hogy már nem jár utánam az árvasági, meg a családi pótlék, ő pedig nem fog eltartani. A fele fizetésemet haza kellett adni. Anyámhoz sem mehettem soha panaszra, mert szerelmes volt a nevelőapámba. Született két mostohatestvérem, de mindig minket dolgoztattak a húgommal. Télen ki kellett mennünk az erdőbe fát gyűjteni, mi hordtuk be a szenet, és gondoztuk a nevelőapám 300 nyulát, de akkor is korán kellett kelniünk, amikor dohánytörés volt.

Tizenhat éves koromban voltam először szerelmes. Öt évig tartott, nagyon szerettem azt a fiút. Tőle van a kislányom. Tényleg azt hittem, hogy a férjem lesz az első és az egyetlen az életemben. Húszévesen mentem hozzá, az esküvőnk életem legboldogabb napja volt. A férjem nagyon gyakran megvert. Befolyásolható ember volt. Ha a munkahelyén valami rosszat hallott, hazajött és megvert; de ha a barátja sértette meg, akkor is. Terhesen is bántott, ütött, rúgott, brutális ember volt. Eleinte túrtem, mert szerettem, ráadásul ő volt az

első az életemben, akivel testileg érintkeztem. A szex nem volt fontos számomra. A férjemmel sosem volt orgazmusom. De soha nem léptem félre mellette.

Huszonegy éves voltam, amikor megszületett a kislányom. Szerintem már a hasamban érezte, hogy valami nem stimmel. Az a babának sem jó, ha szoptatás közben ütik az anyját. Sokszor fölsírt. Úgy éreztem, a gyereket nem tehetem ki ennyi rossznak, így egyik napról a másikra eljöttem a férjemtől. Otthagytam neki a lakást, amit közösen vettünk. Gyűjtöttem a fizetésemből, félretettem a hálapénzt, nem ittam alkoholt, nem dohányoztam. Sokat nélkülöztem azért a lakásért. Hazamentem anyámékhoz a gyerekekkel, de a nevelőapám azt mondta, hogy aki egyszer elment, ne jöjjön vissza. Elköltöztünk egy 15 ezer forintos albérletbe, de vittem magammal a húgomat is, mert ahogy kikerültem a családból, ő volt a következő fekete bárány, akit bántani lehetett. A klinikán dolgoztam, a kicsit bölcsődébe adtam. 40-50 ezer forint volt a havi bérem, abból kellett megélnünk.

A második kapcsolatom négy évig tartott. Nem tudnám megmondani, hogy mivel foglalkozik,

szerintem ő egy abszolút tehetség. Zenét szerez. Vele eleinte jó volt a szex, aztán már nagyon ritkán voltunk együtt. Másfél havonta egyszer. Azt mondta, hogy többet nem lehet, mert fölborul a bioritmusa. Próbálkoztam, próbálkoztam, bevetettem minden női praktikát, mégsem kellettem neki. Pedig jól néztem ki, sportos voltam, vékonyabb, mint most. Két évig nem is dolgozott mellettem, én tartottam el. Közös jövőt terveztünk, mégis vége lett a kapcsolatnak. Négyyszer kérte meg a kezem, de nem lett belőle semmi. A gyerekem kétéves koráig volt velem, tizenegyszer költöztünk. Mint a batyut, úgy vittem a hátamon. Három műszakban dolgoztam, hogy eltartsam magunkat. Tudtam, hogy pénzt kell csinálnom, még ha vért izzadok is. Ám nem volt kire hagyni a gyereket, végül is a férjem szülei nevelik. Egyszerűen nem volt más választásom. Borzalmas dolog volt tőle megválni, idegösszeroppanást is kaptam. Belefáradtam. Rájöttem, hogy képtelen vagyok többet kihozni magamból.

2002 elején, pontosan február 11-én megváltozott az életem. A klinikán megismerkedtem egy úriemberrel. Koponyasérüléssel került hozzánk,

éjszakás nővérként én foglalkoztam vele. Abban az időben a munkába temetkeztem, nagyon sokat dolgoztam. Az albérletbe legfeljebb ruhát váltani, fürödni mentem, nem szerettem hazajárni. Na, akkor az a fiatalember saját felelősségére hazament, de előtte randit kért tőlem. Találkoztunk, nagyon aranyos volt hozzám. Sajnálta, hogy anyagi gondjaim vannak. A randiból nem igazán az lett, amire számítottam, a fiú ugyanis elmesélte, hogy mivel foglalkozik. Azt mondta, férfi és nő között üzlet is létrejöhet, felajánlotta, hogy segít nekem. Egy hétig gondolkodtam, mindennap fölhívtam, egyszer igent mondtam, máskor nemet. Végül döntöttem: kell a pénz. Azóta is ezzel a fiúval dolgozom, ő a közvetítőm.

Az embereknek van igényük a fizetett szerelemre. A kuncsaftok részint hirdetésekre jelentkeznak, ezenkívül a közvetítő – nevezzük a barátomnak – rengeteg kapcsolatot tart fenn, természetesen magasabb körökben is. Egyik vendég hozza a másikat. Az én dolgom az, hogy állandóan készenlétben legyek. Mindig fitten várom, hogy megcsörrenjen a telefon, akkor mennem kell, mindegy, hogy éjszaka van-e vagy nappal. Ez a fiú

olyan nekem, mintha a férjem lenne. Állandóan jeleznem kell, hogy mikor, hová megyek. Nemcsak Debrecenben dolgozom, beutaztuk már az egész országot. A vendégeim felsőbb körökben mozognak. Ők igényes, dekoratív hölgyekkel szeretnek szórakozni. Legtöbbjük számára a feleség és a család szent dolog, de azért időnként lányokra vágynak. Számomra ez egy üzlet. Nem szeretek vitatkozni, az a korrekt, ha ideadja a kezembe a pénzt, én pedig cserébe kielégülést nyújtok neki, úgy megy haza a feleségéhez, hogy jól érezte magát. Lehet, hogy otthon odabújjik az asszonyhoz, hogy „szeretlek, drágám”, de tudom, a lényegét tőlem kapta meg.

Volt olyan vendégem, aki az impotenciájával már körbejárta az orvosokat, aztán kikötött nálam. Megmondtam neki, hogy lehet segíteni a problémáján, de ahhoz olyan nőre van szüksége, aki előbb lelkileg kerül hozzá közel, és csak aztán fizikálisan. Visszaadtam a férfiasságát. Én az üzletben is szeretem kihozni magamból a maximumot. Második éve csinálom, pontosan nem tudnám megmondani, hogy hány emberrel volt kapcsolatom, de biztos, hogy több százal. Akit a

kurválnokos nem visel meg lelkiileg, az fehérmájú. Én pontosan tudom, hogy mit miért csinállok. A pénz kell a gyerekeim-

ZSANETT DEBRECENBŐL

nek, de így is időnként el kell vonulnom néhány napra, hogy kisírijam magam, vagy valakivel megbeszéljem a dolgaikat. Hál' istennek, van kihez fordulnom, van az életemben egy férfi és egy nő. Ők az én lelki támaszaim. A nő, akiről beszélek, az egyik kolléganőm, ő például a fitneszben tudja levezetni a feszültséget. A prostituált kénytelen állandóan kibújni önmagából. Óriási a pörgés, és hiába van az embernek problémája, migrén vagy éppen petefészekciszta, át kell öltözni, át kell vedleni, el kell játszani, hogy minden rendben van. A pénz nagy úr. Ha van pénzem, vehetek ruhát a gyermekemnek, ki tudom fizetni a beiskolázást.

Lacival az üzlet hozott össze. Rendelt egy hölgyet, kimentem hozzá, és megkérdezte, hogy volna-e kedvem a filmezéshez. A közepébe vágott, nem egy szokványos aktust mutatott a videón. Most mondjam ki? Pisi, kaka, csupa olyasmi, amit az én gyomrom nem bír el. Együtt laktam albérlésben egy kolléganővel, őt például foglalkoztatta a dolog.

Szerintem erre született. Én viszont nem. Mindenesetre Laci mondta, hogy lenne egy forgatás Eger mellett Noszvajon, méghozzá egy Oscar-díjassal, Hopka Ferivel. Az indulás reggelén azt mondtam, hogy nem. Józsi jött föl hozzám, hogy ugyan már, gyere, számítanak rád. Két lányt vártak, az egyik már lent volt az autóban. Na jó, elmentem. Végül is pozitív volt az élmény, Józsival forgattam. Rengeteget segített. Az operatőr német volt, egy szavát sem értettem. Józsi súgta a fülembe, hogy mit csináljak, hogyan forduljak. Végül is ment minden ütemesen. A legnagyobb elismerés az volt, hogy a végén odajött hozzám az operatőr, a kezem helyett a mellemet rázta meg, azt mondta: minden oké, nagyon jó voltál. Azt hiszem, 25 ezer forintot kaptam ezért a jelenetért. Két-három óra alatt kerestem ennyit. Elindult a filmezés Józsiékkal. Egy év alatt rengeteget forgattam. Negyvennél abbahagytam a számolást. Filmben sok mindent vállalok, kivéve az animal-szexet. Amit lehet, trükkkel oldok meg, de van, amit meg kell csinálni. A pisilés borzasztó kellemetlen, de nem lehet megúszni. Régen még voltak szép, erotikus filmek, amik felcsigázták az

embert. Én például szeretkezni szeretek. Nekem nincs igényem arra, hogy bedugja, kiveszi, és kész. A magyar pornófilm arról szól, hogy szopunk, baszunk, elélvezünk. Erre azt szokták mondani, hogy nyilván azért van így, mert perverzek az emberek.

Privátban a tarifám: 10 ezer egy óra, plusz az extrák. A közvetítési díjam 50 százalék, van viszont sofőr, aki fuvaroz. Ha ügyes vagyok, és jól tudok dolgozni, 25 ezer forintot zsebre tehetek egy óra alatt. Két extrám van, az óvszer nélküli francia 5 ezerért, és az anál 10 ezerért. Van rá igény bőven. Nyilván azért, mert amit nálam kapnak, ahhoz máshol nem jutnak hozzá. Van, aki nő, mellette szeretője is van, de ott vagyok még én is, a kurvája, akihez rendszeresen jár. A szex a mindennapi dolgainkhoz tartozik. Ha a szexszel valami nincs rendben, akkor előjönnek a lelki, sőt a testi problémák is. A társadalom bármennyire tagadja, a szexre és a pornóra igenis van igény, és még lesz is nagyon sokáig.

**DEBRECENI
TÁRSASÁGÁBAN**

PÁROS

ZSANETT

Forgattam már én is úgy, hogy egy kis csövet vezettek el a farkam mellett, és a technikus abba nyomta hátulról a vizeletet. Ezt egyébként a spermával is meg lehet csinálni. Németországból hozzák be ezeket az anyagokat, így a műgecit is. Azt egy fecskendővel felnyomják a húgycsőbe, össze kell fogni a végét, és amikor a rendező szól – azután, hogy felvették az arcjelenetet csak el kell engedni. A filmen pedig azt lehet látni, hogy na hát, mekkorát élvezett ez a faszi.

Erik és Rita öt éve élnek együtt, van egy másfél éves gyermekük. Az egészpornózást csak a pénz miatt kezdték el. Forgatási szünetben beszélgettünk.

Erik: Egy újságban olvastuk, hogy lányokat és párokat keresnek erotikus filmezéshez, illetve fotózáshoz. Kellett a pénz, így azon gondolkodtunk, mi lenne, ha mi is jelentkeznénk. Néhány hét után a párom mondta ki a végső szót: vágjunk bele! Mivel a szakmám központifűtés-szerelő, a másik lehetőség az lett volna, hogy külföldre megyek dolgozni, ott mégiscsak jobban fizetnek. Viszont nem akartam

hónapokra elszakadni a családtól; akkor még a baba is csak néhány hónapos volt. Szeretjük a szexet, azzal nincs probléma, de a forgatások nem erről szólnak. Ha valakit – ahogy bennünket is – a pénz motivál, akkor ez is csak egy munka. Igyekszünk kerülni a feltűnést, lehetőleg csak olyan produkciókban veszünk részt, amiket külföldön mutatnak be. Ezért is döbbentünk meg, amikor egy ismerősünk szólt, hogy az egyik magazinban látta Ritát.

Rita: Én mentem le az újságoshoz. Útközben arra gondoltam, hogy biztos csak egy kis képről lehet szó. Amikor megláttam az újságot, elfehéredtem, és azt hittem, nyomban összeesem. A címlapon szerepeltem, teljes életnagyságban. Egyébként sem szeretem magamat viszontlátni, azt pedig végképp nem akarom, hogy a szüleim tudomást szerezzenek a dologról. Néhányan a szűk baráti körből tudják, hogy mivel foglalkozunk, de egyébként titokban tartjuk.

Erik: A második forgatáson – talán fél évvel ezelőtt – elénk tettek egy német nyelvű szerződést. Egy kukkot sem értettünk belőle. Kérdeztük is, hogy a filmet bemutatják-e Magyarországon, mert ha igen,

nem vállaljuk a munkát. Természetesen nemmel válaszoltak. A magyar közvetítőtől hiába kér segítséget az ember, ő úgylis csak azt fogja mondani, ami a saját érdekeinek megfelel. Volt egy rossz sejtésem, de az anyagiak meggyőztek. Három jelenetért körülbelül nyolcvanezer forintot kaptunk.

Rita: Egy kívülállónak úgy tűnhet, hogy ezzel a munkával könnyen sok pénzt lehet keresni. Ez nem így van. Ezért a pénzért meg kell szenvedni. Vannak gusztustalan dolgok, például olyan jelenetek, amikor beöntést adnak a lánynak vagy jól berúgatják, hogy aztán kihányjon mindent. Minél durvább egy szín, annál többet fizetnek érte. Mielőtt elkezdtük volna, jelenetenként negyven-ötvenezer forinttal számoltunk. Kiderült, hogy maximum húszezret fizetnek, még akkor is, ha vállalom az análszexet. Ennél a cégnél egy jelenet húszezer, aztán köszönik szépen.

Erik: Ugyanannyi pénzt kapunk, akár párban, akár külön dolgozunk. Mennyire viseli meg a kapcsolatunkat? Sokszor nem könnyű. Ha Rita egyedül dolgozik, előfordul, hogy amikor hazaér, nem tudom megállni és beszólok neki: Ma megint jól megbasztak, mi? Egyébként ez kölcsönös.

Rita: Most már ritkábban tesszük szóvá ezeket a dolgokat. A magánéletben nem csaljuk meg egymást. Nálam a megcsalás ugyanis azt jelenti, hogy nemcsak testileg, de lelkileg is vonzódok a másikhoz. Egy valamit utálok, a hazugságot. Ha mindezt a hátam mögött csinálja Erik, és nem mondja a szemembe. Ha azonban odaáll elé: figyelj, drágám, ma volt egy csinos lány az egyik jelenetben, egész jól éreztem magam vele, akkor azt mondom, egészségedre!

Erik: Igen, meg azt, hogy egy hétig hozzám sem nyúlsz... Szeretnénk saját lakást venni. Ha összegyűlik rá a pénz, abbahagyjuk a pornózást. Mindketten huszonkét évesek vagyunk, most még könnyebben kezdünk új dolgokba. Rita „másodállásban” konzumálásból él. A kettőnk munkájával, plusz a forgatásokkal úgy négyszázezer forintot keresünk havonta, ebből körülbelül kétszázezret tudunk félretenni. Természetesen a lakásvásárlásba a szülők, a nagyszülők is besegítenek majd. Bízunk benne, hogy az év végén már saját otthonunk lesz. Ami a konzumálást illeti, teljes mértékig megbízom a páromban. Ha dolgozik, csak a testét osztja meg mással, a lelkét nem.

A beszélgetésbe Zsanett is bekapcsolódik.

Zsanett: A konzumálás nem arról szól, hogy válogatás nélkül kefélünk mindenkivel. Ha valaki nem szimpatikus, akkor nemet mondok. Itt üzletről van szó, hadd döntsem el én, hogy kinek adom oda a testemet. Ebben a szakmában az az elismerés, ha egy vendég többször is találkozni akar veled. Ha azt érzi, hogy nemcsak a testével, de a lelkével is foglalkozol. Ezt az egészet addig lehet csinálni, amíg az ember tükörbe tud nézni anélkül, hogy hányingere lenne saját magától. Bár szerintem havonta egyszer mindenki kibőgi magát.

Erik: Nem verjük nagydobra ezt sem. Néhány hónappal ezelőtt egy ismerős látta a páromat legénybúcsún táncolni. Ilyenkor, ha rákérdeznek, azt mondjuk, hogy Rita ezzel egészíti ki a fizetését. Nincs ebben semmi rossz. A lakásvásárláson kívül nincs komolyabb tervünk. Jó lenne azonban egy tengerparti nyaralás.

Rita: Még sosem jártam külföldön, és nagyon szeretnék eljutni néhány szép helyre. Nincs titkos vágyam, úgy érzem, hogy mindennek tudnék örülni. A legfontosabb azonban a család, szeretnénk még

gyereket.

Zsanett: Ha találnék egy szerető társat, akkor én is vállalnék még egy gyereket. Arra viszont nincs szükségem, hogy gyerekkel együtt verjenek, rugdossanak, ebből elég volt. Nincsenek elérhetetlen vágyaim. Ápolónőként dolgozom, és annak örülök, ha a betegek elégedettek a munkámmal. Az is jólesik, amikor ez a csapat visszahív forgatni, vagy egy kuncsaft, akivel egyszer már találkoztam, újra engem akar. Ez azonban nem életcél. Normális családi életre vágyom, meghitt otthonra. Igazi háziasszony szeretnék lenni.

Erik: Gondolkodtam már azon, hogy mi hiányozna a legjobban, ha abbahagynám ezt a munkát. Azt hiszem, hogy maga a jólét. Zavarna, hogy kétszer is meg kellene gondolnom, mire adhatok ki pénzt, mert előtte még ki kell fizetnem a számlákat is.

Rita: Nálam az első a gyerek. Ha az utolsó forintról lenne szó, azt is rákölténém. Inkább három napig nem eszem, csak neki mindene meglegyen.

Erik: Meg is látszik rajtad...

Rita: Én semmit nem kaptam meg otthon, amit szerettem volna. Sokszor megverték, még egy

babám sem volt, nehéz anyagi körülmények között nőttem fel. Nem akarom, hogy a gyerekemnek is ezt kelljen átélnie. Amire rámutat a boltban, azt megveszem neki. Ez számomra természetes.

Erik: Homofilmekeket nem vállalok, esetleg bi-t, ha nagyon kell a pénz, de abból is csak olyat, amikor én dugok. Egy sima heterojelenetre tízezret adnak egy fiúnak, egy bi-nél pedig tizenötöt. Néha én is használok injekciót, nem fáj, de azért egy kicsit kellemetlen. Emlékszem, az első alkalommal tizenhat órán keresztül állt a farkam. A végén már olyan fájdalmaim voltak, hogy a földön fetrengtem.

Rita: Reggel nyolckor kihívtam a rohammentőt, mert nem bírtam nézni, ahogy szenved. Az elején még azt hittük, hogy lelankad, de hiába a hideg víz és az egyéb praktikák, semmi sem segített. Amikor bevitték, folyamatosan sírtam: Úristen most mi lesz vele, levágják?

Erik: Adrenalint kaptam sóoldattal hígítva.

Zsanett: Ezt felfüggesztőszernek hívják. Egyébként ebben a szakmában lehet ügyeskedni, trükköket használni.

Erik: Forgattam már én is úgy, hogy egy kis csövet vezettek el a farkam mellett, és a technikus

abba nyomta hátulról a vizeletet. Ezt egyébként a spermával is meg lehet csinálni. Németországból hozzák be ezeket az anyagokat, így a műgecit is. Azt egy fecskendővel felnyomják a húgycsőbe, össze kell fogni a végét, és amikor a rendező szól – azután, hogy felvették az arcjelenetet csak el kell engedni. A filmen pedig azt lehet látni, hogy na hát, mekkorát élvezett ez a faszi.

Zsanett: A lányok krémeket használnak, de ha jó a társaság, akkor el tudok feledkezni arról, hogy hány ember is áll körülöttem. Ilyenkor még az is elképzelhető, hogy magamtól benedvesedem.

Erik: Szerintem egy lánynál lényegtelen, hogy a filmben elélvez-e vagy sem. Elég, ha jól játssza a szerepét.

Rita: Azért az sem olyan könnyű. Vannak olyan pózok, hogy félóra múlva már görcsöl a lábad. Előfordult olyan eset is, hogy potyogtak a könnyeim, remegett mindenem, de a rendező azt kérte, hogy tartsam a pózt még öt percre.

Zsanett: A normál és az análiszex között általában van egy kis szünet, amíg bemelegítjük a másik nyílást. Annál a jelenetnél én is ezt vártam. Hasra feküdtem, gondoltam, megáll a kamera, de a

francokat! Két ember hátulról megfogta a lábam, akkor már éreztem, hogy itt valami nem stimmel. A gyerek meg bevágta a farkát úgy, ahogy volt, szárazon. Eleteemben talán akkor ordítottam a legnagyobbat, még a könnyeim is kifolytak. Persze nem adtak érte több pénzt, de legalább megdicsérték, hogy mennyire hiteles voltam. Aztán, amikor a nőgyógyászm megvizsgált, azt mondta, hogy a végbélnél van egy kis berepedés. Egyébként nagyon teherbíró vagyok. Két héttel a vakbélműtétem után már forgattam. Sok mindent megcsinál az ember, ha kell az a rohadt pénz... Szoktam elemezni a pornófilmeket, főként a szopásjelenetet. Istenem, micsoda különbség van szopás és szopás között! Van, aki csak bekapja, és van, aki profi módon játszik vele. Láttam olyan színésznőket, akik megfogták a férfi farkát, éppen csak a makkját nyalogatták, a pasi pedig eljátszotta, hogy mennyire élvezi, közben a farka hol fölállt, hol meg lekonyult. Én egy buzinak is úgy felállítom a farkát, hogy az kökemény lesz! És a számba fogja adni, mert arra is képes vagyok, hogy felkeltssem a kíváncsiságát.

PLATINA

Az orális jelenetnél hátratették a kezem, a fiú irányította a fejemet. Egy kicsit durvábban ment a dolog, mint kellett volna. A nyál összegyűlt a számban, és amikor le akartam nyelni, a srác elélvezett. A nyelvem kicsit oldalra fordult és felszakadt, a szám pedig rögtön bekékült, és feldagadt. A jelenetet csak akkor állították le, amikor a vér már kicsordult a szám szélén. A rendező azt akarta, hogy folytassam. Kimostam a számat, és befejeztem a jelenetet. Aztán mondták, hogy jöhet az anál. Megdöbbentem, análról egyáltalán nem is volt szó. Még rá is kérdeztem a forgatás elején, mi lesz a program, hogy fel tudjak rá készülni. „Jó, akkor adjátok a gélt, hogy be tudjak melegíteni” – mondtam. „Milyen gélt?” Visszakérdeztek, mert ők nem hoztak, mondván ez az én dolgom lenne. Végül találtunk egy régi balzsamot, azzal kentem be magam, de nem sokat segített. Pokolian fáj.

Másfél-két hétig még éreztem a behatolást. A számmal pedig orvoshoz kellett járnom, és egy hétig csak szívószállal tudtam enni.

Miért Platina? Kommunikációórán azt a feladatot kaptuk, hogy alkossunk egy szót a nevünk betűiből. Nekem a Platina jutott először eszembe. Megtetszett, és később ez lett a művésznevem is.

Másfél évvel ezelőtt feladtam egy hirdetést: tizenkilenc éves, jó megjelenésű lány fazekas végzettséggel állást keres, de szívesen vállalna más munkát is. A megjelenést követő néhány órán belül csörgött is a telefonom. Volt, aki ügynöki munkát ajánlott, a legtöbben azonban fényképezéssel vagy pornóval próbálkoztak. Azt ugyanis kifelejtettem a hirdetés szövegéből, hogy erotikus munka, illetve szex kizárva. A sokadik ilyen telefonhívás után arra gondoltam, hogy mi lenne, ha a következőre igent mondanék, csak úgy, kíváncsiságból. Mindig is érdekelt a dolog. Gondoltam, egyszer ezt is ki lehet próbálni. Pénzre volt szükségem, ráadásul nagyon padlón voltam. Szakítottam a barátommal, és szerettem volna egy kicsit megleckéztetni. Elképzeltem az arcát, amikor majd a fejéhez vágom, hogy szerepeltem egy pornófilmben! Ehhez persze

ismerni kell a szakításunk körülményeit.

Ivánnaal tizenennyolc éves koromban ismerkedtem meg. Nyolc hónapja jártunk együtt, amikor az Erotika Kiállításon azt mondta, hogy szeretne pornófilmben szerepelni. Megdöbbenem. Talán a lányok bűvölték el, a mai napig nem tudom, miért hozta elő ezt a dolgot. Elég határozottnak tűnt, azt mondta, hogy csinálhatnánk együtt is, de nem akar kényszeríteni. Ő viszont mindenképpen ki fogja próbálni. Ez eléggé szíven ütött... Nem tudom, hogyan kellett volna reagálnom. A kapcsolatunk néhány hét múlva véget ért. El voltam keseredve. Arra gondoltam, hogy a következő ajánlatot elfogadom, bármi is legyen az. Talán nem kellett volna. Az illető lányokat közvetített fotózásokhoz, filmezéshez, táncolni... Az első alkalommal készített rólam néhány aktfotót, felírta az adataimat, és azt mondta, hogy a jövő héten már lesz is egy forgatás, ahol dolgozhatok. Szimpatikusnak tűnt, de később kiderült, hogy egy aljas, pénzéhes alak. A forgatásból persze hetekig nem lett semmi, csak hitegetett. Közben részt vettem egy próbafelvételen, gondoltam, kipróbálom, hogy tudok-e a kamerák előtt teljesíteni. A partnerem – egy fiatal srác – az első pillanattól kezdve

szimpatikus volt. Csináltunk egy normál szettet, minden rendben ment. Vele aztán összebarátkoztunk, és a mai napig tartjuk a kapcsolatot.

Egy hónapra rá volt az első munkám, egy anyalánya sztori, és még aznap délután egy másik jelenet, amikor két sráccal kellett együtt lennem. Ha jól emlékszem, összesen harmincötezer forintot fizettek a két jelenetért, de a pénzt nem nekem, hanem a közvetítőnek adták, aki először levette a saját részét, és csak utána fizetett. Már az első alkalommal megkérdeztem tőle, hogy mennyi a közvetítői díj, azt válaszolta, hogy háromezer forint. Normál esetben a rendezők nem mondják el, hogy mennyit kapna a lány, de velem a fiúk kivételt tettek. Kíváncsi voltam, hogy mennyit kapok kézhez. A közvetítő tizenöt ezret fizetett. Azonnal megszakítottam vele a kapcsolatot, és ezekkel a srácokkal dolgoztam tovább, közvetítői díj nélkül.

A bizarr dolgok, mint például a hányás, a pisis és kakis jelenetek nálam szóba sem jöhettek. Bár szerepeltem már olyan filmben, ahol nyaktól lefelé lepisiltek, de ez minden. Az análsexet is csak a

legritkább esetben vállaltam be, ha már nem volt más munka, és nagyon kellett a pénz. Az anált még a magánéletben sem szeretem, elég fájdalmas dolog. Viszonylag rövid idő alatt elment a kedvem az egésztől. Úgy éreztem, hogy túl keveset fizetnek azért, hogy én ország-világ előtt kitárom magam. Hiába volt rajtam két vagy három fiú, hiába vállaltam be az anált, akkor is csak húszezer forintot kaptam egy színért. Az elején még ötezerrel többet adtak, de aztán „leszoktak róla”. Sosem számított, hogy helyes-e a partnerem, a lényeg az volt, hogy ápolt és tiszta legyen. Olyan férfiakkal próbáltam együtt dolgozni, akiknek volt egészségügyi papírjuk. Persze sokan jöttek papír nélkül. Nem lehetett válogatni; vagy megcsináltad a jelenetet, vagy mehattél, és vállalta helyetted más. Nekem pedig kellett a pénz. Bár otthon laktam, ezért ugyan nem kellett külön fizetnem, a személyes dolgaimat azonban már én vettem meg. Ilyenekre gondolok, mint hajfesték, körömlakk, arckrémek, sminkszerek, ruhák... Öten vagyunk testvérek, így mindig be kellett osztanunk a pénzt. Persze, ha szükségem volt valamire, az édesanyám megvette nekem, de nem akartam mindig tőle kérni. A szüleim az első perctől kezdve

mellettem álltak, csak annyit kérdeztek, hogy tényleg ezt szeretném-e csinálni. Mondtam, hogy egyelőre igen. Azt kérték, hogy vigyázzak magamra. A nővérem és a nálam egy évvel fiatalabb öcsém most még elítél ezért, de nem vágják a fejemhez. Néha elpoénkodnak vele, de bántani nem szoktak, és nem is beszélünk róla. Én vagyok a család fekete báránya. Tulajdonképpen két ember van, akik előtt nem szeretném felfedni a múltamat, ők a jelenlegi párom szülei.

A filmzés alatt sosem kerültem izgalmi állapotba, sőt annyira száraz voltam, mint a sivatag. A magánéletemben nincs ezzel problémám, a forgatáson azonban nem tudtak úgy hozzám érni, hogy az izgató legyen. Ez egy munka, ami nem az élvezetről szól.

Az orális jelenetnél hátra tették a kezem, a fiú irányította a fejemet. Egy kicsit durvábban ment a dolog, mint kellett volna. A nyál összegyűlt a számban, és amikor le akartam nyelni, a srác elélvezett. A nyelvem kicsit oldalra fordult és felszakadt, a szám pedig rögtön bekékült, és feldagadt. A jelenetet csak akkor állították le, amikor a vér már kicsordult a szám szélén. A rendező azt

akarta, hogy folytassam. Kimostam a számat, és befejeztem a jelenetet. Aztán mondták, hogy jöhet az anál. Megdöbbsentem, análról egyáltalán nem is volt szó. Még rá is kérdeztem a forgatás elején, mi lesz a program, hogy fel tudjak rá készülni.

„Jó, akkor adjátok a gélt, hogy be tudjak melegíteni” – mondtam. „Milyen gélt?” Visszakérdeztek, mert ők nem hoztak, mondván ez az én dolgom lenne. Végül találtunk egy régi balzsamot, azzal kentem be magam, de nem sokat segített. Pokolian fájt. Másfél-két hétig még éreztem a behatolást. A számmal pedig orvoshoz kellett járnom, és egy hétig csak szívószállal tudtam enni. Ez volt az a pont, amikor azt mondtam, hogy elegendem van, kiszállok. Nem veszem össze a fiúkkal, hiszen most is itt beszélgetünk, míg ők az emeleten forgatnak. Csak mondtam nekik, hogy köszi, nekem ennyi elég volt. Azóta is hívtak dolgozni, de nem gondoltam meg magam. A légkör, a társaság viszont hiányzik. Néha eljövök egy-egy forgatásra, ahogy most is, nem olyan könnyű elszakadni. A barátom nem tud arról, hogy most itt vagyok. Amikor elindultam otthonról, ügyfelei voltak, és nem akartam zavarni, de ha hazaérek, elmondom neki.

Amikor egy évvel ezelőtt befejeztem a filmezést, megismerkedtem egy szimpatikus fiúval, de – ilyen az én szerencsém – róla is kiderült, hogy egy utolsó strici. Eleinte minden rendben volt köztünk, ám idővel egyre többet mondogatta, hogy neki mennyire imponál az én munkám, és milyen kis vadmacska vagyok. Megemlítette, mi lenne, ha kimennék külföldre, és egy bárban dolgoznék. Először bepánikoltam, aztán átgondoltam a dolgot, és fogalmam sincs, hogy miért, de igent mondtam. Június közepén – időközben beiratkoztam a gimnáziumba három nappal a tanévzáró után már Ausztriában voltunk. Nagyon tetszett a dolog, láttam, hogy mennyi pénz van benne. Egy gyönyörű, exkluzív bárban dolgoztam, nem volt rossz sorom. A srác sem vert át, megbeszéltük, hogy a keresetem felét neki adom. Igaz, az elején még arról volt szó, hogy három-négyezer eurót lehet keresni. Ha valaki nagyon bevállalós, akkor igen. Én semmit sem csináltam gumi nélkül, és nem csókolóztam. Átlagban kétezer eurót kerestem havonta, amiből ezret odaadtam ennek a fiúnak. Ilyenkor mindig az jutott eszembe, hogy mennyi mindent kellett

elviselnem azért a pénzért, amit ő lelkiismeret-furdalás nélkül zsebre tett. Később megismerkedtem egy lánnyal, aki szintén prostituáltként dolgozott kint. Összebarátkoztunk, és ő kezdett el győzködni, hogy ne legyek már ilyen hülye, hagyjam ott ezt a srácot, tud egy jó helyet, menjünk oda dolgozni. A következő alkalommal már ehhez a lányhoz mentem ki, egy apartmanba. Jól éreztem magam, sokkal kellemesebb hely volt, mint a bár. Ott este nyolctól reggel hatig egyfolytában táncolni és mosolyogni kellett. Ha szerencsém volt, kiválasztott valaki, ha nem, nem.

Volt olyan nap, amikor nyolc-tíz vendégünk volt, de előfordult az is, hogy csak egy valaki jött. Engem nem zavart, hogy hány éves az illető, felőlem lehetett akár kilencven vagy tizenhét éves is, a munka szempontjából teljesen mindegy volt. Annak ellenére, hogy nem tudnám felsorolni, hány fiúnak vettem el a szüzességét, egyszer sem élveztem el. Emlékszem, egy vízilabdás srácra, aki engem választott. Olyan jó pasit még életemben nem láttam! Ott feküdt rajtam, de vele sem sikerült elélnem.

Ivással a szakításunk után is tartottuk a kapcsolatot. Amikor a fejéhez vágtam, hogy

pornóval foglalkozom, nagyon megdöbbsent. Jó volt látni, ahogy szenved, persze csak egy ideig. Sajnáltam őt, nagyon rosszul esett neki. Ő nem próbálta ki a pornózást, én pedig miatta kezdtem el. Egyik alkalommal – amikor hazajöttem Ausztriából – leültünk beszélgetni, és felvetette, hogy mi lenne, ha újra együtt járnánk. Belementem a dologba, de úgy gondoltam, még egy fuvart megcsinálok kint. Visszamentem, ő erről semmit sem tudott. Amikor később rájött, kilökött az autójából, és elhajtott, otthagyt az út szélén. Minden cuccom a kocsijában maradt, így kénytelen volt visszafordulni, ha másért nem is, hogy kiszórja őket. Kiszállt az autóból. Átöleltem, a nyakába borultam, és kértem, hogy ne haragudjon rám. Mondta, hogy nem haragszik, csak annyit kér, másnap kettőre szedjem össze a holmimat, mert amíg én kinn dolgoztam, addig ő vett kettőnknek egy lakást. Ennek már nyolc hónapja, azóta is ott lakunk. Felhagytam a pornózással és a prostitúcióval is. Háziasszony vagyok, és jól érzem magam. A párom megpályázott egy uniós állást Brüsszelben, ha sikerül, akkor mindketten költözünk. Őszintén szólva még nem tudom, hogy mit fogok magammal kezdeni. Szeretném befejezni a

gimnáziumot, esetleg nyelveket tanulni. Még fiatal vagyok, majd csak lesz valahogy...

WERKFILM

Egyszer helyettesítenem kellett valakit, megkérdezték, hogy vállalnám-e. Mondtam, miért ne. Kiderült, hogy a csajt egy kutya fogja megdugni, aztán meg valami angolnával játszik. Gondoltam, effélét is látni kell egyszer, mi bajom lehet? Hát hihetetlen... Az azért már nagyon durva, amikor egy csaj a kutyát szopja. Ha nem egy méterről látom, nem hiszem el, hogy ilyen is van. A csajok az angolnát földugták maguknak, szerencsétlen állat belefulladt a muffba, sőt még jött is belőle a vér.

Gábor operatőr. Manapság mindenki az, aki kamerát működtet. Annak idején abból lett operatőr, aki elvégezte a főiskolát. Gábor azt mondja, hogy amikor a nyolcvanas évek közepén bekerült a filmgyárba, esélyt sem látott arra, hogy fölvegyék a főiskolára, hiszen „jelentkeztek háromezren, abból hét ember kerülhetett be, azok

közül legalább tizenöten protekciósok voltak. Neki nem volt protekciója, így világosítóként kezdett. Ott volt a Nap TVindulásakor. Egy idő után előlépett kameratechnikusnak, majd kameraman lett. Jelenleg egy kereskedelmi tévénél dolgozik.

Kovival úgy jöttem össze, hogy egyik rokonom megkérdezte: volna-e kedvem világítani pornóforgatáson. Hát hogyne lett volna! Mindenképpen meg kellett néznem! Nevet nem akarok mondani, de Kovinál dolgozik egy olyan ember, aki legalább hat-nyolc évet lehúzott már nála, de a feleségének még mindig nem merte elmondani. Nekem olyan a kapcsolatom a feleségemmel, hogy ez sose okozott problémát. Egy évig világítottam, aztán megbíztak azzal, hogy csináljak werket. A werk eléggé közismert elnevezés, tulajdonképpen film a filmről, azaz a forgatásról. Nagyon jópofák a werkfilmek, ki ne röhögne azon, hogy mondjuk a folyóparton iszonyú ütemben megy a dugás, a jelenettől három méterre pedig ott hortyognak a világosítók meg a díszletesek. A Private-nak mindig szüksége volt a werkre, abból lesz az előzetes. Ma már a DVD-ken megszokott, hogy a forgatásokról készült filmből is

használnak jeleneteket.

Természetesen eleinte nagyon furcsa volt a munka, pedig jártam én már nudista strandon, meg ugyebár az ember benéz ide-oda, mondjuk peep show-ba. A pornóforgatáson eleinte még elnézegettem a lányokat, jönnek-mennek, levetkőznek, sminkelik őket, csak amikor már szétrakják a lábukat, és három pasi támadja őket keresztbe-kasul... Gusztustalan. Sőt, egy idő után undorító. Amikor világosító voltam, és a kis kézi lámpával ott kellett lennem egészen közel, mondjuk egy anális akciónál, hát az borzasztó volt! Nem arról van szó ugyanis, hogy egy-két percig csinálják, hanem negyed óráig, fél óráig, és ott aztán már jön minden, kakitól a vérig. Komolyan mondom, azon a héten, amikor dolgoztam, nekem nem volt kedvem a szexhez.

A forgatásokon abszolút jó a hangulat. Mondhatnám azt is, hogy családias. A jeleneteknél csak a legszükségesebb emberek vannak jelen. Veszekedésekre nem is nagyon emlékszem. Maximum arról volt szó, hogy miért nincs még kész a világítás, vagy hogy mi van már a díszlettel. Kovinak nagyon

összeszokott csapata van, fix emberekkel dolgozik már régóta. Emiatt is jó a stáb közérzete. Az mondjuk egy kicsit furcsa, hogy ebédszünetben a szereplők sokszor fel sem öltöznek, és a srácok álló farokkal kajálnak melletted. Ami őket illeti, igencsak meglepődtem, kezdetben ugyanis azt hittem, biztos valami primitív társaság vár rám, útszéli kurvákból verbuválódott csapat. Tévedtem. Legtöbbjük már évek óta a szakmában van, bejárták a fél világot, és valamilyen szinten idegen nyelveken is beszélnek. Nyilván a kezdők nem, de előbb-utóbb ők is belejönnek. Van persze köztük egy-két butácska, és hiába hívják őket pornósínészeknek, azért egyiküknek-másikuknak a szöveg komoly gondot okoz. Sokan még két-három angol mondatot sem képesek megjegyezni, pedig fonetikusán is leírják nekik. Hiába van utószinkron, azért a szájnak valahogy mozognia kell.

Egyszer helyettesítenem kellett valakit, megkérdezték, hogy vállalnám-e. Mondtam, miért ne. Kiderült, hogy a csajt egy kutya fogja megdugni, aztán meg valami angolnával játszik. Gondoltam, effélét is látni kell egyszer, mi bajom lehet? Hát

hihetetlen... Az azért már nagyon durva, amikor egy csaj a kutyát szopja. Ha nem egy méterről látom, nem hiszem el, hogy ilyen is van. A csajok az angolnát földugták maguknak, szerencsétlen állat belefulladt a muffba, sőt még jött is belőle a vér. Valaki azt mondta, hogy az angolnavér mérgező, de ez nem nagyon érdekelt senkit. Az sem volt semmi, amikor a srácok pontyot húztak a farkukra. Beteges dolgok ezek, főleg azért, mert a stáb tagjai között volt olyan is, aki normál heteroforgatáson kifejezetten unta magát, az ilyen aberrált dolgoknál viszont látszott rajta, hogy mennyire élvezi. Hál' istennek, homokos, meg szado-mazo filmekből kimaradtam, és sikerült kikerülni a szarral teli kádat is. Kik azok, akik ilyesmit vállalnak? Azt a csajt, aki a kutyával jött össze, a forgatás végén megkérdezték, hogy vállalna-e két hét múlva egy

korbácsos jelenetet... Húzódózott. Azt mondta, hogy a múltkor is úgy összerugdosták, hogy teli volt kék-zöld foltokkal. Erre megígérték neki, hogy ez most nem lesz annyira durva, és még valamivel többet is fizetnek. A kutyás jelenetnél egyébként az volt számomra a legelképesztőbb, hogy ott volt a csaj férje is, ráadásul még a kutya is az övék volt.

Amikor a kutya bejött a szobába, már állt a répája, folyt a nyála, és kapásból mászott a csajra. A csaj szopta a kutyát, a pasija meg bedugta neki mind a két kezét, de idáig (mutatja). Na, most az egy dolog, hogy van, aki pénzért ezt megcsinálja, de ki nézi ezeket a filmeket? Ki az, aki erre élvez? Nézzünk bele egy-két filmbe! Valami hegymászókról szól itt a sztori. Úgy emlékszem, hogy valaki megsérül, nagy nehezen felvonszolja a sziklára, utána szex, két csaj, egy pasi... Az az ősz hajú hangmérnök amúgy MTV-s... Ez egy '98-as felvétel. Nyilván profi hegymászók működtek közre, akciófilmeknél szükség van a szakemberekre, kaszkadőrökre. A Hajógyári szigeten egyszer Piroch Gáborral forgattunk. Ő ugrott be a hídról a Dunába. Ott még helikoptert is bevetettek. Hát ez jópofa, éppen Kovi mutatja be, hogyan kell élvezni... A srácok közt van néhány, aki nagyon profi. Két-három óra hosszat dugnak, végig áll a répájuk, és akkor Kovi mondja nekik, hogy élvezni kellene, ők meg közlik, hogy felőlük már mehet is. Kovi nem nagyon szereti, ha a srácok szúrják magukat. A profiknak egyébként nincs is rá szükségük. Csettintenek, és már áll is. Emlékszem egy amatőrre, azt mondta, hogy bocs,

mindjárt jövök, elment a vécére, már álló répával jött vissza, de lebukott, mert valószínűleg eret szúrhatott, egyből észrevették a kék foltot. Kovi nagyon lebaszta a srácot, azt mondta, hogy ez volt az utolsó eset. Az amatőrökkel borzasztó nehéz dolgozni. Azt hinné az ember, hogy a csajokkal könnyű, hiszen csak odateszik magukat. Pedig nem. Van köztük egy csomó béna is, ami abban nyilvánul meg, hogy a szereplő állandóan a kamerába néz, a szöveget meg elfelejti. Igazából persze a pasiknak kell működniük. Emlékszem, egy vidéki forgatáson

reggel tízkor kezdtünk, éjfél lett, mire a két srácnak sikerült elélveznie. Komolyan mondom, volt olyan, hogy egy srác négy órán keresztül csinálta magának. Ez idő alatt a műszak készenlétben csak arra várt, hogy végre spricceljen már a szerencsétlen! Az operatőr legalább háromszor elaludt, úgy kellett felrázni. Ez a srác egyébként pincér volt az egyik pesti szállóban. Állandóan sietnie kellett forgatásról munkába, onnan meg vissza. Nemrég egy irtó menő sportkocsiban láttam. Na, mondtam, ez befutott... Az a szőke csaj a lovon benzinkutas volt. Nem tudom, hogy mi lett vele. Általában olyan helyeken forgatunk, amit le lehet

zární. Nem tudom, hogyan, de a rendőrség mindig segít. Előfordul, hogy egy-két idegen véletlenül odatéved, de őket hamar elküldik, mert zavarják a szereplőket... Azt a hangmérnököt, ott, nagyon bírtam, állandóan a csajok körül legyeskedett. Most például éppen síkosítót önt a kezére. Imád segédkezni, sűrögni-forogni. A háttérben, a bokrok árnyékában négyen-öten alszanak, csak a hangmérnök agilis. Ez egy olyan fazon, aki a jó mellű csajokhoz mindig odamegy azzal a dumával, hogy „Ugye, ez szilikon?” Mire a csaj: „Dehogy szilikon!” „Biztos, hogy szilikon.” „Nem szilikon.” „Hadd fogjam meg!” Addig dumál, hogy a csaj megunja, és azt mondja, „jó, itt van, fogd meg”. Párszor megszívatták, volt olyan, hogy ráélveztek a csaj mellére, az meg odament a hangosítóhoz, „na most megfoghatod”, az meg beletenyерelt a cuccba. Vannak ilyen jópofa sztorik, mert tényleg hangulatosak a forgatások.

Kövi igyekszik két legyet ütni egy csapásra. Az esetek 80 százalékában ugyanazt a jelenetet felveszi soft és hard változatban is. Ez mindjárt két kassza. Hoppá! Ez a jelenet most nagyon gáz.

Mindjárt lőni fog a pasi, és pont alatta guggol a világosító. Ott van a kopasz feje, mellette a narancssárga kézi lámpa... Elmozdult a lámpa, szerintem a cucc ráment a világosító térdére. Ezt a filmet Bugyi környékén vettük fel. Kegyetlenül repesztettek a terepjárók... Emlékszem, kurva meleg volt. Itt most éppen Kovinak építik a nagy sátrát. Ez azért kell, hogy a tűző nyári napsütésben is lásson valamit a monitoron. Itt egy másik. Valahol egy tónál forgattuk. Tényleg szuper jetskik voltak. A forgatás szünetében mindenki felülhetett. Ez az operatőr, ő viszi Kovit a vízre. Emlékszem, bele fogja borítani. Mennek a forgatáson az ökörködések... Na, mind a két kövér benne van a vízben... Azt hallottam, hogy Kovi lefogyott. Hát itt még eléggé nagydarab. Egyébként a filmekben mindig törekedni kell az olcsóságra. Külföldön mondjuk felveszik a szereplőt, amint bemegy egy párizsi szőnyegboltba, a boltot viszont már itthon építik fel stúdióban. .. Az ember azt hinné, hogy igazi luxus környezetet csak amerikai filmekben lehet látni. Ez nagy tévedés. Forgattunk mi budai villában is. Mindenki azt hitte, hogy ilyen kacsalábon forgó villa csak Hollywoodban van, pedig ez a Svábhegyen épült. Nem is igazán értem,

hogyan lehet több százmilliós villát odaadni pornóforgatásra, főleg úgy, hogy tudják, a több százezres bőrkanapén dugni fognak.

Már nem emlékszem, melyik filmben volt ez az ijazós jelenet, de látszik, hogy mindenki, még Kovi is kipróbálta. Az a fehér pólós srác, ott a háttérben, mostanra eléggé befutott... Igen, ez egy konditerem. Abban elég sokat dolgoztunk. Azt mondhatnám, hogy Kovitól közös megegyezéssel jöttem el. Neki nem tetszett, hogy sokszor hamarabb léptem le, mint ahogy ő szerette volna, nekem viszont az nem tetszett, hogy egy tízórás forgatáshoz egy 35 perces kazettát adott. Mennyit vehettem fel óránként? Három percet? Az nagyon kevés.

MÁRTA

Ami a pénzt illeti, azt én megkeresem a munkahelyemen, de az anyagiaknál fontosabb, hogy itt megkapom, amit szeretek: biztonságos szex, fiatal fiúkkal! Egyáltalán nem biztos, hogy részt akarok venni az utcai nagy halászatban,

és akit éppen kikapok magamnak, az megfelelő is lesz. Most benne vagyok egy nagy szerelemben. Szinte biztos, hogy ez lesz az utolsó az életemben, mégiscsak elmúltam már ötven. Vele nem tudok annyiszor lenni, amennyit szeretnék. Nincsenek óriási igényeim, a napi kettővel megelégszem, csak nem mindig jön össze.

Amikor elmentem az első válogatásra, bevallom őszintén, lámpalázás voltam. Ó, nem azért, mintha zavarna, hogy idegenek előtt kell szerepelnem, hiszen aki biztosítónál dolgozik, mindennap újabb és újabb emberekkel kerül kapcsolatba. Amikor eldöntöttem, hogy belevágok a pornóba, még lelkes voltam, de együtt is tudtam csinálni a kettőt. Van elég energiám. Fényképezkedni és vetkőzni azért egy picit más volt. Elég gyorsan rájöttem persze, hogy nincs ezzel semmi gond, egyrészt megfizetnek, másrészt minek szemérmeskedni, ha egyszer jólesik, amit csinálok. Persze, hogy emlékszem az első forgatásra! Két fiúval voltam, az egyik kezdő, a másik pedig egy elég neves profi, Attila. Annak ellenére, hogy meg volt köztünk az a jó húsz év korkülönbség, kedvesen fogadtak és

tisztelettel bántak velem.

Én mindig jól érzem magam a jelenetben. Azt hiszem, a rendezőknek bejön ez az ötven körüli, szemüveges, tanárnő típus. Miket eljátszottam már! Voltam mama a fiával (micsoda ötlet!), szerencsére nem az igazi fiam volt. Na jó, csak vicceltem! Szóval voltam én már orvosnő, tanárnő, üzletasszony, beteg. Lehet, hogy nem hiszi, de egy forgatáson olyan momentumok is előfordulnak... egyszer egy német pasassal konyhajelenetet forgattunk. Borzasztó kellemetlen tud ám lenni, amikor az ember fél délután a konyhakövön térdel. Nyögtem persze, hogy jaj, de fáj! A német állati aranyos volt, a térdem alá tette a kezét.

Ami a pénzt illeti, azt én megkeresem a munkahelyemen, de az anyagiaknál fontosabb, hogy itt megkapom, amit szeretek: biztonságos szex, fiatal fiúkkal! Egyáltalán nem biztos, hogy részt akarok venni az utcai nagy halászatban, és akit éppen kikapok magamnak, az megfelelő is lesz. Most benne vagyok egy nagy szerelemben. Szinte biztos, hogy ez lesz az utolsó az életemben, mégiscsak elmúltam már ötven. Vele nem tudok annyiszor lenni, amennyit szeretnék. Nincsenek

óriási igényeim, a napi kétfővel megelégszem, csak nem mindig jön össze.

Öt fiú volt a legtöbb, akivel egyszerre dolgoztam. Az egyikükről sajnós tudtam, hogy drogozik. Mit mondjak, nem szívesen fogadtam el partnerül. Az a forgatás nagyon emlékezetes volt. Szegény fiúk borzasztó hamar elfáradtak. Hiába, két-három óra hosszat álló farokkal ácsorogni nem olyan egyszerű. Ehhez a munkához két dolog kell: fantázia és állóképesség. Hiába, ami lekonyulhat, az le is konyul. Kénytelenek voltunk szünetet tartani, mert nem állt egyszerre mind az ötnek. Egyszer csak látom, hogy az egyik indul megszúrni magát. Mondom, gyerekek, megfelelő hozamért nagyon szívesen rendet vágok köztetek! Fejenként ötszázért mindegyiknek felállítottam. Azt hiszem, nem túlzás, sőt bátran merem állítani, hogy szopni azt nagyon tudok!

A munkából kifolyólag látom, hogy mennyire esetlenek tudnak lenni a nők. Nézze, én mégiscsak elmúltam már ötven, és ott van velem szemben mondjuk egy huszonhárom éves, csudaszép fiú. Az elején – meg is értem – még nincs kedve az

egészhez. Na, ilyenkor kell a különleges képesség. Higgye el, rendkívül hatásos tud lenni, amikor az ember nagyon finoman megsimogatja a férfi testét, gáttól fölfelé egészen a két golyó közti területig. Így kell ezt kezdeni, nem úgy, ahogy általában a nők szokták, hogy egyből nekiesnek. Egyébként teljesen egyedi, hogy ki mire fogékony. Meg is szoktam kérdezni tőlük, mert például van olyan férfi, akinek nagyon érzékeny a makkja, azt csak óvatosan, nyelvvel szabad kényeztetni. Van persze olyan is, aki azt szereti, ha foggal erősebben megfogják.

Nem, egyáltalán nem esik rosszul, a fiúk nyilván szívesebben vannak egy fiatalabb lánnyal, mint egy korombeli nővel. Bebizonyítani most nem fogom, de deréig nagyon jól tudok ám kinézni. Lefelé egy kicsit összevagdostak... 79-ben volt egy autóbalesetem, amibe majdnem belehaltam, de mindent el tudok takarni szexis fehérneművel.

Maga még nem volt swinger clubban? Nahát! Szombatonként én a Ráday utcába járok, ugyan nem minden héten, de azért elég gyakran. A swinger club lényege az, hogy a szobák egymásba nyílnak, és bárki bárkivel... A fiúk egy tízest fizetnek, mi, lányok ingyen mehetünk be. Mindenki úgy és akkor

dug, amikor csak tud. Legutóbb nagyon rám kattantak. Még ki sem elégítettek rendesen, erre látom, hogy már öten állnak hozzám sorba. Ugyan miért tűnik ez soknak? Persze vannak kellemetlen pillanatok is. Találkoztam már akkora farokkal, hogy le sem tudtam nyelni. Ez gond, mert nekem nemcsak a szopás jelent örömet, de a spermát is imádom lenyelni. Engem még az sem zavart, amikor öten élveztek az arcomra. A mennyiség egyáltalán nem foglalkoztat. Tudomásul kell venni, hogy minden fark különböző formájú, méretű, ízű, a sperma is mindig más illatú. Én azt szeretem, ha kellemesen fehér és elég bőséges. Ja, meg azt, hogy legyen olyan természetes kanyaga. Amit nem bírok, azt én vadkanyagnak hívom. Akár még azt is meg tudnám mondani, hogy az illető mennyi hagymát evett vacsorára.

A fiam sajnos nem tud semmiről. Szeretnék vele őszintén beszélni, de képtelen vagyok rá. Ő elég konzervatív, skorpió alkat, és nem is nagyon fog már megváltozni. Egyszer-kétszer, amikor a Gold tévé adását néztem, próbáltam hozzá közeledni, de mindig elhárított. Elzárkózik attól, hogy a pornográfiáról beszéljünk. Néha, amikor forgatásra

megyek, megjegyzi: Anyu, olyan kurvásan nézel ki! Ilyenkor meg szoktam kérdezni: Ugyan, miért olyan nagy baj ez? Azt hiszem, nagyon féltékeny rám. Mindenesetre, ha egyszer rájön, hogy mit csinál az anyja, hát... állok elébe!

Nem, még soha nem volt ebből kellemetlenségem. Az persze ciki volna, ha valaki azzal állítana meg az utcán: láttam magát egy pornókazettán. A legkellemetlenebb persze mégis az lenne, ha a munkahelyemen tudódna ki...

Nem meséltem még el, hogyan kezdődött... Az egyik ügyfél valahogy szóba hozta, hogy van egy társközvetítő irodája, és ha van kedvem, nézzem meg a választékot. Imádom a kihívásokat, bele is egyeztem. Mit mondjak, borzalmas volt a felhozatal! Mondjuk egy étteremben találkozik az ember a kiválasztott jelölttel. Van, aki azzal nyit, hogy ő majd összekutyulja nekem a tatárbeafsteaket. Hogy jön ő ahhoz, hogy az ízlését ráerőszakolja az emberre?! Na, jön a másik, kiteszi a mancsát az asztalra, nézem a körmeit, és hányni tudnék. A harmadik azt mondja a telefonba, hogy ő egy kiköpött Terence Hill, aztán kapok helyette egy Danny de Vitót.

Mondtam is a manusnak, hogy köszönöm,

Ugyan nagyon kedves, de nekem ez a társközvetítés nem nagyon jött be. Erre azt mondta, hogy van más is, ráadásul még pénzt is lehet vele keresni, méghozzá gyorsan és könnyen... Úgy döntöttem, hogy legalábbis egy időre felhagyok a lelkeszi hivatás gyakorlásával, mert bár többször is szoltam, hogy ideje lenne rendezni a fizetésemet, nem nagyon hajlottak rá. Sőt, azt mondták, hogy nemcsak emelésről nem lehet szó, de még a színvonalat sem tudják tartani, sorry. Játsszunk inkább olyat, hogy úgynevezett készenléti állományba helyeznek, és majd ajánlanak valami mást, ha tudnak, például egy másodlelkészi állást Orosházán, megköszöntem szépen, azt már nem...

Azt kérdezte, hogy a pornózás összeegyeztethető-e a lelkeszi hivatással? Teljesen. Pesten, evangélikus lelkeszi családban születtem. Anyámat apácaként nevelték, élete végéig kitartott a roppant konzervatív gondolkodásmódja mellett. Apám abszolút pluralista nézeteket vallott, igazi europeerként élte le az életét, három doktorátusa volt, tíz nyelven beszélt, igen magas egyházi tisztséget töltött be. 1952-ben születtem.

Négyévesen igen sok kegyetlenséget láttam. Volt minden, légópince, töltényhüvelyek rugdosása a Petőfi téren.

Tanulni egyáltalán nem szerettem, hogy egy találó hasonlattal éljek, én voltam az iskolában a „kisbika”, aki végigverekedte a nyolc osztályt. Képtelenek voltak megfegyelmezni a lelkész lányát. Inkább olvastam, moziba jártam vagy kirándultam. Anyámmal végig háborúban álltam. Ő egy pici virág volt, egy mimóza. Örök megbántott, aki ráadásul irigyelte a függetlenségemet és a talpraesettségemet. Tizennégy évesen csókolóztam először, tizenöt évesen vesztettem el a szüzességemet. Csinos, kedves kislány voltam. Alakra nem sokat változtam, most is 150 centi magas vagyok és 55 kiló. Tizenhat évesen férjhez mentem, na az sem volt semmi... A gimnáziumban megjelent egy új fiú. Először azt hittem, egy jól fejlett negyedikes, erre kiderült, hogy ő a biológiatanár. Akkor végzett az egyetemen. Meglátni, megszeretni és megszerezni egy pillanat műve volt. Mindenki jól járt a házassággal. A srác belecsöppent egy püspöki családba, ami azért akkor is menőnek számított, a szüleim pedig úgy gondolták, hogy így

megoldódnak a gyerekekkel kapcsolatos problémák, és nem lesz több gond az erkölcsimmel. Tizenöt éves voltam, amikor megismerkedtünk, ő pedig huszonnégy. Egy évet várnunk kellett az esküvővel. A szüleimtől kaptunk egy lakást, magántanulóként érettségiztem le. Közben elmentem dolgozni. Voltam laboráns, orvosírnok, megszereztem a hivatásos jogosítványt, nemcsak autót, de még motort is vezettem. Szerettem volna gyereket. Tizennyolc évesen akartam szülni, csak hogy a férjemnek kilenc testvére volt, kereken megmondta, hogy elege van a pisiből, kakiból, pelenkából, gyerekbőgésből. Két év múlva elváltunk, és jött az az igazi szingli élet. Minden belefért: kaja, pia, férfiak, jólét. Aztán az apám rábeszélte – akkor huszonnégy éves voltam hogy végezzem el a teológiát. Mint a szivacs, úgy szívtam magamba a tudományokat, szinte minden érdekelt, a filozófia ugyanúgy, mint az Újszövetség vagy éppen a politikai gazdaságtan. Felszenteltek pappá. Afféle szociális, humánpolitikai munkakörbe kerültem. Élveztem a munkámat, de a szabadságot is. Húszéves koromig, ha a férjemet nem számítom, szinte szűzies életet éltem. Ám az utána következő kilenc év alatt legalább száz férfival jöttem össze.

Mai fejjel azt mondom, hogy sajnos csak annyival. Huszonkilenc éves koromban megint férjhez mentem. Nem fogja elhinni, hogy kihez, a sarki rendőrhöz. Igazi macsó volt. Mit csináljak, én a Schwarzenegger-típusra bukom. Az én rendőröm nő volt, de simán elcsábítottam. Azt hiszem, bárkit le tudok venni a lábáról. Az orális szexért, ha jól csinálja valaki, a férfiak nagyon hálásak tudnak lenni... Szóval elvettem magamnak a sarki rendőrt, miközben nem akárkik fordultak meg az ágyamban, miniszterek, politikusok, mindenféle sztárok. A baj csak az, hogy Sanyi szeretett inni. Hiába nézett ki úgy, mint Bud Spencer fiatalon, csodaszép barna szemekkel, gyönyörű fogsorral, meleg, nagy kezekkel, sajnos ivott. Várható volt, hogy ez történik, hiszen elment tűzszerésznek, és mivel ott könnyen elszállhat az ember, a klasszikus megoldás az alkohol. Délután négykor már rendszeresen berúgott. Valamit kezdeni akartam magammal, így beiratkoztam a jogra. Egy évfolyamra jártam Orbánékkal. Sajnos a harmadik év után be kellett fejeznem, mert terhes lettem. 1988-ban szültem, most tizenöt éves a fiam. A gyerekekre ráment a második házasságom. A férjem féltékeny volt a saját

fiára. Még jobban inni kezdett. Próbáltam rajta segíteni, vittem addiktológushoz, jártuk a kórházakat. Az lett a vége, hogy öngyilkosságot kísérelt meg, írt egy búcsúlevelet és bevett ötven Eleniumot. A szomszédok mentették meg. Még egyszer, utoljára segítettem, szereztem neki nyugdíjat azzal a feltétellel, hogy menjen el. Ez '93-ban történt, azt sem tudom, hogy él-e, hal-e, a gyerekek sem tartja a kapcsolatot. Azt hiszem, megálltam a helyem az életben. Felnevelem a fiam, és pontosan annyi örömet szerzek magamnak, amennyire szükségem van.

LEÓ

Olyan helyeken voltam... Ráadásul még fizettek is érte. Legjobban talán Mauritius tetszett. Olajsejkeknél privátoltunk, fiúk-lányok közösen. Magyarán, kimentünk kurválkodni. Persze nekünk, fiúknak, nem az olajsejket kellett megdugni, hanem gazdag arab feleségeket. Tuti jó volt, mert nem számított

semmi! Olyan is volt, hogy két-három napig nem dolgoztunk, csak rendeltük a kajákat, a piát, ettünk és fürödtünk az óceánban.

A pornóba fogok beledögleni. Na jó, ezt azért nem gondolom száz százalékgig komolyan, de amikor kérdeznek, ezt szoktam mondani.

Húszéves koromban nagyon szerelmes voltam egy csajba. Már három vagy négy éve jártunk együtt, amikor közölte velem, hogy pornófilmekben játszik. Elájultam. A szó szoros értelmében. Mentőt kellett hívni, csak a kórházban tértem magamhoz. Annyira szerelmes voltam, hogy megbocsátottam neki. Ambiciózus csaj volt. Úgy döntöttem, hogy bosszúból én is belevágok a szakmába. Abban az időben néha táncoltam, chippendale-eztem, így ismertem meg Dinnyés Piroskát, ő vitt el a Tom Médiahoz. Velük csináltam az első filmjeimet. Pár év múlva a volt barátnőmmel is forgattam egy-két filmet. A kapcsolatunknak akkorra már vége volt, neki fejébe szállt a dicsőség, és dobott. Ennyi. Ma már, ha jól tudom, kint van Amerikában. Kilencven kiló voltam abban az időben. Egy kilencvenkilós állat. Jól néztem ki, jobban, mint most. Mára már felszedtem néhány kilót, de készülök újra keményebben edzeni.

Szóval, Tomor Andrásék. Hála istennek, először egy jó csajjal kerültem össze. Úgy-ahogy, nagy kínlódások árán megcsináltam a színt. Tízezer forintot kaptam érte, ami hat évvel ezelőtt jó pénz volt, pláne ha azt vesszük, hogy egy hétre két-három forgatás is jutott. Ezt csak úgy lehet csinálni, ha belül lazaság és nyugi van. Közben beszólogathatnak, mászkálhat az a sok ember, világíthatnak a lámpák, ha belül laza vagy, megy a dolog. Otthon az ágyban természetes, hogy mindenki király, mert meg van hozzá a légkör. Szado-mazót, állatosat vagy olyat, amikor az örülléssel ügködnek, soha nem csinálnék. Mára már függővé váltam. Ha nem jövök két-három hétig forgatni, hiányzik. Magánélet? Nyugodtan kijelenthetem: egy nagy nulla. Már három pornos csajt elfogyasztottam, de azok nem az igaziak. Tisztában vagyok azzal, hogy normális kapcsolatom csak akkor lesz, ha ezt abbahagyom. Elképzelem, hogy pornózom, és közben van egy rendes kis feleségem, aki azért ordibál otthon, mert nem porszívózom ki, és nem mosogatok el. Közben meg tudom, hogy az egész cirkusz mögött igazából az van, hogy én filmezek, és mindenféle nőket kúrok rajta kívül. Szóval, ez így nem megy!

Anyámék elváltak még gyerekkoromban. A bátyám elment az anyámmal, én maradtam apámnál. Nagyon toleráns ember volt. Sajnos, csak volt. Két évvel ezelőtt meghalt. Elég nehéz erről beszélni... Tüdőrák vitte el. Szerintem valamilyen munkahelyi ártalom volt az ok. Mondtam, hogy ki kellene vizsgáltatni szakértőkkel, de az apám nem akart problémát a munkahelyén. Ízig-vérig becsületes, tisztességes ember volt. Ő még a régi rendszerben nevelkedett. Ápoltam, az utolsó percekig bejártam hozzá a kórházba.

Egy fiúnál szerintem másképpen bírálják el azt, hogy pornózik. Egy lánynak az mondják, hülye kurva, egy fiúnak meg azt: Jól van! Nyomjad, csináld! Persze, a hozzáállás is fontos!

Én büszke vagyok arra, hogy a csúcson vagyok, semmi gondom, tele vagyok pénzzel, jönnek a nők, és meg is kapom őket. Anyám viszonylag későn tudta meg, hogy valójában mivel is foglalkozom. Tavaly ősszel szereplőnek hívtak az egyik beszélgetős műsorba. Addig úgy tudta, hogy fotózom meg táncolok. Természetesen nem mondtam meg, hogy pornózik is. Úgy is fel lehet

persze fogni, hogy ő nem kérdezett. A műsor után kétszer beszélünk telefonon. Először sírt, hogy kitagad, aztán egy hónapja már azzal hívott fel, hogy szeretné ugyan, ha változtatnék az életmódomon, de azért így is szeret. Személyesen azóta még nem találkoztunk, de azt tervezem, hogy nyíltan megmondom majd neki: egyelőre folytatni akarom ezt a munkát, mert ebből van pénzem, és szeretem is csinálni.

Tudom, hogy változtatni kellene az életemen, elvégezni valamilyen iskolát, megtanulni egy nyelvet. Nekem leginkább a spanyol tetszik, de nem hiszem, hogy azzal sok mindent lehetne kezdeni. Csak élek bele a világba. Huszonnyolc éves vagyok, motorozom, van egy jó kis Suzukim, gyűjtöm a lóvét. Nem vagyok családcentrikus. A gyerekekkel nincs semmi bajom, csak még úgy érzem, hogy nem szeretnék. A nőkkel az utóbbi időben nem sokat foglalkozom. Lehet, hogy kiégtem egy kicsit? Ha a privát életben összeismerkednék egy nővel, azt sem tudnám, hogy mit mondjak neki. Ki sem jönne a számon ilyesmi: „Hogy vagy? Szia! Szép a szemed!” Ki a faszt érdekel ez a szöveg?! Elmegyek a forgatásra, megcsinálom a csajt minden

fölösleges duma nélkül. Ebben a szakmában tálcán kínálják fel őket. Futni nem fogok a nők után, ha jön az igazi, majd magától jön.

Betegségek? A beszélgetésünk elején már mondtam félig viccesen, hogy engem ez a szakma fog elvinni. Egyébként rendszeresen csináltatom a tesztek, járok urológushoz. Lekopogom: nem volt még komolyabb bajom. Talán pár tripper évekkel ezelőtt... Az nagyon tud csípni, de ennyi idő után már előre megmondom, hogy el fogom-e kapni vagy sem. Ilyenkor irány az orvos, jön a penicillininjekció, ezzel meg is van oldva a dolog. Nem tudom, miért hurrognak annyira azokra a hetero srácokra, akik melegfilmet forgatnak. Ők sokkal nagyobb biztonságban vannak, mint mi, hiszen gumival csinálják. Egy nőtől rengeteg dolgot el lehet kapni. Megmondom a frankót: ha annyira jó csávó lettem volna, én ma csak melegfilmekben szerepelnék, mert abban van a nagy lóvé.

Nagyfilmbe bejutni elég nehéz, talán ha kétszer forgattam a Private-tal. Isteni helyeken jártunk, ott tényleg minden volt, kaja, pia, nők, pálmafák. Jó lett volna ott maradni, de úgy látszik, nem találtam meg azt, akinek a seggét kellett volna nyalni; nem is

sikerült bekerülni a nagyfilmeselek körébe. Igyekeztem jó fej lenni, de láttam az agresszivitást a szemükben. Ezek után mit tudtam volna csinálni?

Mostanában azon gondolkodom, hogy el kellene adni a lakást, ami apámról maradt rám, és leköltözni valahova vidékre, egy kertes házba, kutyával, macskával... Most is van egy macskám. Kis rinyákolós dög, de úgy tud bújni! Jó lenne lovagolni, extrém sportokat űzni, körül utazni a világot...

Olyan helyeken voltam... Ráadásul még fizettek is érte. Legjobban talán Mauritius tetszett. Olajsejkeknél privátoltunk, fiúk-lányok közösen. Magyarán, kimentünk kurválkodni. Persze nekünk, fiúknak, nem az olajsejket kellett megdugni, hanem gazdag arab feleségeket. Tuti jó volt, mert nem számított semmi! Olyan is volt, hogy két-három napig nem dolgoztunk, csak rendeltük a kajákat, a piát, ettünk és fürödtünk az óceánban. Szerintem ez az egész dolog fű alatt zajlott, egy itthoni szervezőnél rendelték meg a csapatot, ő küldött ki engem is a többiekkel. Az arabok úgy bántak velünk, mint egy darab ronggyal. Bulizás közben pénzzel és zsetonokkal dobáltak meg minket. Volt olyan este, hogy háromszázezer forint értékű zsetont szedtem

fel a földről. Egy kis plusz a fizetéshez... A nők, akiket dugni kellett, nem voltak igazán szépek, amolyan elhanyagolt luxusfeleségek. Mindent összevetve, olyan nyolc kilót hozhattam haza tíz nap után.

BRIGI

– Mit nem hajlandó vállalni?

– A gusztustalan dolgokat, például állattal vagy a kakiszexet. Egyszer egy vidéki forgatáson a szünetben odajött hozzám egy producer, egy dagadt, bőrszerkós, lenyalt hajú fazon, és megkérdezte, hogy nincs-e kedvem állatos filmet forgatni. Lekevertem neki egy nagy pofont. Bocsánatot kért, és nem próbálkozott többet.

Még a legelső Hopka-féle forgatáson találkoztunk. Rózsaszín alsóneműben sétálgatott a díszletek között, és gyakran igazította meg hosszú, fekete haját a tükör előtt. Vékony, mosolygós arcú lány. Intézetben nőttefel, most egy vidéki

kisvárosban él, és főállású pornósztárnő.

– Tizenkilenc évesen vesztettem el a szüzességem, most húsz vagyok. A magánéletemben még elég tapasztalatlannak érzem magam. Tavaly nyáron Franciaországban hét napig forgattam egy német producerrel. Szimpatikus volt, hát lefeküdtem vele. Talán akkor élveztem először a szexet. De az sem volt tökéletes, érzelmek nélkül elég nehéz. A forgatás pedig a munkáról szól.

– *Az ember azt gondolná, hogy egy intézetben könnyebben szövődik szerelem.*

– Nem feltétlenül. Nekem például egyik fiú sem tetszett az intézetben. Mindig az idősebb, negyven-negyvenöt év körüli férfiak érdekeltek. Sokkal érettebbek és tapasztaltabbak, mint a saját korosztályom, kellemes a társaságuk és tudnak bánni a nőkkel. Azt hiszem, apakomplexusom van.

– *Ismeri a szüleit?*

– Nem. Sajnos nem. Az intézetben azt mondták, hogy élnek, de mivel házasságon kívül születtem, nem akarnak látni. Aztán tizenhét éves koromban, egy májusi délutánon engem kértek a telefonhoz, az anyukám keresett. Anyyira meglepődtem, hogy hirtelen nem is tudtam, mit

tegyek. Felkaptam a kagylót, és egy ismeretlen női hang azt mondta: Szia, kislányom, én vagyok az, nagyon sajnálom, hogy nem ismerhettelek meg, miután megszületél. Erre csak annyit tudtam mondani, hogy most már késő, akkor kellett volna szeretni és törődni velem!

Nagyon-nagyon dühös voltam! Teljesen kiborultam, azt sem tudtam, hogy tegezzem-e vagy magázzam. El is bögtem magam a beszélgetés végén. Utána talán még kétszer beszélünk telefonon, és kiderült, hogy a mostohaapám nem akarta, hogy találkozzunk. Aztán nem hívott többet, én pedig arra gondoltam, hogy nincs értelme erőltetni ezt az egészet.

Tizennyolc éves koromban kiengedtek az intézetből, utána egy tízfős alapítványi házban laktam vidéken. A szállásért huszonegyezer forintot kellett fizetni, ezt és az egyéb költségeket az intézetes bankszámlám fedezte. Itt tanultam meg sütni-főzni, háztartást vezetni, rendesen tisztálkodni, öltözködni és viselkedni az emberek között. Szerelmes lettem az egyik tanárba, de csalódtam benne, mert kihasználta. Egyébként sem volt okos dolog egy ott dolgozó tanárral összejönni. Á, haqyjuk! Ezután több

kapcsolatom is volt, de egyik sem tartott hosszú ideig.

– *Az első szexuális élménye milyen volt?*

– Kellemetlen. A városban, egy szórakozóhelyen ismerkedtünk meg. Akkor még erősen sminkeltem magam, talán azért tetszettem meg a pasinak. Magas volt, barna hajú, már az első pillanatban beleszerettem. Összeismerkedtünk, elvitt vacsorázni. Ez volt az első romantikus, gyertyafényes vacsora az életemben. Sajnos mire észrevettem, hogy nem tisztességesek a szándékai, már sokat ittam. Elmentünk egy szállodába, a szobában pedig egyre erőszakosabb lett. Könyörögtem, hogy hagyja abba, mert nem akarom. Hiába. Védtelen voltam, letépte rólam a ruhát, és megerőszakolt. Minden véres volt körülöttem.

– *Ez nem kísérti a forgatások alkalmával?*

– Nem. Nem gondolok rá, elmúlt.

– *Hogyan kezdődött a pornózás?*

– Összefutottam néhány régi ismerőssel, beültünk egy kávézóba beszélgetni. Mondtam nekik, hogy szeretnék fotózással foglalkozni. Később ők mutattak be Ferinek, a producernek, akivel azóta is

együtt dolgozom. Ekkor már szóba került, hogy pornófilmekben is szerepelhetnék. A válasszal egy percig sem haboztam, izgatott a dolog, kíváncsi voltam. Amikor megismertem Ferit, elmondtam neki mindent: hány éves vagyok, honnan jöttem, és mit szeretnék. Ő végighallgatott, és azt mondta, hogy rendben, csinál rólam néhány képet, ha azok jók lesznek, jöhet a filmezés. Emlékszem az első jelenetre, nyáron, a szabadban forgattunk. Normál szett volt, úgy félórányi. Egy német partnert kaptam magam mellé. A történet annyi volt, hogy szerényen nézelődök, ez a fiú egyszer csak megjelenik, hoz nekem egy csokor margarétát. Majd odaül mellém, cirógat a virággal, incselkedik, én egy kicsit megijedek, aztán hagyom magam, és megtörténik az aktus.

– *Sokszor kellett mondani, hogy mit csináljon?*

– Feri összesen háromszor szólt be: Brigi, ez most nem jó, azt most fogd meg rendesen, és úgy csináld... A beleülős póz jól sikerült, de amikor el kellett élvezni, csak fintorogtam. A forgatás végén Feri azt mondta, hogy jól van Brigi, leszel te még sokkal ügyesebb is, csak bele kell ebbe rázódnod.

– *Megnézi a filmjeit?*

– Nem szeretem visszanézni magam, mert idegesít. Viszont Ferinek abból a szempontból igaza van, hogy a korábbi filmekből lehet tanulni. Erre nekem szükségem is van, mert profi pornósztárs szeretnék lenni.

– *Mit csinál a pénzzel, amit a munkájáért kap? Féltérve?*

– Tulajdonképpen Feri kezeli a pénzt, és mindig csak annyit ad, amennyire éppen szükségem van. Teljesen megbízom benne, még soha nem csapott be, rendszeresen elszámol mindennel. Amikor az intézetből elengedtek, a bankszámlámon majdnem kétfélmillió forint volt, de a másik otthonban csúnyán átvették. Fiktív számlákat állítottak ki a nevünkre, jóval magasabb összeget számláztak ki a vásárlásokért, így abból a pénzből nem maradt semmi. Amikor ezt elmeséltem Ferinek, nagyon felháborodott, és megígérte, hogy segít nekem. Később, amikor a forgatások miatt hajnali kettő és három körül jártam haza, ki akartak rúgni. Feri keresett nekem albérletet. Ebben a lakásban két másik lánnyal lakom együtt. Ez az én szobám, ahol most ülünk, ezek pedig a saját bútoraim, a tévé és a

hi-fi berendezés is az enyém. A falon lévő rajzokat én készítettem. Rajzolni tanulok, néha a főiskolán modelt is állok.

– *Ott tudják, hogy mivel foglalkozik?*

– Igen, de nem ítélnék el, sőt inkább büszkék rám, hogy ilyen nyíltan vállalom, ahelyett, hogy hazudoznék.

– *Van most férfi az életében?*

– Van. Egy negyvenéves vállalkozó. Az utcán ismerkedtünk meg, bár Feri szerint nem illik ott ismerkedni.

– *Feri mit szól ehhez a vállalkozóhoz?*

– Nem örül neki, szerinte befolyásolhatja a karrieremet. Nem vagyok szerelmes, csak kószolgom, de azt már látom, hogy nagy szélhámos az illető. Rögtön azzal nyitott, hogy ő milyen gazdag ember, szerintem pedig egy fillérje sincs. Most hagyta el a felesége, több millió forintot nyúlt le tőle. Túlságosan hosszú időt nem jósolok ennek a kapcsolatnak. A múlt héten nagyot csalódtam benne, mert meghívott vacsorázni, és a végén nekem kellett kifizetni a számlát.

– *Ferin kívül dolgozik másoknak is?*

– Elsősorban az ő filmjeiben szerepelek, de

dolgoztam már más producerekkel is. Eddig harminc filmem készült el. Legtöbbjük a soft kategóriába tartozik, de csináltam már lesbi jelenetet is. Azt nagyon nem szeretem, borsódzik tőle a hátam. Ilyenkor behunyom a szemem, és arra gondolok, hogy egy pasi van előttem, különben nem menne.

– *Mit nem hajlandó vállalni?*

– A gusztustalan dolgokat, például állattal vagy a kakiszexet. Egyszer egy vidéki forgatáson a szünetben odajött hozzám egy producer, egy dagadt, bőrszerkós, lenyalt hajú fazon, és megkérdezte, nincs-e kedvem állatos filmet forgatni. Lekevertem neki egy nagy pofont. Bocsánatot kért, és nem próbálkozott többet.

– *És a pisi?*

– Bevállalom, de az teljesen normális. Igaz, sokan elítélik, de nagyon látványos. Szerintem egy pisis film is lehet szép, ha igényesen csinálják.

– *Nőgyógyászhoz jár?*

– Saját orvosom van, aki tud arról, hogy mivel foglalkozom. Minden hónapban teljes körű kivizsgáláson veszek részt. Soha nem volt még

semmi bajom. Illetve: egyszer volt egy hüvelyfolyásom, de azt sem partnertől kaptam, hanem felfáztam.

– *Mivel foglalkozik a szabadidejében?*

– Szeretek vásárolni. A szép ruháktól teljesen elgyengülök. Szeretem a visszafogott, szolid cuccokat, bármennyit meg tudnék venni belőlük. Néhány hónapja németül tanulok. Ha az ember érvényesülni akar, akkor jó, ha beszél valamilyen idegen nyelven. Szórakozni ritkán járok, viszont van egy kedvenc tévésorozatom, azt a világ minden kincséért sem hagynám ki.

– *Szokott azon gondolkodni, hogy mi lesz magával tíz év múlva?*

– Elég gyakran eszembe jut. Családot szeretnék, és egy saját vállalkozást; étteremre vagy butikra gondoltam. A lényeg, hogy szívesen csináljam, és meg tudjak élni belőle. Ami a férfiakat illeti: olyan társat szeretnék, aki elfogadja a múltamat, hűséges, és el tudja különíteni a munkáját a magánélettől.

– *Ha családot alapít, folytatni fogja a pornózást?*

– Talán. Ebben nem vagyok biztos. Mindenesetre most nagyon élvezem.

– *Ez mi itt, a falon?*

– Egy imádságféle. Két évvel ezelőtt vettem, nagyon megtetszett. Egyébként nem járok templomba, de hiszek Istenben.

– *Felolvasná a szövegét?*

– Persze: „Jó kívánság: Békét, csendet, mely elűz vihart. Szent erőt, mely próba közt kitart, érző szívet, mely enyhít nyomort és mély alázattal porig hajol. Örömet, mely napsugárként tud gondfelhők között is szórní fényt, bátorságot, mely meg nem remeg, és kész odaadni kincset, életet, szívet, mely a bűnöst szereti, gyengeséget, végképp elfedi és hitet, mely mint a sasmadár fölfelé tart és az égbe száll, melynek nincs nehéz, nincs lehetetlen. Ezt kívánom, s kell-e több neked. Jézus Krisztusban mindezt megtalálod, beteljesíti ezt a kívánságot, nyomába lépsz, boldogan követed és hálaének lesz az életed.”

EGY PORNÓSZÍNÉSZ MAGÁNÉLETE

Ma már nincsenek igazi nők. A „szépen leszoláriumozom magam, levágatom a hajam,

fölpumpálom a mellem, aztán a kamion BMW-vel mehetünk bulizni" típusú liba a menő. Akik nem ilyenek, azok meg nem állnak szóba velem, mert pornósztár vagyok. Hazudni, másnak kiadni magam nem fogom csak azért, hogy elnyerjem valakinek a barátságát. Azt szokták mondani, a boldogságot nem adják ingyen, azért keményen meg kell dolgozni.

A délután forgatagában belebotlok az egyik ismert pornósztárba, akivel hosszú győzködés után sikerült rögzíteni egy rövid beszélgetést arról, hogyan alakul azoknak a férfiaknak a magánélete, akik ebben a szakmában dolgoznak.

Egy párkapcsolatban olyan emberrel együtt élni, aki a munkája miatt napokig nincs otthon, a másik fél részéről nagy lemondást igényel. A belső körből sosem választottam partnert magamnak, mert nekünk együtt kell dolgoznunk holnap is, és ha összeveszünk, ugrik a munka. Van olyan kollégám, akinél ez nagyon jól működik, de olyat is ismerek, amelyiknél nem. Valahol mindenki normális párkapcsolatra vágyik, én is, és a pornós lányok is. Ezért sem szeretnénk együtt lenni. A jelenlegi barátnőm is kívülálló, ő egy nyugodt,

kiegyensúlyozott, intelligens lány. Ez a szó, hogy intelligens, nagyon fontos egy párkapcsolatban. A környezetemben nagyon sok szép lány megfordul ugyan, de az intelligencia – az más kérdés. Figyelem a mai fiatalokat, és magamat látom vissza bennük. Én is fejetlenül rohantam előre, és bár rengeteg információhoz jut az ember, de a végén lehet, hogy nekik is ugyanannyira fog fájni, mint nekem. Kaptam pofonokat... Jött valaki, megszerettem, elment. Úgy vagyok vele, ha fájni kell, hadd fájjon, majd meggyógyul.

Az első ilyen pofon még nagyon fiatalon ért. Húszéves voltam, és annyira szerelmes, hogy nem vettem észre: a lány nem szeret engem. Így is tartott két évig a dolog, aztán bevillant a képbe egy új pasi, aki a lány szeretője lett. Nagyon furcsák a lányok. Lehet, hogy érzelmileg hatottam rá, a nőknek tényleg fontos a lelki kötődés, de úgy látszik, a szépség is az, mert az a másik srác, akit végül választott, tényleg jóképű gyerek volt. Ezután két évig nem volt komoly kapcsolatom, csak ilyen-olyan diszkós kalandok. Huszonnégy voltam, amikor pornózni kezdtem. Nem mondom, hogy egyértelműen a társtalanság és a csalódottság volt az oka, de

valamennyire szerepet játszott benne ez is. Már két éve dolgoztam a szakmában, amikor találkoztam egy lánnyal, akibe szintén nagyon beleszerettem, miatta egy időre abba is hagytam a filmezést. Akkor még véglegesnek gondoltam. Csinos volt, feltűnő, dögöltek utána a pasik. Büszke is voltam rá, hogy nekem kijut a jóból. Tornász volt, de valami szerencsétlen baleset miatt abba kellett hagynia a sportolást. Akkor arra gondoltam, hogy vállalkozni fogok vidéken, mezőgazdasági témába akartunk befektetni az egyik barátommal, csak hát a bankok nem adtak elég hitelt. Fiatal voltam, és dühös is azért, hogy hülyének néznek. A csajom közben kiment külföldre táncolni. Ezt ő találta ki. Egyébként is kezdett már magába fordulni, magányos lett, láttam rajta, hogy hiányzik neki a régi csapata. Még én biztattam, hogy menj dolgozni, fiatal vagy, találj magadnak valamit! Amikor előjött azzal, hogy mit szeretne csinálni, nem igazán örültem neki, de úgy voltam vele, hogy keres egy kis pénzt, táncolni pedig szeret. Elég erősnek éreztem magam érzelmileg, gondoltam, nem lehet nagy baj. Aztán persze kiderültek a dolgok. Összefutottam régi pornós

csajokkal, ők szintén kijártak táncolni, és ők mondták, hogy látták a csajomat, ez volt, az volt. Ezekkel a csajokkal én közeli viszonyban voltam, régebben együtt dolgoztunk, őszintén beszélgettünk, nem kételkedtem abban, amit mondtak. Úgyhogy összepakoltam szépen a táskámat az egyik alkalommal, amikor ő kint táncolt, fogtam a kutyát, és hazaköltöztem édesanyámhoz. Pedig szép időszak volt az... kutyasétáltatás a csajjal, kéz a kézben... Na mindegy!

Telt-múlt az idő, mindenképpen pénzre volt szükségem. Pincérnek nem akartam menni, a régi érában ugyanis az volt a munkám, akkor még megérte. Visszamentem pornózni, kimentem az olaszokhoz. Velük beutaztam az egész világot. Laktam Párizsban, Rómában. Volt úgy, hogy a reptéren már megismertek a vámosok. Közben megint volt egy lány, ő hívott fel, hogy találkozni akar velem. Egy privát csaj volt, de megkedvelt minket, pornós fiúkat. Találkoztunk, majd úgy alakult, hogy együtt jártunk. Két hónap múlva Párizsból hoztam neki egy szép gyűrűt, hogy megpecsételjem a kapcsolatunkat. Erre hat hónap után visszament az exvőlegényéhez.

Ma már nincsenek igazi nők. A „szépen leszoláriumozom magam, levágatom a hajam, fölpumpálom a mellem, aztán a kamion BMW-vel mehetünk bulizni" típusú liba a menő. Akik nem ilyenek, azok meg nem állnak szóba velem, mert pornósztár vagyok. Hazudni, másnak kiadni magam nem fogom csak azért, hogy elnyerjem valakinek a barátságát. Azt szokták mondani, a boldogságot nem adják ingyen, azért keményen meg kell dolgozni. Az utolsó gyűrűs barátnőmet Ciprusra vittem nyaralni. Sosem ült még addig repülőn, ő akkor 19 éves volt, én pedig 36. Kérdeztem tőle ott fenn, a levegőben, hogyan gondolja a kapcsolatunkat öt hónap elteltével. Azt mondta, annyira szeret engem, hogy mellettem tudna maradni, és velem akar élni. Kérdeztem, akar-e a mennyasszonyom lenni. Akart. Rád bízhatom az életem? – kérdeztem. Rám bízhatod! – felelte. Abban az időben csak rendezőként dolgoztam. Mivel sminkes volt a szakmája, bevittem a filmbe, így közel lehettünk egymáshoz. Ő azonban az a típus, aki nem tudott nyugodtan a seggén ülni, állandóan a pasik után kajtatott, villogott a szeme. Nyilván ő sem volt annyira szerelmes belém, mint amennyire

gondolta. A mai napig együtt él az egyik exbarátommal.

Kellemetlen érzések ezek, de szépen megéli őket az ember, aztán rendbe rakja magát. Bízom benne, hogy tüskék nélkül tudom folytatni az életem, azonban erősen kell kontrollálnom a gondolataimat, hogy ez így legyen. Ma már huszonöt év alatti nővel nem kezdenék komoly kapcsolatot. Igaz, a húgom húsz volt, amikor megszülte a gyerekeket, de ő komolyan gondolta. Csodálatos két gyereket nevel, imádom őket. Élvezem a keresztapaságot. Nincs ezzel semmi baj, mert látom, hogy van bennem valamilyen apai ösztön. A mostani barátnőmmel az együtt töltött fél év még kevés ahhoz, hogy azt mondjam, elvenném feleségül. Ő egy vidéki kisvárosban lakik, eddig még nem éltünk együtt, nem tudom, milyen lenne! A gyakorlat azt mutatja, hogy az ember nem maradhat hosszú ideig távol a feleségétől, mert az mindenképpen váláshoz vezet, A kamionosoknak sem lehet könnyű az életük, hogy másokat ne is említsek.

A barátnőm elfogadja azt, amit csinálok, és ezt meg kell becsülni. Manapság csak színészkedem. Úgy áll a helyzet, hogy nem tudok rendezni, máshova

viszont nem akarok elmenni dolgozni. Azt nem tudnám elviselni, ha egy iszonyúan buta főnök irányítana engem. Nem akarok mást csinálni, csak azért sem, mert ha odafigyelek, akkor ebből jól élek. Ha nem figyelek oda, akkor is megélek belőle.

TUTTI FRUTTI

(TÓTH GÁBOR TULAJDONOS)

Ami nálunk egyedi, az a házi, amatőr videó, ahol a férj lefotózza a feleségét vagy mindkettőjüket. Ezek nagyon népszerűek, mert itt nincs színjáték, ha egy nő elélvez a filmen, akkor annak tényleg orgazmusa van. Nem akarom a nagy rendezőket bántani, de ha megnézek tőlük egy filmet, akkor azt látom, hogy a nő erőlködik, és szinte hallom, ahogy a háttérből azt mondják neki, na most, adj még hangot! Ezt az emberek leveszik, nem lehet őket becsapni. Pontosan látják, hogy ki az, aki élvezi a szexet, és ki az, aki csak megjátssza magát, és erőlteti a dolgot.

Hatalmas családi ház a II. kerületben. Nemrég

újíthatták fel, a kertet csak most alakítják ki. A kertész éppen virágföldes zsákokat pakol le egy terepjáró platójáról. Az egyik sarokban vízesés, ami éppen nem működik, a kis medence pedig tele van levéllel.

– A mostani üzlettársam 1983-ban alapította meg a Levélpressez Kiadót, melynek fő profilja a számítógépes társközvetítés, illetve a Hilton Szállóban rendezett Erzsébet- és Katalin-napi bálók szervezése volt. A cég a Gellért fürdőben tartott meztelen fürdőzés után vált országosan ismertté. A nyolcvanas években még óvatosan kellett fogalmazni, a társkeresés valójában szexpartner-közvetítést jelentett. Ma már nyíltan lehet hirdetni a szexlapokban, bárki leírhatja, hogy mit mennyiért vállal. Az újságokat azonban kötelező nejlonba csomagolni, és adót kell utánuk fizetni, cserébe viszont tényleg azt ír bele az ember, amit csak akar. Végzettségemet tekintve nyomdász vagyok. A kilencvenes évek elején a Szikra Lapnyomdában dolgoztam segédként, körülbelül hétezer forintot kerestem havonta. A barátaim – akikkel beszálltunk a Levélpressezbe – ekkor már szereztek némi tapasztalatot, egy szexpartnerkereső lap

munkatársai voltak. Így vetődött fel az ötlet, hogy mi lenne, ha csinálnánk egy saját újságot Tutti Frutti címmel. Ez 1992-ben volt, én akkor huszonegy éves voltam. Hamarosan sikerült annyi pénzt összeszednünk, ami fedezte a lap nyomtatási és kiadási költségeit. Az első szám háromezer példányban jelent meg. Nem ülhettünk a babérjainkon, mert rohamosan közeledett az újabb határidő, amikor a következő lapszámnak a standokra kellett kerülni. Az egyik srác nem bírta idegileg, hogy csak gyűlt, gyűlt az adósság, két-három hónap után ki is szállt. Csak három hónap múlva tudtuk meg, hogy mennyi példány fogyott el. Minden bizonytalan volt. Talán a hetedik, nyolcadik lapszám lett először nyereséges. A hirdetések akkor még nem hoztak pénzt. Ezeket a magánhirdetéseket, amiket most az újságokban látni, körülbelül öt éve lehet legálisan leköszölni. A kilencvenes évek elején azonban nem volt olyan szigorú a törvényi szabályozás, mint napjainkban. Bár akkor még nem lehetett ilyen nyíltan hirdetni, viszont a „szexadó” sem létezett. Ezt egyébként kulturális járuléknak hívják hivatalosan, és a nettó bevétel huszonöt százalékát teszi ki, ami nem kevés.

Az első években a hirdetés szövegébe nem tehettük bele, hogy a hirdető anyagi ellenszolgáltatás fejében csinálja, amit csinál, de azért mindenki tudta, hogy miről van szó. Óvatosnak kellett lenni, mert a prostitúció bármilyen jellegű támogatása – a hirdetések határesetnek számítottak – bűncselekménynek minősült. A jelenlegi törvények liberálisak, ezzel az állami költségvetés is jobban jár, elég csak az áfára és az adóra gondolnunk. Napjainkban már annyi lap van a piacon, hogy a terjesztéssel megbízott cégek nem tudnak kellően odafigyelni mindenre. Az egyik probléma, hogy az újságosbódék oldalait eladták a hirdetőknek, így az emberek azt sem látják, hogy milyen újságok jelennek meg, pedig ez a reklám a terjesztőknek is jól jönne. A másik gond az elosztásban van. Hiába mondom, hogy a Nyugatinál lévő üzletükben száz példány is elfogyna az újságunkból, míg onnan ötszáz méterre csak kettő – tehát érdemes lenne a vásárlói szokásokat is figyelembe venni ettől függetlenül mind a két helyre kivisznek tíz darabot. Szándékosan vagy figyelmetlenségből, nem tudom, de nem érdekli őket. A saját forgalmunk körülbelül

huszonöt százalékkal esett vissza. Ennek természetesen számos oka van. Havonta legalább tíz új lap jelenik meg. Elég, ha például megnézzük a DVD-magazinokat. Az első erotikus DVD-magazint mi adtuk ki, most meg már van Kovinak, a Fókusznak, mindenkinek. Ha valamiről látják, hogy megy, akkor megpróbálják leutánozni. Annak idején sok külföldi magazint néztem át, hogy legyenek ötleteim. Ha az ember lát egy lapot az újságosnál, akkor azt mondja, ó, hát ezt én is meg tudom csinálni. Amikor pedig leül az asztalához, csak fogja a fejét, hogy ezt a képet vagy azt a szöveget hova is tegye. A Tutti Frutti név a tévéből jött. Abban az időben az egyik német csatornán volt egy hasonló című műsor. Ha az emberek kimondták ezt a nevet, mindenkinek ugyanaz jutott eszébe: szép nők és szex, minden mennyiségben. Arra gondoltam, ha ez lesz az újság neve, egyből beazonosítják, hogy mit is kínálunk. A Tutti Frutti név Magyarországon már be volt jegyezve, ezért az újság címe Tutti Frutti Party lett. A két kollégámat már ismerték a szakmában, így volt néhány kapcsolatunk, ezekhez később újabbak csatlakoztak. Jöttek képek Hollandiából, Németországból, de voltak saját gyártású filmjeink

is. Elég határozott elképzelésem volt arról, hogy mi legyen a lapban. Igyekeztem minden réteg igényeit kielégíteni.

Nem szeretem az árnyalt, playboyos dolgokat, nálunk nincsenek tabu témák, mindent a nevén nevezünk, és meg is mutatunk. Előnyben részesítem például az amatőr képeket és videókat. Egy komolyabb sorozat a lapban akár hatoldalas is lehet, ehhez körülbelül húsz képre van szükség. Előfordul az is, hogy a saját fotósunk készíti el ezeket a felvételeket. A Privát című újságunk pedig kifejezetten erre épül, kétezer forintot fizetünk képenként, jön is belőlük bőven. Bár korántsem annyi, mint a kilencvenes években. Ennek egyik oka a lapok példányszámának csökkenése, a másik – ami szerintem meghatározóbb -, hogy egy idő után mindenkit a pénz érdekel, és nem a szex. Oda megy dolgozni, ahol többet fizetnek.

Az aberrációra talán azért van igény, mert a normál szexből már mindenki látott mindent. Azt viszont hülyeségnek tartom, hogy erre óriási lenne a kereslet. Mi is vettünk két filmet a nagyon bizarr fajtából, de eddig ötven darabot, ha eladtunk belőle.

A filmforgalmazást és a -gyártást az egyik

kollégám javasolta, aki már a Tutti Frutti indulása előtt is ezzel foglalkozott. Beszálltam én is, gyártottunk saját filmeket, és vásároltunk másoktól is. Most már csak vásárolunk, legfeljebb néhány saját produkciót adunk ki. Ami nálunk egyedi, az a házi, amatőr videó, ahol a férj lefotózza a feleségét vagy mindkettőjüket. Ezek nagyon népszerűek, mert itt nincs színjáték, ha egy nő elélvez a filmen, akkor annak tényleg orgazmusa van. Nem akarom a nagy rendezőket bántani, de ha megnézek tőlük egy filmet, akkor azt látom, hogy a nő erőlködik, és szinte hallom, ahogy a háttérből azt mondják neki, na most, adj még hangot. Ezt az emberek leveszik, nem lehet őket becsapni. Pontosan látják, hogy ki az, aki élvezi a szexet, és ki az, aki csak megjátssza magát és erőlteti a dolgot. Persze a film profi, a kép gyönyörű, a világítás fantasztikus, látható, hogy a helyszín is több tízezer forintba került egy órára. Az igaz, hogy a szépség sokat számít, de ha veszünk például egy negyvenéves pocakos fazont, az nem biztos, hogy azonosulni tud egy kigyúrt gyerekkel, illetve a felesége a szilikonos mellű csajokkal. Egy amatőr videónál azonban felkiálthat, hogy basszus, ez úgy néz ki, mint a szomszédom lánya, az a pasi meg ott,

akár én is lehetnék! A cégünk huszonötezer forintot fizet egy tíz-tizenöt perces házi videóért, de vannak nagyfilmjeink is, amiket az amerikai VIVID-től veszünk. Ezek a legprofibb anyagok a világon, és Magyarországon csak mi forgalmazzuk őket. Aztán vannak középkategóriás filmjeink, tini lányokkal, nagymamásak, állatosak...

Hárman visszük a céget – ehhez a misztikus számhoz ragaszkodom -, külön ember foglalkozik a pénzügyekkel, az eladással, én a szerkesztői feladatokat látom el. Igyekszem jól beosztani a pénzt, ha veszünk valamit, azt általában befektetési céllal tesszük, vagy azért, hogy később eladjuk, és új céget építsünk belőle. Számításaim szerint a cég bevétele az elkövetkező tíz évben a banki törlesztésre és az adók befizetésére megy el. A privát életemben is ilyen vagyok, autóra sem költenék ötmillió forintnál többet, sajnálom rá a pénzt, mert gyorsan elveszti az értékét. Most egy háromszázas Chryslerrel járok, de előtte volt már AJ-s rendszámú Mercedesem is, amit egy régi pártfunkcionárius hagyatékából vettem. Azt nem is állította meg senki.

A cégünk tulajdonképpen három részből áll – ismét a bűvös hármasszám az újságokból, a filmekből és egy viszonteladói hálózatból, ami egy raktárat és néhány shopot jelent. Ha valami újat dobunk piacra, biztos, hogy megpróbálják leutánozni. Tomorék például kiadtak egy TFP című lapot, ami azért érdekes, mert az emberek régóta csak TFP-ként ismernek minket, a Tutti Frutti Party miatt. Ha az elmúlt tíz évben megjelent szexlapok számát és az eladott példányok mennyiségét vesszük figyelembe, akkor szerintem mi vagyunk a legnagyobbak. Minden lapot összeszámolva, körülbelül nyolcvan-százezres példányszámot jelent, ebből csak a Tutti Frutti negyvenezeret tesz ki. Most azonban jelentős visszaesést tapasztalunk a piacon. Nem tudom pontosan az okát, de az internet jelentős szerepet játszhat ebben. Bár az is lehet, hogy az emberek olyan mennyiségben kapják az információkat, így a szexet is, hogy már kevésbé érdekli őket ez az egész. Egy időben próbálkoztunk a videó CD-változattal is, de leálltunk vele, mert az emberek inkább a DVD-t keresik. Most csatlakozunk egy biztonsági rendszerhez, ami nem olcsó, de megéri a pénzbefektetést. Egy speciális

kódról van szó, ami beépül az internetről letölthető filmekbe, és azonosítja a számítógépet. Ahhoz, hogy valaki le tudja játszani a filmet, egy jelszóra van szüksége, amit tőlünk kaphat meg. Így a filmeket nem lehet korlátlanul, engedély nélkül másolni.

A lapokban megjelenő cikkeket nem én írom, a különböző területekre megfelelő embereket alkalmazunk. A leszbri riportokat például egy lány írja, a durvább sztorikat meg egy pasi.

A Szexhajót és az ott átadott díjat mi alapítottuk. Ez tulajdonképpen a szakma seregszemléje, amit minden év szeptemberében rendezünk meg. Aztán jött Tomor – ezt így meg is mondta – csak azért, hogy bosszantson minket, és ő is alapított egy díjat.

Menjünk, nézzünk szét egy kicsit az üzletben!

Az épületet most újíttottuk fel, de többbe került, mint ahogy eredetileg terveztem. A legfelső szinten kialakítottam egy kis lakást, bár együtt lakom a barátnőmmel, néha azért szükségem van magányra. Ez a helyiség a tárgyaló, mellettünk van a szerkesztőségi titkárság, egy szobával arrébb pedig a szerkesztőség. A ház alsó szintje, ahol most vagyunk, a kereskedelmi részleg. Az eladás 80 százalékát a hazai amatőr szereplős filmek és a jó

minőségű amerikai DVD-k teszik ki. Az amatőr filmek és a házi videók ezen a polcon vannak. Ezek itt a biszex filmek, egy vidéki csapat csinálta nekünk. Ezek az állatszexes videók saját gyártásúak, van, amit én forgattam. Ezen a borítón például Terry Black gyerekének az anyja látható. A címe, „Animália”. Ezt az erőszakos filmet B. Sanyi csinálta, az iraki háború feelingjét próbálja visszaadni. Külföldi koprodukcióban készült, rengeteget adtunk el belőle. Ez a kettő, a „Perverzió” és az „Alázz meg”, és itt mellette ez a kakis szinte eladhatatlanok. Itt vannak, de nem viszi őket senki. Azt vettem észre, hogy a magyar vásárlókat inkább az erőszakos dolgok érdeklik. Itt, ezek a szép borítók a VIVID filmjei, amik itthon már saját gyártásban készülnek, ami a magyar feliratot, a borítót, és az egyéb extrákat jelenti. Van itt még film a LUXx Videótól, Kovi cégétől is. Ez itt a melegfilmes részleg, kicsit arrébb az iskolás lányos széria, persze itt mindenki tizennyolc év feletti, csak tiniként szerepelnek. Általában én döntöm el, hogy mit veszünk meg, mondjuk úgy, én vagyok a minőségi ellenőr. Ezek például a „Homo-mázolók”, „Srácok tanqában”, „Éhes fiúk”, egész jól mennek.

de itt vannak Helen Duvall filmjei, aki nagy név a szakmában, de nálunk sajnos eladhatatlan. Az áraink változóak, 1500,1800 forint egy átlag VHS vagy DVD, de természetesen a jobb minőségűek, mint például az amerikai produkciók nálunk is többbe kerülnek.

Itt, a másik helyiségben áruljuk a szexuális segédeszközöket. Semmi extra, ugyanazokat adjuk el, mint mások. A minőségre azért mi is ügyelünk. Van itt minden, a műpénisztől kezdve, a felfújható babákon át az egyéb segédeszközökig.

A szüleimnek eleinte furcsa volt, hogy mivel foglalkozom, de idővel, amikor látták, hogy ugyanazt az egyszerű életet élem, mint eddig – legfeljebb jobb minőségben akkor megnyugodtak. Ma sem járok orgiákra, nem kábítószereszem, nem viszek haza naponta más nőket, szóval maradtam az, aki voltam.

MAZSI ÉS PANDA

Mazsi: A kutyával kölcsönös a francia, mert ő is csinálja, és én is. Kutyával ugyanúgy üzemel punciban és popsiban is a játék. Mindenképpen

az a lényeg, hogy szeretni kell az állatot, és türelmesen tanítani. Ha megtanulja a kutya: hogy nyugodt és türelmes legyen amikor már felállt a farka, akkor csodákra is képes. Még olyat is meg lehet vele csinálni, hogy felhúzzák a lányt kötéllel a levegőbe, és a rálógatott kutya dugja meg.

A Mátrában, egy kis faluban élnek. Mindenki tudja róluk, hogy mivel foglalkoznak. Egy percig sem titkolták a pomózást. Egy kocsma teraszán beszélgetünk. Azért nem a házukban, mert a gyerekek otthon vannak, és ők kicsik még ahhoz, hogy megtudják, miként keresi anyu és apu a pénzt. Mazsi szomorkás, magas, szőke, jó alakú nő, Panda zömök férfi a vidámabb típusból. Ők vállalnák a nevüket, de nem akarnak hozzátartozóiknak kellemetlenséget.

Mazsi: 32 éves vagyok. Egy somogyi kis faluban születtem. Első osztályos koromig elég zűrös volt otthon a családi élet: apám ivott, anyám pedig idegeskedett, így végül elváltak. Van egy nővérem. Anyám újra férjhez ment, és én kaptam egy kis alacsony, sötét hajú, vékony mostohaapukát. Ő a világ legcsodálatosabb embere. Anyám lelkileg

rendkívül labilis, állandóan vert minket. Mindenért. Ha számárfül volt a füzetben, azért, ha kitört a ceruza hegye, akkor meg azért. Minden apróságért kaptunk. Furcsa ez a kapcsolat: imádom az anyámat, és utálok, gyűlölöm a mostohaapám feleségét. Tudom, hogy a kettő ugyanaz a személy, de nem vagyok hajlandó tudomásul venni azt, hogy ez a nő letaposott bennünket a földre, ütött-vert, mint egy kutyát.

Anyám azzal magyarázta a válást, hogy az édesapám ivott. Azt mondta, hogy hozzá sem akart menni, csak a nagyapám addig verte, amíg bele nem egyezett a házasságba. Alig várta, hogy megszabaduljon ettől az iszákos alaktól. 30 éves koromig azt hittem, hogy ez tényleg igaz. Aztán a keresztanyám elmondta a valóságot: az édesapám sohasem ivott. Anyám olyan szerelmes volt belé, hogy állandóan megszökött az iskolából, csak hogy vele lehessen. Esküvő után megszületett a nővérem. Apám Veszprémben dolgozott, csak hétvégeken járt haza. Anyámnál nem volt ritka a férfi vendég. Egyszer apám váratlanul hétköznapi hazajött, és kibukott a dolog. Ekkor kezdett el inni. Amikor megszülettem, anyám ott akart hagyni a kórházban,

mert nem fiú lettem. Keresztanyám a kórház folyosóján összeverekedett az anyámmal, ő harcolta ki, hogy egyáltalán hazavigyenek. Talán ez az oka annak, hogy az anyám soha nem bírt elviselni. A mostohaapám mindig megpróbált mellénk állni. Épp mostanában meséltem a páromnak, hogy az anyám minden áldott nap kikérdezte tőlünk a leckét. Hiába tudtuk a helyes választ, annyira féltünk tőle, hogy egyszerűen képtelenek voltunk elmondani. Az apukám megpróbált sügni, segíteni, de akkora volt bennünk a feszültség, hogy teljesen lebénytunk. A hatodik születésnapomra kapát kaptam ajándékba. Egy vidéki szegény családban a gyerekek is ki kell venni a részét a munkából. Dolgozni kell, hogy szeptemberre meglegyen az iskolatáska, könyv, meg a ruha. Hatévesen már gyomláltam, kapáltam a térszben a csemetekertben.

Panda: Az én életem nem ilyen kalandos. Egyke gyerek vagyok, a szüleim hál' istennek, élnek, és imádnak. Én azon kevés szerencsés ember közé tartozom, akinek nyugis gyerekkora volt, igaz, hogy az apukámat keveset láttam. Nagyon régi katonacsaládból származom, az egyik ősöm ott volt

az egri vár vedői között. Ami engem illet, dolgoztam a rendőrségnél, az egykori antiterrorista kommandónál. Amikor az öreg Bush itt járt, külsősként benne voltam a kíséretében. Elég jó kiképzést kaptam a harcművészetek terén. Autóversenyzői szinten vezetek, beszélek angolul meg spanyolul. Bizonyos dolgokról csak nagyon felületesen beszélhetek. Maradjunk annyiban, hogy belekerültem egy olyan társaságba, ahova csak azt hívják, aki tíz embert meg tud enni uzsonnára, és csukott szemmel is eltalálja 50 méterről a légy farkát. Ez egy félig legális alakulat, amelynek tagjai civilben, dögcédula nélkül közlekednek országról országra. Tíz évig dolgoztam ebben az alakulatban, hál' istennek, a lehető legjobb időpontban hagytam abba. Ha még egy hétig maradok, most nem beszélgetnénk itt... Kénytelen voltam váltani. Sok mindent próbáltam: közértet nyitottam, taxizgattam, videotékáim voltak. A házasságom nem nagyon sikerült, kifogtam egy iszonyatosan féltékeny nőt. Az idegeimre ment. Még rendőrként dolgoztam, éppen szolgálatban voltam, amikor berohant az ezredhez, üvöltözni kezdett, hogy biztosan kurvázok. Ebből aztán elegendő lett, és elkezdtem más nő után

nézegetni. Sikerült elválnom, és nyolc évvel ezelőtt megismerkedtem a mostani kicsi párommal.

Mazsi: Az általános iskola után óvónőképzőbe akartam menni, de nem sikerült a felvételi, mert nem tudtam hangszeren játszani. Gyerekkoromban szerettem volna zenét tanulni, de az anyám mindig azt mondta, hogy hülyeség, ilyenre nem pazaroljuk az időt, tessék kimenni kapálni! Ugyanúgy, mint a nővérem, én is kereskedőnek tanultam. Amikor végeztem, mindenképpen le akartam érettségizni, be is iratkoztam az esti tagozatra. Mellette dolgoztam. A budaörsi házgárban három műszakban dolgoztam, csempézőként. Ez volt életem legszebb időszaka. Volt ott egy munkásszárad is, de 15-16 éves lányként rájuk sem mertem nézni. Rettegtem mindenkitől. A házgár után elmentem vendéglátózni, folyamatosan 16 óráztam Pesten.

A férjemmel a tárnoki vasútállomáson ismerkedtem meg. Egy jópofa társasággal vonatoztam. Négyen voltunk, felváltva vettünk Esti Hírlapot, mogyorós csokit, és kétfajta üdítőt. Körbejárt, hogy mikor ki, mit vesz. Azon a napon nálam volt az Esti Hírlap. Az állomás előtt álltam, jött

egy srác motorral, látta a kezemben az újságot. Kiolvastad? Kölcsönadod? – kérdezte. Ennyi volt. Áramütés, szevasz. Utána éjjel-nappal csak ő járt az agyamban. Elkezdtünk találkozgatni. Az anyám közölte, hogy nem találkozhatok vele, mert utánanézett, és a fiú alkoholista, a szülei is azok. Meg kellett szöknöm otthonról, hogy láthassam ezt a srácot. Már több mint egy év eltelt, amikor az anyám beengedte a házba. Apukám az első pillanatban elfogadta, sőt nagyon szerette. Apunak nem volt isten, csak a Laci. Intéztük az esküvőt, lefoglaltuk a termet, a zenészeket, amikor kiderült, hogy terhes vagyok. Még abban az évben, október 31-én megszületett a fiam, november 10-én engedtek haza. Két hete voltam otthon a babával, amikor közölte a kedves párom, hogy addig, amíg bent voltam a kórházban, összejött az anyámmal. Ezután két-három év úgy telt el, hogy megpróbáltam visszaszerezni a férjemet. Megint terhes lettem. Egy lakásban laktunk az anyámmal. Egymás mellett volt a szobánk. Egyik éjjel nálam aludt, másik éjjel az anyámnál – Mazsi sír. – Apukám akkor tudta meg, hogy az anyám a férjem szeretője lett, amikor a második babával terhes lettem. Nem akartam neki

megmondani, mert szerettem annyira, hogy ne okozzak neki ilyen nagy fájdalmat. Apukám Dorogon dolgozott a szénbányában, és egy bányalomlás következtében eltört a lába. Otthon volt egy hónapig, anyám egyre agresszívebben viselkedett vele. Állandóan cirkuszott. Apukám elkezdett gondolkodni. Épp előtte volt a férjem katona. Anyám közölte, hogy legalább egyoldalas leveleket kell írni Lacinak. Mit tehettem volna, ötcentis betűkkel annyit írtam egy papírlapra, hogy jól vagyunk, tegnap is fürdött a gyerek, szia. Az anyám nyolcoldalas leveleket írt, ilyen megszólításokkal: „Szia, drága, én a te picinyed vagyok.” Meg hogy így hiányzik, úgy hiányzik. Az apukám megtalálta a leveleket. Ezek után elköltözött hazulról, Esztergomba ment egy munkásszállóra, aztán megismerkedett egy asszonykával, azóta is együtt vannak, sőt már összeházasodtak.

Amikor másodszor is terhes lettem, el akartam vetetni a gyereket. Anyám közölte a férjemmel, hogy biztos azért nem akarom megtartani, mert nem az övé a gyerek. Az ellenkezőjét pedig csak úgy bizonyíthatom, ha mégis megtartom a babát. Azt

mondtam: nem érdekel, mit gondoltok, elvetetem. Ezek után bezártak a házba, három hónapig őrizetben voltam. Megszületett a kislány, egyértelműen a férjemé. Építkeztünk, az anyám pedig elkezdte zsarolni a férjemet, aki szeretett volna már véget vetni a kapcsolatuknak. Laci ugyanis nagyon jóban volt a nálam nyolc évvel fiatalabb öcsémmel. Tanította autót szerelni, motort javítani, vitte magával mindenfelé. Mivel apukánk elment, kicsit olyan volt az öcsémnek, mintha a pótapja lenne. Amikor Laci azt mondta, hogy befejezte, és két éjszaka egymás után hozzám jött be aludni, az anyám a nappaliban kirángatta a gyógyszeresfiókot, hogy most kinyírja magát. A férjem közölte, hogy csinálja. Az anyám erre azt válaszolta, hogy rendben van, de Jancsikát is magával viszi a halálba. A férjem nem tudta megemészteni, hogy anyám képes lenne az öcsémet is kinyírni.

Az anyámmal szemben nem hogy a kezemet, de még a szavamat sem mertem felemelni. 28 éves koromban még úgy összevert, hogy bekakiltam, bepisiltem. A lelki terror, a zsarolások mindennapossá váltak. A mai napig azt mondom,

hogy a volt férjemnél tündéribb ember nagyon kevés van a világon, de az anyám őt is tönkretette lelkileg, Laci is kezdett agresszív lenni.

Orvoshoz mentem, mert fájt a hasam. Majdnem négy hónapig kezeltek cisztával, aztán beküldtek a Rókus Kórházba műtétre. Ott közölték, hogy ez nem ciszta, hanem egy már meg nem szakítható terhesség. Utána hónapokon keresztül ment a gyilkolászás. Az anyám naponta összevert, késsel szurkált, a férjem akasztási gyakorlatokat végzett rajtam, legalább heti egy alkalommal. A gyerekeim könyörögtek, hogy menjek el, mert miattam már őket is bántják. Nem volt hova, kihez mennem. Összesen 200 forintom volt, meg két sporttáskám – fakad sírva ismét Mazsi – Az egyikbe magamnak tettem ruhát, a másikba egy pólót, meg néhány kisbabaholmit, nyolc hónapos terhes voltam ekkor. Egy nyugdíjas bácsihoz költöztem, Erzsébetre. Papának hívtam. Tőle mentem szülni, és hozzá mentem vissza Ibolyával. Pár hónapig nála laktunk, aztán megismertem Pandát. A Papának felcsillant a szeme, hogy na, ha én pasizom, akkor dugjak vele is. Egy éjszaka rám mászott, de megmondtam neki, ha még egyszer megpróbálja, elvágom a torkát. Ez

persze nem tetszett neki... Ismerősök előtt megvádolt azzal, hogy elloptam 60 ezer forintját. Négyszemközt meg azt mondta, hogy ezt azért csinálta, mert amióta szültem, baszok mindenkivel, csak vele nem.

Pandával elég fura körülmények között találkoztunk. Egy másik kislány is lakott az öregnél albérletben, elég jól összebarátkoztunk. Egyik délelőtt Kriszta hisztizett a tükör előtt. Tupírozta a haját. Mi a bajod? – kérdeztem tőle. Azt felelte: Megint szét fogják kúrní a picsámat. Két napig nem fogok tudni leülni. Mondom: Miről beszélsz? Hát Pandáról! – válaszolja. Mire én: – Figyelj, ha ilyen nagy potenciája van a pasinak, holnapra beszéld meg nekem. Ez a hülye meg tényleg lebeszélte a dolgot. Felhívtak délután, és akkor belebúgott a telefonba. Én elkezdtem remegni, leültem. Azt mondja, holnap jön. Hozzám ugyan nem, hülye vagy! – tiltakoztam. Másfél, két hétig ment ez a brusz... Na most tudni kell, én régóta nem hordok bugyit. Zavar, vág, kényelmetlen, feszélyez. Akkor úgy éreztem, hogy el kell mennem, és be kell invesztálnom egy bugyiba, mert ha találkozunk, akkor azt fogja mondani, hogy ez egy retek kurva, még bugyira sem

telik neki. Elmentem, vettem egyet. Találkoztunk. Természetesen rajtam magas sarkú csizma volt... Bementünk egy szállodába. Na ez enyhe túlzás, valami kis lepukkant helyre.

Panda: Mondd el, mi volt rajtad, mert rajtam egy melegítő volt tornacipővel. Ez hozzátartozik a lényeghez.

Mazsi: Fekete, hosszú lakkcsizma, combfix, harisnyatartó, bugyi. Mindehhez egy fekete miniszoknya, amiből kilátszott a combfix csipkéje, mert ez így természetes. Felül egy fehér csipketop, rajta pedig egy fekete blézer. Hosszú, bokáig érő bőrkabát, és fekete esernyő.

Panda: Az a tipikus szűzies!

Mazsi: A hajam is fekete volt. Pandus azóta elmondta, hogy amikor meglátott, felmerült benne a kérdés, mit kezd majd egy ilyen... kurvával. Megtörtént a dolog. Igen ám, csak mielőtt indultunk volna, eltűnt a bugyim. Bugyit kerestünk az ágy háta mögött, mindenhol, végül meglelt. Ezután mindennap felhívott. Jött a húsvét. Előző este telefonált, kérdezte, hogy mi lesz a kaja. Krisztával elmondtuk, mit süttünk-főztünk. Persze megkérdeztük, hogy

mit szeretne enni. Palacsintát. Hogy kapd be a faszomat! Állhatok neki palacsintát sütni! Mondom jó. Akkor telefonálj, mielőtt indulsz, és akkor kezdem sütni, hogy friss legyen. Úgy is volt. Hülye kurva voltam, mert a nők nem normálisak. Fekete, magas, fémsarkú lakkcipőben, fekete combfixben, fekete harisnyatartóban, fehér melltartóban, bugyiban, miniruhácskában sütöttem a palacsintát. Amikor megjött, komolyan azt mondtam magamban, hogy szétbaszom az agyán a sütőt. Leült, és elkezdett Krisztával jópofizni. Tényleg ott tartottam, hogy leütöm. Erre megfogta a kezem, odahúzott az ölébe. Na, mondtam magamban, mégiscsak alakul a dolog... Erre bejött az öreg, és nekiállt hisztizni, hogy a bikádnak adsz palacsintát, nekem nem? Mondtam: Papa, nem zavar, hogy még nincs kész? Tényleg az volt a Papának a baja, hogy mással baszok, vele nem, másnak sütök palacsintát, és nem neki. Elegem lett belőle. Ezek után Pandussal elmentünk albérletbe, onnan kezdődik a közös életünk.

Panda: Amikor Mazsival összejöttünk, akkor voltam mélyponton az üzleti életben. Mindent otthagytam a volt nejemnek. Nemcsak a két

gyereket, de a házat, a boltokat, kutyafülét, mindent. Vállaltam a csóringerséget, szépen bemínuszoltam. Világ életemben nagy kurvapecér voltam, és elég sokat költöttem lányokra. Nem számított, megtehettem. Bosszantott, hogy anyagilag becsődöltem, mert érzelmileg már kezdtünk közel kerülni egymáshoz. Az járt a fejemben, hogy a sok reteknek tudtam vásárolni ajándékot, és ennek a kislánynak, akit valóban kezdek megkedvelni, nem vagyok képes! Néhány száz forinttal kerültünk össze. Béreltem egy házat Pestlőrincen, épphogy csak ki tudtam fizetni. Enni sem nagyon volt mit. Elmentünk Békéscsabára, Mazsi táncolt az egyik szálloda bárjában, én meg afféle portás voltam. Egy hónapig csináltuk, sikerült egy kis pénzt összeszedni. Feljöttünk Pestre, találtunk egy albérletet. Egy újsághirdetésben olvastuk, hogy pornófilmhez keresnek szereplőket. Úgy voltunk vele, hogy próbáljuk meg, mi bajunk lehet belőle! Egy elég brutális, szadista filmbe csöppentünk, ennek most augusztusban lesz nyolc éve. Zuglóban egy irodában találkoztam Tóth Gabival, a Tutti Fruttitól. Ő forgalmazta a filmet, és Szilágyi Laci forgatta. Szeretek mindent precízen csinálni. Nagyjából egy

hetünk volt a forgatásig, elkezdtünk rákészülni. A történet lényegében az volt, hogy egy brutális ember vagyok, és babysittert keresek. Mazsi jelentkezik az állásra, én pedig megerőszakolom. A jelenetet egy nagy pofonnal kezdtük. Na most tudni kell, hogy anno nekem 48-as, 50-es karjaim voltak, 80-as combokkal. Sajnos asztmás vagyok, mostanra összeszakadtam, megváltoztak az arányaim. Visszatérve a történethez, a kedvesem kapott egy első osztályú pofont, de akkorát, hogy szanaszét borogatta a berendezést. Szilágyi Laci közölte, hogy jó, csak éppen nem forgott a kamera. Elismételtük, valamicskével még jobban is sikerült a dolog, tényleg élethű lett. Akkor én ajánlottam Lacinak, hogy mi készültünk extra produkcióval. Előéletem okán, ugye, értek a robbanóanyagokhoz, a pirotechnikához. Csináltam Lacinak olyan hideg tüzet, amit Hollywoodban használnak. Ez az anyag a testfelület fölött 20 centivel kezd csak égni. A lényeg az, hogy feldobtuk vele a filmet. Laci persze örült, mint majom a farkának. Azt hittük, erkölcsileg és üzletileg kifizetődik az, amit pluszban hozzáadtunk, de nem. A film nagyon jó lett, a mai napig siker, én meg csikorgattam a fogam, hogy bagót kaptunk

érte, 16 ezret az egész produkcióért. Komolytalan összeg, még a benzinszámla is alig jött ki belőle. Akkor mondtam Mazsinak: Ide figyelj, mi lenne, ha mi ezt saját szakállunkra kezdenénk el csinálni. Aztán elkezdtem tanulni a szakmát. Rengeteg szakkönyvet elolvastam. Találtam egy bácsikát, egy elég híres fotóművészt a Kertész utcában, ő egy kicsit megfogta a kezem, megtanított fényképezni. A fotózás jó alapot jelent a kamera kezeléséhez. Aztán nyitottunk egy videotékát a Kertész utcában, lett valamennyi pénzünk, meg tudtuk vásárolni a technikát. Nem volt olcsó, de összehoztuk. Komoly, hosszú ideig tartó gyakorlatokat végeztem, megtanultam vágni, hangosítani, kamerázni. Amikor már úgy-ahogy ment a dolog, elkezdtünk filmeket csinálni. Az első három hatvanperces, kis költségvetésű, olcsó film volt. Nagy nehézségek árán bagóért tudtuk eladni. Ebből a bevételből csináltunk egy tízszerreplős nagyfilmet, amit aztán Hollandiába adtunk el, mert itthon senkinek sem kellett. Ebben a filmben volt egy nagyon szép éjszakai felvétel, amikor Mazsi egy függönyből készített tündérruhában emelkedik ki a Velencei-tóból.

Elég nehéz volt a kezdés a pornó világában. Magyarországon ez egy nagyon zárt közösség. Kovi Kovács István és népi zenekara, Varga Pista és társai, szegről-végről mindenki egy pereputty, sógor, koma, rokonság. Idegennek elég nehézkes beilleszkedni közéjük. Próbáltam pedálozni külföldön, rengeteg erőfeszítés után sikerült egy holland kiadót találnom, ő már vásárolt Dókától meg Kovitól. Azt mondta, hogy küldjem ki az anyagot, és megnézi. Két-három hét múlva jött a hívás, hogy oké, jó az anyag, utalom a pénzt. Igen, a Tavi tündér volt az első film, amit a holland megvett. Az, ami a Velencei-tónál játszódott. Az első produkcióinkban nem voltak különösebben bizarr jelenetek. Volt benne dipi, faust, popsizsex, de ezek nem voltak olyan nagyon brutálisak. Egyre inkább azt éreztem, hogy a hagyományos heterofilmeik igazándiból nem eladhatók.

Mazsi: Visszatérve a kezdetekhez: számomra egyértelmű volt, hogy nem lehet évtizedekig albérletben élni. Ezenkívül az is szempont volt, hogy érdemes minél korábban elkezdeni valamit, ha az ember érvényesülni akar. Így egyébként könnyebb abbahagyni is. Nagyon nehéz helyzetben voltunk.

Akkor született meg a kislányom, Pandának ott volt a két nagy lánya, akik után természetesen ment a pénz. Kocsit kellett tankolni, parkolóházat kellett fizetni... Azután, hogy megcsináltuk Gabiéknál a filmet, nem láttunk olyan lehetőséget, amiből meg tudtunk volna élni. Hallottam, hogy az egyik bárban folyamatosan van felvétel, jelentkeztem. Vittem magammal a kislányomat, jött velem a párom is. Mindenhova Pandával megyek. Szükségem van arra, hogy fogja a kezem. Nem azért, hogy fizikailag vigyázzon rám, inkább, hogy megszimogassa a buksimat, jól van, Mazsika! Elmentünk a bárba, Pandus beszélt a főnökkel, elkezdtem táncikálni. S jöttek a vendégek... Kurva lettem... Pandus nagyon nem örült neki, sőt valamilyen szinten lelki beteg lett miatta. Nem volt más választásom. Otthon maradhattam volna a pici babával, és Pandus megy el dolgozni, és még az albérletet is csak nagy nehezen tudjuk kifizetni, vagy... Elmentem kurvának, ő pedig vigyázott a gyerekemre. Megpróbáltunk továbblépni. Soha nem felejttem el, amikor este megfürdettem a kislányt, megvacsoráztattam, lefektettem, elmentem dolgozni, reggel hazamentem, s Pandus már várt: Kicsim, feküdj le.

Ibi reggelizett? – kérdeztem. Persze – mondta. Napközben, amikor felébredtem, bementem a gyerekszobába, és azt láttam, hogy Panda guggol a szőnyegen, fogja a papit, Ibi szaladgál a szobában, elszalad az ablakig, visszaszalad Pandához, bekapja a falatot, megint elszalad az ablakig. Nagyon jó érzés volt. Így könnyű volt csinálni. Éjszaka dolgoztam a bárban, de aztán három-négy hónap múlva jöttek a gondok, mert a jugoszlávok bekóstitolták a bárt, az összes lányt hazaküldték... Ez egy hajnali órában történt. A jugók azt mondták, ha a főnököm nem hív vissza egy lányt a bárba, akivel elszórakozhatnak, akkor összetörik a berendezést, a főnökömet levetköztetik meztelenre, kivisznek egy asztalt az utcára, és ott kell ruha nélkül táncolnia. Szóval így nézett ki. A főnököm fölhívott telefonon, mert tudta, hogy képes vagyok leszerelni ezeket az embereket. Heten voltak, hajnali négytől délután kettőig voltam velük. Ezután pár hétig még ott voltam. Egyik éjszaka átmentem a vendéggel a szállodába. Ahogy végeztem, szólt a recepciós fiú: üzentek a bárból, hogy siess vissza, mert itt vannak a jugoszlávok, és téged várnak. Akkor mondtam, hogy nem, soha többé nem megyek vissza.

Felhívtam Pandát, most gyere értem, megyek haza! Hazamentem, az összes cuccom a bárban maradt. Ettől kezdve éveken keresztül otthon dolgoztam. Ebből a pénzből tudtuk megalapozni azt, hogy elindulhassunk. Ebből vettük meg a családi házat, a nyugalunkat. A mai napig azt mondom, hogy megérte. A régi vendégeim pedig még mindig felhívnak: Kicsim, legalább egy kávéra nem tudunk leülni? Értékeltek, hogy nem egy retek kurvát kaptak, hanem egy olyan nőt, aki nemcsak a picsáját adja, de a lelkéből is egy darabot. Megérte! A mai napig büszke vagyok arra, hogy kurva voltam, mert lélekkel csináltam.

Panda: A pornóban mi már teljes mértékben önállóak vagyunk. Én vagyok a producer, az operatőr, de már Mazsi is kamerázik. Két és fél éve kezdte, elég szépen beletanult a dologba. Büszke vagyok rá, az én tanítványom. Sőt Mazsi írja a forgatókönyveket is, már amennyire ezeknek a filmeknek van forgatókönyvük. A filmcsinálás humán része abszolút rá tartozik, ő instruálja a szereplőket, szervezi a stábot. Én a technikával, meg a helyszínnel foglalkozom.

Mazsi: Pandus már mondta, hogy heterofilmeikkel kezdtünk. Egy kolléga közvetítésével jutottunk el Dóka Sanyihoz. Ennek már hét és fél éve. Először lovaztam, aztán kutyztam. Három hónapos terhes voltam, amikor először dolgoztam lóval. Tudni kell, hogy örök vágyam volt felülni egy ló tetejére, mert ő olyan nagy, és fentről lenézni tok jó dolog. De soha nem jött össze. Azért rettegtem is a lótól, mert robusztus. Ezek után elmentünk a forgatásra. Annyit mondtak, hogy lóval kell dolgozni. Jó, rendben van, megyek – mondtam. Ha az ember úgy áll hozzá, hogy pénzt akar keresni, akkor csinálja.

Panda: Hogy holnap is visszahívjanak...

Mazsi: Ha valaki érvényesülni akar, akkor nem helyezkedni kell, hanem dolgozni. A seggnyalást utálok. Inkább a munkám után ítéljenek... Felsőbakonyban forgattunk. Nagyon sokáig kizárólag ott készítettek lovas filmet. Volt egy

Betyár nevű lovuk. Tündéri csődör. Annyira aranyos, annyira kedves, már meghalt... Hogy mit kell csinálni ezzel a csődörrel... Ugye, üzemel vele a francia. Ezért találták ki a nőknek, és nem a fiúknak, mert a nőknek baromi nagy a pofája. Aztán

többször a filmekben az történik, hogy a lány a mellét meg a punciját simogatja a ló farkával... Betyárral dolgoztam először. Az ő farka befért a számba... A csődörnek attól van ingere, hogy előtte áll a kanca. Azt persze nem mutatják a filmben... de Betyár egy idő után már rám is gerjedt...

Az első alkalom nem teljesen jött össze, mert Dóka Sanyi mondta, hogy betesznek egy vashordót a ló hasa alá, én feküdjek rá, és majd úgy mehet a móka. Én megmondtam, hogy azt már nem, nem fekszem rá a hordóra! De igen! De nem! A vége az lett, hogy nem feküdtem rá. Betyár felugrott a levegőbe, és laposra összenyomta a hordót. Mondtam Sanyinak, hogy látod, megéreztem. Ezek után kellett még valamit csinálni a filmben, mert kevés volt az anyag. Mit csináljunk? Megkérdeztem, gyerekek, van valakinél óvszer? Hoztak egy óvszert, ott állt egy lovas kocsi. A kocsirúd végére felhúztam az óvszert, aztán rátolattam, hogy legyen valami látványos befejezés... nem, nem volt annyira vastag a rúd. Akkora átmérője lehetett, mint az öklömnek. Inkább azzal volt baj, hogy a végéből kiállt valami vas, de mindegy, jó lett a mozi... Ha már ott vagyok, és azt mondtam, hogy megcsinálom a filmet, akkor

annak ütős befejezés kell. Ezek után közölte Sanyi, hogy jó, következő héten szombaton ugyanez lesz, de próbáljuk keményebben. Mondtam a páromnak, hogy miután előttem taposta össze a hordót a ló, én nagyon félek, rettegek. Nem merek odamenni. Pandus egyik ismerősének Soroksáron van lovardája, elmentünk oda, és megismertem Szellőt. Ő egy kanca, rajta kezdtem el lovagolni tanulni. Aranyos volt Szellő, bújt hozzám, jópofa volt, meg a tetejéről már nem is volt annyira veszélyes. Következő héten, szombaton már úgy mentem, hogy tiram, tiram, megjöttünk. Sanyi majdnem elejtette a kamerát, olyan jól működött minden. Aztán a végén megint ki kellett találni valamit... Volt francia is, cici simi, puncsi simi, popsi simi... a simogatós dolgok után mondta Sanyi, hogy van még pár perc, valamivel el kellene ütni az időt. Mondtam neki, hogy jó, akkor menj át a ló ellentétes oldalára, és alulról vegyed. Ahogy állt a ló, hátat fordítottam neki, pucsít, széthúz, be. Oké, kamera forog, megy. Megcsináltuk, és utána Sanyi... ne csodálkozzon, tényleg bemegy. Létezik az ominózus hüvelytorna. Ezt általában minden nőnek illene megtanulni. Ezzel szűkíteni és táqítani lehet a hüvelyizmot.

Panda: Mindenképpen gyakorolni kell. Mielőtt a lovat berakjuk, előtte mindig csinálunk egy faustot, hogy a gát teljesen el tudjon lazulni. Ha ez megvan, akkor már jöhet a ló!

Riporter: *A ló mit szól ehhez?*

Mazsi: Hát, nekem mindig hagyta. Érdekes módon senki másnak.

Riporter: *Ez még a Betyár?*

Mazsi: Ő még a Betyus. Hosszú évekig én voltam az egyetlen, aki ilyet csinált.

Riporter: *Lelkileg ezt hogy lehet elviselni?*

Mazsi: Amikor legelőször csináltam, akkor mondtam a páromnak, hogy menjünk ki az udvarból, az út végéig. Ott megálltam, és elkezdtem zokogni. Aztán hazamentünk, bementem a fürdőszobába, ordítottam, mint az állat, köpködtem a tükröt, te retkes, csak erre vagy jó, nem vagy te jó semmire! Aztán úgy gondoltam, ha tényleg hamar akarok továbblépni, akkor nem az a lényeg, hogy mit csinállok, hanem az, hogyan. Ha mindezt nyíltan felvállalom, akkor utána senki nem köpködhet miatta. Magamban lezártam annyival, hogy muszáj csinálni, mert ebből van pénz. Pár év elteltével már

úgy vagyok az egészszel, hogy lényegesen szívesebben dolgozom kutyával és lóval, mint fiúval.

Riporter: Igen?

Mazsi: Na most, amíg a kutyának feláll a farka, dolgozom vele. A lónak feláll a farka, dolgozom vele, de a fiúnak feláll a farka?

Riporter: *De van injekció.*

Mazsi: Igen, de nagyon veszélyes.

Riporter: *A kutyákkal hogy megy a dolog?*

Mazsi: A kutyákat tanítom.

Riporter: Hogyan?

Mazsi: A kutyának mindenképpen éreznie kell, hogy nagyon szeretik, akkor bármit képes megtenni az emberért. Innentől kezdve ugyanúgy társas játék, mint ember és ember közt. Mind a kettőnknek akarni kell. Ha a kutya észreveszi a lányon, hogy passzív, elutasító, amíg nem megy a kamera, ne nyalj meg, akkor leül, és hátat fordít a lánynak. Itt tényleg az a lényeg, hogy szeretni kell az állatot.

Riporter: *Tartanak kifejezetten erre a célra kutyákat?*

Mazsi: Van egy stafford boxer keverékem. Ő már nyolcéves. Hat és fél éve dolgozik a szakmában. Nemrég még Európa legjobb dolgozó kutyája volt.

Riporter: *Mit csinál?*

Mazsi: Nyal, csókolózik, ugrik, végzi a dolgát.

Panda: A lényeg az, hogy amikor bekapcsoljuk a lámpákat, Hardy bemegy a műterembe, leül és vár. Kamera forog, intek neki, Hardy berohan, körbeszaladgálja az ominózus partnert, hülyéskedik, csókolózik, szalad kicsit puncit nyalogatni, ráugrik a szereplő hátára, játszik egy kicsit, leugrik róla.

Mazsi: Megint puncinyali, megint puszi.

Panda: Rendesen látszik rajta, hogy lelkesedik, és tisztában van azzal, hogy ez egy produkció. Amikor leállunk, akkor Hardy is úgy van vele, hogy ha lámpa leolt, akkor le kell ülni és várni. Tisztában van vele, hogy mit csinál.

Mazsi: Van még egy kutyánk, aki nagyon jól dolgozik. Ő egy kétéves pitbull. Halálosan aranyos, látni kell munka közben! Nagyon sokszor tényleg azért kell leállni, mert szétröhögik az emberek az egészséget. Olyan szinten akarja, hogy...

Riporter: *...mármint a munkát, vagy a szexet?*

Mazsi: Ő játszani akar. Komolyan, amikor Vixit látom dolgozni, rámegy a lányra, és bemozog, akkor tisztára olyan, mint egy nyomulós férfi. Az a tipikus

ezt is megbaszom, azt is megbaszom. Vixi ugyanilyen.

Riporter: *És a kutyával milyen?*

Mazsi: A kutyával kölcsönös a francia, mert ő is csinálja, és én is. Kutyával ugyanúgy üzemel punciban és popsiban is a játék. Mindenképpen az a lényeg, hogy szeretni kell az állatot, és türelmesen tanítani. Ha megtanulja a kutya: hogy nyugodt és türelmes legyen, amikor már felállt a farka, akkor csodákra is képes. Még olyat is meg lehet vele csinálni, hogy felhúzzák a lányt kötéllel a levegőbe, és a rálógatott kutya dugja meg.

Panda: Ezt is csak kedveskedve lehet, nem úgy, hogy te rohadt dög! Abban a percben, ha érzi, hogy nem szeretik, kuki lelankad, és az aznapi forgatás megghiúsult.

Riporter: *Kutya, ló után mi jött még?*

Mazsi: Volt angolna, kecske.

Riporter: *Angolna?*

Mazsi: Ühüm.

Riporter: *Azt hogy kell elképzelni?*

Mazsi: Megharapta a nyelvemet...

Panda: Ez úgy alakult, hogy Pisti csinálta az angolnás filmet...

Mazsi: ...és nem tudott angolnát szerezni.

Panda: István felhívott, hogy Panda, neked rengeteg hülye haverod van, tudsz-e szerezni 8-10 angolnát. Mazsinak volt valami régi ismerőse a Balaton környékén. Leszaladtam, és a halászoktól zsákban elhoztam 8-10 angolnát. Emlékszel, Mazsi? Ezzel csináltatok Istvánnak a filmet. Punciba dugták, popsiba dugták, nyalogatták, mint egy hosszú, kétvégű műfarkat, úgy játszottak az angolnákkal.

Riporter: *És éltek?*

Panda: Hogyne, természetesen. Mazsit meg is harapta az egyik.

Riporter: *Harapnak?*

Mazsi: Pisti azt mondta, hogy nem. Mondtam neki, hogy én irtózom minden ilyen hülyeségtől, egértől, patkánytól, gyíktól. Ott volt a tejesládában a sok angolna. Mondta, hogy jó, gyerekek, akkor kezdjük. A dugás már megvolt, most jön az angolna. Mondtam nekik, hogy még ne indítsák el a kamerát, előbb meg kell fognom. Eredetileg úgy volt, hogy megy a kamera, és akkor kell kivenni a ládából. De hát meg sem mertem fogni. Odamentem, és nagy bátorságot gyűjtve megfogtam, kivettem, oké, visszatettem, jó, most már mehet! Megy a kamera,

és Pisti közben adja az instrukciókat. Mondja, hogy csókolózzatok az angolnával. Hárman voltunk lányok, és egy fiú. A másik két lány húzódozott, én meg bekaptam. Mit csinált az angolna? Persze, hogy ráharapott a nyelvemre! A forgatásokon a mai napig van egy megbeszéltek tükör jele. Ha gondolom van, akkor jobb oldalra elkezdem simogatni a hajam, akkor tudják, hogy le kell állni. Úgy is volt, ment a csőrözés, megharapta a nyelvem, becsuktam a szám, simogattam végig az arcot az angolnával, és közben simogattam a hajam is. Zsír Sanyi leállt, mondja Pisti, hogy mi a baj, Ibolya? Hhmhhhhh. Mi a baj? Hhmm hmmm. Kinyitottam a számat, és kibuggyant a vér. Azt mondja, te nem vagy normális, miért nem szóltál, hogy álljunk le? Mondom, jeleztem nem? Erre azt mondja Pisti, hogy nem jelezni, hanem szólni kellett volna. Csakhogy én sohasem szólok, mert akkor váratlanul áll le a kamera és tönkremegy a jelenet. Énmiattam még sosem kellett kidobni az anyagot.

Riporter: Aztán?

Mazsi: Kecse. Volt a remek Gabikánk. Gabinak hívták ugye?

Riporter: *A kecskét?*

Mazsi: Igen. Dunaújvárosból hozattam.

Riporter: *Gondolom, ezeket a kecskéket a fiúk dugják. Ilyesmiről legalább már hallottam.*

Mazsi: A kecske is fiú volt.

Panda: Általában úgy szokott lenni, hogy nőstény kecskét dognak fiúk. Viszont nekünk az akkori megrendelőnk azt mondta, hogy csináljunk valami ütőset....

Mazsi: Csak hím állatokkal dolgozhatunk.

Panda: Hollandiában akkor az állatvédelmi törvények úgy néztek ki, hogy ha egy hím állat közösül egy humán személlyel, nővel, akkor azt az állat vélhetően akarja. Ellenkező esetben viszont, ha egy férfi dugja a nőstény kecskét, ahhoz nem biztos, hogy a kecskének van kedve. Ezért aztán tiltja is a törvény. A lányoknak elég problémás a hím kecskével, mert csak néhány másodpercre jön ki a kisujjnyi vékony kukija. Amikor kijön, el kell kapni a tövénél, vagy a lány szívja ki a helyéről.

A producerek 99 és fél százalékbán bérelt állattal dolgoznak. Mi gondolkodtunk azon, hogy kéne egy kis saját állatkertet létrehozni, így folyamatosan tudunk dolgozni. Vettünk a környéken egy elég szép

nagy területet, istállókkal, tanyaházzal, karámokkal. Egy kisebb ménest gyűjtöttünk össze, ezenkívül kutyákat, csacsit, pónit. Mi a saját állatainkkal dolgozunk folyamatosan, és a kecsó is az volt. Néhány filmet csináltunk a kecskével, utána mondtuk, hogy talán ezt nem kéne forszírozni, mert iszonyatosan idő- és munkaigényes.

Mazsi: Rosszat álmodtam vele kapcsolatban, és el lett paterolva a háztól.

Panda: Nem volt szimpatikus. Nem tudom, tanár úr látott-e már kecskét szemtől szembe. Van egy furcsa tulajdonsága: a szembogara nem kerek, hanem téglalap formájú. Én ugyan nem félek, nem izgulok a normálistól eltérő dolgoktól, de engem ez a kecskefej taszított. Én is annak a pártján voltam, hogy inkább csináljunk filmet elefánttal, vagy tigrissel, de a kecskét inkább tegyük félre.

Riporter: *Ha jól értem, kiépítették a saját infrastruktúrájukat, most már nem dolgoznak másoknak, csak saját maguknak.*

Panda: Igen, májusban volt öt éve, hogy önállósodtunk.

Riporter: *Az állatoson kívül még mit vállalnak?*

Panda: Amit a megrendelő kér. Saját ötletből

ritkán csinálunk filmet. Forgattunk például rengeteg verekedős, fenekelős filmet.

Riporter: Az mi?

Panda: Amikor a fiúk mindenféle szerszámmal, nadrágszíjjal, spaniferrel, lovaglópálcával, pingpongütővel, a kommandós macsétával verik a lányokat. A mi filmjeink nem véletlenül népszerűek a forgalmazónál. Mazsiék vérkicsordulásig megcsinálják ezeket a produkciókat, más lányok viszont már az első-második ütés után jajgatnak és leállnak. A mi filmjeink azért jó minőségűek, mert hihetőek. Egyébként magánemberként effektív utálom ezt a műfajt, Mazsi meg irtózik tőle.

Mazsi: Rettegek a veréstől.

Panda: Amikor kérték, hogy csináljunk ilyet, megmutatták egy másik, külföldi gyártó filmjét, ahol bizony a lovaglópálcától a lányok fenekén felrepedt a bőr. Mondta a kiadó, hogy uraim, hölgyeim, ez a standard, ennél csak durvábbat szabad csinálni. Ha valaki imitációval próbálkozik, az rögtön kibukik. Az erőszakolás, fenekelős filmek nézői nem nevetni akarnak, hanem borzongani. Jót kell produkálni, még akkor is, ha Mazsi a szenvedő alany. Van

hozzá egy-két barátunk, például Norbika, akit kegyetlenség miatt szereltek le az idegenlégióból. Ő úgy megverte Mazsit, ahogy az elő van írva, becsületesen.

Riporter: *Maga hogy bírja ezt lelki erővel?*

Mazsi: Ha ilyen mozit csinálunk, akkor előtte kizárólag arra kell összpontosítani, hogy fussunk neki, dolgozzunk és csináljuk folyamatosan, ne álljunk le. Mielőbb legyen vége. Fel kell turbóznunk a filmeket. Mondok egy példát: megy a fenekelés, aztán pár perc szopás, megint fenekelés, megint szopás, szólunk a lánynak, hogy amikor kapod a pofont, vegyél be egy művér kapszulát, rántsd oldalra a fejed, és köpd ki a művért.

Riporter: *Mi jött még a fenekelés után?*

Panda: A nemi erőszak stílusú filmek.

Mazsi: A kedvencem.

Riporter: *Kedvence a nemi erőszak?*

Mazsi: Igen.

Riporter: Miért?

Mazsi: Mert halálosan jó. A lány védekezhet, akár két-három fiúval is lehet verekedni.

Panda: Látványos, nagydarab srácokról van szó.

Riporter: *És ez tetszik magának?*

Mazsi: Nagyon. Frankón mondom, olyanokat röhögünk, hogy valami iszonyat! Eleve tudja az ember, hogy ez nem a valóság. A legjobb cimborámmal dolgozom együtt, és le akar teperni! Hát öcsém, ne csináld már!

Panda: Komikusnak tűnik a dolog, viszont Mazsinak vannak olyan színészi adottságai, hogy egyik pillanatban nevet, szakad a röhögéstől, aztán amikor a kamera forogni kezd, dőlnek a könnyei, zokog, rángatózik, szinte sokkos állapotba kerül, teljesen átéli, hogy meg akarják erőszakolni. Nagyon könnyen tud akklimatizálódni ehhez a témához, ezért is szerettek vele dolgozni a többiek.

Riporter: *Mi van még?*

Panda: Pisi.

Riporter: Kaki?

Panda: Az is volt.

Mazsi: Abból tán négyet csináltunk?

Riporter: *Jézus Mária!*

Mazsi: Létezik egy német cég. Régen nagyon sokat dolgoztam velük. Ők kimondottan ezt a témakört csinálják.

Riporter: *Hogy kell elképzelni?*

Mazsi: Van egy alapja a dolognak.

Riporter: *Lekakálják egymást?*

Mazsi: Igen.

Panda: Arcra, szájba, testre, szétkenik. Brutális, borzasztó.

Riporter: *Ezt is csinálta? Ez nagyon gáz, nem?*

Mazsi: Nagyon gáz, viszont én, ha valamit elkezdek csinálni, akkor annak utána is nézek.

Riporter: *Az mit jelent?*

Mazsi: Amikor a lovakkal, kutyákkal, meg a többivel kezdtem dolgozni, akkor kikérdeztem az állattenyésztőket meg az állatorvost. Ma már ki tudom számolni, ha a ló toppant egyet a hátsó lábával, akkor mi lesz a következő reakciója, és kiismertem a kutyákat is.

Riporter: *Még nem nagyon tértem magamhoz. Számomra elképzelhetetlen, hogy valakinek az arcára vagy a szájára kakáljanak. Ehhez azért már borzasztó elszántnak kell lenni. Erre hogy lehetett rávenni magát?*

Mazsi: Úgy, hogy a forgatás előtt tíz nappal született meg az ötödik babám. Akkor még albérletben laktunk, nem sikerült házikót venni, és muszáj volt, kellett. Elmentem a patikába, kértem

egy olyan szert, amelyik érzéketlenné teszi a szájban az ízlelőbimbókat. A jelenet előtt ezzel öblögetek, utána tök mindegy, nem érzek semmit.

Riporter: *Mit gondolnak azokról, akik ezeket a filmeket veszik?*

Panda: Kétféle véleményem is van. Az egyik a hivatalos. Tulajdonképpen mi a munkánkért kapott pénzből élünk. A gyerekeinknek megvesszük az új cipőt, meg a piros tojást, az emberek egy része nagyon szereti a bizzar dolgokat. Akár életformaként, akár kíváncsiságból. Amíg ezek az anyagok eladhatók, addig nekünk van kenyerünk. Tehát igazándiból elítélő véleményem senkivel kapcsolatban nincs, az, hogy milyen a szexuális beállítottságom, már az én titkom. Hogy egy másik emberé milyen, az pedig az ő titka. Ez a hivatalos véleményem. Azért ez a véleményem, mert én ebből élek. A magánvéleményem pedig az, hogy van jó néhány olyan munka, amire nem szívesen gondolunk vissza, és van egy-két dolog, amit nem vállalunk.

Mazsi: A fenekelő filmnél már ott tartottam, hogy amikor nekem csinálták, akkor kibírtam, de azt nem tudtam nézni, amikor más kislányt ütöttek. Teljesen kikészültem, elrohantam sírni, mert képtelen voltam

nézni, ahogy szenved. Szado-mazo filmet egyáltalán nem csinálunk.

Riporter: *Köszönöm a beszélgetést.*

Mazsi: Tegnap óta gondolkodom, hogy szóba hozhatok-e valamit. Van egy dolog, amit még mindenképpen meg akarok csinálni, addig nem akarok meghalni, amíg nem sikerül. Nem tudom, Havas úr mennyire ismerős állatkertekben, meg hasonló helyeken?

Riporter: *Nem nagyon.*

Mazsi: Látja, zavarban vagyok, teljesen elvörösödtem.

Riporter: *Na jó, Persányit, a minisztert ismerem. Tudják, mielőtt kinevezték, ő volt az Állatkert igazgatója.*

Mazsi: Pár éve a fejembe vettem, hogy valami olyasmit kellene elérnem, amire mindig emlékezni fognak. Eldöntöttem, hogy megpróbálom egy oroszlánnal. Elkezdtem utánajárni a dolognak. Megtudtam, ha szelíd az oroszlán, akkor nem kell tartanom a karmuktól. Csakhogy az oroszlán macskafajta. Nem tudom, hogy Tanár úr látott-e már macskákat párosodni. Nem? A hangjukat már egészen biztosan hallotta. Azért van az a csúnya

hang, mert a fiú harapja a lány macska nyakát. Amikor bemegy a farka, még sima, amikor viszont már bent van, akkor bedagad, és kis pengék jönnek ki belőle, mintha egy esernyőt nyitnának ki. A fiú macska, meg a fiú oroszlán azért fogja a nőstény nyakát, nehogy elmenjen, mert ha elmegy, akkor ezek a pengék szétvágják. Úgyhogy az oroszlán az kilőve. Viszont megtudtam, hogy az állatok közül a medve éli meg a leghumánusabban ezt a dolgot. Nekem most egy olyan fiú medvét kellene találnom, amelyikkel ez megvalósítható. Tetszik tudni segíteni?

Riporter: *Hát... nem is tudom. Az első gondolatom az, hogy talán Romániából Jobb nem jut eszembe. Romániában mindent meg lehet venni, még Ceausescu egykori kastélyát is.*

Mazsi: Nekem nem kell kastély, nekem mackó kell.

PORNÓ SZÓTÁR

69 – Szexuális cselekvés folyamán a partnerek egyidejűleg, orálisan elégítik ki egymást.

Afrodiziákum – A nemi vágy serkentésére használt természetes anyagok, növényi kivonatok.

All included – A prostituálttal való megegyezés előtt adott teljes körű ár- és szolgáltatásajánlat.

Állatszex – A pornó egyik típusa, melynek fő témája az állatokkal való közösülés.

Amatőr – Az amatőr pornóban olyan egyének szerepelnek, akik nem pornósztárok, hanem hétköznapi emberek. Más kifejezéssel privát, házi video. A meleg szubkultúrában a szó jelentése: heteroszexuális.

Análgolyó, análfüzér – 4-5 gyöngyszem, golyó összekötve. Anális játékok során használatos.

Anális szex – Popószex, fakanál

BDSM – Angol rövidítés: Bondage / Domination / Sado-Masochism. Köötözésen és a partnerek megalázásán alapuló szado-mazo szerepjáték.

Biszexuális – Olyan személyek, akik mindkét nemhez vonzódnak szexuálisan.

Bizarr eszközök, technikák – Olyan szexuális magatartásformák, amelyek élesen szemben állnak a többség által elfogadottal.

Bukkake – Olyan pornófilm, melyben egy csoport férfi egy nő arcára ejakulál. A kifejezés eredetileg Japánból származik, hűtlen nők megszügyenítésére használták ezt a módszert.

Cable/Hardcore – Filmkészítési eljárás, a forgatás során több kamerával veszik fel a jeleneteket. Készítenek egy „lágy pornó” és egy „kemény pornó” változatot is a filmből („Two Way Movie”).

Casting – Pornóműfaj, melyben szereplőválogatást filmesítenek meg.

Cunnilingus – A női nemi szerv orális ingerlése.

Domina – Uralkodónő, szado-mazo szerepjáték során a domináns fél.

Duciszex – Pornóműfaj általában nagyon kövér szereplőkkel.

Dupla penetráció (DP) – Olyan szexuális aktus, melynek során egyszerre két hímveszőt helyeznek a vaginába és az ánuszbába.

Erényöv – Fémből vagy bőrből készült alsónemű, ami a behatolást megakadályozza.

Erotikus masszázs – Testi kontaktus révén erotikus és érzéki energiákat szabadít fel.

Facial – Arcra élvezés.

Felláció – A pénisz orális izgatása.

Fétis – Mindennapi tárgy, cselekvés vagy akár egy testrész, amely tisztelet, szexuális imádat tárgya.

Flagelláció – Ütés, ostorozás vagy korbácsolás, gyakorta önfenyítésként vagy szexuális izgatásként.

Fojtogatás – Oxigénhiány előidézése a nemi vágy fokozása céljából.

Gangbang – Négy vagy több férfi egy nővel egy időben szexuális aktust folytat.

Gésagolyó – Renyhe, laza hüvelyizom megerősítését elősegítő golyópár. Szexuális kielégülés elérésére is alkalmas eszköz.

Glory Hole – Egy lyuk egy felületen, amelyen keresztül a férfi szereplő behelyezi a nemi szervét, és a túloldalon álló (ismeretlen, bármely nemű) személy kielégíti.

Gonzo – A pornófilmek olyan alaptípusa, melyben a szereplők kinyilvánítják, hogy tudatában vannak a kamera jelenlétének.

Gótikus szex – A pornó olyan fajtája, mely gótikus alapokon nyugszik, szereplői általában fekete hajúak, fehér bőrűek, fekete sminket és ruházatot viselnek. Szélsőséges esetekben a szereplőket vérivás közben látjuk.

Gruppen – Csoportos szex.

Gumibaba – Felfújható szexuális segédeszköz, általában ember formájú, de más típusok is ismertek.

Hálószoza-könyvek – Tradicionális kultúrák szexuális ismereteit összegző művek. PL: Illatos kert, Ananga Ranga, Kámaszutra stb.

Hardcore – A pornó azon fajtája, amikor látható a behatolás, a nemi szervek, „kemény pornó”.

Hármas szex („édes hármas”) – Olyan szexuális magatartásforma, amelyben három személy vesz részt.

Hentai – Japán pornórajzfilm-műfaj.

Hermafrodita – Olyan személy, akinek férfi és női nemi szervei is vannak.

Hímvesző – (kopasz főhadnagy, pénisz, farok, fütyi, broki, kéjrúd, bájdorong, nudli)

Intim fodrászat – A nemi szervek szőrzetének fazonra igazítása vagy eltávolítása.

Intim piercing – Nemi szervben/szervben elhelyezett testékszer. Célja a nemi öröm fokozása.

Kakiszex – Olyan szexuális magatartásforma, melynek központi eleme az ürülék.

Kötözés – Szexuális játék, amely a partner vagy partnerek megkötözésén, mozgásának korlátozásán alapul. A kötözés eszköze lehet selyemkendő, de történhet akár láncokkal, bilincsekkel is.

Láb fétis – Lábbal kapcsolatos szexuális megszállottság, amely akár a lábbal való kielégítésig elmehet (angolul: footjob, foot fetish).

Leszbikus – Saját neméhez vonzódó nő.

Maszturbáció – Önkielégítés, onanizálás.

Megszakított közösülés – Coitus interruptus. A pénisz kihúzása a vaginából ejakuláció előtt.

Meleg – Férfiakhoz vonzódó férfi, angolul gay.

Műpénisz – Realisztikus, nem vibrátoros segédeszköz. Kétféle, spriccelős és felcsatolható változata is ismert.

Művagina – Különböző anyagú, formájú és színű, női nemi szervet helyettesítő vibrációs és anélküli szexuális segédeszköz.

Nagyiszex – Pornóműfaj, melyben idős emberek szerepelnek. Altípusa a mature, amikor a szereplők középkorúak, 40 felettiek.

Nekrofília – Szexuális érintkezés holttesttel.

Nimfomániás – Csillapíthatatlan nemi étvágyú nő (fehérmájú).

Orális szex – Nemi szervek szájjal történő izgatása és kielégítése.

Orgia – Többszereplős szexuális aktus, melyben a szereplők partnert váltanak.

Öklözés – A pornóban az ököl vagy 5 ujj behelyezése a vaginába vagy az ánuszbába (fisting).

Peep show – Sztriptízműsor, amit az érdeklődők egy üvegfal mögül nézhetnek.

Péniszgűrű – Rugalmas anyagból készült eszköz, ami az erekció meghosszabbítására szolgál.

Pisizex – Olyan szexuális magatartásforma, melynek központi eleme a vizelet (golden shower = valaki szájba pisilése).

Poppers – Szintetikus drog, belélegzés után azonnal hat. Stimuláns, amely ellazítja a simaizomzatot. Közösülés közben alkalmazzák, elsősorban melegnek.

Pornográfia – Szexuális cselekedetek leplezetlen leírása vagy ábrázolása, amelynek célja kifejezetten a nemi vágy gerjesztése, és nem esztétikai vagy érzelmi reakció kiváltása.

Potencianövelő szerek – A nemi vágy serkentésére használt szintetikus anyagok, pl:

Viagra.

Rape/erőszak – Pornóműfaj, amely során a passzív felet megerőszakolják, szexuális aktusra kényszerítik.

S/M eszközök – Szado-mazo játékokhoz használatos segédeszközök. Szemmaszk, álarc, csuklóbilincs, bokabilincs, nyakörv, szájszecek, zabl, szájszark, csuklya, póráz, mellszűj, korbács, paskoló, szűruha, latexruha stb.

Síkositó – Nemi szervek nedvesítésére használatos készítmény. Létezik izgató és nyugtató zselé formájában, férfiak és nők számára egyaránt.

Snuff – Olyan pornójelenet, amelyben az egyik felet a kielégülés után vagy közben megölik.

Softcore – A pornó azon fajtája, amikor nem látható a behatolás és a férfi nemi szerv, „lágypornó”.

Swinger club – Olyan hely, ahol ismeretlen személyek gyűlnek össze, és szimpátia esetén szexuálisan érintkeznek, akár tabuk nélkül. Ha az egyik fél nemet mond, azt tiszteletben kell tartani.

Szado-mazo – Olyan szexuális magatartásforma, amelyben az egyik fél (szadista) testi és lelki szenvedéseket okoz a másinak (mazohista), aki

ezt eltűri.

Szexshop – Olyan üzlet, ahol pornóipari termékeket és szexuális segédeszközöket árulnak.

Szörös – A heteropornóban olyan filmekre vonatkozik, melynek női szereplői nem borotválják a nemi szervüket. Meleg pornóban egész testükön szörös férfi szereplők esetén használják.

Tantra szex – (szanszkrit) Jelentése: kitágult tudat. Kozmikus szexualitás. Rituális közösüléssel aktivizálni saját testünkben az ellenkező nem energiáját. A szexuális energia megfelelő irányba terelése, az ejakuláció késleltetése.

Terhesszex – Olyan pornóműfaj, amiben a női szereplők állapotosak.

Tiniszex – Olyan pornóműfaj, melyben a szereplők 18 évesnél fiatalabbnak látszanak.

Tojás – Előjátékra, nedvesítésre és tágitásra használatos eszköz. Általában vibrátoros, távvezérelhető.

Transzvesztita – Olyan személy, akinek az ellenkező nem ruházatának viselése nemi örömet okoz. Gyakran passzív homoszexuális.

Vákuumpumpa – Erekcio biztosítására használt

készítmény.

Vibrátor – Elemmel működő, vibrációs segédeszköz, sokféle formában, színben, hosszúságban és vastagságban. Anális és felcsatolható változata is van.

Voyeur – Olyan személy, aki szexuális izgalmat érez, ha másokat a beleegyezésük nélkül meztelenül vagy szexuális aktus közben nézhet.

Venus-penisz – Nők számára készült felcsatolható vibrátor.

Tartalom

- [ELŐSZÓ](#)
- [COBRA AKCIÓBAN](#)
- [COBRA ÉLETRAJZA](#)
- [TOMOR ANDRÁS – TOM MÉDIA](#)
- [DINNYÉS PIROSKA](#)
- [PORNÓSZÍNÉSZKÉPZŐ TANFOLYAM](#)
- [JÓZSI](#)
- [A GYAKORLAT](#)
- [A VIZSGA](#)
- [ÁRPI, PRODUCERI ASSZISZTENS](#)
- [BORBÉLY CSABA, PRODUCER](#)
- [BORBÉLY CSABA OTTHONÁBAN](#)
- [FERI MEGMERÜL A MELEGPORNÓ](#)
[VILÁGÁBAN](#)
- [ENRICO](#)
- [ALEX, CSABA ASSZISZTENSE ÉS ERVIN](#)
- [KEVIN](#)
- [FERI ÉS NÓRA EROTIKUS, INTERNETES](#)
[MUNKÁRA JELENTKEZIK](#)
- [INTERNETES PÁROS PORNÓ-CASTING](#)
[FERIVEL](#)

- [CASTING \(1.\)](#)
- [CASTING \(2.\)](#)
- [JAKUZÁÉK FORGATNAK](#)
- [JAKUZÁÉK DEBRECENBŐL](#)
- [ZSANETT DEBRECENBŐL](#)
- [DEBRECENI PÁROS ZSANETT](#)
[TÁRSASÁGÁBAN](#)
- [PLATINA](#)
- [WERKFILM](#)
- [MÁRTA](#)
- [LEÓ](#)
- [BRIGI](#)
- [EGY PORNÓSZÍNÉSZ MAGÁNÉLETE](#)
- [TUTTI FRUTTI](#)
- [MAZSI ÉS PANDA](#)
- [PORNÓ SZÓTÁR](#)